

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دانشکده مهندسی عمران

پایان نامه کارشناسی ارشد مهندسی سازه

ارزیابی ضریب K در بتن خودتراکم حاوی پوزولان های طبیعی و مصنوعی

نگارنده:

امیرخانی

استاد راهنما:

دکتر وحید رضا کلات جاری

دکتر محسن تدین

استاد مشاور:

مهندس سید محمد سجادی عطار

شهریورماه ۱۳۹۶

تقدیم اثر:

ماحصل آموخته‌هایم را تقدیم می‌کنم به آنان که مهر آسمانی‌شان آرام‌بخش آلام زمینی‌ام است

به استوارترین تکیه‌گاهم، دستان پرمهر پدرم

به سبزترین نگاه زندگی‌ام، چشمان سبز مادرم

که هرچه آموختم در مکتب عشق شما آموختم و هرچه بکوشم قطره‌ای از دریای بی‌کران مهربانی‌تان را

سپاس نتوانم بگویم .

امروز هستی‌ام به امید شماست و فردا کلید باغ بهشت‌م رضای شما

آوردی گران‌سنگ‌تر از این ارزان نداشتم تا به خاک پایتان نثار کنم، باشد که حاصل تلاشم نسیم گونه

غبار خستگی‌تان را بزدايد .

بوسه بر دستان پرمهرتان

به پاس تشکر و قدردانی پایان‌نامه حاضر را به پدر و مادر عزیزم تقدیم می‌کنم.

امیرخانی

شهریورماه ۱۳۹۶

تقدیر و تشکر

سپاس و ستایش خدای جل و جلال که آثار قدرت او بر چهره روز روشن، تابان است و انوار حکمت او در دل شب تار، درفشان. آفریدگاری که خویشتن را به ما شناساند و درهای علم را بر ما گشود و عمری و فرصتی عطا فرمود تا بدان، بنده ضعیف خویش را در طریق علم و معرفت بیازماید.

بدین وسیله تشکر و قدردانی خود را از اساتید بزرگوارم جناب آقای دکتر وحید رضا کلات جاری و جناب آقای دکتر محسن تدین که در طول انجام این پژوهش با همفکری خویش همواره حامی من بوده‌اند، بیان می‌نمایم.

بر خود لازم می‌دانم کمال تشکر و قدردانی ویژه‌ای از جناب آقای مهندس سید محمد سجادی عطار، مدرس دانشکده فنی مشهد (شهید محمد منتظری) و مدیر آزمایشگاه کنترل کیفیت خط ۲ قطار شهری مشهد، به دلیل یاری‌ها و راهنمایی‌های بی‌چشم‌داشت ایشان که بسیاری از سختی‌ها را برایم آسان‌تر نمودند، داشته باشم.

همچنین از شرکت صنایع شیمیایی ژیکاو و کارشناسان محترم جناب آقایان مهندس حیدری، اسلامی، عطاریان، صمدی زاده، قدرتی و کارکنان محترم به پاس همکاری‌هایشان سپاسگزارم. و تشکر ویژه‌ای از دوست عزیزم جناب آقای مهندس ابراهیم کمکی که همواره از حمایت‌های فکری و راهنمایی‌های خالصانه ایشان بهره‌مند بوده‌ام.

تعهد نامه

اینجانب امیرخانی دانشجوی دوره کارشناسی ارشد رشته سازه دانشکده عمران دانشگاه صنعتی شاهرود نویسنده پایان نامه ارزیابی ضریب K در بتن خودتراکم حاوی پوزولان های طبیعی و مصنوعی تحت راهنمایی جناب آقای دکتر وحیدرضا کلات جاری و جناب آقای دکتر محسن تدین متعهد می شوم:

- تحقیقات در این پایان نامه توسط اینجانب انجام شده است و از صحت و اصالت برخوردار است.
- در استفاده از نتایج پژوهشهای محققان دیگر به مرجع مورد استفاده استناد شده است.
- مطالب مندرج در پایان نامه تاکنون توسط خود یا فرد دیگری برای دریافت هیچ نوع مدرک یا امتیازی در هیچ جا ارائه نشده است.
- کلیه حقوق معنوی این اثر متعلق به دانشگاه شاهرود می باشد و مقالات مستخرج با نام « دانشگاه شاهرود » و یا « Shahrood University » به چاپ خواهد رسید.
- حقوق معنوی تمام افرادی که در به دست آمدن نتایج اصلی پایان نامه تأثیرگذار بوده اند در مقالات مستخرج از پایان نامه رعایت می گردد.
- در کلیه مراحل انجام این پایان نامه ، در مواردی که از موجود زنده (یا بافتهای آنها) استفاده شده است ضوابط و اصول اخلاقی رعایت شده است.
- در کلیه مراحل انجام این پایان نامه، در مواردی که به حوزه اطلاعات شخصی افراد دسترسی یافته یا استفاده شده است اصل رازداری ، ضوابط و اصول اخلاق انسانی رعایت شده است .

تاریخ

امضای دانشجو

مالکیت نتایج و حق نشر

- کلیه حقوق معنوی این اثر و محصولات آن (مقالات مستخرج، کتاب، برنامه های رایانه ای، نرم افزار ها و تجهیزات ساخته شده است) متعلق به دانشگاه شاهرود می باشد. این مطلب باید به نحو مقتضی در تولیدات علمی مربوطه ذکر شود.
- استفاده از اطلاعات و نتایج موجود در پایان نامه بدون ذکر مرجع مجاز نمی باشد.

چکیده

با توسعه روزافزون سازه‌های بتنی و با تأکید بر مقاومت و دوام از یک طرف و عدم وجود کارگران ماهر از طرف دیگر؛ گسترش صنعت پیش‌ساخته‌ی بتنی در دنیا موجب گردید بتنی طراحی گردد که برای تراکم خود نیازی به لرزش در هنگام بتن‌ریزی نداشته باشد. استفاده از انواع پوزولان‌ها به‌عنوان ماده جایگزین سیمان در بتن علاوه بر کمک به کاهش مصرف سیمان و انرژی و تولید گازهای گلخانه‌ای، خواص مکانیکی مانند مقاومت فشاری در سنین بالا و دوام بتن نظیر نفوذپذیری را بهبود می‌بخشد؛ همچنین استفاده از مواد پوزولانی همراه با مواد افزودنی شیمیایی در سال‌های اخیر این امکان را برای دانشمندان علم تکنولوژی بتن فراهم نموده است که بتوانند بتن‌های خاصی را برای شرایط مختلف طراحی نمایند. در تحقیق حاضر به بررسی ضریب K در بتن خودتراکم پرداخته شده است. ضریب k بیانگر میزان اثربخشی پوزولان‌های مختلف بر مقاومت و دوام بتن می‌باشد به نحوی که میکروسیلیس در مقادیر برابر اثر بیشتری نسبت به سیمان دارند در حالی که خاکستر بادی و پوزولان‌های طبیعی معمولاً در اوزان مساوی کم‌اثرتر می‌باشند. در تحقیق انجام‌شده ۳۹ طرح مخلوط بتن خودتراکم در نسبت‌های آب به سیمان ۰/۴۰، ۰/۴۵ و ۰/۵۰ با مصرف میکروسیلیس، پوزولان خاش، زئولیت و سرباره کوره آهن‌گدازی استفاده گردیده که با بتن شاهد در سن مقاومتی ۲۸ روزه مورد مقایسه قرار گرفته است و ضریب K در بتن خودتراکم محاسبه گردیده است.

کلمات کلیدی: بتن خودتراکم، ضریب K ، میکروسیلیس، پوزولان خاش، زئولیت، سرباره کوره آهن‌گدازی

فهرست

فصل اول

- ۱-۱ کلیات..... ۲
- ۲-۱ هدف تحقیق..... ۳
- ۳-۱ روش تحقیق و برنامه مطالعات..... ۴

فصل دوم

- ۱-۲ تاریخچه بتن خودتراکم..... ۸
- ۱-۱-۲ مقدمه..... ۸
- ۲-۱-۲ سرعت گسترش شناخت بتن خودتراکم..... ۱۰
- ۲-۲ فواید و امتیازات به کارگیری بتن خودتراکم..... ۱۴
- ۳-۲ آشنایی با برخی مفاهیم مرتبط با بتن خودتراکم..... ۱۶
- ۱-۳-۲ رئولوژی..... ۱۶
- ۲-۳-۲ کارایی..... ۱۷
- ۳-۳-۲ قابلیت پر کردن..... ۱۷
- ۴-۳-۲ قابلیت عبور..... ۱۷
- ۵-۳-۲ پایداری..... ۱۷
- ۴-۲ عوامل مؤثر بر قابلیت پر کردن، قابلیت عبور و پایداری..... ۱۷
- ۵-۲ آزمایش‌های رئولوژی بتن خودتراکم..... ۱۷
- ۱-۵-۲ آزمایش جریان اسلامپ..... ۲۱

- ۲-۵-۲ آزمایش حلقه J شکل ۲۲
- ۲-۵-۳ آزمایش قیف V ۲۳
- ۲-۵-۴ آزمایش جعبه U ۲۵
- ۲-۵-۵ آزمایش جعبه L ۲۶
- ۲-۶-۶ استانداردها و پیشنهادهای ۲۸
- ۲-۷-۷ انتخاب اهداف کارایی مناسب برای بتن خودتراکم ۳۲
- ۲-۸-۸ معیارهای قابل قبول بتن خودتراکم از نظر کارایی ۳۳
- ۲-۹-۹ مروری بر تحقیقات انجام شده ۳۵
- ۲-۹-۱۰ پوزولانها و عملکرد آنها در خمیر سیمانی ۳۵
- ۲-۹-۱۱ جنبه‌های دوام پوزولانها ۳۶
- ۲-۹-۱۲ دلایل استفاده از پوزولان طبیعی در بتن خودتراکم ۳۷
- ۲-۹-۱۳ مزایای استفاده از پوزولان طبیعی ۳۸
- ۲-۹-۱۴ تأثیر پوزولانهای طبیعی بر خواص بتن تازه ۳۹
- ۲-۹-۱۵ تأثیر پوزولان طبیعی بر خواص بتن سخت شده ۴۰
- ۲-۹-۱۶ مدول ارتجاعی بتن‌های حاوی پوزولان ۴۲
- ۲-۹-۱۷ خزش بتن‌های حاوی پوزولان ۴۲
- ۲-۹-۱۸ میکروسیلیس ۴۳
- ۲-۹-۱۹ اثر دوده سیلیس بر خواص بتن تازه ۴۴
- ۲-۹-۱۱ اثر دوده سیلیس بر خواص مکانیکی بتن سخت شده ۴۴
- ۲-۹-۱۲ عمل‌آوری بتن‌های حاوی دوده سیلیس ۴۵

- ۴۶ ریز ساختار، تخلخل و نفوذپذیری ۱۳-۹-۲
- ۴۷ مواد افزودنی ۱۴-۹-۲
- ۴۸ ضریب K ۱۰-۲
- ۴۹ مثال‌هایی از استفاده بتن خودتراکم در پروژه‌ها ۱۱-۲
- ۵۰ پروژه‌های خارج از ایران ۱-۱۱-۲
- ۵۳ پروژه‌های داخل کشور ۲-۱۱-۲

فصل سوم

- ۶۰ مقدمه ۱-۳
- ۶۰ مصالح مصرفی ۲-۳
- ۶۱ مصالح سنگی ۱-۲-۳
- ۶۱ مصالح سنگی درشت‌دانه ۱-۱-۲-۳
- ۶۱ مصالح سنگی ریزدانه ۲-۱-۲-۳
- ۶۲ پودر سنگ ۳-۱-۲-۳
- ۶۲ آزمایش‌های انجام‌شده روی مصالح سنگی و نتایج آن‌ها ۲-۲-۳
- ۶۲ آزمایش دانه‌بندی مصالح سنگی ۱-۲-۲-۳
- ۶۵ سایر نتایج مشخصات مصالح سنگی ۲-۲-۲-۳
- ۶۶ سیمان ۳-۲-۳
- ۶۶ آب ۴-۲-۳
- ۶۸ مواد افزودنی ۵-۲-۳
- ۶۸ میکروسیلیس ۶-۲-۳

- ۶۹ ۷-۲-۳ پوزولان خاش
- ۶۹ ۸-۲-۳ زئولیت
- ۷۰ ۹-۲-۳ سرباره کوره آهن‌گدازی
- ۷۱ ۳-۳ برنامه آزمایشگاهی و ساخت طرح‌های مخلوط
- ۷۳ ۴-۳ اصول اولیه ساخت طرح‌های مخلوط
- ۷۳ ۵-۳ روش‌های طرح مخلوط بتن خودتراکم
- ۷۴ ۱-۵-۳ اصلاح و تعدیل مخلوط
- ۷۶ ۶-۳ نرم‌افزار محاسبه طرح مخلوط
- ۷۷ ۱-۶-۳ حداقل آزمایش‌های لازم برای طرح مخلوط
- ۷۹ ۲-۶-۳ دانه‌بندی مصالح سنگی
- ۸۵ ۳-۶-۳ مشخصات سیمان، مواد سیمانی و افزودنی‌ها
- ۸۶ ۴-۶-۳ طراحی مخلوط بتن خودتراکم
- ۸۸ ۱-۴-۶-۳ کنترل وزنی عبوری از الک ۲۰۰
- ۸۹ ۵-۶-۳ اصلاح طرح‌ها
- ۹۲ ۶-۶-۳ برآورد هزینه
- ۹۴ ۷-۳ روش مخلوط مصالح
- ۹۴ ۸-۳ نام‌گذاری مخلوط‌های بتن خودتراکم
- ۹۶ ۹-۳ مقادیر و نسبت‌های مخلوط بتن
- ۹۸ ۱۰-۳ روش نمونه‌گیری و نگهداری نمونه‌ها در آزمایشگاه
- ۱۰۰ ۱۱-۳ شرح آزمایش‌های انجام‌شده

- ۱۰۱ ۱۲-۳ آزمایش‌های انجام‌شده در فاز خمیری
- ۱۰۱ ۱-۱۲-۳ آزمایش جریان اسلامپ
- ۱۰۲ ۲-۱۲-۳ آزمایش حلقه J
- ۱۰۴ ۳-۱۲-۳ آزمایش جعبه L
- ۱۰۵ ۴-۱۲-۳ آزمایش جعبه U
- ۱۰۶ ۵-۱۲-۳ آزمایش قیف V
- ۱۰۸ ۱۳-۳ آزمایش‌های انجام‌شده در فاز سخت شده
- ۱۰۸ ۱-۱۳-۳ آزمایش تعیین مقاومت فشاری
- ۱۰۹ ۲-۱۳-۳ آزمایش هدایت الکتریکی
- ۱۱۰ ۳-۱۳-۳ آزمایش عمق نفوذ آب تحت فشار
- ۱۱۲ ۴-۱۳-۳ آزمایش جذب آب نهایی

فصل چهارم

- ۱۱۶ ۱-۴ نتایج آزمایش‌های فاز خمیری بتن خودتراکم
- ۱۱۸ ۲-۴ تحلیل نتایج فاز خمیری بتن خودتراکم
- ۱۱۹ ۱-۲-۴ آزمایش جریان اسلامپ و T50
- ۱۲۱ ۲-۲-۴ آزمایش حلقه J
- ۱۲۴ ۳-۲-۴ آزمایش قیف V
- ۱۲۵ ۴-۲-۴ آزمایش جعبه U
- ۱۲۷ ۵-۲-۴ آزمایش جعبه L
- ۱۲۹ ۳-۴ نتایج آزمایش‌های فاز سخت شده و محاسبه ضریب K

۱۲۹ ۱-۳-۴ نتایج مقاومت فشاری
۱۳۳ ۲-۳-۴ محاسبه ضریب K
۱۴۰ ۳-۳-۴ نتایج آزمایش هدایت الکتریکی
۱۴۵ ۴-۳-۴ نتایج آزمایش عمق نفوذ آب تحت فشار
۱۴۹ ۵-۳-۴ نتایج آزمایش جذب آب نهایی

فصل پنجم

۱۵۲ ۱-۵ ملاحظات فنی و اجرایی بتن خودتراکم
۱۵۲ ۱-۱-۵ تأمین مصالح
۱۵۲ ۲-۱-۵ نمونه برداری از مصالح
۱۵۴ ۳-۱-۵ انبار کردن مصالح
۱۵۴ ۴-۱-۵ توزین مصالح، نسبت‌ها، ساخت و پذیرش بتن خودتراکم در کارگاه
۱۵۵ ۵-۱-۵ قالب‌بندی، بتن‌ریزی، تراکم و پرداخت بتن خودتراکم
۱۵۶ ۲-۵ برآورد اقتصادی بتن خودتراکم
۱۶۲ ۳-۵ ارتباط مقاومت فشاری با کارایی بتن خودتراکم از نظر اقتصادی

فصل ششم

۱۶۶ ۱-۶ نتیجه‌گیری
۱۷۲ ۲-۶ پیشنهادها
۱۷۴ مراجع

فهرست شکل‌ها

- شکل ۱-۲: بتن‌ریزی با بتن خودتراکم برای سگمنت‌های تونل..... ۱۱
- شکل ۲-۲: افزایش کاربرد بتن خودتراکم برای قطعات بتنی در ژاپن..... ۱۲
- شکل ۳-۲: دست یافتن به سیستم‌های ساختمانی جدید با استفاده از SCC..... ۱۲
- شکل ۴-۲: بتن‌ریزی با بتن خودتراکم برای سازه‌های ساندویچی تونل غوطه‌ور در Kobe ژاپن..... ۱۳
- شکل ۵-۲: تصویری از لوگو خط ۲ قطار شهری مشهد..... ۱۶
- شکل ۶-۲: شاخص چشمی پایداری استاتیکی بتن سخت شده از مقطع نمونه استوانه‌ای..... ۱۸
- شکل ۷-۲: شکل شماتیک آزمایش جریان اسلامپ..... ۲۲
- شکل ۸-۲: مشخصات ابعادی و شکل شماتیک حلقه J..... ۲۳
- شکل ۹-۲: مشخصات ابعادی و تصویر شماتیک قیف V..... ۲۴
- شکل ۱۰-۲: مشخصات ابعادی جعبه U..... ۲۵
- شکل ۱۱-۲: دستگاه جعبه U ژاپنی..... ۲۶
- شکل ۱۲-۲: تصویر شماتیک و مشخصات ابعادی جعبه L..... ۲۷
- شکل ۱۳-۲: آزمایش اصلاح شده جریان لرزان M.VF..... ۲۹
- شکل ۱۴-۲: آزمایش جعبه پُر کردن..... ۲۹
- شکل ۱۵-۲: آزمایش جداشدگی استاتیکی پایداری ستون..... ۳۰
- شکل ۱۶-۲: آزمایش Orimet..... ۳۰
- شکل ۱۷-۲: تاثیر جایگزینی سیمان پرتلند با پوزولان طبیعی (برحسب سن ۲۸ روزه)..... ۴۱
- شکل ۱۸-۲: افزایش مقاومت پوزولان‌های مختلف با گذشت زمان..... ۴۱
- شکل ۱۹-۲: تاثیر زمان بارگذاری و جایگزینی پوزولان‌ها با سیمان پرتلند بر خزش..... ۴۲

- شکل ۲-۲۰: رابطه میان نسبت W/C و مقاومت بتن‌های حاوی دوده سیلیس ۴۵
- شکل ۲-۲۱: اثر دوده سیلیس بر تخلخل کل ۴۶
- شکل ۲-۲۲: برج Land Mark و پل معلق Akashi-Kaikyo ۵۰
- شکل ۲-۲۳: استفاده از SCC در فونداسیون آسمان‌خراش PORTA NUOVA ۵۱
- شکل ۲-۲۴: آسمان‌خراش PORTA NUOVA ۵۱
- شکل ۲-۲۵: تصویر شماتیک مقاطع بزرگراه Wu-Yang در تایوان ۵۲
- شکل ۲-۲۶: نمایی از ستون‌های اجراشده با SCC در بزرگراه Wu-Yang ۵۲
- شکل ۲-۲۷: قطعات سگمنتال سرستون نصب‌شده در محور پروژه ۵۴
- شکل ۲-۲۸: تونل نیایش تهران ۵۵
- شکل ۲-۲۹: ریب در اطراف مقطع ۵۵
- شکل ۲-۳۰: تونل رسالت تهران ۵۶
- شکل ۲-۳۱: مقطع نهایی تونل رسالت ۵۷
- شکل ۲-۳۲: مقاوم‌سازی فونداسیون آسیاب گلوله‌ای کارخانه سیمان کرمان ۵۷
- شکل ۲-۳۳: ستون پر آرماتور اجراشده با بتن NC ۵۸
- شکل ۲-۳۴: مغزه دیوار پروژه‌ای که با NC اجراشده ۵۸
- شکل ۳-۱: منحنی دانه‌بندی شن نخودی، ماسه طبیعی و ماسه‌بادی ۶۴
- شکل ۳-۲: مشخصات شیمیایی میکروسیلیس صنایع فروسیلیس سمنان ۶۸
- شکل ۳-۳: مشخصات شیمیایی پوزولان خاش ۶۹
- شکل ۳-۴: مشخصات شیمیایی زئولیت ۷۰
- شکل ۳-۵: مشخصات شیمیایی سرباره کوره آهن‌گدازی ۷۱

- شکل ۳-۶: منحنی دانه‌بندی ترکیبی اصلاح‌شده فولر-تامسون ۸۳
- شکل ۳-۷: مصالح مصرفی برای ساخت بتن خودتراکم ۸۴
- شکل ۳-۸: نمودار درصد هزینه تولید هر مترمکعب بتن خودتراکم (طرح N1) ۹۳
- شکل ۳-۹: نمونه‌گیری و نگهداری نمونه‌ها در آزمایشگاه ۹۹
- شکل ۳-۱۰: آزمایش جریان اسلامپ و T50 ۱۰۲
- شکل ۳-۱۱: آزمایش حلقه J ۱۰۳
- شکل ۳-۱۲: آزمایش جعبه L ۱۰۴
- شکل ۳-۱۳: آزمایش جعبه U ۱۰۶
- شکل ۳-۱۴: آزمایش قیف V ۱۰۷
- شکل ۳-۱۵: آزمایش مقاومت فشاری ۱۰۸
- شکل ۳-۱۶: آزمایش هدایت الکتریکی ۱۱۰
- شکل ۳-۱۷: آزمایش عمق نفوذ آب تحت فشار ۱۱۱
- شکل ۳-۱۸: نمونه‌های داخل گرمچال آزمایش جذب آب نهایی ۱۱۳
- شکل ۴-۱: جریان اسلامپ طرح‌های مخلوط بتن خودتراکم ۱۲۰
- شکل ۴-۲: جریان اسلامپ طرح‌های مخلوط بتن خودتراکم-ادامه ۱۲۱
- شکل ۴-۳: مقایسه آزمایش جریان اسلامپ با آزمایش حلقه J ۱۲۲
- شکل ۴-۴: مقایسه آزمایش جریان اسلامپ با آزمایش حلقه J-ادامه ۱۲۲
- شکل ۴-۵: اختلاف قطر آزمایش جریان اسلامپ با حلقه J و مقایسه با استاندارد ISIRI ۱۲۳
- شکل ۴-۶: اختلاف قطر آزمایش جریان اسلامپ با حلقه J و مقایسه با استاندارد ISIRI-ادامه ۱۲۳
- شکل ۴-۷: اختلاف قطر آزمایش جریان اسلامپ با حلقه J و مقایسه با استاندارد ISIRI-ادامه ۱۲۴

- شکل ۴-۸: مقایسه نموداری آزمایش قیف V در ۱ و ۵ دقیقه ۱۲۵
- شکل ۴-۹: مقایسه نموداری آزمایش قیف V در ۱ و ۵ دقیقه -ادامه ۱۲۵
- شکل ۴-۱۰: نتایج آزمایش جعبه U ۱۲۶
- شکل ۴-۱۱: نتایج آزمایش جعبه U - ادامه ۱۲۶
- شکل ۴-۱۲: نتایج آزمایش جعبه U - ادامه ۱۲۷
- شکل ۴-۱۳: مقایسه نتایج آزمایش جعبه L با مرجع [۳] ۱۲۸
- شکل ۴-۱۴: مقایسه نتایج آزمایش جعبه L با مرجع [۳] -ادامه ۱۲۸
- شکل ۴-۱۵: مقایسه نتایج آزمایش جعبه L با مرجع [۳] -ادامه ۱۲۹
- شکل ۴-۱۶: نتایج مقاومت فشاری طرح‌های N1 الی N20 ۱۳۰
- شکل ۴-۱۷: نتایج مقاومت فشاری طرح‌های N21 الی N39 - ادامه ۱۳۰
- شکل ۴-۱۸: ضریب K و مقایسه بتن خودتراکم حاوی میکروسیلیس ۵٪ با بتن شاهد ۱۳۵
- شکل ۴-۱۹: ضریب K و مقایسه بتن خودتراکم حاوی میکروسیلیس ۷/۵٪ با بتن شاهد ۱۳۵
- شکل ۴-۲۰: ضریب K و مقایسه بتن خودتراکم حاوی میکروسیلیس ۱۰٪ با بتن شاهد ۱۳۵
- شکل ۴-۲۱: ضریب K و مقایسه بتن خودتراکم حاوی پوزولان خاش ۱۵٪ با بتن شاهد ۱۳۶
- شکل ۴-۲۲: ضریب K و مقایسه بتن خودتراکم حاوی پوزولان خاش ۲۵٪ با بتن شاهد ۱۳۶
- شکل ۴-۲۳: ضریب K و مقایسه بتن خودتراکم حاوی پوزولان خاش ۳۵٪ با بتن شاهد ۱۳۶
- شکل ۴-۲۴: ضریب K و مقایسه بتن خودتراکم حاوی زئولیت ۵٪ با بتن شاهد ۱۳۷
- شکل ۴-۲۵: ضریب K و مقایسه بتن خودتراکم حاوی زئولیت ۱۰٪ با بتن شاهد ۱۳۷
- شکل ۴-۲۶: ضریب K و مقایسه بتن خودتراکم حاوی زئولیت ۱۵٪ با بتن شاهد ۱۳۷
- شکل ۴-۲۷: ضریب K و مقایسه بتن خودتراکم حاوی سرباره کوره آهن‌گدازی ۲۵٪ با بتن شاهد ۱۳۸

- شکل ۴-۲۸: ضریب K و مقایسه بتن خودتراکم حاوی سرباره کوره آهن‌گدازی ۳۵٪ با بتن شاهد ۱۳۸
- شکل ۴-۲۹: ضریب K و مقایسه بتن خودتراکم حاوی سرباره کوره آهن‌گدازی ۱۵٪ با بتن شاهد ۱۳۸
- شکل ۴-۳۰: نتایج ضریب K برای پوزولان‌های طبیعی و مصنوعی در بتن خودتراکم ۱۳۹
- شکل ۴-۳۱: ارتباط بین نسبت آب به مواد سیمانی و آزمایش هدایت الکتریکی ۱۴۱
- شکل ۴-۳۲: نتیجه آزمایش هدایت الکتریکی در بتن خودتراکم حاوی میکروسیلیس ۱۴۲
- شکل ۴-۳۳: نتیجه آزمایش هدایت الکتریکی در بتن خودتراکم حاوی پوزولان خاش ۱۴۲
- شکل ۴-۳۴: نتیجه آزمایش هدایت الکتریکی در بتن خودتراکم حاوی زئولیت ۱۴۳
- شکل ۴-۳۵: نتیجه آزمایش هدایت الکتریکی در بتن خودتراکم حاوی سرباره کوره آهن‌گدازی ۱۴۳
- شکل ۴-۳۶: نتایج آزمایش هدایت الکتریکی در بتن خودتراکم ۱۴۴
- شکل ۴-۳۷: مقایسه نتایج آزمایش عمق نفوذ آب تحت فشار در نمونه‌های حاوی میکروسیلیس با نمونه شاهد ۱۴۶
- شکل ۴-۳۸: مقایسه نتایج آزمایش عمق نفوذ آب تحت فشار در نمونه‌های حاوی پوزولان خاش با نمونه شاهد ۱۴۶
- شکل ۴-۳۹: مقایسه نتایج آزمایش عمق نفوذ آب تحت فشار در نمونه‌های حاوی زئولیت با نمونه شاهد ۱۴۶
- شکل ۴-۴۰: مقایسه نتایج آزمایش عمق نفوذ آب تحت فشار در نمونه‌های حاوی سرباره کوره آهن‌گدازی با نمونه شاهد ۱۴۶
- شکل ۴-۴۱: نتایج آزمایش عمق نفوذ آب تحت فشار ۱۴۸
- شکل ۴-۴۲: مقایسه تغییرات جذب آب نهایی نمونه‌ها در نسبت آب به مواد سیمانی ۰/۴۰ ۱۴۹
- شکل ۴-۴۳: مقایسه تغییرات جذب آب نهایی نمونه‌ها در نسبت آب به مواد سیمانی ۰/۴۵ ۱۴۹
- شکل ۴-۴۴: مقایسه تغییرات جذب آب نهایی نمونه‌ها در نسبت آب به مواد سیمانی ۰/۵۰ ۱۵۰
- شکل ۵-۱: مقایسه قیمت تولید هر مترمکعب بتن خودتراکم حاوی میکروسیلیس با شاهد ۱۵۹
- شکل ۵-۲: مقایسه قیمت تولید هر مترمکعب بتن خودتراکم حاوی پوزولان خاش با شاهد ۱۶۰
- شکل ۵-۳: مقایسه قیمت تولید هر مترمکعب بتن خودتراکم حاوی زئولیت با شاهد ۱۶۰
- شکل ۵-۴: مقایسه قیمت تولید هر مترمکعب بتن خودتراکم حاوی سرباره کوره آهن‌گدازی با شاهد ۱۶۰

شکل ۵-۵: هزینه تولید یک مترمکعب بتن خودتراکم در تحقیق انجام شده ۱۶۱

فهرست جدول‌ها

جدول ۱-۲: عوامل مؤثر بر قابلیت پر کردن بتن خودتراکم ۱۹

جدول ۲-۲: عوامل مؤثر بر قابلیت عبور بتن خودتراکم ۱۹

جدول ۳-۲: عوامل مؤثر بر پایداری بتن خودتراکم ۲۰

جدول ۴-۲: اسامی و ویژگی آزمایش‌های رئولوژی بتن خودتراکم تحقیق حاضر ۲۱

جدول ۵-۲: برخی شماره استانداردها و پیشنهادهای آزمایش‌های فاز خمیری بتن خودتراکم ۳۱

جدول ۶-۲: انتخاب اهداف کارایی مناسب برای بتن خود تراکم ۳۲

جدول ۷-۲: معیارهای قبول بتن خودتراکم از نظر کارایی و عوامل پدیدآورنده اختلال در نتایج ۳۳

جدول ۸-۲: رابطه بین برخی از عملیات اصلاحی و عیوب ایجادشده بر روی بتن ۳۴

جدول ۹-۲: طرح‌های مخلوط بتن خودتراکم اجراشده در پروژه بزرگراه طبقاتی صدر ۵۴

جدول ۱-۳: نتایج دانه‌بندی مصالح سنگی ۶۲

جدول ۲-۳: سایر مشخصات مصالح سنگی ۶۵

جدول ۳-۳: مشخصات فیزیکی و شیمیایی سیمان تیپ دو بجنورد ۶۷

جدول ۴-۳: الزامات ACI237 در طراحی بتن خودتراکم ۷۲

جدول ۵-۳: مشخصات بتن خودتراکم ارائه‌شده توسط جامعه مهندسين عمران ژاپن ۷۴

جدول ۶-۳: دانه‌بندی ماسه ۷۹

جدول ۷-۳: دانه‌بندی شن نخودی ۷۹

جدول ۸-۳: دانه‌بندی ماسه‌بادی ۸۰

جدول ۹-۳: نتایج دانه‌بندی مصالح سنگی ۸۱

- جدول ۳-۱۰: سهم استفاده از مصالح و مدول نرمی در طرح‌های مخلوط ۸۲
- جدول ۳-۱۱: محدوده مجاز دانه‌بندی ۸۴
- جدول ۳-۱۲: مشخصات خواص فیزیکی مواد سیمانی ۸۵
- جدول ۳-۱۳: کنترل درصد وزنی عبوری از الک ۲۰۰ ۸۹
- جدول ۳-۱۴: برآورد هزینه طرح N1 برای هر مترمکعب ۹۳
- جدول ۳-۱۵: نام‌گذاری و درصد مصرف پوزولان‌های طبیعی و مصنوعی در بتن خودتراکم ۹۴
- جدول ۳-۱۶: طرح‌های مخلوط بتن خودتراکم ۹۷
- جدول ۳-۱۷: آزمون‌ها و آزمایش‌های انجام‌شده در فاز سخت شده ۹۹
- جدول ۳-۱۸: آزمایش‌های انجام‌شده در فاز خمیری ۱۰۰
- جدول ۴-۱: نتایج آزمایش‌های رئولوژی طرح مخلوط بتن خودتراکم ۱۱۶
- جدول ۴-۲: محدوده قابل قبول برای رفتار بتن خودتراکم در فاز خمیری ۱۱۹
- جدول ۴-۳: نتایج مقاومت فشاری در سنین ۷،۳ و ۲۸ روزه ۱۳۲
- جدول ۴-۴: نتایج ضریب K برای پوزولان‌های مصنوعی و طبیعی در بتن خودتراکم ۱۳۹
- جدول ۴-۵: مقادیر ضریب K برای پوزولان‌های مصرف‌شده در بتن خودتراکم ۱۴۰
- جدول ۵-۱: قیمت مصالح بر اساس ۳ ماهه اول ۱۳۹۶ شهر مشهد ۱۵۷
- جدول ۵-۲: هزینه طرح مخلوط‌های آزمایشگاهی بتن خودتراکم ۱۵۷
- جدول ۶-۱: مقادیر ضریب K محاسبه‌شده در تحقیق حاضر ۱۷۰

فصل اول:

مقدمه

۱-۱ کلیات

بتن به عنوان یکی از مصالح نسبتاً ارزان و پایا می‌باشد که می‌توان با قالب‌بندی آن را به هر شکل هندسی مورد نظر درآورد؛ اما در بعضی موارد به دلایل طراحی ضعیف، ضعف در اجرا، کیفیت نامرغوب مصالح و شرایط محیطی لحاظ نشده در طراحی و یا ترکیبی از این عوامل، سازه بتن‌آرمه‌ی ساخته شده کارایی مورد نظر را در دوره عمر مفید خود نخواهد داشت.

از مهم‌ترین عواملی که در سازه‌های بتنی باعث ضعف در معماری و همچنین سازه‌ای می‌شود نوع تراکم و زمان تراکم بتن است.

تراکم بتن شامل فشرده‌سازی بتن تازه است تا در اطراف قالب‌ها و اطراف میلگردها کاملاً شکل گرفته و روی آن‌ها را بپوشاند؛ همچنین هوای محبوس را به میزان زیادی از بتن خارج کرده و از کرم شدن داخل و سطوح بتن جلوگیری نموده و ذرات جامد را به یکدیگر نزدیک کند.

روش تراکم باید به گونه‌ای اتخاذ و اجرا شود که از جداسدگی اجزا به هر صورت جلوگیری شود. به‌ویژه آنکه عموماً جداسدگی اجزا قابل‌رؤیت نیست و لذا باید روش‌های صحیح و غلط را دقیقاً شناخت و در اجرا از آن بهره برد. روش‌های تراکم، به دلیل ضربه و ارتعاشی که عموماً در آن‌ها به کاررفته می‌شود، موجب آن می‌شود که به قالب‌های با مقاومت بیشتری نیاز باشد. عدم اجرای صحیح تراکم در روش‌های دستی معمولاً موجب تراکم ناکافی و در روش‌های ماشینی، معمولاً موجب غیریکنواختی بتن خواهد شد.

عواملی که بر انتخاب روش تراکم مؤثر است نوع بتن، کارپذیری بتن، حجم بتن‌ریزی، میزان آرماتورها و فواصل آن‌ها، نوع روش انتقال و جای دادن آن‌ها (نظیر استفاده از پمپ بتن)، پیچیدگی قالب‌بندی و شکل هندسی عضو یا اعضاء و امکانات موجود است.

تراکم ممکن است به صورت دستی مانند میله کوبی در نمونه‌های آزمایشگاهی بتن معمولی و یا روش‌های مکانیکی مانند استفاده از دستگاه‌های لرزاننده یا ویبراتورها، میزهای لرزان، دستگاه‌هایی با کوبنده‌های موتوری، دستگاه‌های مبتنی بر نیروی گریز از مرکز و یا ترکیبی از آن‌ها مانند غلتک لرزشی انجام شود. با توجه به اهمیت موضوع تراکم بتن و مدت‌زمان آن و همچنین به دلیل معایب و هزینه‌هایی که به صورت مستقیم و غیرمستقیم به پروژه‌ها تحمیل می‌گردد، هدف حذف هر نوع ویبره کردن (داخلی یا خارجی) در تولید قطعات بتنی با استفاده از بتن خودتراکم می‌باشد.

استفاده از انواع پوزولان‌ها به‌عنوان ماده جایگزین سیمان در بتن علاوه بر کمک به کاهش مصرف سیمان و انرژی و تولید گازهای گلخانه‌ای، خواص مکانیکی مانند مقاومت فشاری در سنین بالا و دوام بتن نظیر نفوذپذیری را بهبود می‌بخشد؛ همچنین استفاده از مواد پوزولانی همراه با مواد افزودنی شیمیایی در سال‌های اخیر این امکان را برای دانشمندان علم تکنولوژی بتن فراهم نموده است که بتوانند بتن‌های خاصی را برای شرایط مختلف طراحی نمایند.

۲-۱ هدف تحقیق

تولید سیمان یکی از صنایع آلاینده محیط‌زیست محسوب می‌شود به‌نحوی که به ازای تولید هر تن کلینکر سیمان تقریباً یک تن گاز دی‌اکسید کربن وارد جو می‌شود. به همین علت تولید بتن مقاوم و بادوام با سیمان کمتر و به‌جای آن استفاده از افزودنی‌های معدنی و شیمیایی می‌تواند تأثیر قابل‌ملاحظه‌ای در حفظ محیط‌زیست داشته باشد [۱].

یکی از مزایایی که در روش طرح ملی مخلوط بتن وجود دارد جامعیتی است که نسبت به سایر روش‌ها در آن دیده می‌شود و نقش عوامل متعددی که در ویژگی‌های بتن اثرگذار است در آن دیده شده است. از جمله این موارد میزان اثربخشی پوزولان‌ها بر مقاومت و دوام بتن می‌باشد که با ضریب K تعیین شده است. پوزولان‌هایی نظیر میکرو سیلیس در مقادیر برابر اثر بیشتری نسبت به سیمان دارند در حالی که موادی مثل

پوزولان‌های طبیعی، سرباره‌ها و خاکستر بادی در اوزان مساوی کم اثرتر نسبت به سیمان دیده می‌شوند. این مسئله در روش طرح ملی مخلوط بتن با ضریب K توصیف شده است [۲]. از طرفی با گسترش بتن‌های ویژه نظیر بتن خودتراکم ضرورت تدوین روش طرح ملی مخلوط بتن خودتراکم احساس می‌شود ولی مطالعات اولیه کافی در خصوص آن وجود ندارد.

هدف از تحقیق فعلی به دست آوردن ضریب K برای پوزولان‌های مختلف در بتن خودتراکم است که در شرایط مختلف از دیدگاه مقاومت فشاری مورد ارزیابی قرار خواهد گرفت.

۱-۳ روش تحقیق و برنامه مطالعات

در تحقیق حاضر با استفاده از امکانات آزمایشگاهی و از طریق ساخت نمونه‌های بتنی و انجام آزمایش مقاومت فشاری اقدام به ارزیابی ضریب K در بتن خودتراکم می‌شود. براین اساس لازم است اثر عوامل مختلف مؤثر بر ضریب K مورد بررسی قرار گیرند. حالت‌های مختلف در نظر گرفته شده در طرح‌های مخلوط به شرح ذیل می‌باشند:

- نسبت آب به مواد سیمانی: در ۳ حالت ۰/۴۰، ۰/۴۵ و ۰/۵۰

- پوزولان: شامل پوزولان‌های مصنوعی و طبیعی

مجموعاً ۳۹ طرح مخلوط با شرایط ذکر شده ساخته می‌شود و آزمایش‌های بتن تازه و سخت شده به شرح ذیل بر روی آنها انجام می‌شود:

آزمایش‌های بتن تازه شامل:

- جریان اسلامپ

- T50

- جعبه L

- جعبه U

- قیف V یک دقیقه
 - قیف V پنج دقیقه
 - حلقه J
 - تعیین شاخص ارزیابی ظاهری بتن (VSI)
- آزمایش‌های بتن سخت شده شامل:
- مقاومت فشاری مکعبی
 - جذب آب حجمی نهایی
 - عمق نفوذ آب تحت فشار
 - هدایت الکتریکی

فصل دوم

مروری بر بتن خودتراکم

۲-۱ تاریخچه بتن خودتراکم (SCC)

۲-۱-۱ مقدمه

مهم‌ترین توسعه متحولانه در ساخت و اجرای بتن در سه دهه اخیر، استفاده از بتن‌های خودتراکم می‌باشد [۳]. بتن خودتراکم بتنی است بسیار روان، درعین حال بدون جداشدگی که جاری شده، تمام فضای قالب را پر کرده و بدون نیاز به هرگونه تراکم داخلی یا خارجی میلگردها را در برگیرد. این بتن بانام‌های دیگری نظیر بتن خودتحکیم^۲ و بتن خود تراز^۳ نیز شناخته می‌شود. در ژاپن این بتن به بتن خودتراکم و در کانادا و آمریکای شمالی به بتن خودتراکم معروف است. کلمه اختصاری SCC نیز برای این بتن در نظر گرفته شده است [۴].

همچنین از این بتن در ابتدای تولید به دلیل بدون لرزش و سروصدای ناشی از آن به بتن بی‌صدا نام برده شده است.

از سال ۱۹۸۳ به بعد دوام سازه‌های بتنی، موضوع موردعلاقه مهندسين عمران در ژاپن قرار گرفت لذا لازم بود بتن مورد استفاده در ساخت سازه‌های بتنی بادوام به قدر کافی توسط نیروی کار ماهر متراکم گردد. با وجود این، کاهش تدریجی در تعداد نیروی کار ماهر در صنایع ساختمانی ژاپن، منجر به کاهش مشابهی در کیفیت کارهای ساختمان گردید. بهترین راه حل جهت دستیابی به سازه‌های بتنی بادوام، مستقل از کیفیت اجرا، به کار بردن بتن خودتراکم بود که می‌توانست بدون نیاز به نیروی کار ماهر جهت لرزاندن، تحت اثر وزن خود متراکم شده و به خوبی قالب را با خارج نمودن هوای داخل آن پر کند [۵].

^۱ Self compacting concrete

^۲ Self consolidating concrete

^۳ Self leveling concrete

اولین بار ضرورت وجود چنین بتنی توسط Okamura در سال ۱۹۸۶ پیشنهاد شد. Ozawa و Maekawa، اولین کسانی بودند که بعد از Okamura مطالعات اساسی بر روی کارایی بتن خودتراکم را در دانشگاه توکیو انجام دادند [۶].

بعد از ساخت اولین نمونه از بتن خودتراکم در سال ۱۹۸۶، آزمایش‌هایی بر روی آن انجام گرفت که نتایج رضایت‌بخشی از نظر جمع شدگی ناشی از خشک شدن، گرمای هیدراسیون و مقاومت فشاری حاصل شد. تقریباً در همان زمان بتن توانمند^۴ به دلیل داشتن نسبت آب به سیمان پائین، به‌عنوان یک بتن بادوام توسط Aitcin اعلام گردید. از آن به بعد در دنیا بتن بادوام، بتن توانمند نام گرفت. بنابراین Okamura بتن خودتراکم را بانام بتن خودتراکم توانمند^۵ معرفی کرد [۵].

پوزولان‌ها موادی سیلیسی یا سیلیسی آلومینائی هستند که دارای مقدار نسبتاً زیادی (۵۰ تا بیش از ۹۰ درصد در پوزولان‌های مختلف) سیلیس می‌باشند و به‌خودی‌خود خاصیت چسبانندگی کمی داشته و یا ندارند، ولی در مجاورت رطوبت و در دمای معمولی با هیدروکسید کلسیم Ca(OH)_2 واکنش داده و ترکیباتی با خواص سیمانی (عمدتاً ژل سیلیکاتی) به وجود می‌آورند.

قدیمی‌ترین نمونه چسباننده هیدرولیکی ترکیبی از آهک و پوزولان به نام دیاتمه است که در منطقه خلیج فارس در حدود ۵۰۰۰ سال قبل از میلاد کشف گردید. کاربردهای بعدی پوزولان طبیعی به ۶۰۰ سال قبل از میلاد مسیح در منطقه مدیترانه در جزیره اژه ترا که امروزه سنتورین نامیده می‌شود و در ۷۹ سال پس از میلاد مسیح در خلیج ناپل ایتالیا و سایر مناطق برمی‌گردد [۷].

رومی‌ها و یونانی‌ها از ترکیب پوزولان و آهک به‌عنوان مواد چسباننده برای بسیاری از سازه‌ها در ۲۰۰۰ سال پیش استفاده می‌کردند. چنین ملات‌هایی حاوی سه پیماننه پوزولان، دو پیماننه آهک و یک پیماننه

⁴ High performance concrete

⁵ Self compacting high performance concrete

ماسه بودند. این ملات ها به عنوان اولین سیمان های هیدرولیک برای آبراهها، پل ها، فاضلاب ها و سایر انواع سازه ها مورد استفاده قرار می گرفتند [۷].

میکروسیلیس اولین بار در نروژ در اوایل دهه ۱۹۵۰ در بتن مورد آزمایش قرار گرفت. برای بتن های حاوی دوده سیلیس؛ مقاومت بالاتری به دست آمد. عملکرد بتن های حاوی دوده سیلیس در محیط های سولفاتی نیز بهتر از بتن های سیمان پرتلند معمولی بود. پس از ۲۰ سال و بر اثر محدودیت های زیست محیطی برای صنعت ریخته گری در نروژ، مقدار زیادی از دوده سیلیس در فرآیند فیلتر نمودن تولید گردید. فعالیت های پژوهشی وسیعی به منظور یافتن کاربردهای گوناگون دوده سیلیس صورت پذیرفت. بهبود دوام بتن های حاوی دوده سیلیس موجب افزایش استفاده از آن در صنعت بتن گردید [۷].

به منظور افزایش دوام و کاهش میزان نفوذ خمیر سیمان دو روش پیشنهاد می شود؛ اول کم کردن نسبت آب به سیمان و دوم استفاده از مواد جایگزین سیمان یا پوزولان ها. کاهش نسبت آب به سیمان علاوه بر از دست دادن کارایی، به تنهایی برای کاهش منافذ خمیر سیمان کافی نیست. استفاده از مواد پوزولانی، نقش به سزایی در کاهش نفوذپذیری ایفا می کند و در جهت توسعه پایدار و حفظ محیط زیست و منابع طبیعی تجدید ناپذیر به کار می آید. بنابراین، یکی از راه های کاهش مصرف سیمان، استفاده از مواد مکمل سیمان و پوزولان است [۸].

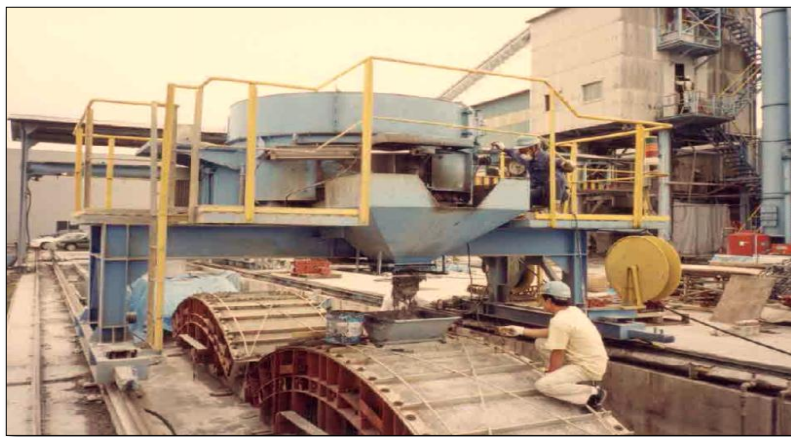
۲-۱-۲ سرعت گسترش شناخت بتن خودتراکم

اولین مقاله در زمینه ی بتن خودتراکم توسط Ozawa در دومین کنفرانس East-Asia and pacific در ژانویه ۱۹۸۹ ارائه شد و بعد از آن در ماه می سال ۱۹۹۲ در کنفرانس International Canmet & ACI در استانبول، مقاله دیگری توسط وی ارائه گردید که باعث شتاب بخشیدن به سرعت معرفی این بتن به جهانیان شد. پس از برگزاری کارگاه ACI Workshop اجرای این نوع بتن در یک سازه بتنی توسط

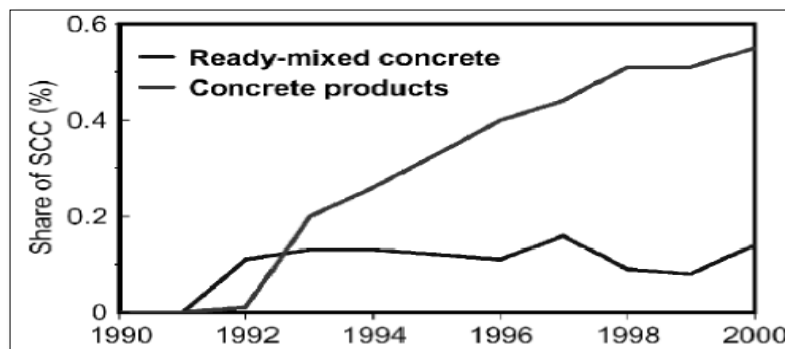
pavizia در نوامبر ۱۹۹۴ در بانکوک مورد استفاده قرار گرفت. این نوع بتن مورد علاقه بسیاری از محققان و مهندسانی که به دوام بتن در ساخت سازه‌های بتنی علاقه‌مند بودند، واقع شد [۹].

در سال ۱۹۹۶ سخنرانی Okamura در همایش New Orkean ACI باعث علاقه‌مندی بیشتر محققان و مهندسان آمریکای جنوبی به شناخت هرچه بهتر این نوع بتن شد و مطالعات و تحقیقات بر روی بتن خودتراکم با سرعت بیشتری ادامه یافت. این فعالیت‌ها شامل تحقیقات گسترده در کانادا توسط Aictin و تشکیل یک کمیته تحقیقاتی در ژانویه ۱۹۹۷ در Rilem می‌باشد [۵].

بتن خودتراکم به منظور حذف سروصدای ناشی از ویبره در قطعات بتنی، کاربرد قابل توجهی پیدا کرده است (شکل ۱-۲). این نوع بتن محیط کار در کارگاه را به لحاظ حذف آلودگی صوتی بهبود بخشیده و حتی امکان ایجاد کارگاه قطعات بتنی در سطح شهر را میسر می‌سازد. بتن خودتراکم عمر قالب‌های قطعات بتنی را افزایش می‌دهد. استفاده از بتن خودتراکم در ساخت قطعات بتنی رفته‌رفته رو به افزایش است (شکل ۲-۲) [۱۰].

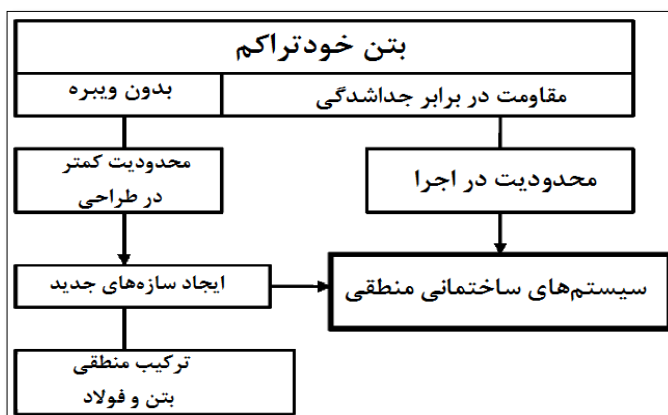

شکل ۱-۲: بتن‌ریزی با بتن خودتراکم برای سگمنت‌های تونل [۱۰]

شکل ۲-۲: افزایش کاربرد بتن خودتراکم برای قطعات بتنی در ژاپن [۱۰]

استفاده از بتن خودتراکم هزینه ویبره را ذخیره می‌کند و تراکم بتن در سازه‌ها را نیز تضمین می‌کند. البته در همه سازه‌ها به‌استثنا پروژه‌ها در مقیاس بزرگ همیشه نمی‌توان هزینه را کاهش داد. طبق آیین‌نامه، سیستم‌های ساختمانی ذاتاً با فرض تراکم لرزشی کامل و ضروری بتن طراحی می‌شوند. بتن خودتراکم، سیستم‌های ساختمانی قبلی را که بتنی با تراکم لرزشی موردقبول بود به‌طور چشمگیری بهبود بخشیده است (شکل ۲-۳) [۱۰].

شکل ۲-۳: دست یافتن به سیستم‌های ساختمانی جدید با استفاده از SCC [۱۱]

لازم به ذکر است در بعضی سازه‌ها استفاده از بتن خودتراکم تنها گزینه می‌باشد. برای مثال سازه‌های ساندویچی که داخل پوسته‌های فولادی آن با بتن پُر می‌شود. این قبیل از سازه‌ها در کوبه ژاپن ساخته شده

و به این نتیجه رسیدند که بدون توسعه و استفاده از بتن خودتراکم نمی‌توان به ساخت این سازه‌ها نائل شد (شکل ۲-۴) [۱۰].

شکل ۲-۴: بتن‌ریزی با بتن خودتراکم برای سازه‌های ساندویچی تونل غوطه‌ور در Kobe ژاپن [۱۰]

در راستای پژوهش‌های انجام‌گرفته در مورد بتن خودتراکم توسط محققان، شرکت‌های عمرانی بزرگ و انجمن‌های گوناگون نیز در این زمینه دست به فعالیت زدند که از آن جمله می‌توان موارد زیر را ذکر کرد. در سال ۱۹۹۷ انجمن مهندسين عمران ژاپن^۶ و مؤسسه معماری ژاپن^۷ مجموعه پیشنهادهایی در رابطه با طرح مخلوط و روش‌های اجرای بتن خودتراکم ارائه کردند. از دیگر موارد می‌توان به راهنمای بتن خودتراکم اشاره کرد که توسط Efnarc^۸ در سال ۲۰۰۵ ارائه شد. کمیته ACI237 نیز مجموعه‌ای منتشر کرده که در آن مطالعات محققین گوناگون در سالیان متوالی بیان شده است.

⁶ Japan Society of Civil Engineers

⁷ Architectural Institute of Japan

⁸ Efnarc^۸ یک راهنمای اروپایی است که در انگلیس واقع شده و در سال ۱۹۸۹ پایه‌گذاری شده است. این تشکیلات زیر نظر کمیته اروپایی بتن به فعالیت می‌پردازد و نتایج کار آن در آینده زمینه‌ساز استانداردها و آئین‌نامه‌های اروپایی می‌گردد. در زمینه بتن خودتراکم، این موسسه از کارهای انجام‌شده در دانشگاه Paisley استفاده نموده است.

۲-۲ فواید و امتیازات به کارگیری بتن خودتراکم

یک بتن خودتراکم دارای طرح مخلوط درست و روش جا دادن مناسب، می‌تواند برای مصرف‌کننده فواید اقتصادی و فنی به همراه داشته باشد. صرفه‌جوئی در هزینه‌ها، افزایش کارایی یا هر دو این پدیده‌ها در کنار یکدیگر، می‌توانند از نتایج به کارگیری بتن خودتراکم باشند. امتیازات استفاده از بتن خودتراکم به شرح زیر می‌باشد [۴]:

- کاهش در تعداد افراد نیروی کار و بهینه‌سازی مدیریت بر نیروی کار و تجهیزات.
- حذف یا نیاز کمتر به عملیات پرداخت سطح، جهت دستیابی به سطوح مسطح، به دلیل داشتن ویژگی خودتراز بودن.
- عدم نیاز به ویراسیون جهت تراکم مناسب. این مطلب منجر به صرفه‌جویی در عملیات و خرید و نگهداری تجهیزات می‌شود.
- به وجود آوردن امکان ریختن بتنی که بتواند خواص مکانیکی مطلوب را مستقل از مهارت پرسنل و بیره به وجود آورد.
- شتاب بخشیدن به اجرا از طریق سرعت بالای ریختن و زمان اجرای کوتاه‌تر.
- سهولت بخشیدن و تسریع در پر کردن مقاطع دارای میلگرد با تراکم زیاد و قالب‌های پیچیده، در حالی که کیفیت اجرای مناسبی نیز حاصل گردد. این ویژگی می‌تواند به بازدهی بالاتر و درعین حال کاهش نیروی کار و هزینه منجر شود.
- دارا بودن قابلیت انعطاف‌پذیری بیشتر در پراکندگی نقاط ریختن بتن. در طول زمان ریختن این ویژگی لزوم حرکت مکرر کامیون‌ها و جابجایی بیش از حد لوله‌های پمپ را در هنگام ریختن کاهش می‌دهد (چنین کاهش می‌تواند در تعداد پمپ‌ها، متصدیان پمپ‌ها و تهیه وسایل دیگر اثر گذاشته و منجر به صرفه‌جوئی در هزینه و زمان گردد).

- حذف سروصدای ویبراتورها در محل کار. این ویژگی در مناطق شهری و برای بتن‌هایی (بتن الیافی) که نیازمند تراکم سنگین می‌باشند، مفید است.

- افزایش ساعات کار. در مناطق شهری به دلیل حذف سروصدای ویبراتورها، بتن‌ریزی در ساعات بیشتری از شبانه‌روز می‌تواند انجام پذیرد.

- کاهش حق بیمه، با حذف سروصدای ناشی از ویبره که معمولاً باعث به وجود آمدن عیوب شنیداری در کارگران می‌شود، حق بیمه پرداختی به آژانس‌های بیمه‌ای کاهش می‌یابد. کاهش در حق بیمه می‌تواند تا حدی هزینه مواد اضافی بتن خودتراکم را جبران کرده و این بتن را برای عملیات پیش‌ساختگی جذاب‌تر نماید.

- استفاده از بتن خودتراکم (به دلیل عدم نیاز به ویبراتور) به طراح این اجازه را می‌دهد که برای کنترل ترک بتواند از میلگردهایی با فواصل کم مشروط به ایجاد پیوستگی (باند) مطلوب، استفاده نماید.

- امکان استفاده از این بتن به‌عنوان بتن نما. استفاده از بتن خودتراکم دارای طرح مخلوط مناسب، قالب باکیفیت بالا، مواد رهاساز کافی و عملیات جای‌دهی مناسب، می‌تواند به‌ظاهر شدن سطح صافی منتهی شود.

(شکل ۲-۵) نشان خط ۲ قطار شهری مشهد به ابعاد $1/10 \times 1/10$ متر با ضخامت ۸ سانتی‌متر را نشان می‌دهد که با وجود پیچیدگی طرح، با بتن خودتراکم بتن‌ریزی شده است. هم‌اکنون نشان حاضر در محل ورودی کارخانه سگمنت پروژه خط ۲ قطار شهری مشهد نصب شده است [۱۱].

شکل ۲-۵: تصویری از نشان خط ۲ قطار شهری مشهد [۱۱]

۲-۳ آشنایی با برخی از مفاهیم مرتبط با بتن خودتراکم

همان طوری که پیش تر گفته شد بتن خودتراکم بتنی است بسیار روان و بدون جداشدگی که می تواند پخش شده، قالب را پر کرده و بدون نیاز به تراکم دینامیکی، میلگردها را در برگیرد. بنابراین با توجه به مشخصات اشاره شده در تعریف بتن خود تراکم، لازم است با برخی مفاهیم آشنا شد [۱۲]:

۲-۳-۱ رئولوژی^۹:

رئولوژی علمی است که در ارتباط با چگونگی حرکت و رفتار مایعات غیر نیوتنی صحبت می کند.

⁹ Rheology

۲-۳-۲ کارایی^{۱۰}:

کارایی سهولت مخلوط، حمل، ریختن، جای‌دهی، تراکم و پرداخت بتن را توصیف می‌کند. کارایی، خواص پرکنندگی بتن تازه را شرح می‌دهد. کارایی بتن خودتراکم برحسب مشخصه‌هایی نظیر قابلیت پر کردن، قابلیت عبور و پایداری بیان می‌گردد و توسط آزمایش‌های خاصی مشخص می‌شود.

۲-۳-۳ قابلیت پر کردن^{۱۱} (قابلیت روانی محدود نشده^{۱۲}):

این ویژگی، توانایی بتن خودتراکم را در جاری شدن داخل قالب و پر کردن تمامی فضاها موجود تحت اثر وزن خود توصیف می‌کند.

با توجه به این ویژگی از بتن خودتراکم، روش ریختن و فواصل بین نقاط ریختن بتن مشخص می‌شود.

۲-۳-۴ قابلیت عبور^{۱۳} (قابلیت روانی محدود شده^{۱۴}):

این ویژگی به سهولت عبور از میان موانع (با فواصل کم از همدیگر) داخل قالب، بدون هیچ‌گونه مسدود شدن اشاره دارد. انسداد بتن به دلیل جداسازی ایجاد شده در سنگ‌دانه‌ها در محل مانع به وجود می‌آید که مانع از حرکت بتن می‌شود.

۲-۳-۵ پایداری:

پایداری، به توانایی بتن جهت حفظ توزیع یکنواخت مواد تشکیل‌دهنده آن در طول اختلاط، حمل، ریختن جای‌دهی و تراکم گفته می‌شود.

بتن خودتراکم بایستی دو نوع متفاوت از پایداری را با خود به همراه داشته باشد. این دو نوع عبارت‌اند از:

¹⁰ Workability

¹¹ Filling ability

¹² Unconfined flow ability

¹³ Passing ability

¹⁴ Confined flow ability

الف) پایداری دینامیکی^{۱۵}: به مقاومت بتن در برابر جداسدگی در مراحل اختلاط، حمل و ریختن اشاره می‌کند.

ب) پایداری استاتیکی^{۱۶}: به مقاومت بتن در برابر آب انداختن و نشست سطحی، بعد از ریختن (در حالی که بتن هنوز در مرحله خمیری خود قرار دارد) اشاره دارد.

در شکل ۶-۲ نمونه شماره صفر (0) کاملاً پایدار بوده و دانه‌های درشت در بالای نمونه مشهود است، نمونه شماره ۱ در قسمت بالای نمونه کمی آب انداختگی ملاحظه می‌شود. در نمونه‌های شماره ۲ و ۳ نیز کاملاً ته‌نشینی سنگ‌دانه‌ها در بالای نمونه در فاز خمیری بتن صورت گرفته است و طرح مخلوط ناپایداری استاتیکی دارد.

شکل ۶-۲: شاخص چشمی پایداری استاتیکی بتن سخت شده از مقطع نمونه استوانه‌ای [۱۲]

۴-۲ عوامل مؤثر بر قابلیت پُر کردن، قابلیت عبور و پایداری

میزان قابلیت پُر کردن، قابلیت عبور و پایداری لازم برای بتن خودتراکم، توسط موارد استعمال این نوع خاص از بتن تحمیل می‌گردد. برای مثال می‌توان به قابلیت عبور اشاره کرد که تنها در بتن مسلح و بخش‌هایی که روانی بتن در محل محدود می‌شود، موضوعیت دارد. میزان قابلیت عبور توسط مقدار و فاصله میلگردها در سازه مربوطه و برخی موارد دیگر تحمیل می‌شود [۱۱].

¹⁵ Dynamic stability

¹⁶ Static stability

در جداول ۱-۲، ۲-۲ و ۳-۲ عوامل مؤثر بر قابلیت پر کردن، قابلیت عبور و پایداری، همچنین نحوه اثرگذاری آن‌ها ارائه شده است.

جدول ۱-۲: عوامل مؤثر بر قابلیت پر کردن بتن خودتراکم [۱۱]

عامل مؤثر	نحوه اثر عامل مربوطه
مقدار میلگردهای موجود	هرچه این مقدار بالاتر رود، از جریان یافتن بتن ممانعت بیشتری به عمل می‌آورد.
پیچیدگی شکل عضو	اشکال پیچیده، سخت‌تر پر می‌شوند.
ضخامت دیوار	مقاطع نازک، جلوی جریان یافتن بتن را می‌گیرند.
روش جای‌دهی	ریختن آرام و ناپیوسته، انرژی لازم برای جای‌دهی بتن را می‌کاهد.
طول عضو	فواصل بلندتر، سخت‌تر پر می‌شود.
عوامل مخلوط	روانی بالا، قابلیت پر کردن را بهبود می‌بخشد.
جریان اسلامپ (slump flow)	
میزان لزجت	مقدار لزجت بیش‌ازاندازه، قابلیت پر کردن را می‌تواند محدود نماید.

جدول ۲-۲: عوامل مؤثر بر قابلیت عبور بتن خودتراکم [۱۱]

عامل مؤثر	نحوه اثر عامل مربوطه
مقدار میلگردهای موجود	میلگردهای بافاصله نزدیک به هم می‌توانند باعث پل زدن سنگ‌دانه‌ها و درنهایت انسداد بتن شوند.
ضخامت دیوار	مقاطع نازک در قالب‌ها می‌توانند باعث پل زدن سنگ‌دانه‌ها و درنهایت انسداد بتن شوند.
عوامل مخلوط	روانی بسیار کم اجازه شکل‌پذیری کافی را نمی‌دهد، درحالی‌که روانی بسیار بالا ممکن است باعث ناپایداری و جداسدگی در مخلوط شود.
جریان اسلامپ (slump flow)	

میزان لزجت مناسب باعث جلوگیری از جداشدگی می‌گردد.	میزان لزجت
هر چه اندازه درشت‌دانه بزرگ‌تر باشد، تمایل برای ایجاد انسداد در بتن بالا می‌رود.	اندازه درشت‌دانه
هر چه مقدار درشت‌دانه بیشتر باشد، تمایل برای ایجاد انسداد در بتن بالا می‌رود.	مقدار درشت‌دانه

جدول ۲-۳: عوامل مؤثر بر پایداری بتن خودتراکم [۱۱]

نحوه اثر عامل مربوطه	عامل مؤثر
اگر انرژی لازم برای جای‌دهی بتن زیاد باشد جداشدگی در مصالح رخ خواهد داد.	میزان میلگردهای موجود
ارتفاع یک عضو با پتانسیل ته‌نشینی مصالح و رو زدن آب متناسب است.	ارتفاع عضو
هرگاه باقی عوامل ثابت باشند با افزایش دادن درروانی، پایداری کاهش می‌یابد.	عوامل مخلوط جریان اسلامپ (slump flow)
با افزایش لزجت، پایداری افزایش می‌یابد.	میزان لزجت

۲-۵ آزمایش‌های رئولوژی بتن خودتراکم

در جدول ۲-۴، فهرست مربوط به آزمایش‌های رئولوژی بتن خودتراکم که در پایان‌نامه حاضر مورد استفاده قرار گرفته، جهت معرفی خواص آن آورده شده است [۳].

جدول ۲-۴: اسامی و ویژگی آزمایش‌های رئولوژی بتن خودتراکم تحقیق حاضر [۳]

نام آزمایش	خاصیت و ویژگی بتن خودتراکم
جریان اسلامپ ^{۱۷}	قابلیت پر کردن
حلقه J ^{۱۸}	قابلیت عبور
قیف V ^{۱۹} (مرحله اول- ۱ دقیقه)	قابلیت پر کردن
قیف V (مرحله دوم- ۵ دقیقه)	پایداری دینامیکی
جعبه L ^{۲۰} (با میلگرد)	قابلیت عبور
جعبه U ^{۲۱}	قابلیت عبور

۲-۵-۱ آزمایش جریان اسلامپ (اسلامپ فلو)

در آزمایش جریان اسلامپ میزان پخش‌شدگی بتن در سطح افقی مشخص می‌شود و برای بتن‌های خودتراکم مناسب است. در ابتدا این آزمایش در ژاپن و برای ارزیابی بتن‌های ترمی^{۲۲} که در بتن‌ریزی زیرآب مورد استفاده قرار می‌گیرد، بکار رفت. نحوه انجام آزمایش مانند آزمایش اسلامپ است اما بجای اندازه‌گیری افت و فرونشستن مخروط بتن، قطر متوسط بتن پهن شده در سطح زمین اندازه‌گیری می‌شود و قابلیت پر کردن (قابلیت سیلان و جریان) را نشان می‌دهد (شکل ۲-۷).

هر چه قطر پخش‌شدگی بتن در سطح افقی بزرگ‌تر باشد معرف قابلیت بیشتر پر کردن قالب و روان‌شدگی بتن تحت اثر وزن خود می‌باشد.

¹⁷ Slump flow

¹⁸ J-Ring

¹⁹ V-funnel

²⁰ L-Box

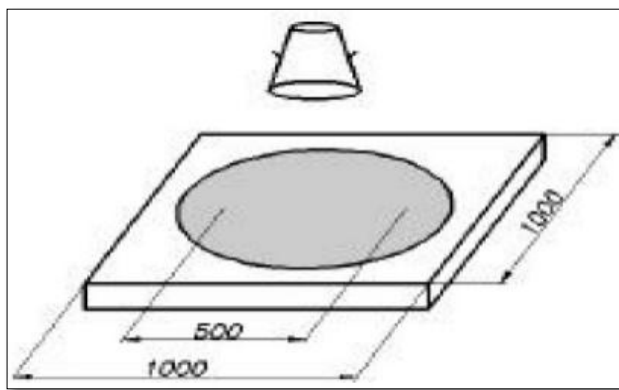
²¹ U-Box

²² Tremie

این آزمایش سریع و ساده است و نیاز به یک تا دو نفر دارد و می‌تواند در کارگاه و در آزمایشگاه بکار گرفته شود. کاربرد آن در دنیا وسعت زیادی پیدا نموده است. هرچند به خوبی قابلیت پر کردن را نشان می‌دهد اما قابلیت عبور از بین میلگردها بدون انسداد را نمی‌تواند به نمایش گذارد [۳].

زمان پهن‌شدگی ۵۰۰ میلی‌متر (T50): قبل از انجام آزمایش روی صفحه دایره متحدالمرکز به قطر ۲۰۰ میلی‌متر تا ۸۰۰ میلی‌متر (هر ۵۰ میلی‌متر) رسم می‌شود. به‌ویژه دایره‌ای به قطر ۵۰۰ میلی‌متر به صورت بارز و روشنی مشخص می‌گردد. زمان بالا کشیدن قیف اسلامپ (شروع حرکت بتن) تا رسیدن به قطر ۵۰۰ میلی‌متر با کرنومتر اندازه‌گیری می‌شود.

شاخص پایداری چشمی (VSI^{۲۳}): آزمایشگر از عدد صفر (پایدارترین) تا ۳ (ناپایدارترین) به صورت چشمی مانند پیشنهادها تصویری در مرجع مخلوط را رتبه‌بندی می‌کند [۱۳].

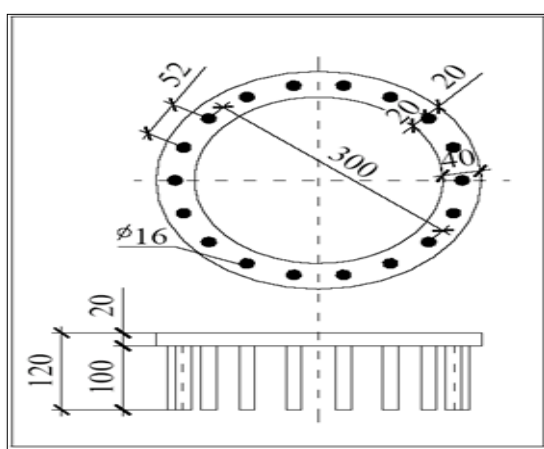
شکل ۲-۷: شکل شماتیک آزمایش جریان اسلامپ [۳]

۲-۵-۲ آزمایش حلقه J

این آزمایش نیز احتمالاً ژاپنی است اما ابداع‌کننده آن ناشناس می‌باشد. آزمایش حلقه J در دانشگاه Paisley توسعه‌یافته است. این آزمایش برای تعیین قابلیت عبور بتن بکار گرفته می‌شود. برای تکمیل

²³ Visual Stability Index

آزمایش جریان اسلامپ سعی کرده‌اند که محدودیت‌هایی را در اطراف آن با قفس میلگرد و وسایل مشابه ایجاد نمایند و قابلیت عبور را نیز بسنجند. هم‌زمان با این آزمایش می‌توان آزمایش T50 را نیز انجام داد. زمان کمتر نشانه قابلیت روانی بیشتر است. مؤسسه تحقیقاتی نوژی Brite Eu Ram مقادیر ۳ تا ۷ ثانیه را به‌عنوان حدود قابل قبول در کاربردهای مهندسی عمران و ۲ تا ۵ ثانیه را برای کاربردهای دیگر پیشنهاد نموده است. (شکل ۲-۸) تصویر شماتیک حلقه J و مشخصات ابعادی آن‌ها را نشان می‌دهد.

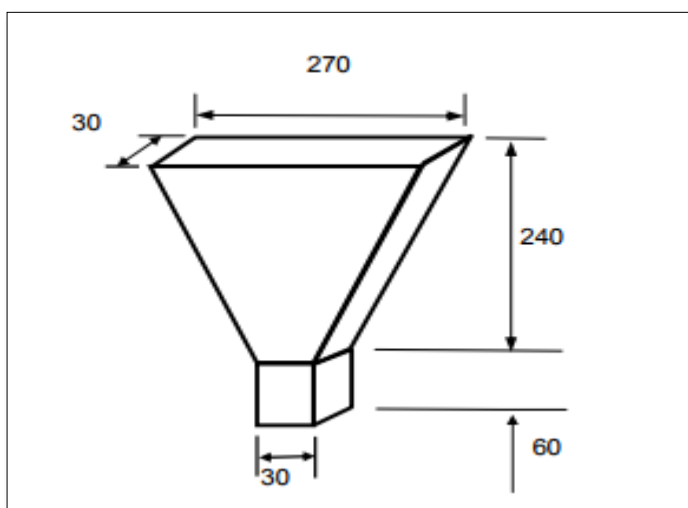
شکل ۲-۸: مشخصات ابعادی و شکل شماتیک حلقه J [۳]

در جداشدگی شدید، بیشتر سنگ‌دانه‌های درشت در مرکز توده بتن و ملات و خمیر سیمان در پیرامون توده به چشم می‌خورد. در جداشدگی جزئی، یک ملات به عرض کم بدون درشت‌دانه در لبه اطراف توده بتن مشاهده می‌شود. اگر هیچ‌یک از این پدیده‌ها مشاهده نگردید باید با اطمینان گفت که هیچ جداشدگی وجود ندارد [۳].

۲-۵-۳ آزمایش قیف V

این آزمایش توسط Ozawa و همکاران وی در کشور ژاپن ابداع و توسعه یافته است. در واقع از یک قیف V- شکل برای این آزمایش استفاده می‌شود و با تعیین زمان خروج بتن پر شده در آن (پس از یک دقیقه از زمان پر شدن)، قابلیت پر کردن (روانی) به دست می‌آید (آزمایش قیف V (مرحله اول)).

حجم قیف ۱۲ لیتر و این وسیله برای بتن‌هایی با حداکثر اندازه سنگ‌دانه ۲۰ میلی‌متر کاربرد دارد. گاه در ژاپن و سایر کشورها از قیفی با مقطع دایره‌ای استفاده می‌شود که قیف O نام دارد. در نوع دیگری از این آزمایش پس از پر کردن قیف با بتن اجازه داده می‌شود ۵ دقیقه بتن در حالت سکون در قیف بماند، سپس زمان خروج بتن به دست می‌آید که در این حالت زمان خروج، جداشدگی را با توجه به افزایش قابل ملاحظه زمان نشان می‌دهد (آزمایش قیف V (مرحله دوم)).

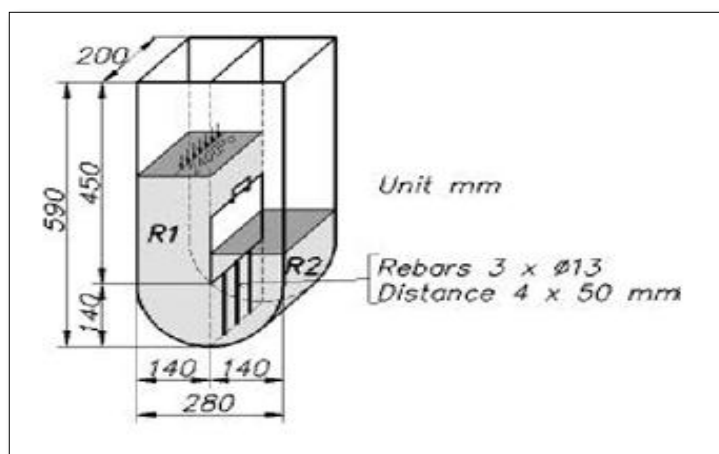
شکل ۲-۹: مشخصات ابعادی و تصویر شماتیک قیف V- شکل [۳]

نتیجه آزمایش علاوه بر قابلیت جریان، تحت تأثیر سایر خواص بتن نیز واقع می‌شود. به‌طور مثال اگر سنگ‌دانه درشت زیادی در بتن موجود باشد، موجب می‌شود که به دلیل شکل قیف به‌خوبی جریان نیابد و انسداد صورت گیرد. همچنین به دلیل لزجت زیاد خمیر و یا اصطکاک زیاد بین ذرات، بتن مانند خمیر سفت می‌شود و زمان جریان افزایش می‌یابد. وسیله آزمایش دارای شکل ساده‌ای است و اثر زاویه قیف و اثر جدار بر جریان روشن نیست؛ زمان خروج کمتر نشانه قابلیت روانی بیشتر است.

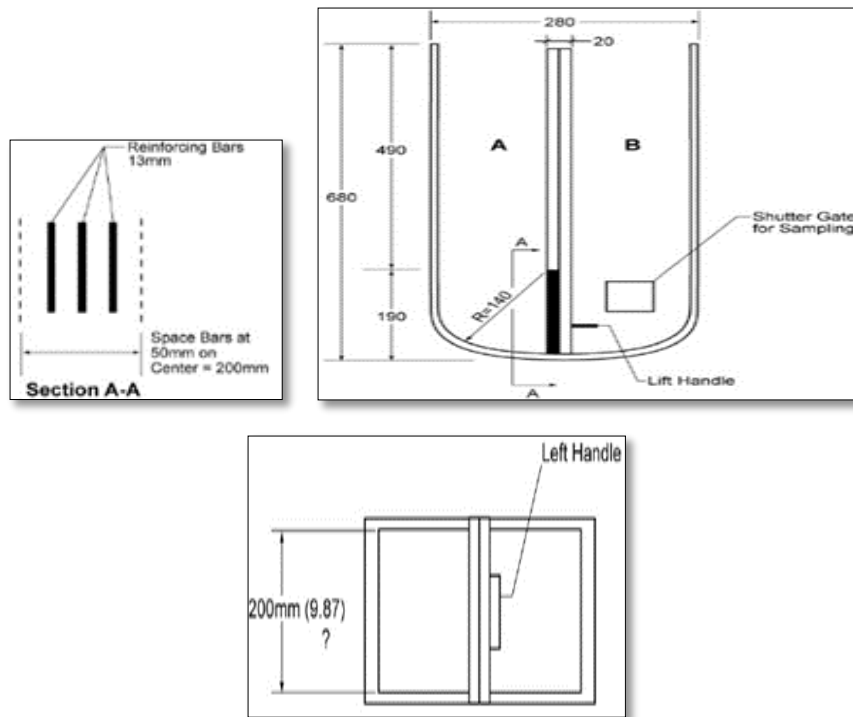
وقتی پس از ۵ دقیقه تأخیر و ماندن بتن در قیف زمان جریان اندازه‌گیری می‌شود، جداسازی ناشی از ته‌نشینی سنگ‌دانه‌های بتن باعث افزایش زمان جریان می‌شود. افزایش بیش از ۳ ثانیه ابداعاً مناسب نیست و مسلماً کاهش زمان نیز وجود ندارد [۳].

۲-۵-۴ آزمایش جعبه U

این آزمایش در مرکز تحقیقات تکنولوژی شرکت Taisei ژاپن ابداع و توسعه یافته است. گاه این وسیله به شکل جعبه بوده و نام آن آزمایش جعبه شکل (Box- Shared Test) می‌باشد. وسیله موردنظر شامل یک ظرفی است که به کمک یک دیواره میانی به دو بخش تقسیم شده است. دریچه کشویی متحرکی بین دو قسمت تعبیه شده است. میلگردهایی با قطر اسمی ۱۳ میلی‌متر در پشت دریچه قرار می‌گیرد که فاصله مرکز تا مرکز میلگردها ۵۰ میلی‌متر (فاصله آزاد حدود ۳۵ میلی‌متر) می‌باشد. بخش سمت چپ با حدود ۲۰ لیتر بتن پر می‌گردد و سپس دریچه بالا کشیده می‌شود (پس از مدت زمان ۱ ثانیه) و بتن به قسمت دیگر وارد می‌شود و به سمت بالا جریان می‌یابد. سپس ارتفاع بتن در این قسمت اندازه‌گیری می‌شود. شکل ۲-۱۰ تصویر شماتیک دستگاه و مشخصات ابعادی آن را نشان می‌دهد. طرح دیگری از این جعبه با اصول مشابه، توسط انجمن مهندسين عمران ژاپن بکار رفته و توصیه شده است (شکل ۲-۱۱).

شکل ۲-۱۰: مشخصات ابعادی جعبه U [۳].

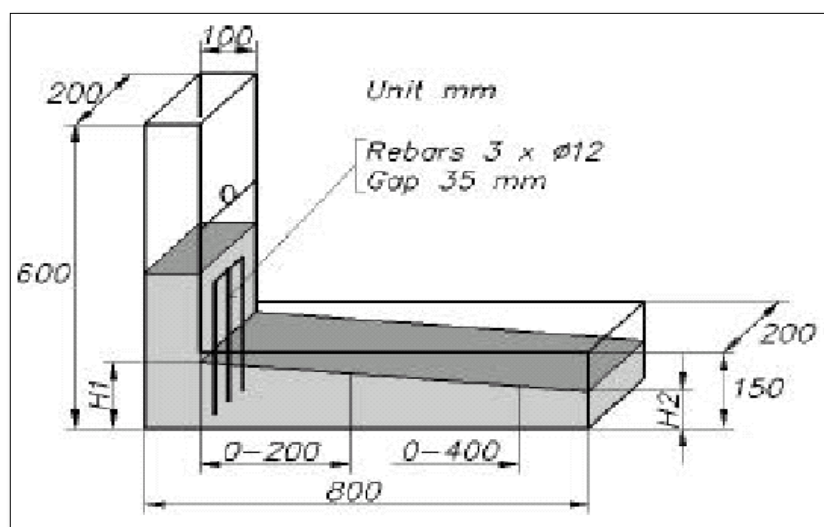
شکل ۲-۱۱: دستگاه جعبه U ژاپنی

اگر بتن مانند آب باشد $H_1 - H_2 = 0$ می‌شود بنابراین اعداد نزدیک به صفر، روانی بهتری را به نمایش می‌گذارد. این آزمایش بسیار ساده است اما ساخت وسیله ممکن است کمی مشکل باشد. در این آزمایش ارزیابی خوبی از قابلیت پر کردن به دست می‌آید. در صورتی که از میلگرد استفاده گردد، به نوعی قابلیت عبور نیز نشان داده می‌شود. فاصله ۳۵ میلی‌متری بین میلگردها ممکن است کم به نظر برسد [۳].

۲-۵-۵ آزمایش جعبه L

این آزمایش بر اساس یک طرح ژاپنی برای بتن زیرآب (ترمی) بنانهاده شده است و توسط Petersson مورد استفاده قرار گرفته و تشریح شده است. این آزمایش روانی بتن را مورد ارزیابی قرار می‌دهد و همچنین تا حدی قابلیت انسداد بتن را در برابر میلگردها نشان می‌دهد. وسیله موردنظر شامل یک جعبه با مقطع مستطیل و به شکل یک L می‌باشد و دارای یک بخش افقی و یک قسمت قائم است که توسط یک دریچه متحرک از یکدیگر جدا شده‌اند. در جلوی دریچه میلگردهایی به صورت قائم قرار دارد که پس از باز شدن

دریچه، بتن بخش قائم می‌تواند از دریچه و میلگردها عبور کرده و به بخش افقی وارد شود. بخش افقی می‌تواند در فواصل ۲۰۰ و ۴۰۰ میلی‌متری دریچه علامت‌گذاری شود و زمان‌های رسیدن بتن به این نقاط اندازه‌گیری گردد. این زمان‌ها به‌عنوان T50 و T40 شناخته می‌شود. شکل ۲-۱۲ تصویر شماتیک و مشخصات ابعادی جعبه L را نشان می‌دهد.

شکل ۲-۱۲: تصویر شماتیک و مشخصات ابعادی جعبه L [۳].

قطر میلگردها و فاصله آن‌ها می‌تواند طبق شرایط واقعی پروژه باشد. معمولاً سه برابر حداکثر اندازه سنگ‌دانه می‌تواند فاصله مناسب تلقی شود با این حال برای مشخص کردن قابلیت عبور بتن می‌توان فواصل دیگری (کمتر یا بیشتر) را مدنظر قرارداد.

اگر بتن همچون آب جریان یابد $H_2/H_1 = 1$ می‌گردد. نسبت ارتفاع بتن در انتهای قالب به ارتفاع بتن در ابتدای بخش افقی قالب (هر چه بتن نتواند به‌خوبی جریان یابد و از میلگردها رد شود نسبت مزبور از یک فاصله می‌گیرد. $Efnarc$ حداقل نسبت انسداد را $0/8$ پیشنهاد داده است. این نسبت مشخصه‌ای برای سهولت جریان را نشان می‌دهد اما به‌طور کلی توافقی در مورد مقدار این نسبت وجود ندارد.

در صورتی که سنگ‌دانه‌های درشت انسداد آشکاری را در پشت میلگردها به وجود آورد می‌توان آن را از طریق مشاهده مشخص نمود.

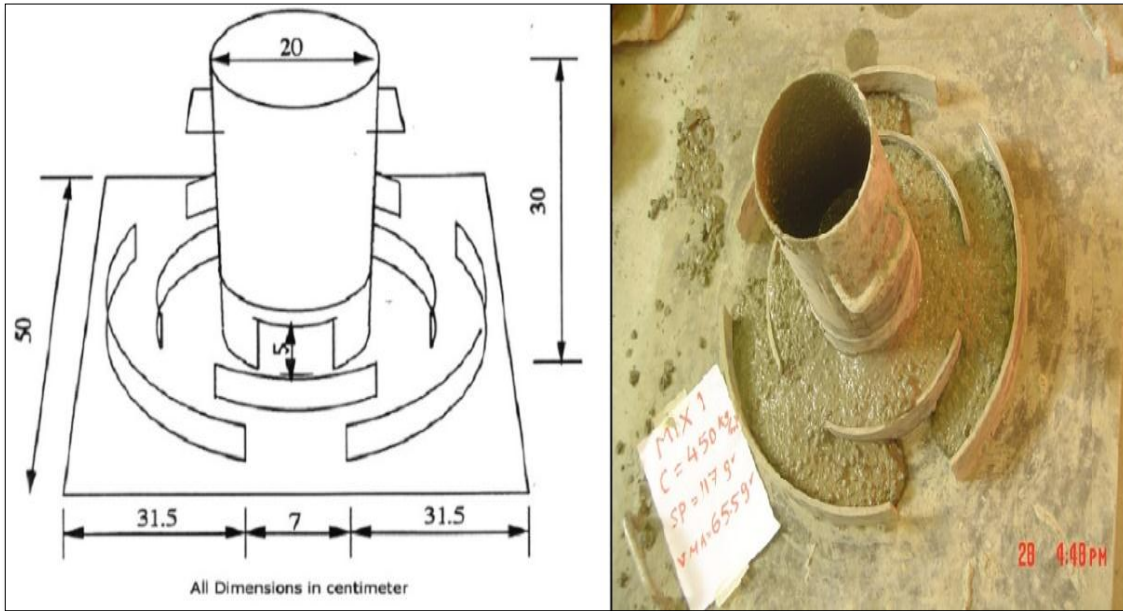
آزمایش جعبه L به صورت گسترده‌ای می‌تواند در آزمایشگاه مورد استفاده قرار گیرد و شاید بتوان در کارگاه نیز از آن بهره گرفت. نتیجه آزمایش قابلیت پر کردن و عبور را نشان می‌دهد و مورد ارزیابی قرار می‌گیرد. همچنین فقدان پایداری (جداشدگی) را می‌توان با چشم مشاهده نمود.

متأسفانه فعلاً در مورد جنس، ابعاد و میلگردهای دستگاه توافقی وجود ندارد. بنابراین مقایسه نتایج موجود در تحقیقات، مشکل به نظر می‌رسد. روشن نیست که اثر جداره دستگاه بر روانی بتن چگونه است؛ اما قطر و فاصله میلگردها تا حدی باید مشابه وضعیت معمول در کارگاه باشد.

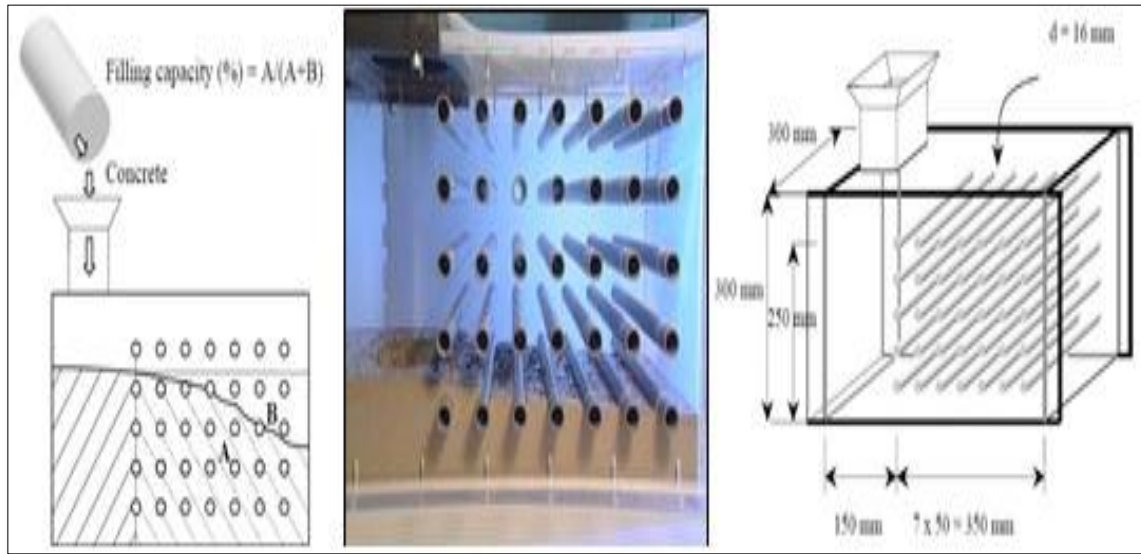
برای آزمایش دو نفر آزمایشگر (به‌ویژه برای اندازه‌گیری زمان) لازم است. خطا تا حدی در این آزمایش از جانب آزمایشگر غیرقابل اجتناب است [۳].

۲-۶ استانداردها و پیشنهادهای

آزمایش‌های متعدد دیگری در مورد تعیین معیارهای ذکر شده در فاز خمیری بتن خودتراکم وجود دارد؛ اما آزمایش‌هایی که برای آن‌ها استاندارد تدوین شده است و پیشنهادهای مختلف در مقالات ارائه شده و بیشتر مرسوم است در بالا به آن‌ها اشاره شد. در ادامه نام و تصاویر دیگر آزمایش‌های بتن خودتراکم نشان داده می‌شود و توضیحات بیشتر، از بحث این پایان‌نامه خارج است (شکل‌های ۲-۱۳ الی ۲-۱۶). همچنین آیین‌نامه‌ها و پیشنهادهای متعددی برای آزمایش‌های فوق ارائه شده است که بخشی از آن در جدول ۲-۵ لیست شده است [۱۱].

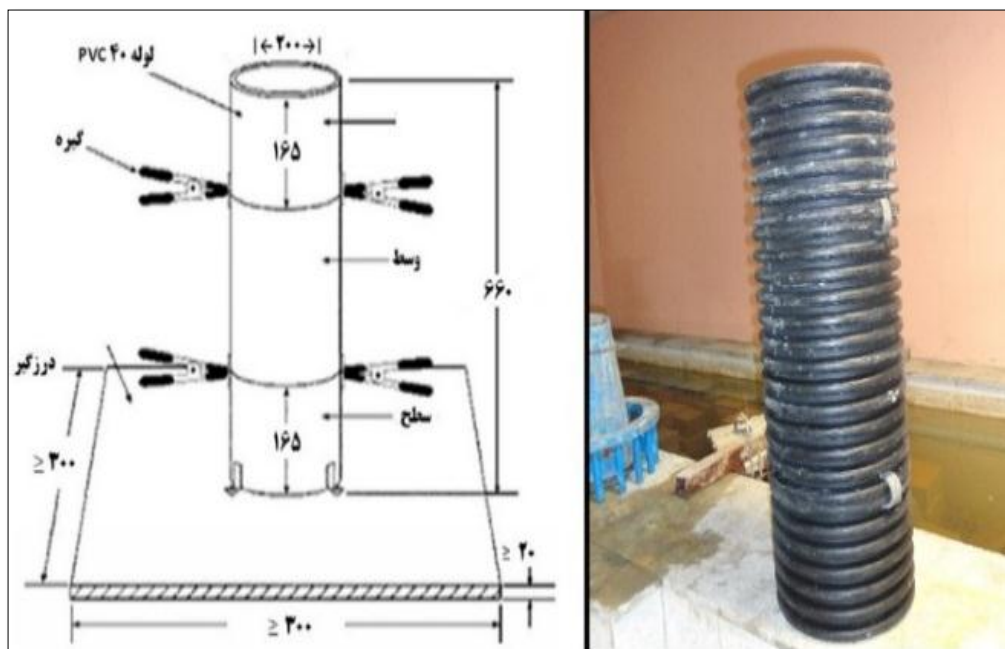

شکل ۲-۱۳: آزمایش اصلاح شده جریان لرزان M.VF^{۲۴} [۱۱]

شکل ۲-۱۴: آزمایش جعبه پُر کردن (Filling Vessel Test) [۱۱]

²⁴ Modified vibrating flow test

شکل ۲-۱۵: آزمایش جداشدگی استاتیکی پایداری ستون [۱۱]

شکل ۲-۱۶: آزمایش Orimet [۱۱]

جدول ۲-۵: برخی شماره استانداردها و پیشنهادهای آزمایش‌های فاز خمیری بتن خودتراکم [۱۱]

پیشنهادها			فهرست برخی استانداردها و شماره استانداردها			آزمایش
			ASTM	EN	ISIRI ^{۲۵}	
J ^{۲۸}	I ^{۲۷}	E ^{۲۶}				
✓	✓	✓	C1611	۱۲۳۵۰-۸	۱۱۲۷۰	جریان اسلامپ
-	✓	✓	C1621	۱۲۳۵۰-۱۲	۱۱۲۷۱	حلقه J
✓	✓	✓	-	۱۲۳۵۰-۹	۳۲۰۳-۹	قیف V
✓	✓	✓	-	۱۲۳۵۰-۱۰	۳۲۰۳-۱۰	جعبه L
✓	✓	✓	-	-	-	جعبه U
-	✓	✓	-	۱۲۳۵۰-۱۱	۳۲۰۳-۱۱	جداشدگی الک
-	-	-	C1610	-	۱۲۲۵۵	پایداری ستون
-	-	-	C1712	-	-	عمق نفوذ
-	✓	✓	-	-	-	Orimet
-	✓	✓	-	-	-	جعبه پُر کردن
✓	-	-	-	-	-	M.VF

علامت ✓ به معنی ذکر آزمایش در منابع و علامت (-) یعنی در این منبع چیزی ذکر نشده است.

²⁵ سازمان ملی استاندارد ایران

²⁶ Efnarc

²⁷ Interim Guidelines for the Use of Self-Consolidating Concrete

²⁸ JSCE: Japan Society of Civil Engineers

۷-۲ انتخاب اهداف کارایی مناسب برای بتن خودتراکم

دستیابی به بتن خودتراکم جهت کاربردهای گوناگون، با ساخت مخلوط‌های آزمایشی آغاز می‌گردد به‌منظور رسیدن به چنین بتنی بایستی از آزمایش‌هایی که پارامترهای مختلف قابلیت پر کردن، قابلیت عبور و پایداری را مورد بررسی قرار می‌دهند، استفاده نمود.

جدول ۶-۲: انتخاب اهداف کارایی مناسب برای بتن خود تراکم [۱۱]

خواص روانی										
T50 (ثانیه)			جعبه U			جریان اسلامپ (سانتی‌متر)				
۴<	۲-۴	۲>	درج ۳	درج ۲	درج ۱	۶۵<	-۶۵ ۵۵	۵۵>		
									کم	میزان میلگرد
									متوسط	
									زیاد	
									کم	پیچیدگی شکل عضو
									متوسط	
									زیاد	
									کم	عمق عضو
									متوسط	
									زیاد	
									کم	طول عضو
									متوسط	
									زیاد	
									کم	مقدار مصالح سنگی درشت-دانه
									متوسط	
									زیاد	
									کم	ضخامت دیوار
									متوسط	
									زیاد	
									کم	اهمیت پرداخت سطح
									متوسط	
									زیاد	

در این جدول ویژگی‌های عضو بر اساس نوع کاربرد به سه دسته کم، متوسط و زیاد طبقه‌بندی می‌شود. سطوح تیره، سطوحی‌اند که دارای مشکلات پتانسیلی بوده و باید از آن‌ها دوری کرد. اهداف اولیه بایستی از سطوح سفید انتخاب شوند [۱۴].

۸-۲ معیارهای قبول بتن خودتراکم از نظر کارایی

در جدول ۷-۲، ملاک‌ها و معیارهای قبول بتن خودتراکم (از نظر کارایی)، برای حداکثر اندازه سنگ‌دانه کمتر از ۲۰ میلی‌متر آورده شده است. همچنین مجموعه علی که باعث پدید آمدن جواب‌های ناصحیح برای آزمایش‌های کارایی می‌شوند، بیان شده است [۳].

جدول ۷-۲: معیارهای قبول بتن خودتراکم از نظر کارایی و عوامل پدیدآورنده اختلال در نتایج [۳]

علت احتمالی نتیجه بیشتر از محدوده	علت احتمالی نتیجه کمتر از محدوده	واحد	محدوده مقادیر قابل قبول		نام آزمایش
			حداکثر	حداقل	
لزجت بسیار پایین جداشدگی	لزجت بسیار بالا حد تسلیم بسیار پایین	سانتی‌متر	۸۰	۶۵	جریان اسلامپ
لزجت بسیار بالا حد تسلیم بسیار بالا	لزجت بسیار پایین	ثانیه	۵	۲	T50 (اسلامپ)
لزجت بسیار پایین جداشدگی	لزجت بسیار بالا حد تسلیم بسیار بالا جداشدگی انسداد	سانتی‌متر	۱۰	۰	حلقه J
لزجت بسیار بالا حد تسلیم بسیار بالا انسداد	لزجت بسیار پایین	ثانیه	۱۲	۶	قیف V (مرحله اول)
جداشدگی انسداد افت سریع در کارایی	نتیجه مشکوک	ثانیه	+۳	۰	قیف V (مرحله دوم)

ادامه جدول ۲-۷: معیارهای قبول بتن خودتراکم از نظر کارایی و عوامل پدیدآورنده اختلال در نتایج [۳]

جعبه L	۰/۸	۱	$\frac{h_2}{h_1} +$	لزجت بسیار بالا حد تسلیم بسیار بالا انسداد	جواب غلط
جعبه U	۰	۳۰	میلی متر (اختلاف ارتفاع بتن بین دو قسمت جعبه U)	جواب غلط	لزجت بسیار بالا حد تسلیم بسیار بالا انسداد

+ نسبت ارتفاع بتن در انتهای قالب به ارتفاع بتن در ابتدای بخش افقی قالب

جدول ۲-۸: رابطه بین برخی از عملیات اصلاحی و عیوب ایجادشده بر روی بتن [۳]

اثرگذار است بر میزان						عملیات ممکن
خزش	جمع شدگی	مقاومت	مقاومت در برابر جداشدگی	قابلیت عبور	قابلیت پر کردن	
						۱
						لزجت بسیار بالا
-	-	-	-	+	+	افزایش مقدار آب
-	-	+	+	+	+	افزایش حجم خمیر
0	0	+	-	+	+	افزایش فوق روان کننده
						۲
						لزجت بسیار پایین
+	+	+	+	-	-	کاهش مقدار آب
+	+	-	-	-	-	کاهش حجم خمیر
0	0	-	+	-	-	کاهش فوق روان کننده
0	0	0	+	-	-	افزایش مواد اصلاح کننده لزجت
-	-	0	+	+	+	استفاده از پودر ریزتر

ادامه جدول ۲-۸: رابطه بین برخی از عملیات اصلاحی و عیوب ایجاد شده بر روی بتن

						استفاده از ماسه ریزتر	
						حد تسلیم بسیار بالا	۳
						افزایش فوق روان کننده	
						افزایش حجم خمیر	
						افزایش حجم ملات	
						جداشدگی	۴
						افزایش حجم خمیر	
						افزایش حجم ملات	
						کاهش مقدار آب	
						استفاده از پودر ریزتر	
						افت سریع کارایی	۵
						استفاده از سیمان کند گیر	
						افزایش کاهنده آب	
+ : معمولاً نتیجه بهتری را برای بتن می‌دهد، - : معمولاً نتیجه معکوس می‌دهد، 0 : نتیجه قابل ذکر ندارد.							

۹-۲ مروری بر تحقیقات انجام شده

۹-۲-۱ پوزولان‌ها و عملکرد آن‌ها در خمیرهای سیمانی

بر اساس استاندارد ملی ایران (شماره ۳۴۳۳) و استاندارد آمریکایی آزمایش و مواد^{۲۹}، (ASTM C618-99) پوزولان‌ها^{۳۰} موادی سیلیسی یا سیلیسی آلومینانی هستند که دارای مقدار نسبتاً زیادی (۵۰ تا بیش از ۹۰ درصد در پوزولان‌های مختلف) سیلیس می‌باشند و به‌خودی‌خود خاصیت چسبانندگی کمی داشته و یا ندارند، ولی در مجاورت رطوبت و در دمای معمولی با هیدروکسید کلسیم Ca(OH)_2 واکنش داده و ترکیباتی با خواص سیمانی (عمدتاً ژل سیلیکاتی) به وجود می‌آورند. این مواد علاوه بر بهبود بخشیدن به خواص معینی از بتن معمولاً هزینه کل تولید بتن را نیز کاهش می‌دهند [۱۵].

²⁹ American Society for Testing and Materials (ASTM)

³⁰ Pozzolan

البته وجود سیلیس را نمی‌توان به‌تنهایی علت واکنش شیمیایی دانست؛ زیرا کوارتز که دارای ۹۵ درصد دی‌اکسید سیلیسیم SiO_2 است، با آهک در شرایط معمولی ترکیب نمی‌شود. علت آن است که در کوارتز و سنگ‌های مشابه آن سیلیس به‌صورت کریستال است و فقط در دمای بالا (مانند شرایط اتوکلاو^{۳۱}) امکان برهم‌خوردگی نظم کریستالی آن و ترکیب با آهک وجود دارد. سیلیس موجود در پوزولان‌ها به‌صورت بی‌شکل است و به همین دلیل دارای میل ترکیبی با اسیدها و بازها می‌باشد [۱۵].

بسیاری از خواص خمیرهای سیمانی بر اثر استفاده از پوزولان‌ها تغییر می‌یابد. رفتار بهبودیافته بتن تازه، مقاومت و نفوذپذیری بتن سخت شده، مقاومت در مقابل بروز ترک‌های حرارتی، واکنش قلیایی سنگ‌دانه‌ها و مقاومت در برابر خرابی‌های سولفاتی و کلروری از خواص بسیار مهمی هستند که بر اثر فعل‌وانفعالات شیمیایی پوزولان‌ها با سیمان به دست می‌آیند [۱۵].

۲-۹-۲ جنبه‌های دوام پوزولان‌ها

کاربرد بتن به عنوان یک مصالح مهم در صنعت ساخت در مناطق مهاجم یا مناطقی که احتمالاً مواد و گازهای مختلف احتمال تهاجم به بتن را دارند رو به فزونی است. سازه‌های بتنی در مجاورت دریا عمدتاً در تهاجم آب دریا قرار دارد. در سال‌های اخیر تقاضا برای ساخت سازه‌های بتنی در مناطق حاره‌ای و گرم و مرطوب جهان به منظور استفاده انسان‌ها، قراردادن ماشین‌آلات و مخازن نگهداری گاز و نفت افزایش چشمگیری داشته است. سازه‌های بتنی در ساخت راکتورهای اتمی و مخازن تحت فشار و دماهای بالا و در شرایط اضطراری کاربرد وسیعی یافته است. امروزه بتن‌های زیادی در تماس با سولفات‌ها و آب‌های اسیدی ریخته می‌شوند. در کلیه این موارد کاربرد پوزولان‌های طبیعی می‌تواند دوام بالا و عمر مفید طولانی‌تری را به ارمغان آورد [۷].

³¹ Autoclave

تأثیر انواع مواد سیمانی بر روند توسعه حرارت و مقاومت بتن، دلیل اولیه برای مصرف این مواد در بتن بود، اما دلیل مهم‌تری که برای کاربرد این مواد می‌توان برشمرد، تأثیر آن‌ها بر مقاومت بتن در برابر حمله شیمیایی است که تأثیر اخیر نه‌تنها ناشی از ماهیت شیمیایی خمیر سیمان هیدراته شده، بلکه به دلیل ریزساختار آن نیز، می‌باشد. این نکته که مواد سیمانی تأثیر عمده‌ای بر کلیه جنبه‌های دوام^{۳۲} (که با جابه جایی عوامل مهاجم از میان بتن، مرتبط هستند) دارند، اغراق‌آمیز نمی‌باشد. دلیل این امر آن است که مواد سیمانی مذکور، ریزساختار تر از سیمان پرتلند^{۳۳} بوده و بنابراین در تراکم ذرات اثر بیشتری خواهند داشت. لذا به شرط آنکه عمل‌آوری مرطوب به اندازه کافی اعمال شود، وجود آن‌ها نفوذپذیری را کاهش می‌دهد. دوام بتن معمولاً با افزودن دوده سیلیس بهبود می‌یابد. دوده سیلیس می‌تواند خواص شیمیایی و فیزیکی بتن را بهبود بخشد. کاهش هیدروکسیدهای سدیم، پتاسیم و کلسیم در بتن‌های حاوی دوده سیلیس مشاهده می‌گردد. یک ساختار حفره‌ای کوچک‌سازی شده در بتن سخت شده نیز ناشی از اثر فیزیکی دوده سیلیس در صورت اضافه شدن به مخلوط بتن می‌باشد [۷].

۲-۹-۳ دلایل استفاده از پوزولان در بتن خودتراکم:

هیدروکسید کلسیم Ca(OH)_2 بخش ضعیف بتن است و قابلیت حل شدن در آب را دارا است. لذا باعث نفوذپذیری بتن می‌شود و مشکلات خوردگی را به وجود می‌آورد. اگر به طریقی بتوانیم هیدروکسید کلسیم را به سیلیکات کلسیم 2CaOSiO_2 هیدراته شده تبدیل کنیم، توانسته‌ایم ریزساختار بتن را ریزتر و نفوذپذیری را کاهش داده و در برابر عوامل مهاجم مقاومت بتن را بهبود بخشیم. بر این اساس کاربرد مواد جایگزین سیمان الزامی گشته است [۱۱].

جایگزین‌های سیمان به دو گروه عمده تقسیم می‌شوند:

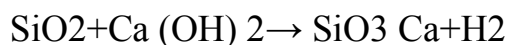
³² durability

³³ Portland cement

۱) مواد پوزولانی مانند تراس (پوزولان طبیعی) یا دوده سیلیسی (پوزولان مصنوعی)

۲) مواد سیمانی مانند روباره

پوزولان‌ها مواد سیلیسی یا سیلیسی آلومینی هستند که در حالت معمولی با آب واکنشی ندارند، لیکن در مجاورت آهک و یا باسیمان پرتلند ایجاد واکنش شیمیایی می‌کنند و ژل سیلیکات کلسیم تولید می‌کنند.

افزودن پوزولان به بتن باعث تبدیل منافذ بزرگ به کوچک شده و در نتیجه از نفوذپذیری بتن کاسته می‌شود.

علت این فرآیند تبدیل هیدروکسید کلسیم با منافذ بزرگ به منافذ کوچک تر است که در نتیجه ملات و بتن ساخته شده با این مواد به تدریج افزایش مقاومت پیدا کرده و باکم شدن فضاهای داخلی و افزایش چگالی و

کاهش نفوذپذیری ملات و بتن، دوام آن‌ها در محیط‌های مختلف افزایش می‌یابد [۱۱].

گرمای پایین هیدراته شدن، نفوذپذیری کمتر، مقاومت زیاد در حمله سولفاتی و واکنش قلیایی سنگ‌دانه‌ها

و چسبندگی بهتر از مزایای کاربرد ملات های حاوی پوزولان‌های طبیعی می‌باشند [۷].

در این عمل علاوه بر پر کردن فضاهای خالی و کاستن تخلخل و نفوذپذیری بتن، عامل مخرب در ترکیبات

سیمان یعنی هیدروکسید کلسیم که اغلب واکنش‌های شیمیایی خراب کننده بتن ناشی از آن است

کاهش یافته یا کاملاً ترکیب می‌شود. پوزولان به صورت طبیعی سال‌هاست که در بتن مصرف و در موارد

زیادی سبب بهبودی کیفیت بتن و افزایش دوام آن شده است [۱۱].

۲-۹-۴ مزایای استفاده از پوزولان:

از مزایای استفاده از پوزولان طبیعی، ارزانی مواد و عدم نیاز به سوخت و تولید CO₂ است. لذا همین مواد

آسیاب شده تا مرز حداکثر ۸۰٪ در بتن مورد استفاده قرار می‌گیرد. یعنی حدود ۲۰٪ تولید کلینکر خواهیم

داشت؛ در نتیجه قدم‌های مثبتی در جهت توسعه پایدار و حفظ محیط‌زیست برداشته‌ایم. این مواد، با تولید

کم سیمان، حرارت را در بتن‌های حجیم در مناطق گرم پایین می‌آورند و باعث جلوگیری از ایجاد ترک‌ها می‌شوند [۱۱].

تولید این مواد چسباننده به‌مرورزمان، فضاهای خالی را پر می‌کنند زیرا حجم آن از مواد اولیه بیشتر است. پر کردن فضاهای خالی موجب افزایش مقاومت، افزایش مدول ارتجاعی و بهبود سایر خواص مکانیکی خمیر سیمان می‌شود. همچنین کاهش فضای خالی موجب افزایش نفوذناپذیری خمیر می‌شود. لذا جذب آب خمیر سیمان کم شده و مسلماً دوام آن در برابر حملات شیمیایی به دلیل نفوذ آب کمتر، افزایش می‌یابد؛ همچنین کاهش جذب آب موجب می‌شود دوام خمیر سیمان در برابر سیکل‌های یخ زدن و آب شدن بهبود یابد. بسیاری از عوامل مضر شیمیایی مانند سولفات‌ها و یون کلر از طریق فضای خالی موجود و حفرات ریز به داخل بتن راه می‌یابند و لذا کاهش این تخلخل‌ها می‌تواند به دوام بیشتر کمک نماید. امروزه محققان معتقدند ضعف موجود دروجه‌مشترک سنگ‌دانه‌ها و خمیر سیمان به خاطر غلظت و تمرکز Ca(OH)_2 در اطراف سنگ‌دانه‌ها است که موجب اتصال سست و نفوذپذیری بیشتر در این ناحیه (ناحیه انتقالی) می‌باشد و عامل Ca(OH)_2 توسط پوزولان جایگزین شده و این نقیصه را برطرف می‌کند و ناحیه وجه مشترک (انتقالی) بهبود می‌یابد و باعث افزایش مقاومت فشاری، کششی، خمشی و افزایش مدول ارتجاعی می‌گردد [۱۱].

۲-۹-۵ تاثیر پوزولان‌های طبیعی بر خواص بتن تازه

بیشتر پوزولان‌ها وقتی به مقدار مناسب به‌عنوان جایگزین سیمان بکار روند، خصوصیات آب انداختن و جدایی سنگ‌دانه‌ها را در بتن کمتر می‌کند؛ میزان این بهبود نه‌تنها به نرمی و داشتن ذرات پوزولانها بستگی دارد، بلکه به ترکیب معدنی آن‌ها نیز مربوط است. در سنین اولیه مقاومت فشاری بتن‌های حاوی پوزولان، احتمالاً به‌طور قابل‌ملاحظه‌ای نسبت به بتن‌های معمولی پایین‌تر است، اگرچه مقاومت نهایی بتن حاوی پوزولان دانه‌ریز و فعال باشد که این خود در نتیجه اختلاف میزان آب موردنیاز طرح مخلوط است؛ زیرا

هرچه پوزولان ریزتر باشد مقدار آب بیشتری را جهت رسیدن به روانی مطلوب نیاز دارد، اما در صورت ثابت نگه داشتن آب مصرفی مسلماً پوزولان ریزتر مقاومت بهتری را نشان خواهد داد. در سنین اولیه، بتن‌های ساخته شده باسیمان های پوزولانی مقاومت فشاری محدودتری را نسبت به بتن‌های ساخته شده باسیمان پرتلند نشان می‌دهند، اما با کاهش مناسب آب و به‌کارگیری مواد افزودنی (فوق روان کننده) و مقادیر مناسب پوزولان می‌توان در هر سنی به مقاومت‌های بیشتر از بتن بدون پوزولان و مواد افزودنی دست‌یافت. به‌عنوان یک اصل، پوزولان‌ها به مقاومت مخلوط‌های با نسبت آب به سیمان کمتر، کمک بیشتری نسبت به مخلوط‌های با نسبت آب به سیمان بیشتر می‌نمایند که در تحقیقات نیز اثبات گردیده است [۱۶].

اکثر پوزولان‌های طبیعی چسبندگی مخلوط را با تولید خمیر پلاستیک بهبود می‌بخشند که به تحکیم و جریان پذیری آن کمک می‌کنند. جداشدگی سنگ‌دانه بتن‌های سیمان پوزولانی همچنین با بهبود چسبندگی آن بهبود می‌یابد [۷].

۲-۹-۶ تاثیر پوزولان‌های طبیعی بر خواص بتن سخت شده

مقاومت فشاری نمونه‌های حاوی پوزولان طبیعی به‌خصوص در سنین بالا تفاوت چندانی با نمونه شاهد ندارد. این مسئله را می‌توان به تولید ژل‌های سیلیکاتی ناشی از واکنش‌های پوزولانی و بهبود ساختار حفرات نسبت داد همچنین مصرف پوزولان‌های طبیعی در بتن به‌عنوان ماده جایگزین سیمان موجب بهبود پارامترهای دوام شده است [۱۷].

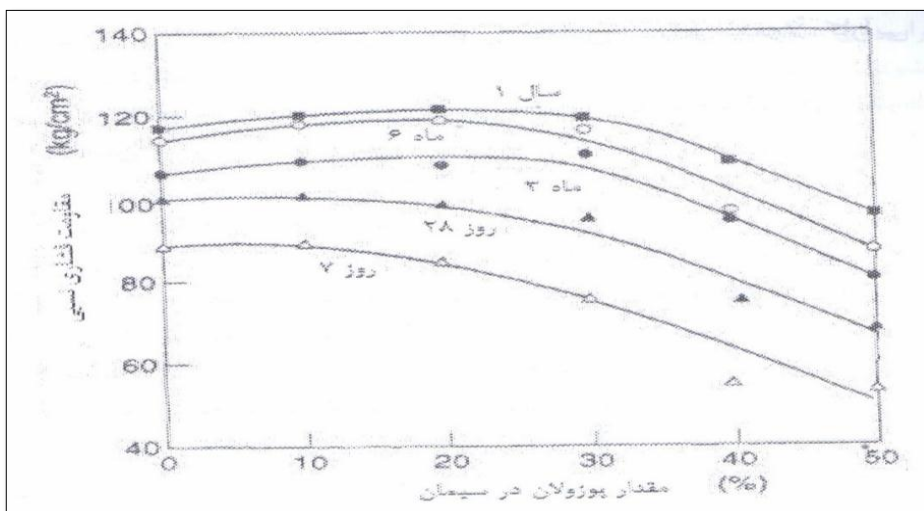
جایگزینی جزئی پوزولان باسیمان در ابتدا نرخ افزایش مقاومت سیمان را کاهش می‌دهد اما در مراحل بعدی مقاومت سیمان‌های پرتلند پوزولانی مشابه و در برخی از مواقع بیشتر از سیمان‌های پرتلند می‌باشد.

شکل ۲-۱۷ نشان دهنده تاثیر پوزولان طبیعی بر مقاومت تا یک سال می‌باشد [۷].

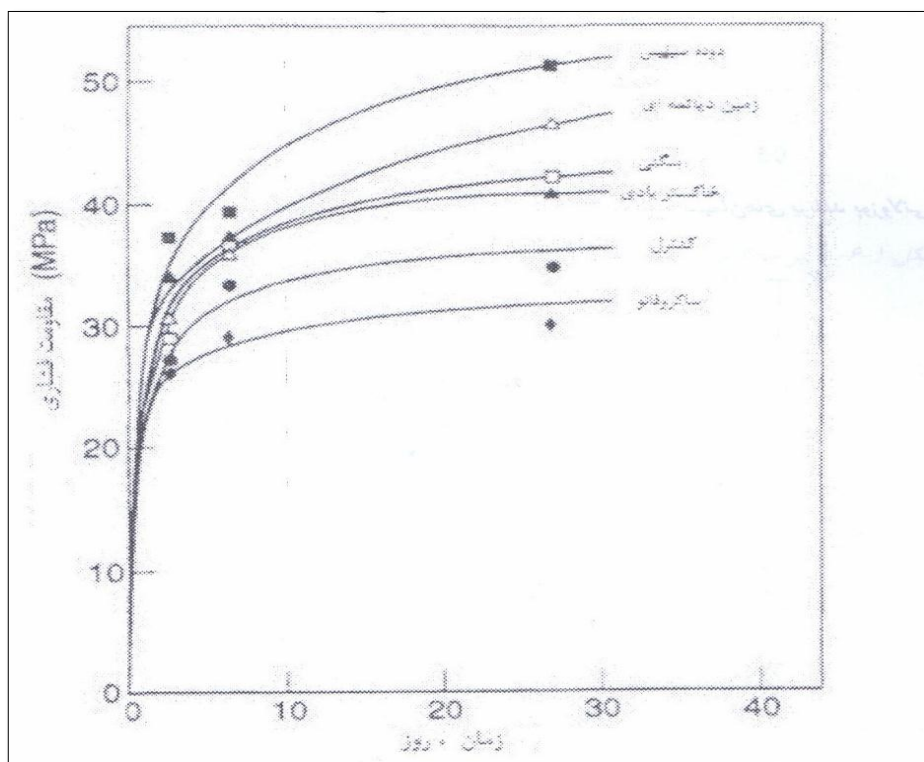
افزایش مقاومت پوزولان‌های طبیعی در مقایسه با سایر پوزولان‌های مصنوعی در شکل ۲-۱۸ نشان داده شده است. کاملاً واضح است که دوده سیلیس می‌تواند مقاومت بتن‌ها را به دلیل فعالیت بالای سیلیس و ریزی

بیشتر افزایش دهد. مقاومت کمتر به مخلوط پوزولان طبیعی با ذرات بزرگتر و فعالیت پوزولانی پایین تر

متعلق باشد [۷].

شکل ۲-۱۷: تاثیر جایگزینی سیمان پرتلند با پوزولان طبیعی (برحسب سن ۲۸ روزه) [۷].

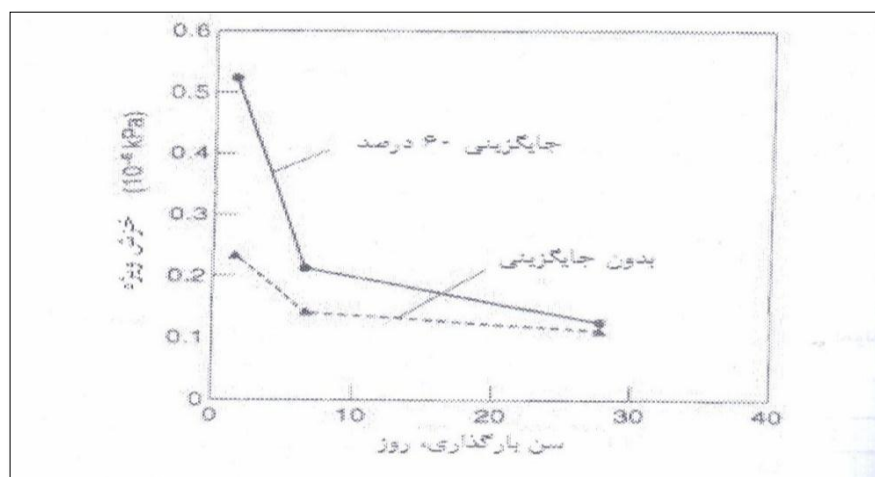
شکل ۲-۱۸: افزایش مقاومت پوزولان‌های مختلف با گذشت زمان [۷]

۲-۹-۷ مدول ارتجاعی بتن‌های حاوی پوزولان

مدول ارتجاعی بتن تابع مقاومت فشاری آن می‌باشد. همانند مقاومت فشاری در بتن‌ها، مدول ارتجاعی بتن‌های دارای پوزولان در سنین اولیه از بتن‌های بدون آن کمتر می‌باشد؛ اما نتایج تحقیقات نشان می‌دهد که در دراز مدت بتن‌های دارای پوزولان‌های طبیعی خیلی فعال، دارای مدول ارتجاعی برابر یا کمی بیشتر از بتن‌های معمولی می‌باشند [۷].

۲-۹-۸ خزش بتن‌های حاوی پوزولان

تغییر حجم بتن تحت بار ثابت که به عنوان خزش شناخته می‌شود به بسیاری از عوامل شامل مقاومت و میزان و زمان بارگذاری مربوط می‌شود. مقاومت بتن‌های حاوی پوزولان‌های طبیعی معمولاً از بتن شاهد کمتر بوده و بنابراین خزش ویژه زیادتر برای چنین بتن‌هایی در مراحل اولیه پیش‌بینی شده است. این امر به خوبی در شکل ۲-۱۹ مشاهده می‌شود که در آن جایگزینی مقدار زیادی از پوزولان‌های طبیعی با سیمان انجام شده و بتن در مراحل اولیه تحت بارگذاری قرار گرفته است. قابل ذکر است که بعد از دوره مناسب عمل‌آوری بتن، هر دو بتن با بارگذاری بعد از ۲۸ روز، خزش ویژه مشابه از خود نشان داده‌اند. این مسئله به حصول مقاومت سیمان پوزولانی در مدت طولانی مربوط می‌شود [۷].

شکل ۲-۱۹: تاثیر زمان بارگذاری و جایگزینی پوزولان‌ها با سیمان پرتلند بر خزش [۷]

۲-۹-۹ میکرو سیلیس

دوده سیلیس یا میکروسیلیس عبارت است از سیلیس غیربلوری که در کوره های قوس الکتریکی به عنوان محصول جانبی تولید عنصر سیلیسیم، یا آلیاژهای حاوی سیلیسیم تولید می شود. ذرات دوده سیلیس بسیار کوچک بوده و بیش از ۹۵٪ ذرات آن از یک میکرون کوچکتر است. از آنجاکه ذرات دوده سیلیس بسیار کوچک هستند، مساحت سطح مخصوص بسیار بزرگ می باشد. مساحت سطح مخصوص ذرات دوده سیلیس بین ۱۵۰۰۰ و $30000 \text{ m}^2/\text{kg}$ متغیر می باشد. مساحت سطح بالای ذرات دوده سیلیس عامل مهمی است که بر واکنش پذیری ذرات اثر می گذارد. دوده سیلیس دارای چگالی مخصوص حدود $2/20 \text{ t/m}^3$ است که کمتر از سیمان پرتلند می باشد؛ بنابراین افزودن دوده سیلیس به یک مخلوط بتن چگالی آن را کاهش می دهد [۷].

دوده سیلیس شامل فاز سیلیسی واکنش پذیر بسیار فعال بوده، از نظر مقدار سیلیس غیر بلوری بسیار غنی بوده و همچنین شامل ذرات بسیار ریز می باشد. بنابراین در مقایسه با دیگر پوزولان های طبیعی و مصنوعی، دوده سیلیس فعال ترین پوزولان محسوب می گردد [۷].

میکرو سیلیس همانند سایر پوزولانها باعث ریزتر شدن منافذ در بتن می شود، با این تفاوت که فعالیت پوزولانی دوده سیلیس از تمامی پوزولانها بیشتر است. ذرات بسیار ریز و فعالیت پوزولانی دوده سیلیس و

حذف پدیده آب افتادگی سبب پیوستگی بهتر در ناحیه انتقال خمیر سیمان و سنگدانه می شود [۱۸]. وانگکو و همکاران در بررسی خود روی مقاومت فشاری و نفوذ یون کلر در بتن حاوی میکروسیلیسی گزارش دادند که افزودن این مواد پوزولانی موجب افزایش مقاومت فشاری و کاهش نفوذ یون کلر می شود [۱۹].

در تحقیقات انجام شده بهترین میزان جایگزینی میکروسیلیس با سیمان، ۱۰ درصد بیان شده است [۲۰].

۲-۹-۱۰ اثر دوده سیلیس بر خواص بتن تازه

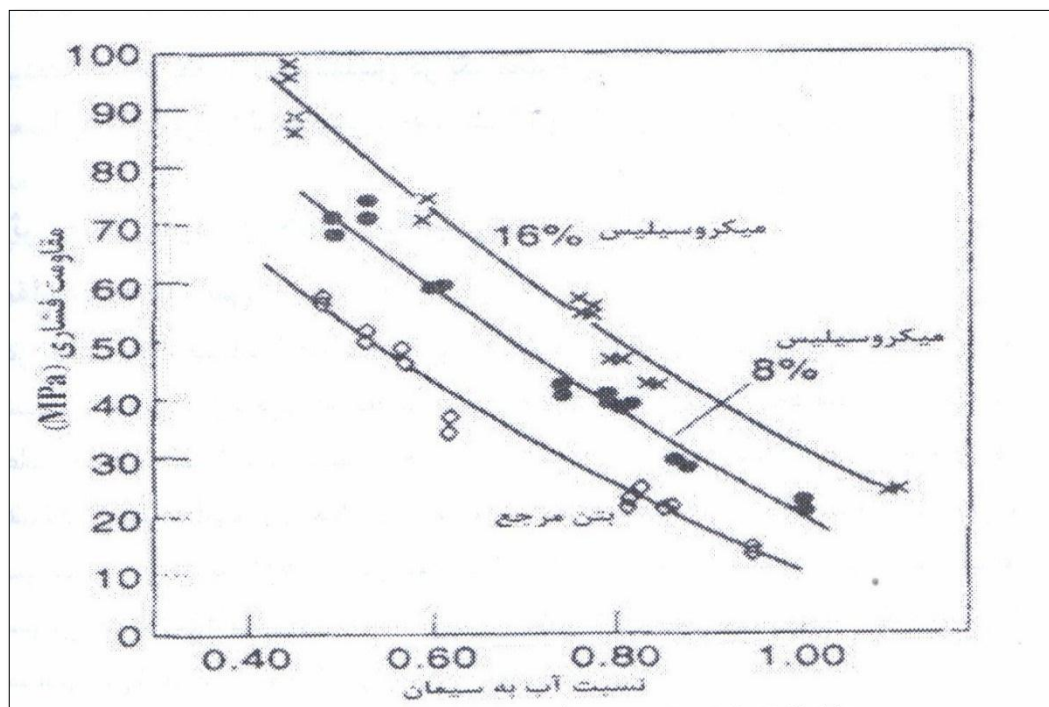
افزودن ذرات بسیار ریز دوده سیلیس به مخلوط‌های بتن، چسبندگی مخلوط را افزایش داده و کمی آن را سفت می‌کند. در نتیجه اسلامپ مخلوط‌های حاوی میکروسیلیس کمتر می‌باشد. به منظور حفظ کارایی، توصیه می‌شود که افزودنی‌های کاهنده آب در مخلوط‌های بتن حاوی دوده سیلیس استفاده شود [۷]. هنگامی که اثری مانند لرزش به بتن تازه اعمال می‌گردد، ذرات کروی شکل دوده سیلیس به عنوان لغزاننده عمل نموده و قابلیت حرکتی بیشتری را به بتن با دوده سیلیس نسبت به بتن معمولی در اسلامپ مشابه می‌دهد [۷].

افزودن دوده سیلیس به بتن تازه دارای یک اثر تثبیت‌کنندگی بر رئولوژی آن می‌باشد. این موضوع به ذرات بسیار ریز دوده سیلیس مربوط می‌گردد که چسبندگی را افزایش داده و تمایل به جداسازی و آب انداختگی مخلوط بتن را کاهش می‌دهند. ذرات بسیار ریز دوده سیلیس در مخلوط‌های بتن همچنین اندازه کانال‌های جریان را کاهش داده و موجب چند قطعه شدن مسیرهای آب انداختگی می‌گردد. همین موضوع دلیل آب انداختگی کم و یا عدم آب انداختگی بتن حاوی دوده سیلیس می‌باشد [۷]. بتن حاوی دوده سیلیس نیازمند عمل‌آوری رطوبتی بیشتری به منظور اجتناب از جمع‌شدگی پلاستیک به‌ویژه در محیط‌های گرم می‌باشد. پرداخت سطح نهایی این بتن باید زودتر از بتن عادی آغاز گردد که دلیل آن همین آب انداختگی پایین می‌باشد [۷].

۲-۹-۱۱ اثر دوده سیلیس بر خواص مکانیکی بتن سخت شده

در بسیاری از تحقیقات انجام‌شده بر روی مقاومت فشاری ملات‌ها و بتن‌های حاوی دوده سیلیس، افزایش قابل توجهی در مقایسه با ملات‌ها و بتن‌های معمولی ایجاد شده است. چندین عامل مانند نسبت آب به سیمان، خواص سیمان و سنگ‌دانه و مقدار آن‌ها، طرح مخلوط، استفاده از مواد افزودنی و عمل‌آوری، بر میزان بهبود مقاومت در مخلوط‌های حاوی دوده سیلیس اثر می‌گذارد. بتن‌های شامل دوده سیلیس از نظر

خواص مقاومتی با تغییر نسبت آب به سیمان، مانند بتن‌های معمولی رفتار می‌کنند. تفاوت در مقاومت بالاتر ناشی از افزودن دوده سیلیس می‌باشد، همان‌گونه که در شکل ۲-۲۰ ملاحظه می‌گردد [۷].

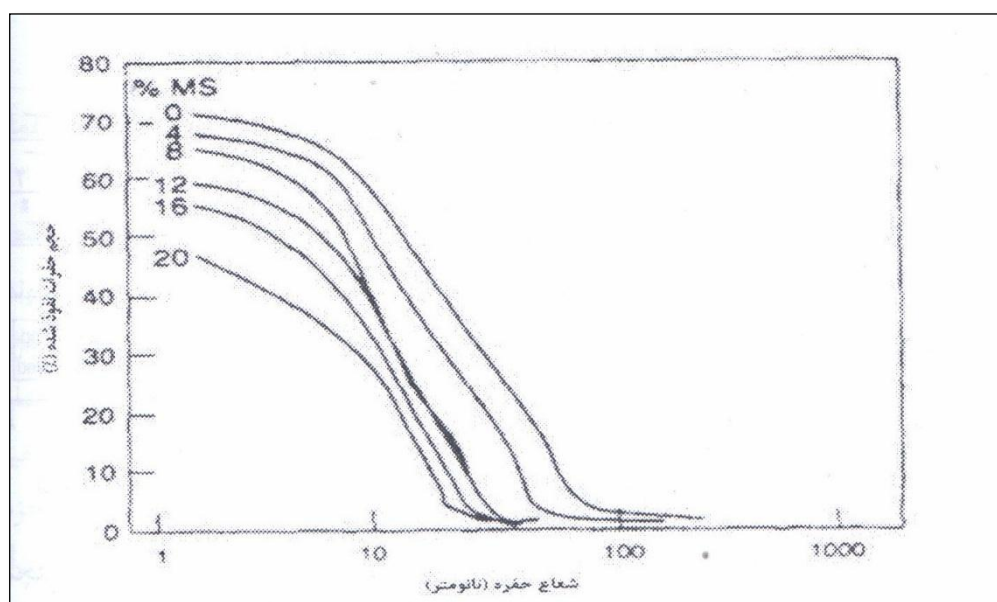
شکل ۲-۲۰: رابطه میان نسبت W/C و مقاومت بتن‌های حاوی دوده سیلیس [۷]

۲-۹-۱۲ عمل‌آوری بتن‌های حاوی دوده سیلیس

دوره عمل‌آوری برای بتن‌های حاوی دوده سیلیس مانند دیگر مواد پوزولانی بسیار مهم می‌باشد. خشک شدن اولیه بتن با دوده سیلیس ممکن است منجر به کاهش قابل ملاحظه مقاومت نهایی آن گردد [۷]. به نظر می‌رسد که عمل‌آوری در هوا اثرات نامطلوبی بر مقاومت فشاری بلند مدت هر دو بتن‌های معمولی و حاوی دوده سیلیس بر جای می‌گذارد، اما این اثر برای بتن با دوده سیلیس برجسته می‌باشد. این پدیده منجر به ریز ترک‌های احتمالی ناشی از خشک شدن بتن می‌گردد [۷].

۲-۹-۱۳ ریز ساختار، تخلخل و نفوذپذیری

ریز ساختار بتن تحت تاثیر افزودن دوده سیلیس به مخلوط قرار می‌گیرد. تاثیر اصلی عبارت است از کوچک‌سازی ساختار حفره‌ای خمیر سیمان که تخلخل کل ممکن است با افزودن دوده سیلیس تغییر نکند اما حفرات بزرگ به حفرات کوچک‌تر تقسیم شده و در نتیجه ریز ساختار خمیر سیمان تغییر می‌نماید. اثر مقادیر مختلف دوده سیلیس بر تخلخل در شکل ۲-۲۱ نشان داده شده است [۷].

شکل ۲-۲۱: اثر دوده سیلیس بر تخلخل کل [۷]

افزودن دوده سیلیس به مخلوط بتن همچنین ناحیه انتقال (ITZ) بین خمیر سیمان و سنگ‌دانه را بهبود می‌بخشد. مقدار هیدروکسید کلسیم در ITZ بر اثر واکنش پوزولانی دوده سیلیس کاهش می‌یابد. این امر موجب کاهش تخلخل و نفوذپذیری بتن‌ها در ناحیه انتقال شده و پیوستگی خمیر و سنگ‌دانه‌ها را افزایش می‌دهد [۷].

افزودن پوزولان‌های طبیعی باعث می‌شود که ژل C-S-H سریع‌تر شکل‌گرفته و منافذ را پر نماید که نفوذپذیری بتن کاهش یافته و در نتیجه سبب افزایش دوام بتن می‌گردد [۲۱].

۲-۹-۱۴ مواد افزودنی

موادی هستند که به منظور ایجاد و یا بهبود خواص مشخصی به بتن تازه و یا سخت شده در حین ساخت بتن به آن افزوده می‌شوند. استفاده از فوق روان کننده‌ها برای تولید بتن خود تراکم به منظور ایجاد کارایی مناسب، ضروری می‌باشد. از انواع دیگر مواد افزودنی می‌توان به عامل اصلاح لزجت به منظور اصلاح لزجت، مواد افزودنی حباب‌زا به منظور بهبود مقاومت در برابر یخ‌زدگی و آب شدن، کندگیر کننده‌ها به منظور کنترل گیرش و... اشاره نمود [۲۲].

کاهش حجم خمیر سیمان ضمن ثابت حفظ نمودن نسبت آب به سیمان، وقتی میسر است که آب و سیمان هر دو کاهش یابند. این امر مشکلاتی جدی برای کارایی بتن ایجاد می‌نماید لذا مصرف افزودنی‌های روان کننده و فوق روان کننده اجتناب‌ناپذیر است [۱].

پخش و توزیع ذرات سیمان به علت وجود افزودنی روان کننده و فوق روان کننده بهتر شده و از طرفی تراکم‌پذیری بتن بهتر انجام می‌شود این امر سبب بهبود مقاومت و دوام بتن می‌گردد [۱].

اگرچه استفاده از افزودنی فوق روان کننده راه مناسبی برای بهبود روانی بتن خودتراکم می‌باشد، با این حال استفاده‌ی بیش از مقدار بحرانی فوق روان کننده، به علت افزایش احتمال ناپایداری، توصیه نمی‌شود مقدار بحرانی افزودنی فوق روان کننده، مقداری است که فراتر از آن مخلوط ناپایدار می‌شود. این مقدار ثابت نیست و به روانی و نسبت مخلوط وابسته است [۲۳].

Singh و همکارانش در سال ۲۰۱۵ به بررسی تأثیر نسبت آب به سیمان در رشد مقاومت ملات سیمان پرداختند. در تحقیق آن‌ها به کاهش مقاومت فشاری با افزایش نسبت آب به سیمان اشاره شده است. از دیگر نتایج این تحقیق تأثیر مثبت استفاده از افزودنی‌های بر پایه ی پلی کربکسیلات در مقاومت فشاری نمونه‌های بتنی و کاهش نسبت آب به سیمان در ملات‌ها می‌باشد [۲۴].

در صورت استفاده از فوق روان کننده پلی کربکسیلات، اگر غلظت و چگالی فوق روان کننده افزایش پیدا کند، در نتیجه طبق آزمایش‌های انجام گرفته زمان جریان قیف V نیز کاهش می‌یابد [۲۵].

زمانی که سیمان و افزودنی نیز رفتار سازگار باهم دارند، رسیدن به مقاومت‌های زود هنگام در سنین اولیه به افزودنی استفاده شده در طرح بستگی داشته و سبب می‌شود بتن در سنین اولیه به مقاومت نهایی خود برسد [۲۵].

در طرح مخلوط بتن با بافت درشت، زمانی که از فوق روان کننده استفاده می‌نماییم سبب کاهش استفاده از آب و همچنین کاهش هوای موجود در بتن می‌گردد [۲۶].

خواص رئولوژیکی و ساختار منافذ موجود در بتن به نوع فوق روان کننده استفاده شده در بتن نیز بستگی دارد که همین ساختار منافذ نیز به عنوان یک مشخصه اصلی در خواص مکانیکی و دوامی بتن مطرح می‌شود [۲۷].

۲-۱۰ ضریب K

در روش طرح ملی مخلوط بتن برای محاسبه نسبت آب به سیمان معادل و جهت منظور نمودن اثر پوزولان‌های طبیعی و مصنوعی در طرح مخلوط از ضریب k استفاده می‌شود. ضریب k بیانگر میزان اثربخشی پوزولان‌های مختلف بر مقاومت و دوام بتن می‌باشد به نحوی که میکروسیلیس در مقادیر برابر اثر بیشتری نسبت به سیمان دارند در حالی که خاکستر بادی و پوزولان‌های طبیعی معمولاً در اوزان مساوی کم‌اثرتر نسبت به سیمان می‌باشند. در طرح ملی مخلوط بتن، ضریب K برای میکروسیلیس در بتن معمولی عدد ۲ بیان شده است. به طور مثال می‌توان گفت که مصرف ۱ کیلوگرم میکروسیلیس معادل مصرف ۲ کیلوگرم سیمان در طرح مخلوط می‌باشد. با توجه به تعریف ضریب K در طراحی مخلوط می‌توان از مصرف بیش از حد سیمان جلوگیری کرده و همچنین از پوزولان‌های تولید شده در صنایع مختلف کشور استفاده نمود.

$$\left(\frac{W}{C}\right)_e = \frac{W}{C + k.M} \quad (1-2)$$

که در آن:

$\left(\frac{W}{C}\right)_e$: نسبت آب به سیمان معادل

W: آب آزاد

M: مقدار افزودنی معدنی پودری فعال

از طرفی با گسترش بتن‌های ویژه نظیر بتن خودتراکم، ضرورت تدوین روش ملی طرح مخلوط بتن خودتراکم احساس می‌شود ولی مطالعات اولیه کافی در خصوص آن وجود ندارد؛ به همین دلیل در این پژوهش سعی بر آن شد که برای میکروسیلیس و پوزولان‌های طبیعی نظیر خاش، زئولیت، سرباره کوره آهن‌گدازی در بتن خودتراکم این ضریب با توجه به استاندارد اروپایی DIN CEN/TR 16639 تعیین گردید.

۱۱-۲ مثال‌هایی از استفاده بتن خودتراکم در پروژه‌ها

۱-۱۱-۲ پروژه‌های خارج از ایران

در ابتدا به چند پروژه در ژاپن که در سال‌های گذشته در استفاده از بتن خودتراکم پیشتاز بوده‌اند اشاره می‌شود [۱۱].

- **برج Land Mark**: این برج با ۲۹۶ متر ارتفاع و ۷۰ طبقه یکی از برج‌های مرتفع ژاپن می‌باشد که در یوکوهاما واقع شده است. برای پر کردن ۶۶ ستون در ۹ طبقه ابتدایی آن از بتن خودتراکم استفاده شده است. در این پروژه مجموعاً ۸۸۵ مترمکعب بتن خودتراکم مصرف شده است (شکل ۲-۲۲- سمت راست) [۱۱].

- **پل معلق Akashi-Kaikyo**: این پل به طول ۳/۹۱۰ کیلومتر، بلندترین پل معلق جهان می‌باشد که در سال ۱۹۹۸ در ژاپن افتتاح شد. در این پروژه حدوداً ۲۹۰۰۰۰ مترمکعب بتن خودتراکم استفاده شده است. در این پروژه به دلیل استفاده از بتن خودتراکم از مدت‌زمان ساخت‌وساز آن ۲۰٪ کاسته شده است (شکل ۲-۲۲—سمت چپ) [۱۱].

شکل ۲-۲۲: برج Land Mark و پل معلق Akashi-Kaikyo [۱۱]

- **آسمان خراش PORTA NUOVA**: پروژه بزرگ PORTA NUOVA در جهت توسعه و دگرگونی ۳۰۰ هزار مترمربع از مناطق متروکه با کاربری تجاری، اداری، مسکونی و هتل در شهر میلان ایتالیا توسط شرکت هاینز^{۳۴} ساخته شد و در سال ۲۰۱۳ به بهره‌برداری رسید. همچنین دستاوردهای فرهنگی در سازه و بتن فوق توانمند با مقاومت ۸۵ مگاپاسگال در این برج با ارتفاع حدود ۲۳۱ متر حاصل شده است. در این پروژه تمام حجم بتن‌ریزی با بتن خودتراکم صورت گرفته است (شکل ۲-۲۳) [۱۱].

³⁴ Hines

شکل ۲-۲۳: استفاده از SCC در فونداسیون آسمان خراش PORTA NUOVA [۱۱]

شکل ۲-۲۴: آسمان خراش PORTA NUOVA [۱۱]

- پروژه بزرگراه **Wu-Yang**: پروژه بزرگراه Wu-Yang به طول ۳۷ کیلومتر و با دو خط عریض

در هر طرف در سال ۲۰۱۰ شروع و در سال ۲۰۱۲ به بهره‌برداری رسید. در قسمت‌هایی مسیر عرشه به صورت دوطبقه و غیر هم‌سطح اجرا شده است. شکل ۲-۲۵ تصویر شماتیک مقاطع این پل را نشان می‌دهد.

در این پروژه از ۲۰۰,۰۰۰ مترمکعب بتن خودتراکم و بتن با عملکرد بالا به ترتیب در ستون‌ها و فونداسیون‌ها

و عرشه استفاده شده است (شکل ۲-۲۶) [۱۱].

شکل ۲-۲۵: تصویر شماتیک مقاطع بزرگراه Wu-Yang در تایوان [۱۱]

شکل ۲-۲۶: نمایی از ستون‌های اجراشده با SCC در بزرگراه Wu-Yang [۱۱]

امروزه بتن خودتراکم در بسیاری از موارد نه تنها برای ماشینی کردن ساختمان‌های بتنی بلکه به منظور آغاز توسعه پایدار و کاهش مصرف سیمان در بتن و افزایش دوام بتن مورد استفاده قرار می‌گیرد [۲۸].

۲-۱۱-۲ پروژه‌های داخل کشور

خوشبختانه در این زمینه در سال‌های اخیر در کشور ما نیز پیشرفت‌های نسبتاً خوبی صورت گرفته است. در ذیل به بخشی از پروژه‌های بزرگ در ایران که حجم زیادی از بتن خودتراکم در آن‌ها استفاده شده، اشاره شده است [۱۱].

- پروژه بزرگراه طبقاتی شهید صدر: این پروژه که به‌عنوان اولین پل سگمنتال بتنی تک‌پایه در ایران است در تهران در آذر ۱۳۹۲ به بهره‌برداری رسید. طول این پل حدود ۵ کیلومتر بوده که در ساخت آن تقریباً به‌طور کامل از SCC استفاده شده است. به‌منظور ساخت این پل در حدود ۲۸۳,۰۰۰ مترمکعب بتن که حدوداً ۴/۵ برابر حجم بتن مورد استفاده در برج میلاد می‌باشد، استفاده گردیده است.

طراحی سازه این پل به‌گونه‌ای برنامه‌ریزی شده بود تا ساخت شمع‌ها، فونداسیون‌ها و ستون‌ها در مسیر احداث پروژه و با استفاده از بتن معمولی و به‌صورت درجا انجام پذیرد و قطعات سرستون و عرشه به‌صورت اجزای بتنی پیش‌ساخته و در کارخانه‌هایی خارج از محور طرح ساخته شوند. بر این اساس و به‌منظور تسریع در روند ساخت قطعات، افزایش سطح کیفی و دوام، حصول نتایج مطلوب در پارامترهای مقاومتی و سازه‌ای و نهایتاً به جهت تأمین تراکم متناسب با وجود فشردگی بیش‌از حد میلگردها، استفاده از بتن خودتراکم در فرآیند تولید در دستور کار قرار گرفت.

بعد از انجام طرح‌های مخلوط متعدد و تغییرات مکرر درصد‌های مصالح مصرفی، طرح مخلوط‌های اجرایی برای رده بتن C45 طبق نظر طراح (مقاومت هدف ۵۰ مگاپاسگال استوانه‌ای) به‌دست‌آمد که مشخصات آن در جدول ۲-۹ درج گردیده است [۱۱].

جدول ۲-۹: طرح‌های مخلوط بتن خودتراکم اجراشده در پروژه بزرگراه طبقاتی صدر [۱۱]

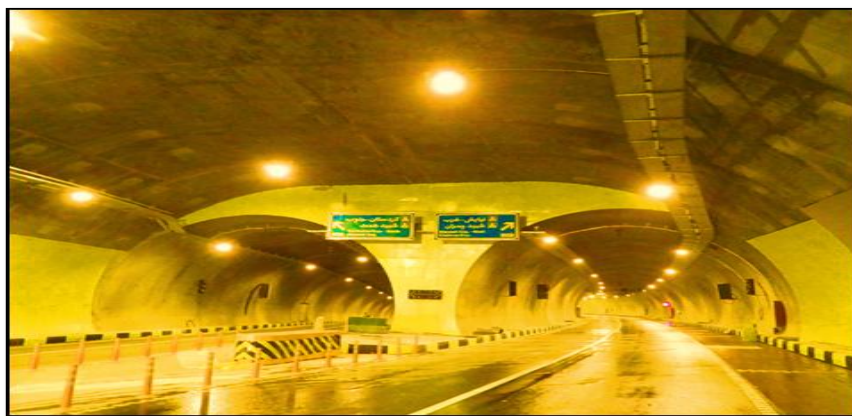
مواد سازنده	طرح ۱	طرح ۲
سیمان (kg/m^3)	۴۰۰	۴۱۰
ماسه (kg/m^3)	۹۵۵	۹۴۰
شن نخودی (kg/m^3)	۳۵۴	۷۰۰
شن بادامی (kg/m^3)	۳۵۴	۰
W/C	۰/۳۹	۰/۳۸
پودر سنگ (kg/m^3)	۱۰۶	۱۱۶

سرستون‌ها از ۷ قطعه سگمنتال با حجم بتن ۱۴۷ مترمکعب تشکیل شده است که به دلیل تراکم بسیار زیاد آرماتور از طرح مخلوط شماره دو که دارای حداکثر اندازه سنگ‌دانه ۹/۵ میلی‌متر است استفاده شده است. مجموع وزن سبد آرماتورها حدود ۴۶ تن می‌باشد که در شکل ۲-۲۷ مجموعه سرستون نصب‌شده در محور پروژه نمایش داده شده است [۱۱].

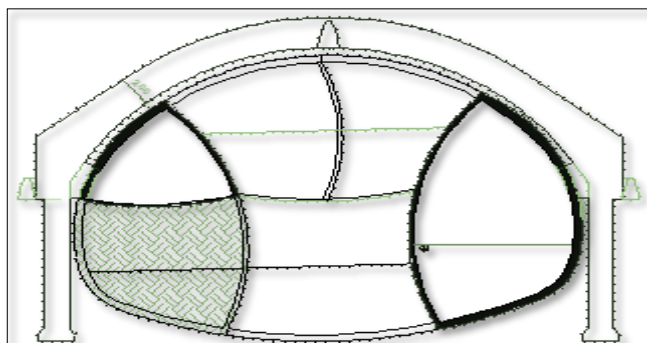

شکل ۲-۲۷: قطعات سگمنتال سرستون نصب‌شده در محور پروژه [۱۱]

-تونل نیایش و رسالت: تونل نیایش در سال ۱۳۹۲ در تهران بهره‌برداری شد و به‌عنوان یکی از طرح‌های برتر بتنی در ۱۶ مهرماه همین سال توسط متخصصین سازه‌های بتنی در انجمن بتن ایران برگزیده شد (شکل ۲-۲۸). از ویژگی ارزنده پروژه تونل نیایش، بهره‌وری صنعتی از بتن خودتراکم بوده، به‌نحوی که حجم ۲۳۴۰۰۰ مترمکعب از این نوع بتن تولید و در دال‌ها، شمع‌ها و ریب‌ها^{۳۵} مصرف گردیده است (شکل ۲-۲۹). همچنین یکی از نوآوری‌های انجام‌شده در پروژه تونل نیایش استفاده از توزیع‌کننده‌های بتن درروی قالب‌ها بوده که با استفاده از بتن خودتراکم و توانایی حرکت این بتن در این سیستم، از حداکثر راندمان بتن‌ریزی در قالب‌ها استفاده‌شده است [۱۱].

شکل ۲-۲۸: تونل نیایش تهران [۱۱]

شکل ۲-۲۹: ریب در اطراف مقطع [۱۱]

³⁵ Rib

مزایای استفاده از بتن خود تراکم در تونل نیایش:

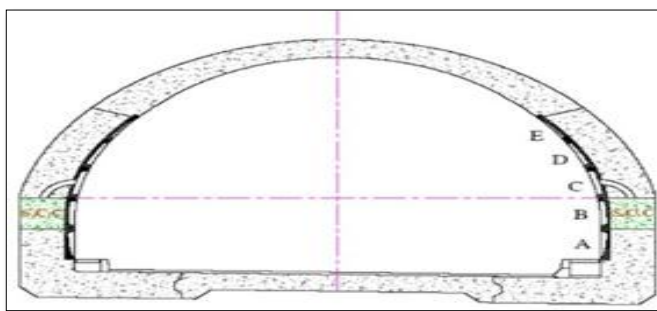
- کاهش زمان بتن‌ریزی (اجرای ۹۰ متر طول لاینینگ در هفته)
- کاهش خرابی ماشین‌آلات
- سطح نهایی خوب در پوشش نهایی تونل
- کاهش نیروی انسانی در زمان بتن‌ریزی
- پمپاژ بتن تا طول ۳۵۰ متر

قبل از تونل نیایش، از بتن SCC در تونل رسالت در سال ۱۳۸۴ استفاده شده است (شکل ۲-۳۰). با توجه به نوع اجرای لاینینگ جداره تونل و همچنین استفاده از قطعات پیش-ساخته در جداره تونل رسالت، دسترسی و ویریه کردن بتن پشت قطعات امکان‌پذیر نبوده و استفاده از بتن خودتراکم الزامی بوده است (شکل ۲-۳۱).

این پروژه نیز در روز بتن سال ۱۳۸۵ به‌عنوان پروژه برتر بتنی کشور انتخاب و معرفی گردید [۱۱].

شکل ۲-۳۰: تونل رسالت تهران [۱۱]

شکل ۲-۳۱: مقطع نهایی تونل رسالت [۱۱]

- پل هوانیروز و کارخانه آسیاب سیمان کرمان: برای اولین بار در کرمان اجرای صنعتی بتن خودتراکم با موفقیت انجام شد. در شهریور ۱۳۹۰ پل عابر پیاده تقاطع بلوار جمهوری اسلامی و بلوار هوانیروز کرمان با بتن خودتراکم با ارتفاع حدود ۷ متر و بتن‌ریزی در یک مرحله مقاومت ۲۸ روزه‌ای برابر با 700 Kg/cm^2 با موفقیت اجرا گردید [۱۱].

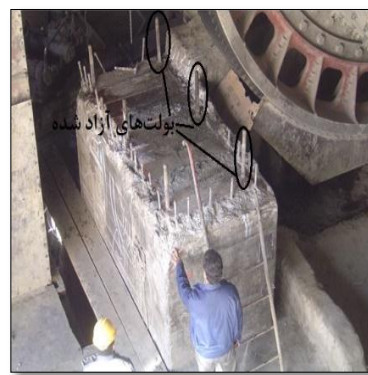
پس‌از آن همچنین مقاوم‌سازی فونداسیون آسیاب گلوله‌ای کارخانه سیمان کرمان در آذر ۱۳۹۰ با آبر بتن خودتراکم با موفقیت انجام گردید. بدین منظور، از آبر بتن خودتراکم با مقاومت فشاری ۲۸ روزه حدود 1200 Kg/cm^2 را برای مقاوم‌سازی این عضو عظیم با موفقیت بکار گرفته شد (شکل ۲-۳۲) [۱۱].

ج: پس از مقاوم‌سازی

ب: مقاوم‌سازی با SCC

الف: فونداسیون آسیب‌دیده

شکل ۲-۳۲: مقاوم‌سازی فونداسیون آسیاب گلوله‌ای کارخانه سیمان کرمان [۱۱]

با مشاهده شکل‌های قبلی برای دستیابی به سیستم‌های سازه‌ای مدرن (شکل ۲-۳۳ و ۲-۳۴) بعضاً در اجراء در قسمت‌هایی از سازه موردنظر به دلیل اعماق زیاد، ضخامت‌های کم، محل‌های با دسترسی نامناسب و یا غیرممکن به وسایل و بیره و... ملزم به استفاده از بتن خودتراکم هستیم [۱۱].

شکل ۲-۳۴: مغزه دیوار پروژه‌ای که با NC اجرا شده [۱۱]

شکل ۲-۳۳: ستون پُر آرماتور اجرا شده با بتن NC [۱۱]

فصل سوم

برنامه آزمایشگاهی و

مصالح مصرفی

۱-۳ مقدمه

همان‌طور که می‌دانیم هدف این تحقیق به دست آوردن ضریب K برای پوزولان‌های مختلف در بتن خودتراکم می‌باشد لذا سعی گردیده است طرح‌های مخلوط ساخته‌شده حتی‌الامکان پارامترهای مؤثر، نظیر نوع و کیفیت مصالح، اعم از سیمان و سنگ‌دانه‌ها شامل حداکثر اندازه سنگ‌دانه و دانه‌بندی مخلوط سنگ‌دانه، ثابت نگه‌داشته شود تا بتوان مقایسه مناسبی را انجام داد. به همین منظور سنگ‌دانه‌های مصرفی را به میزان بیشتر از نیاز در محیط کارخانه انبار کرده و پودر سنگ و پوزولان‌ها نیز به صورت کیسه‌ای در محلی مناسب نگهداری گردید. اگرچه سیمان مصرفی از یک نوع و از یک کارخانه تولید سیمان تهیه گردیده است اما به دلایل اجرایی فرآیند تولید سیمان، اختلاف اندک کیفیت تولید اجتناب‌ناپذیر است. از این رو سیمان موردنیاز در یک تاریخ خریداری گردید و در تمامی طرح‌های مخلوط از همان سیمان خریداری‌شده استفاده گردید. لازم به ذکر است به دلیل تأثیر دما و رطوبت محیط بر روی کیفیت سیمان، تمامی پاکت‌های سیمان در محیطی خشک و به‌دوراز هرگونه رطوبتی نگهداری گردید. همچنین برای افزایش دقت و کنترل کیفیت بهتر کارهای انجام‌شده، تمامی طرح‌های مخلوط بدون وقفه انجام پذیرفت.

۲-۳ مصالح مصرفی

برای ساخت بتن‌های خودتراکم در این تحقیق از مصالح زیر استفاده‌شده است:

۱- سنگدانه‌ها

۲- سیمان

۳- آب

۴- مواد افزودنی

۵- میکروسیلیس

۶- پوزولان خاش

۷- زئولیت

۸- سرباره کوره آهن‌گدازی

۳-۲-۱ مصالح سنگی

مصالح سنگی موردنیاز از شن‌شویی‌های مستقر در جاده کلات در اطراف مشهد تأمین شده است. قابل‌ذکر است که پودر سنگ‌آهک از کارخانه و به‌صورت صنعتی تهیه شده است.

۳-۲-۱-۱ مصالح سنگی درشت‌دانه

آزمایش‌های زیر بر روی مصالح سنگی درشت‌دانه انجام پذیرفته است:

۱. آزمایش دانه‌بندی، بر اساس استاندارد ASTM C 136-96

۲. آزمایش چگالی اشباع با سطح خشک (SSD) بر اساس استاندارد ASTM C 127-88

۳. آزمایش ظرفیت جذب آب بر اساس استاندارد ASTM C127-88

۳-۲-۱-۲ مصالح سنگی ریزدانه

ماسه مورد استفاده از نوع گرد گوشه شسته شده از مجموعه‌ی صنعتی ولیعصر و ماسه‌بادی نیز از مجموعه‌ی صنعتی الماس شرق در جاده کلات در اطراف مشهد تأمین شده است.

آزمایش‌های زیر بر روی ماسه انجام شده است:

۱. آزمایش دانه‌بندی، بر اساس استاندارد ASTM C 136-96

۲. آزمایش چگالی اشباع با سطح خشک بر اساس استاندارد ASTM C 128-97

۳. آزمایش ظرفیت جذب آب بر اساس استاندارد ASTM C128

۳-۱-۲-۳ پودر سنگ

پودر سنگ استفاده شده در این پروژه مربوط به سنگ آهک بود که از کارخانه پودر سنگ مشهد خریداری شد. آزمایش‌های زیر در مورد پودر سنگ انجام شده است:

۱. آزمایش دانه‌بندی، بر اساس استاندارد ASTM C 136

۲. آزمایش چگالی اشباع با سطح خشک بر اساس استاندارد ASTM C 128-97

به دلیل آنکه استاندارد برای تعیین ظرفیت جذب آب مصالح ریزدانه مانند پودر سنگ آهک ارائه نشده، ظرفیت جذب آن صفر فرض شده است. به هر حال سعی شده آزمایش‌های فوق مطابق با استانداردهای مصالح ریزدانه (ماسه‌ها) صورت گیرد. همچنین با دقت بسیار زیاد ظرفیت جذب آب ماسه‌بادی مانند ماسه معمولی تعیین شده است.

۳-۲-۲-۳ آزمایش‌های انجام شده روی مصالح سنگی و نتایج آن‌ها

۳-۲-۲-۳-۱ آزمایش دانه‌بندی مصالح سنگی

نتایج دانه‌بندی شن نخودی، ماسه شسته، ماسه‌بادی و پودر سنگ آهک به ترتیب در جدول ۱-۳ گزارش و منحنی‌های دانه‌بندی در شکل ۱-۳ نمایش داده شده است.

جدول ۱-۳: نتایج دانه‌بندی مصالح سنگی

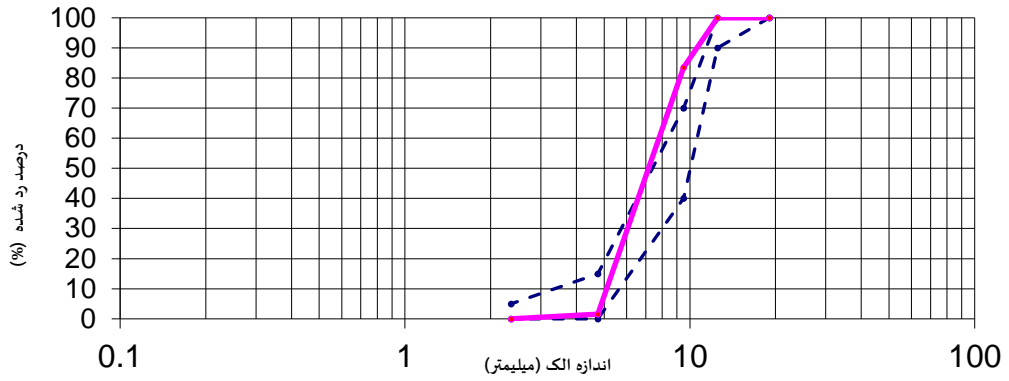
شماره و اندازه الک		شن ریز (نخودی)	ماسه	ماسه‌بادی	پودر سنگ آهک
mm	-				
۳۷/۵	۱۱/۲ اینچ	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
۲۵	۱ اینچ	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
۱۹	۳/۴ اینچ	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰

۱۲/۵	۱/۲ اینچ	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
۹/۵	۳/۸ اینچ	۸۴	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
۴/۷۵	نمره ۴	۲	۹۵	۹۸	۱۰۰
۲/۳۶	نمره ۸	۰/۲۰	۷۲	۹۵	۱۰۰
۱/۱۸	نمره ۱۶	۰/۲۰	۴۶	۹۱	۹۷
۰/۶	نمره ۳۰	۰/۲۰	۲۷	۸۸	۸۴
۰/۳	نمره ۵۰	۰/۲۰	۱۰	۶۹	۶۳
۰/۱۵	نمره ۱۰۰	۰/۲۰	۲	۲۰	۴۹
۰/۰۷۵	نمره ۲۰۰	۰/۲۰	۱	۹	۴۴

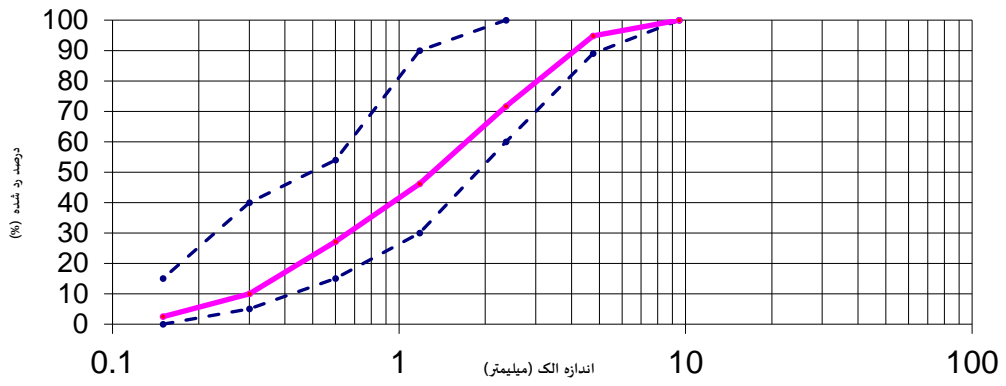
همان‌طور که در منحنی‌های دانه‌بندی مصالح مشاهده می‌شود (شکل ۳-۱)، دانه‌بندی مصالح به‌طور مجزا در محدوده مجاز مندرج در استاندارد ISIRI302 بوده (خطوط خط‌چین) و سهم مصالح در طرح‌ها به‌گونه‌ای تعیین‌شده است که نمودار دانه‌بندی ترکیب مصالح طرح، در محدوده مناسب که طبق فرمول اصلاح‌شده فولر-تامسون ترسیم‌شده است قرار گیرد.

در مورد دانه‌بندی ترکیب مصالح و غیره در قسمت نرم‌افزار توضیحات بیشتر ارائه می‌شود.

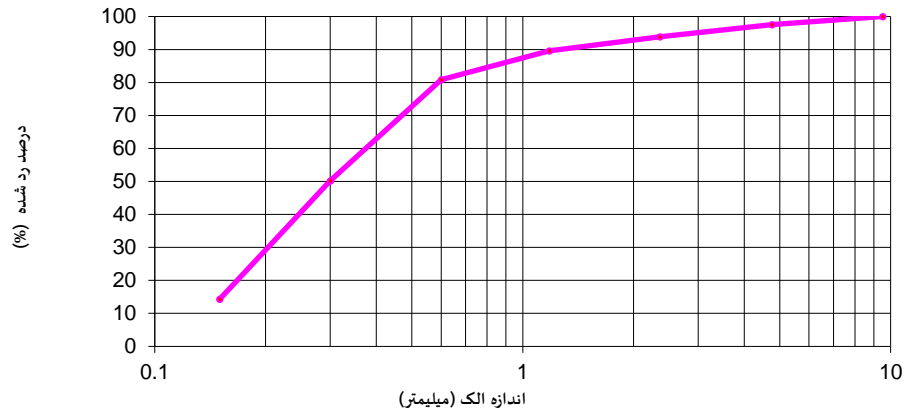
درباره محدوده دانه‌بندی پودر سنگ‌آهک و ماسه‌بادی، در آیین‌نامه‌های آبا، آشتو و روش طرح ملی مخلوط بتن تعریف خاصی وجود ندارد و فقط با استفاده از آن‌ها تا حد مجاز، دانه‌بندی ترکیبی اصلاح‌شده است. به دلیل عدم وجود محدوده دانه‌بندی برای این مصالح، جهت کنترل یکنواختی مصالح ورودی به کارگاه می‌توان منحنی‌های دانه‌بندی را باهم مقایسه و مطابقت داد.

الف

ب

ج

شکل ۱-۳: منحنی دانه‌بندی، الف-شن نخودی، ب- ماسه طبیعی، ج-ماسه بادی

حداکثر مقدار استفاده از ماسه‌بادی به‌اندازه‌ای است که حداکثر درصد عبوری از الک ۲۰۰ در کل ماسه‌ها از ۵٪ مقدار مجاز بیشتر نشود. همچنین مقدار مجاز درصد عبوری از الک ۲۰۰ برای شن‌ها ۱٪ بوده که در طرح موردتوجه قرار گرفته است؛ اما آنچه مهم‌تر است، مقدار درصد عبوری از الک ۲۰۰ در ترکیب سنگ‌دانه‌هاست. این مقدار تابعی از سهم هر نوع مصالح سنگی و درصد عبوری از الک ۲۰۰ همان مصالح در ترکیب سنگ‌دانه‌هاست. بنابراین سهم ماسه‌بادی در طرح طوری انتخاب‌شده که اولاً درصد عبوری از الک ۲۰۰ در کل ماسه‌ها از ۵٪ بیشتر نشود، ثانیاً عبوری از الک ۲۰۰ یعنی مقدار کل ریزدانه کمتر از ۷۵ میکرون، در ترکیب مصالح از مقدار مجاز تجاوز نکند. البته در طرح‌های حاضر، حداکثر سهم ماسه‌بادی در راستای کنترل عبوری از الک ۲۰۰ ترکیب سنگ‌دانه‌ها، به کمتر از ۲۰٪ منجر شده است.

۲-۲-۲-۳ سایر نتایج مشخصات مصالح سنگی

نتایج درصد عبوری از الک ۲۰۰، مدول نرمی، چگالی SSD، جذب آب و درصد شکستگی مصالح سنگی در جدول ۲-۳ آورده شده است.

جدول ۲-۳: سایر مشخصات مصالح سنگی

نوع مصالح مشخصات مصالح	شن ریز (نخودی)	ماسه	ماسه‌بادی	پودر سنگ
درصد عبوری از الک ۲۰۰ (%)	۰/۲	۱	۹	۴۴
مدول نرمی (FM)	۶/۱۳	۳/۴۸	۱/۳۹	۱/۰۷
چگالی SSD (t/m^3)	۲/۶۸	۲/۶۶	۲/۶۸	۲/۷۰
جذب آب مصالح (%)	٪۱/۳	٪۲/۱	٪۷/۸	-
درصد شکستگی (%)	٪۷۰	-	-	-

۳-۲-۳ سیمان

سیمان مصرفی در کلیه طرح‌های مخلوط، سیمان پرتلند تیپ ۲ کارخانه سیمان بجنورد با چگالی t/m^3 ۳/۱۶۴ می‌باشد.

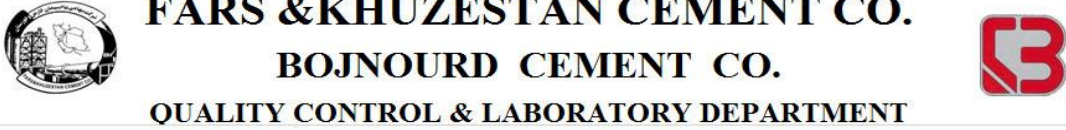

مشخصات شیمیایی و فیزیکی سیمان بجنورد مطابق جدول ۳-۳ گرفته شده از این کارخانه گزارش می‌گردد.

۳-۲-۴ آب

کیفیت آب در بتن از آن جهت حائز اهمیت است که ناخالصی‌های موجود در آن ممکن است درگیرش سیمان اثر گذاشته و اختلالاتی به وجود آورند. همچنین آب نامناسب ممکن است روی مقاومت بتن اثر نامطلوب گذاشته و سبب بروز لکه‌هایی در سطح بتن و حتی زنگ‌زدگی آرماتور شود. باید از ورود مواد آلوده به منابع ذخیره آب در کارخانه‌های تولید بتن ممانعت به عمل آید، به طوری که ویژگی‌های آب دستخوش تغییرات نشود. منابع زیرزمینی آب در کارخانه‌ها به‌ویژه در مناطقی که دارای خاک نامناسب و آلوده به املاح و مواد مضر هستند، باید کاملاً آب‌بندی شوند.

آنالیزهای شیمیایی لازم جهت اندازه‌گیری PH و سایر عوامل ذکر شده در آیین‌نامه در بیشتر کارخانه‌ها انجام نمی‌شود. هرچند که اغلب، آب مصرفی بدون بو و ظاهر آن بدون مشکل خاصی است؛ اما برخی از آیین‌نامه‌ها توصیه می‌کنند سالی یک‌بار بر روی آب مصرفی آنالیز شیمیایی صورت پذیرد که البته طبق استاندارد ایران این مدت شش ماه پیش‌بینی شده است. در تحقیق حاضر برای ساخت طرح‌ها از آب آشامیدنی لوله‌کشی آزمایشگاه در شهر چناران استفاده گردیده است.

جدول ۳-۳: مشخصات فیزیکی و شیمیایی سیمان تیپ ۲ بجنورد

									
F08/6									
CEMENT TEST REPORT									
Product		Portland Cement Type 2 (M500 , CEM I 52,5 N) Rapid Hardening, High Early Strength, MSR (Moderate Sulfate Resistance)							
Standard of Sample		ISIRI 389 , ASTM C150 , GOST 10178-85, GOST 30515-2013, GOST 31108-2003							
Date of Report		May 2017							
Chemical Analysis	Result	Standard	Standard	Standard	Physical Analysis	Result	Standard	Standard	Standard
		Limitatio nISIRI 389	Limitatio nASTM C150	Limitatio nGOST 10178-85			Limitatio nISIRI 389	Limitatio nASTM C150	Limitatio nGOST 10178-85
SiO ₂ (%)	20.70	Min 20.00	*	*	Specific Gravity (ton/m ³)	3.164	*	*	*
Al ₂ O ₃ (%)	4.24	Max 6.00	Max 6.00	*	Normal Consistency (%)	26.60	*	*	*
Fe ₂ O ₃ (%)	3.80	Max 6.00	Max 6.00	*	Setting Time Vicat test	Initial	165	Min 45	Min 45
CaO (%)	64.05	*	*	*		Final	03:10	Max 6:00	Max 6:15
MgO (%)	2.01	Max 5	Max 6.0	Max 5	Soundness Expansion				
Na ₂ O (%)	0.32	*	*	*	Autoclave expansion (%)	0.03	Max 0.8	Max 0.8	*
K ₂ O (%)	0.62	*	*	*	Le Chatelier expansion (mm)	1.2	*	*	*
SO ₃ (%)	2.56	Max 3.00	Max 3.0	Max 3.5	Sulfate Resistance 14 days exp.(%)	0.04	*	*	*
					Fineness				
Insoluble Residue (%)	0.44	Max 0.75	Max 0.75	*	Specific Surface, Blaine (cm ² /gr)	3650	Min 2800	Min 2800	Min 2800
Loss on Ignition (%)	1.30	Max 3.00	Max 3.0	*	Retained on 90 μ Sieve (%)	0.30	*	*	80 μ Max 15
Free Lime (F.CaO) (%)	1.1	*	*	*	Strength Results , Compressive Strength (Kg/cm²)				
Chloride (%)	0.022	*	*	*	1 Day	170.00	*	*	*
Equivalent Alkalies (%) (Na ₂ O+0.658*K ₂ O), Optional	0.73	*	*	Max 1.20	2 Days	290	*	*	*
Lime Saturation Factor (LSF)	95.15	*	*	*	3 Days	345	Min 100	*	*
Minerological Composition (Bouge Relations)					7 Days	425	Min 175	*	*
C ₃ S , Tricalcium Silicate (%)	62.21	*	*	*	28 Days	520	Min 315	*	Min 500
C ₂ S , Dicalcium Silicate (%)	12.44	*	*	*	Heat of Hydration (Cal/gr) , Optional				
C ₃ A ,Tricalcium Aluminat (%)	4.81	Max 8.00	Max 8	Max 8	7 Days	67.61	Max 70	Max 70	*
2C ₃ A + C ₄ AF	21.18	*	*	*	28 Days	83.01	*	*	*
Remarks :									
Quality Control and Laboratory Management							Factory Management		
									

۳-۲-۵ مواد افزودنی

با توجه به لزوم مصرف ماده افزودنی فوق روان کننده به جهت ایجاد روانی بالا در مخلوط بتن خود تراکم، از یک ماده افزودنی فوق روان کننده به نام PF2 محصول شرکت صنایع شیمیایی ژیکاوا استفاده شد. این افزودنی بر پایه ی پلی کربکسیلات می باشد. رنگ این ماده قهوه ای مایل به زرد و چگالی آن در دمای 20°C برابر ۱۰۹۰ کیلوگرم بر مترمکعب می باشد، همچنین درصد مواد جامد ۴۹٪ و مقدار یون کلرید موجود در آن کمتر از ۰/۱ درصد است. ضمناً این ماده با تمامی سیمان ها سازگار می باشد.

۳-۲-۶ میکروسیلیس

میکروسیلیس عبارت است از سیلیس غیربلوری که در کوره های قوس الکتریکی به عنوان محصول جانبی تولید عنصر سیلیسیم، یا آلیاژهای حاوی سیلیسیم تولید می شود. ذرات میکروسیلیس بسیار کوچک بوده و بیش از ۹۵٪ ذرات آن از یک میکرون کوچک تر است و از آنجاکه ذرات میکروسیلیس بسیار کوچک هستند، مساحت سطح بسیار بزرگ می باشد. مساحت سطح بالای ذرات میکروسیلیس عامل مهمی است که بر واکنش پذیری ذرات اثر می گذارد. میکروسیلیس مصرفی در این تحقیق از محصولات تولیدی صنایع فروسیلیس سمنان بوده که به صورت بسته بندی از شرکت صنایع شیمیایی بتن ژیکاوا تهیه شده است. مشخصات فیزیکی و شیمیایی با توجه به اطلاعات دریافتی از شرکت فروسیلیس سمنان مطابق شکل ۳-۲ می باشد.

ترکیب شیمیایی							
رطوبت	L.O.I	C	MgO	Al ₂ O ₃	CaO	Fe ₂ O ₃	SiO ₂
ماکزیمم درصد							مینیمم درصد
۱	۲/۵	۳	۲	۱	۱/۵	۲	۸۵

شکل ۳-۲: مشخصات شیمیایی میکروسیلیس صنایع فروسیلیس سمنان

۳-۲-۷ پوزولان خاش

پوزولان تهیه شده از کارخانه سیمان خاش به عنوان یکی از مواد پودری معدنی فعالی است که در این سالها شناخته می شود به گونه ای که در ساخت اولین سد بتن غلتکی در ایران واقع در جگین هرمزگان به عنوان تنها پوزولان مورد تأیید مهندسین مشاور طرح و در سال ۱۳۸۲ به عنوان محصول برتر کشور انتخاب گردیده است. مشخصات شیمیایی پوزولان خاش با توجه به اطلاعات دریافتی از کارخانه سیمان خاش مطابق شکل ۳-۳ نیز می باشد.

آزمایشگاه سیمان خاش											
مشخصات شیمیایی پودر پوزولان طبیعی											
Blain(cm ² /gr)	%Ins.Res	%SiO ₂	%Al ₂ O ₃	%Fe ₂ O ₃	%CaO	%MgO	%Na ₂ O	%K ₂ O	%Cl	%SO ₃	%L.O.I
>4500	-	59-62	17.8-19	4.6-5.5	7-8.5	<2.7	<1.9	<2.2	<0.04	<0.4	<2.8

درصد باقیمانده روی الک ۴۵ میکرون	شاخص فعالیت ۲۸ روزه	شاخص فعالیت ۷ روزه
15-20	>%90	>%85

شکل ۳-۳: مشخصات شیمیایی پوزولان خاش

۳-۲-۸ زئولیت

زئولیت یک ماده معدنی است که عمدتاً از آلومینوسیلیکات تشکیل شده و به طور خلاصه از دسته کانی های رسی هستند که همچون سایر کانی های رسی از پایه هیدرو سیلیکات های آلومینیوم همراه با برخی کاتیون ها و اکسیدهای فلزات قلیایی و قلیایی خاکی تشکیل شده اند. در حال حاضر بیش از ۴۰ نوع کانی زئولیت طبیعی کشف و بیش از یکصد و پنجاه نوع زئولیت مصنوعی ساخته شده است که هر یک کاربردهای اختصاصی خود را دارد. خواص منحصر به فرد ذکر شده این کانی، همراه با مقاومت بالای مکانیکی

و شیمیایی، امکان یک بازه وسیعی از کاربردهای پرشمار در صنایع کشاورزی، پرورش دام و طیور و آبیان، پتروشیمی، پالایشگاه‌ها، محیط‌زیست، تصفیه آب، تصفیه فاضلاب، تصفیه هوا، بوگیر، کاغذسازی، از بین بردن قارچ‌ها و انگل‌ها، جداسازی و تخلیص گازها (تولید گاز اکسیژن)، داروسازی، صنایع اتمی و ... را فراهم نموده است. مشخصات شیمیایی زئولیت دریافتی از شرکت نگین پودر سمنان مطابق شکل ۳-۴ می‌باشد.

L.O.I	Fe ₂ O ₃	CaO	K ₂ O	Na ₂ O	Al ₂ O ₃	SiO ₂
۱۲/۲	۰/۹-۰/۲	۰/۶	۴/۴	۳/۸	۱۱	۶۸/۵

شکل ۳-۴: مشخصات شیمیایی زئولیت

۳-۲-۹ سرباره کوره آهن‌گدازی

امروزه آهن در کارخانه‌های صنایع فولاد با روش اکسیژن اولیه یا در کارخانه‌ی کوچک‌تر از طریق قوس الکتریکی تولید می‌شوند. در روش اکسیژن اولیه، سنگ‌آهن مذاب یا آهن بازیافتی مذاب با ماده‌ی جانبی اکسید کلسیم (CaO) یا دولومیت (CaMgCO) در داخل کوره قرار می‌گیرند و از طریق یک سوزن اکسیژن با فشار زیاد به پاتیل کوره تزریق می‌شود. اکسیژن با ناخالصی‌ها ترکیب شده و آن‌ها را از آهن جدا می‌کند. بر روی آهن موجود گازهای کربن دی‌اکسید و کربن مونواکسید ایجاد می‌شوند، درعین حال اکسیدهای کلسیم، منگنز و خود آهن هم تشکیل می‌شوند. پس از سرازیر کردن کوره به یک سمت آهن تقریباً خالص از کوره خارج می‌شود. مواد باقی‌مانده در پاتیل کوره سپس از آن خارج شده و این مواد پس از سرد شدن، سرباره را تشکیل می‌دهند. سرباره محصولی مصنوعی و جانبی است که به هنگام جداسازی آهن در کوره‌های ذوب آهن از ناخالصی‌های موجود در سنگ آهن به وجود می‌آید. سرباره ترکیبی از سیلیکات و اکسیدهای فلزی پیچیده است که پس از سرد شدن مواد ناخالص، باقی می‌ماند. این

ترکیب پس از شکل گرفتن در مصارفی اعم از سیمان‌های سرباره‌ای و مواد نسوز و پشم‌سریاره و بالاست- راه‌آهن و مصالح‌زیرسازی جاده و مصالح سنگی آسفالت و بتن کاربرد دارد. مشخصات شیمیایی سرباره کوره آهن‌گدازی با توجه به اطلاعات دریافتی از کارخانه ذوب‌آهن اصفهان مطابق شکل ۳-۵ می‌باشد.

22 - 42%	Tfe	34-40%	SiO ₂
4 - 8 %	CaO	34-40%	CaO
6-9%	SiO ₂	10 -12%	Al ₂ O ₃
0.5 - 1 %	MnO	7-10 %	MgO
0.3 - 0.65%	S	0.6-2 %	MnO
3 - 12%	H ₂ O	0.45 - 0.7%	FeO
25 - 45%	L.O.I	1.5-2.5%	TiO ₂
20 - 40%	C	0.02-0.06 %	V ₂ O ₅
8 - 15%	FeO	0.5-0.8 %	Na ₂ O
		0.55-1.15%	K ₂ O
		1.0-1.55%	S
		0.85-1.15%	CaO/SiO ₂
		1-7%	H ₂ O

شکل ۳-۵: مشخصات شیمیایی سرباره کوره آهن‌گدازی

۳-۳ برنامه آزمایشگاهی و ساخت طرح‌های مخلوط

طرح مخلوط بتن باید به‌گونه‌ای طراحی گردد که بتواند تمامی ویژگی‌های بتن تازه و سخت شده را برآورده نماید. مطابق با یک برنامه آزمایشگاهی، تعداد ۴۸ طرح مخلوط بتن خودتراکم مورد بررسی قرار گرفت. بدین منظور جهت محاسبه دقیق طرح‌های مخلوط برنامه‌ای در محیط نرم‌افزار اکسل بر طبق راهنمایی‌ها و ضوابط طرح ملی مخلوط بتن و همچنین ACI237 نوشته شد. در این برنامه ابتدا کلیه مشخصات

فیزیکی مصالح سنگی نظیر جذب آب، چگالی و درصد گذشته از الک ۲۰۰ در برنامه اکسل اعمال گردید. پس از اعمال کردن درصد سهم استفاده از مصالح و کنترل منحنی دانه‌بندی ترکیبی ترسیم‌شده، مقدار وزن پودر، حجم خمیر، حجم ملات، حجم درشت‌دانه، وزن مواد سیمانی، نسبت آب به فیلر و وزن آب مطابق ACI237 در برنامه نوشته‌شده کنترل گردید. محدودیت‌های آن در جدول ۳-۴ ملاحظه شود.

جدول ۳-۴: جدول الزامات ACI237 در طراحی بتن خودتراکم

	Slump flow of < 22 in. (<550 mm)	Slump flow of 22 to 26 in. (550 to 600 mm)	Slump flow of >26 in. (>650 mm)
Powder content, lb/yd³ (kg/m³)	600 to 650 (355 to 385)	650 to 750 (385 to 445)	750+ (458+)

*or as needed for strength.

Absolute volume of coarse aggregate*	28 to 32% (>1/2 in. [12 mm] nominal maximum size)
Paste fraction (calculated on volume)	34 to 40% (total mixture volume)
Mortar fraction (calculated on volume)	68 to 72% (total mixture volume)
Typical <i>w/cm</i>	0.32 to 0.45
Typical cement (powder content)	650 to 800 lb/yd ³ (386 to 475 kg/m ³) (lower with a VMA)

*Up to 50% (3/8 in. [10 mm] nominal maximum size).

همچنین در شرایط استفاده از سهم مصالح یکسان در تمامی طرح‌های مخلوط، از سه نسبت آب به سیمان ۰/۴۰، ۰/۴۵ و ۰/۵۰ در ساخت طرح‌ها استفاده گردید.

۳-۴ اصول اولیه ساخت طرح‌های مخلوط

در ابتدای هرروز درصد رطوبت مصالح گرفته‌شده و پس از اعمال درصد رطوبت مصالح مصرفی در برنامه اکسل، مصالح توزین گردیده و ابتدا سنگ‌دانه‌ها و پودر سنگ آهکی درون مخلوط‌کن ریخته شده و پس از یک دقیقه چرخیدن مخلوط‌کن و یکنواخت شدن مصالح، سیمان و پوزولان موجود و در انتها آب نیز به طرح‌ها اضافه می‌گردید. فوق روان کننده به‌عنوان تنها پارامتر متغیر طرح‌ها با توجه به رسیدن اسلامپ فلو در محدوده ۵۵ الی ۷۵ سانتیمتر به طرح‌ها اضافه می‌گردید. در مرحله اولیه طراحی مخلوط‌ها، معیار اولیه پذیرش بتن نداشتن آب انداختگی و جداسدگی در مخلوط ساخته‌شده و درعین حال دارا بودن جریان اسلامپ در محدوده ۵۵ الی ۷۵ سانتی‌متر موردنظر بوده است. پس از آزمایش اسلامپ فلو آزمایش‌های T50، حلقه J، جعبه L، قیف V و جعبه U انجام‌گرفته و نتایج آن‌ها در شیت‌ها ثبت گردید. سپس نمونه‌گیری از بتن ساخته‌شده صورت پذیرفته و نمونه‌ها مطابق با استاندارد ASTM C192 پس از ۲۴ ساعت عمل‌آوری در قالب و با یک‌لایه روکش پلاستیکی بلافاصله پس از خروج از قالب در حوضچه‌های آب با دمای استاندارد تا روز آزمون قرار گرفتند.

۳-۵ روش‌های طراحی مخلوط بتن خودتراکم

در مقالات گوناگون روش‌های طرح مخلوط زیادی راجع به بتن معمولی وجود دارد. روش حجم مطلق ACI، رایج‌ترین روشی است که در صنعت بتن استفاده می‌شود. به دلیل ویژگی‌های خاص بتن خودتراکم تازه، بایستی روش طرح مخلوط بتن معمولی مورد اصلاح و تغییر واقع شود. به‌طور کلی سه مفهوم مختلف از طرح و تولید بتن خودتراکم وجود دارد. بتن خودتراکم می‌تواند با بهره‌گیری از مواد پودری، مواد اصلاح‌کننده لزجت (VMA) یا به‌صورت ترکیبی از این دو ماده تولید شود. در کنار هرکدام از این مواد در بتن خودتراکم لازم است که از مقدار فوق روان کننده بیشتری نسبت به بتن معمولی استفاده شود. نوع پودری بتن خودتراکم، در کشورهای اروپائی به دلیل وجود سیمان‌های آمیخته دارای مواد پودری مطلوب،

رایج تر است. لزجت بتن خودتراکم می تواند توسط مواد پرکننده نظیر خاکستر بادی، پودر سنگ آهک، دوده سیلیسی و برخی انواع دیگر از مواد پرکننده افزایش یابد. در آمریکای شمالی تولید بتن خودتراکم دارای مواد اصلاح کننده ی لزجت، به دلیل کثرت وجود تولیدکننده های این ماده رایج تر می باشد.

در دهه ۱۹۹۰ میلادی با معرفی مواد اصلاح کننده لزجت، امکان ادامه حیات بتن خودتراکم به طور فزاینده ای بالا گرفت. کلیه مواد اصلاح کننده لزجت، از نظر ساختار شیمیایی به دودسته تقسیم بندی می شوند. دسته اول بر پایه سلولز اصلاح شده یا پیش ژلاتینه می باشد. دسته دوم نیز بر پایه پلی اتیلن - گلیکول و بیوپلی مرها می باشند [۲۹].

بتن خودتراکم در حالت تازه در کنار سایر نیازمندی هایش، نیازمند روانی بالا و توانائی مقاومت در برابر جداسدگی می باشد.

در ابتدا Okamura، روشی را پیشنهاد داد که در آن روش آزمایش هایی برای تعیین کیفیت خمیر سیمان و ملات و سازگاری مواد تشکیل دهنده بتن انجام می گیرد [۲۹]. انجمن بتن آماده ژاپن^{۳۶} نیز روش طرح مخلوطی بر پایه روش Okamura پیشنهاد داد. جدول ۳-۵، مشخصات پیشنهاد شده توسط جامعه مهندسی عمران ژاپن^{۳۷} را نشان می دهد.

جدول ۳-۵: مشخصات بتن خود تراکم ارائه شده توسط جامعه مهندسی عمران ژاپن [۲۹]

درجه قابلیت پرکنندگی		۱	۲	۳
شرایط ساخت	حداقل فاصله بین میلگردها (mm)	۳۰-۶۰	۶۰-۲۰۰	>۲۰۰
	Amt میلگرد مصرفی (kg/m ³)	>۳۵۰	۱۰۰-۳۵۰	۱۰۰>
حجم مطلق درشت دانه ها در هر مترمکعب بتن				
قابلیت روانی	اسلامپ فلو (Cm)	۶۵-۷۵	۶۰-۷۰	۵۰-۶۵
مقاومت در برابر جداسدگی	زمان تخلیه قیف V (s)	۱۰-۲۰	۷-۲۰	۷-۲۰
	T50 Cm (اسلامپ فلو)	۵-۲۵	۳-۱۵	۳-۱۵

³⁶JRMCA

³⁷ JSCE

Nausu، نیز روشی را در این زمینه ارائه کرده است [۲۹]. در این روش تمرکز اصلی بر روی پر کردن حفرات مابین سنگ‌دانه‌های شل ریخته شده، توسط خمیر سیمان است.

Efnarc نیز محدوده نسبت‌های نوعی، برای دستیابی به بتن خود تراکم را به شرح زیر ذکر نموده است. اصلاحات بیشتر برای حصول به مقاومت و سایر نیازهای اجرائی ضروری است [۳].

- نسبت حجمی آب به پودر (مواد ریز) بین ۰/۸ تا ۱/۱ می‌باشد.

- عیار کل مواد پودری در هر مترمکعب ۱۶۰ تا ۲۴۰ لیتر (حدود ۴۰۰ تا ۶۰۰ کیلوگرم) می‌باشد.

- عیار مصالح سنگی درشت‌دانه معمولاً ۲۸ تا ۳۵ درصد حجمی مخلوط می‌باشد.

- نسبت آب به سیمان با توجه به EN 206 انتخاب می‌شود. به‌طور کلی مقدار آب از ۲۰۰ لیتر در مترمکعب تجاوز نمی‌کند.

- عیار ماسه با توجه به سایر اجزاء به دست می‌آید. مقدار ماسه معمولاً بیش از ۳۸ درصد حجمی ملات است.

به‌طور کلی توصیه می‌شود که طراحی مخلوط به‌صورت محافظه‌کارانه انجام‌شده تا خواص بتن تازه علیرغم تغییرات کیفی مواد متشکله حفظ شود. تغییرات در رطوبت سنگ‌دانه‌ها باید به‌طور جدی مدنظر قرار گیرد چراکه نادیده گرفتن اهمیت درصد رطوبت سبب عدم کنترل دقیق خواص رئولوژیکی در بتن خودتراکم می‌گردد. معمولاً مواد اصلاح‌کننده‌ی لزجت، برای تنظیم نوسانات ناشی از تغییرات دانه‌بندی ماسه و رطوبت سنگ‌دانه‌ها می‌باشند.

۳-۵-۱ اصلاح و تعدیل مخلوط

ساخت بتن خودتراکم در آزمایشگاه به‌منظور دستیابی اولیه به خواص بتن تازه از نظر رئولوژیکی و آزمودن خواص مکانیکی و دوام می‌باشد و پس از حصول نتایج قابل قبول بایستی در کارگاه‌های تولید بتن آماده زیر

نظر واحد کنترل کیفیت طرح‌های مخلوط در حجم گسترده ساخته شود که ممکن است با نتایج آزمایشگاه متفاوت باشد. برای تعدیل و اصلاح طرح‌های مخلوط بایستی اقدامات زیر بسته به شرایط و تجربه فنی واحد کنترل کیفیت صورت پذیرد:

__ استفاده بیشتر از پرکننده یا انواع دیگر پرکننده (در صورت امکان)

__ اصلاح نسبت‌های ماسه یا سنگ‌دانه درشت (شن)

- استفاده از ماده اصلاح‌کننده لزجت (در صورتی که قبلاً در طرح مخلوط نباشد)

- تعدیل میزان مصرف فوق روان‌کننده و یا اصلاح‌کننده لزجت

- استفاده از افزودنی‌های دیگر (فوق روان‌کننده یا VMA) به نحوی که با مواد موجود سازگارتر باشد.

- تعدیل میزان مصرف افزودنی در ارتباط با تعدیل مقدار آب و در نتیجه نسبت آب پودر

۳-۶ نرم‌افزار محاسبه طرح مخلوط

در پایان‌نامه حاضر برای طراحی و محاسبه طرح مخلوط بتن خودتراکم در نرم‌افزار Excel در مجموعه Office برنامه‌نویسی گردیده است. برنامه نوشته‌شده تلفیقی از طرح ملی مخلوط بتن و همچنین ضوابط و راهنمایی‌های ACI237 می‌باشد. بدین ترتیب که با اعمال اطلاعات اولیه نظیر انحراف معیار، جذب آب مصالح سنگی، وزن مخصوص مصالح، درصد رطوبت و همچنین دانه‌بندی مصالح سنگی، طرح مخلوط بارانمایی‌های ACI237 کنترل گردیده و در انتها اطلاعات کافی جهت ساخت بتن را در اختیار کاربر قرار می‌دهد.

لازم به ذکر است در هنگام ساخت طرح‌ها اگر وزنی از مصالح به بتن اضافه یا کسر گردد، نرم‌افزار قابلیت اصلاح مقادیر برای ساخت حجم دقیق یک مترمکعب را دارا می‌باشد. حال با توجه به اینکه در طرح‌های ساخته‌شده افزودنی فوق روان‌کننده به‌عنوان تنها پارامتر متغیر می‌باشد لذا مقادیر اصلاح‌شده جهت ساخت دقیق حجم یک مترمکعب بتن در پایان‌نامه حاضر صورت پذیرفته است.

۳-۶-۱ حداقل آزمایش‌های لازم برای طراحی مخلوط

در این قسمت کاربر حداقل آزمایش‌های لازم برای طراحی مخلوط بتن را انجام داده و مقادیر آن را در برنامه نوشته‌شده وارد می‌نماید.

جرم نمونه‌گیری از انبار، برای افزایش دقت بهتر است از حداقل مقادیر پیشنهادی ASTM C127 و ASTM C128 برای مصالح مختلف بیشتر باشد. جرم نمونه خشک‌شده در گرمچال (W_{Dry}) قطعاً کمتر و یا بعضاً به علت خشک بودن نمونه اصلی، مساوی با جرم مرطوب مصالح (W_{Wet}) است. پس می‌توان رطوبت مصالح را بر اساس ASTM C566-97 که می‌تواند صفر (مصالح کاملاً خشک) و یا بیشتر باشد از رابطه (۳-۱) برحسب درصد تعیین کرد.

$$\text{درصد رطوبت} = \frac{W_{Wet} - W_{Dry}}{W_{Dry}} \times 100 \quad (۳-۱)$$

به دلیل وجود حفره در تمام مصالح، جرم اشباع با سطح خشک مصالح (W_{SSD}) قطعاً بیش از جرم خشک مصالح (W_{Dry}) می‌باشد. می‌توان درصد آب جذب‌شده توسط مصالح درشت‌دانه و ریزدانه را به ترتیب بر اساس استانداردهای ASTM C127 و ASTM C128 و از رابطه (۳-۲) به دست آورد.

$$\text{درصد جذب آب} = \frac{W_{SSD} - W_{Dry}}{W_{Dry}} \times 100 \quad (۳-۲)$$

همچنین با توجه به رطوبت مصالح، جرم اشباع با سطح خشک نمونه می‌تواند کمتر، بیشتر و یا حتی مساوی با جرم نمونه از انبار باشد.

اگر ($W_{SSD} > W_{Wet}$) درصد رطوبت مصالح کمتر از درصد جذب آب مصالح است و مصالح برای اشباع شدن با سطح خشک (SSD) نیاز به آب دارد (آب مخلوط < آب آزاد).

اگر ($W_{SSD} = W_{Wet}$) در این حالت درصد رطوبت مصالح به قدری بوده که مصالح به خودی خود اشباع با سطح خشک (SSD) می‌باشد (آب مخلوط = آب آزاد).

اگر $(W_{SSD} < W_{Wet})$ درصد رطوبت مصالح بیشتر از درصد جذب آب مصالح است و مصالح از مرز اشباع شدن با سطح خشک (SSD) گذشته است. در این حالت قطعاً سطح دانه‌ها مرطوب و یا آب‌چکان است (آب مخلوط > آب آزاد).

برای تعیین چگالی مصالح در حالت اشباع با سطح خشک (چگالی SSD) و جذب آب مصالح، آن‌ها را به دو گروه درشت‌دانه و ریزدانه تقسیم‌بندی نموده و به ترتیب مطابق با استانداردهای ASTM C127 و ASTM C128 چگالی آن‌ها می‌تواند تعیین شود. چگالی مصالح درشت‌دانه به کمک جرم مستغرق در آب و برای مصالح ریزدانه از چگالی سنج استفاده می‌شود.

در صورت داشتن اطلاعات مقادیر جذب آب، درصد رطوبت و چگالی اشباع با سطح خشک مصالح، کاربر نرم‌افزار می‌تواند اعداد در دسترس را مستقیماً در قسمت‌های مربوطه وارد نماید و پس‌از آن طرح مخلوط را طراحی نماید.

همچنین درصد شکستگی هرکدام از مصالح به‌ویژه شن‌ها باید توسط کاربر تعیین شود، زیرا در ادامه با توجه به سهم مصرفی سنگ‌دانه درصد شکستگی شن‌ها محاسبه و نسبت آب به سیمان اولیه که یکی از پارامترهای تعیین‌کننده آن درصد شکستگی است، توسط برنامه محاسبه می‌شود. لازم به ذکر است مقادیر نسبت آب به سیمان با توجه به هدف طرح مخلوط‌ها در این پروژه مقادیر ثابت ۰/۴۰، ۰/۴۵ و ۰/۵۰ در نظر گرفته شده است. برای تعیین درصد شکستگی ماسه‌ها استاندارد وجود ندارد و به‌صورت چشمی توسط کاربر تعیین می‌شود.

در صورت استفاده از مصالح دیگر در بتن می‌توان در قسمت سایر نام آن‌ها را وارد نموده و پس از آزمایش‌های لازم، مشخصات را در سلول‌های مربوطه وارد تا برنامه محاسبات را انجام دهد. در مراحل بعدی نیز با وارد کردن اطلاعات لازم برای این مصالح محاسبات به‌صورت خودکار انجام می‌شود.

۳-۶-۲ دانه‌بندی مصالح سنگی

همان‌طور که در جدول ۳-۶ الی ۳-۸ نشان داده شده است، اگر مقادیر خواسته شده را برای هر مصالح برحسب گرم وارد کنیم برنامه درصد عبوری الک‌ها را برای هر مصالح تعیین و مدول نرمی هر مصالح را محاسبه می‌کند.

جدول ۳-۶: دانه‌بندی ماسه

گرم (قبل از شستشو)		وزن نمونه ۹۹۸/۵ gr		دانه‌بندی ماسه			
		محدوده استاندارد طبق ISIRI302	درصد عبوری از الک	درصد مانده تجمعی	درصد مانده روی الک	وزن مانده روی الک (gr)	شماره و اندازه الک (mm)
حداکثر	حداقل						
	۱۰۰	۱۰۰	۰	۰	۰	۹/۵	۳/۸ "
	۸۹	۹۵	۵/۲	۵	۵۲	۴/۷۵	نمره ۴
۱۰۰	۶۰	۷۲	۲۸/۳	۲۳	۲۳۰/۹	۲/۳۶	نمره ۸
۹۰	۳۰	۴۶	۵۳/۸	۲۵	۲۵۴	۱/۱۸	نمره ۱۶
۵۴	۱۵	۲۷	۷۲/۹	۱۹	۱۹۱	۰/۶	نمره ۳۰
۴۰	۵	۱۰	۹۰	۱۷	۱۷۱	۰/۳	نمره ۵۰
۱۵	۰	۲	۹۷/۵	۸	۷۵	۰/۱۵	نمره ۱۰۰
		-	۱۰۰	۲	۲۴/۶	زیر الک	

جدول ۳-۷: دانه‌بندی شن نخودی

گرم (قبل از شستشو)		وزن نمونه ۹۹۸ gr		دانه‌بندی شن ریز (نخودی)			
		محدوده استاندارد طبق ISIRI302	درصد عبوری از الک	درصد مانده تجمعی	درصد مانده روی الک	وزن مانده روی الک (gr)	شماره و اندازه الک (mm)
حداکثر	حداقل						
۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۰	۰	۰	۱۹	۳/۴ "
۱۰۰	۹۰	۱۰۰	۰	۰	۰	۱۲/۵	۱/۲ "
۷۰	۴۰	۸۴	۱۶/۵	۱۶	۱۶۴/۲	۹/۵	۳/۸ "

نمره ۴	۴/۷۵	۸۱۸/۳	۸۲	۹۸/۴	۲	۰	۱۵
نمره ۸	۲/۳۶	۱۵/۴	۲	۱۰۰	۰	۰	۵
زیرالک	۰	۰	۰	۱۰۰	-		

جدول ۳-۸: دانه‌بندی ماسه‌بادی

گرم (قبل از شستشو)		وزن نمونه ۱۰۰۰ gr		دانه‌بندی ماسه‌بادی			
محدوده استاندارد طبق ISIRI302		درصد عبوری از الک	درصد مانده تجمعی	درصد مانده روی الک	وزن مانده روی الک (gr)	شماره و اندازه الک (mm)	
حداکثر	حداقل						
	۱۰۰	۱۰۰	۰	۰	۰	۹/۵	۳/۸"
	۸۹	۹۸	۲	۲	۲۰	۴/۷۵	نمره ۴
۱۰۰	۶۰	۹۴	۶	۴	۴۰	۲/۳۶	نمره ۸
۹۰	۳۰	۹۱	۹	۳	۳۰	۱/۱۸	نمره ۱۶
۵۴	۱۵	۸۸	۱۲	۳	۳۰	۰/۶	نمره ۳۰
۴۰	۵	۶۹	۳۱	۱۹	۱۹۰	۰/۳	نمره ۵۰
۱۵	۰	۲۰	۸۰	۴۹	۴۹۰	۰/۱۵	نمره ۱۰۰
		-	۱۰۰	۲۰	۲۰۰		زیرالک

برای دانه‌بندی بر اساس ASTM C136، نمونه‌های مصالح از انبار ابتدا کاملاً خشک کرده و توزین می‌شوند. جهت دقت بیشتر در آزمایش، وزن‌های نمونه قبل از شستشو باید بیشتر از حداقل مقادیر استاندارد مذکور برای هراندازه دانه باشد. سپس همان نمونه‌ها (به‌صورت دقیق بدون کاهش یا افزایش وزن) روی الک نمره ۲۰۰ شسته شده و مجدداً خشک و توزین می‌شوند. شستشو مصالح روی الک نمره ۲۰۰ به دلیل تعیین درصد عبوری از الک ۲۰۰ (ریزدانه‌های کوچک‌تر از ۷۵ میکرون) است. بعضاً ممکن است مصالح درشت‌دانه دارای ترکیبی از نخودی و بادامی باشند که در این صورت می‌توان مقادیر توزین شده را در یکی از ستون‌ها وارد نمود.

درصد مانده تجمعی همان الک - (۱۰۰٪) = درصد عبوری هر الک

برای تعیین کیفیت نسبی مصالح از نظر تمیزی، برنامه درصد عبوری از الک ۲۰۰ هر یک از مصالح را به‌صورت مجزا تعیین نموده و با مقادیر مجاز کنترل می‌کند و در صورت تجاوز از مقدار مجاز برنامه با رنگی

کردن سلول هشدار می‌دهد. از تقسیم اختلاف وزن‌های خشک نمونه در قبل و بعد از شستشو روی الک

نمره ۲۰۰ به وزن خشک پس از شستشو، درصد عبوری از الک نمره ۲۰۰ تعیین می‌شود.

همچنین مدول نرمی هر یک از مصالح سنگی، با کسر مجموع درصد‌های عبوری از الک‌های ۳۷/۵، ۱۹،

۹/۵، ۴/۷۵، ۲/۳۷، ۱/۱۹، ۰/۶، ۰/۳ و ۰/۱۵ میلی‌متر از عدد ۹۰۰ برحسب درصد محاسبه می‌شود.

به همین صورت درصد‌های عبوری از هر الک و مدول نرمی برای هر نوع از مصالح سنگی توسط برنامه

به صورت خودکار محاسبه می‌شود. جدول ۳-۹ نتایج دانه‌بندی را نشان می‌دهد.

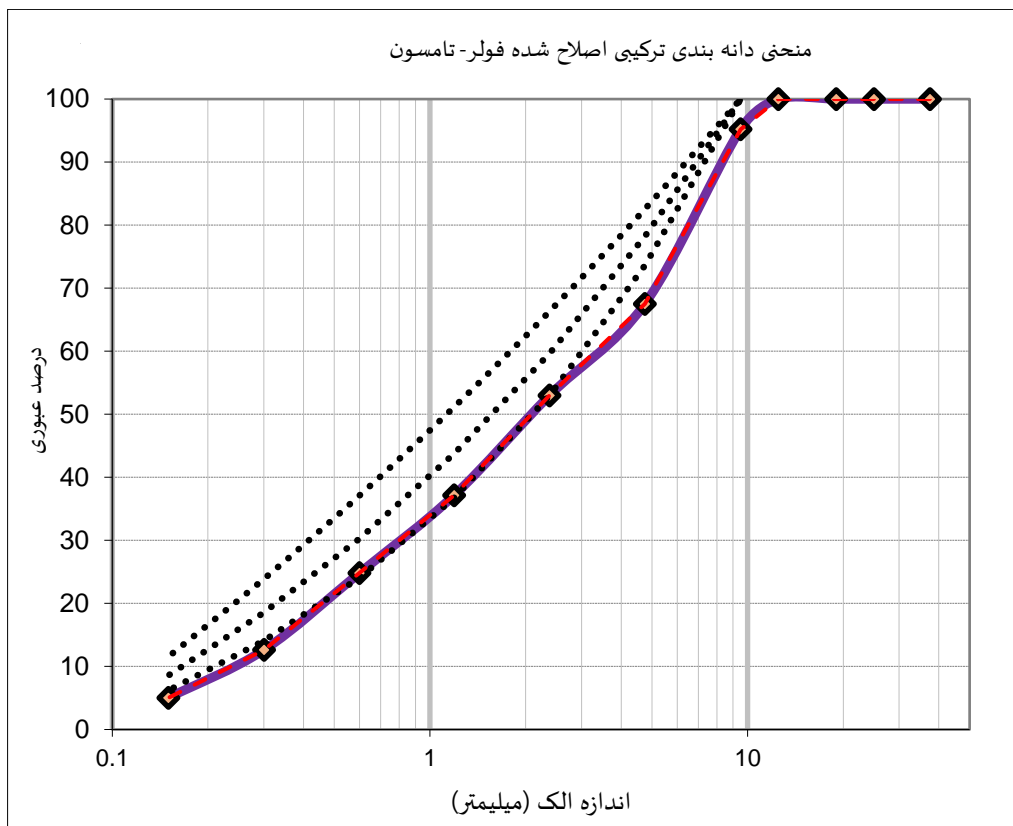
جدول ۳-۹: نتایج دانه‌بندی مصالح

دانه‌بندی مصالح و محدوده دانه‌بندی طبق رابطه اصلاح‌شده فولر تامسون $P = 100\% * [(d/D)^n - (0.075/D)^n] / [1 - (0.075/D)^n]$											
N			ترکیب نهایی مصالح	ترکیب اولیه مصالح	نتیجه آزمایش دانه‌بندی					اندازه الک mm	الک
۰/۱	۰/۲۲۵	۰/۳۵			پودر سنگ	ماسه‌بادی	ماسه	شن ریز (نخودی)	شن متوسط (بادامی)		
			۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۳۷/۵	۱ ۱/۲
			۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۲۵	۱
			۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۸۹	۱۹	۳/۴
			۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۸	۱۲/۵	۱/۲
۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۹۵	۹۵	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۸۴	۰	۹/۵	۳/۸
۸۳	۷۸	۷۴	۶۸	۶۸	۱۰۰	۹۸	۹۵	۲	۰	۴/۷۵	۴
۶۶	۶۰	۵۳	۵۳	۵۳	۱۰۰	۹۵	۷۲	۰	۰/۴	۲/۳۸	۸
۵۱	۴۴	۳۷	۳۷	۳۷	۹۷	۹۱	۴۶	۰/۲	۰/۴	۱/۱۹	۱۶
۳۷	۳۰	۲۴	۲۵	۲۵	۸۴	۸۸	۲۷	۰/۲	۰/۴	۰/۶	۳۰
۲۴	۱۹	۱۴	۱۳	۱۳	۶۳	۶۹	۱۰	۰/۲	۰/۴	۰/۳	۵۰
۱۲	۹	۶	۵	۵	۴۹	۲۰	۲	۰/۲	۰/۴	۰/۱۵	۱۰۰
۰	۰	۰	۴	۴	۴۴	۹	۱	۰/۲	۰/۴	۰/۰۷۵	۲۰۰

ابتدا کاربر باید مقادیر n پیشنهادی را از مرجع [۲] تعیین نماید. به هر حال توصیه می‌شود کاربر برای اطلاعات بیشتر از انتخاب n با توجه به نوع قطعه و همچنین تجربیاتی در مورد انتخاب سهم برای نزدیک شدن به محدوده به مرجع [۲] رجوع نماید. در واقع با انتخاب n ، محدوده دانه‌بندی ترکیب مصالح سنگی در بتن با توجه به رابطه اصلاح شده فولر-تامسون مشخص می‌شود. با توجه به همین محدوده طراحی و قضاوت مهندسی انجام می‌گیرد. سپس سهم حجمی مصالح سنگی به گونه‌ای تعیین می‌شود که منحنی ترکیب سنگ‌دانه‌ها (خط چین پررنگ) بر منحنی محدوده دانه‌بندی (سه محدوده) منطبق و یا نزدیک شود. در بتن خودتراکم لزوماً بهتر است قسمت پایین منحنی (بخش ریزدانه) برپوش‌های پیشنهادی منطبق شود. در شکل ۳-۶ منحنی دانه‌بندی ترکیبی مصالح با توجه به اطلاعات جدول ۳-۱۰ ارائه شده است.

جدول ۳-۱۰: سهم استفاده از مصالح و مدول نرمی در طرح‌های مخلوط

مدول نرمی FM	سهم	مصالح
۶/۱۳	۳۰	شن ریز (نخودی)
۳/۴۸	۶۰	ماسه
۱/۳۹	۴	ماسه بادی
۱/۰۷	۶	پودر سنگ
۴/۰۵	۱۰۰	ترکیب سنگ‌دانه‌ها

شکل ۳-۶: منحنی دانه بندی ترکیبی اصلاح شده فولر-تامسون

منحنی دانه بندی هر نوع از مصالح به صورت مجزا ترسیم و با محدود مجاز مقایسه می شود و کاربر می تواند قضاوت مهندسی انجام دهد. محدوده مجاز دانه بندی برای ماسه ها با توجه به مرجع [۳۰] تعیین شده است، لیکن محدوده مجاز برای شن ها با توجه به اندازه اسمی سنگ دانه متغیر است. کاربر با توجه به مرجع [۳۰] محدوده مجاز را برای شن نخودی و بادامی در جدول ۳-۱۱ تعیین می کند.

جدول ۳-۱۱: محدوده مجاز دانه بندی

محدوده استاندارد دانه بندی						
اندازه الک mm	شن متوسط		شن ریز		ماسه ها	
	Min	Max	Min	Max	Min	Max
۳۷.۵	۱۰۰	۱۰۰	-	-	*	*
۲۵	۹۰	۱۰۰	-	-	*	*
۱۹	۴۰	۸۵	۱۰۰	۱۰۰	*	*
۱۲.۵	۱۰	۴۰	۹۰	۱۰۰	*	*
۹.۵	۰	۱۵	۴۰	۷۰	۱۰۰	۱۰۰
۴.۷۵	۰	۵	۰	۱۵	۸۹	۱۰۰
۲.۳۸	*	*	۰	۰	۶۰	۱۰۰
۱.۱۹	*	*	*	*	۳۰	۹۰
۰.۶	*	*	*	*	۱۵	۵۴
۰.۳	*	*	*	*	۵	۴۰
۰.۱۵	*	*	*	*	۰	۱۵

شکل ۳-۷: مصالح مصرفی برای ساخت بتن خودتراکم

۳-۶-۳ مشخصات سیمان، مواد سیمانی و افزودنی‌ها

کاربر نوع سیمان مصرفی در بتن را که شامل سیمان‌های تولیدی ایران است را تعیین می‌کند. همچنین در صورت داشتن مقاومت فشاری ۲۸ روزه و چگالی سیمان مصرفی در آزمایشگاه، کاربر مقدار آن‌ها را وارد می‌نماید. در غیر این صورت برنامه از مقادیر پیش فرض استفاده می‌کند.

برای تعیین نسبت آب به سیمان یکی از دو گزینه با فوق روان کننده و یا بدون فوق روان کننده را تعیین می‌کند که در پروژه انجام شده مقادیر نسبت آب به سیمان به نرم افزار داده شده است و فوق روان کننده به عنوان تنها پارامتر متغیر طرح‌ها می‌باشد. همچنین در صورت استفاده از مواد سیمانی و مواد افزودنی شیمیایی نوع آن را از لیست انتخاب و چگالی و درصد مصرف نسبت به مجموع سیمان و مواد سیمانی توسط کاربر تعیین شده و برنامه وزن‌ها را برای یک مترمکعب محاسبه می‌کند که در تحقیق انجام شده میزان مصرف شده در آزمایشگاه به نرم افزار اعمال گردید و نرم افزار مقدار مصرف فوق روان کننده را برای ساخت یک مترمکعب محاسبه نمود. در جدول ۳-۱۲ خواص فیزیکی مواد سیمانی استفاده شده در طرح‌های مخلوط آورده شده است.

جدول ۳-۱۲: مشخصات خواص فیزیکی مواد سیمانی

وزن مخصوص kg/m^3	
۳۱۶۴	سیمان
۲۲۰۰	میکروسیلیس
۲۶۰۰	پوزولان خاش
۲۳۰۰	زئولیت
۲۷۵۰	سرباره کوره آهن‌گدازی

۳-۶-۴ طراحی مخلوط بتن خودتراکم

درصد شکستگی معادل سنگ‌دانه‌های درشت و درصد شکستگی معادل کل سنگ‌دانه‌ها از روابط (۳-۳) و (۴-۳) تعیین شده و به ترتیب از آن‌ها برای تعیین نسبت آب به سیمان و تعیین آب آزاد حداقل استفاده می‌گردد. لازم به ذکر است نسبت‌های آب به سیمان با توجه به هدف تحقیق حاضر به نرم‌افزار داده می‌شود و در ذیل روش مرسوم طراحی مخلوط با توجه به روش ملی طرح مخلوط بتن آورده شده است.

$$a_{nG} = \frac{P_1 \cdot a_{n1} + P_2 \cdot a_{n2}}{P_1 + P_2} \quad (۳-۳)$$

$$a_{ne} = \frac{P_G \cdot a_{nG} + 2P_s \cdot a_{ns}}{P_G + 2P_s} \quad (۴-۳)$$

a_{nG} = درصد شکستگی متوسط شن‌ها

a_{ni} = درصد شکستگی هر یک از شن‌ها

P_i = سهم هر یک از شن‌ها

a_{ne} = معادل درصد شکستگی متوسط مخلوط سنگ‌دانه‌های بتن

a_{nG} = درصد شکستگی متوسط شن‌ها

a_{ns} = درصد شکستگی متوسط تقریبی ماسه‌ها

P_G = مجموع سهم شن‌ها

P_s = مجموع سهم ماسه‌ها

حجم خمیر و سنگ‌دانه از روابط (۳-۵) و (۳-۶) نیز برای واحد حجم مترمکعب محاسبه می‌شود. حجم

خمیر (V_{paste}) به ترتیب شامل مجموع حجم مواد سیمانی (CM)، حجم آب، حجم سیمان و حجم هوا است.

$$V_{paste} = \sum_{CM} \frac{W}{\gamma} + \sum_{Additives} \frac{W}{\gamma} + \frac{W_{Cement}}{\gamma_{cement}} + V_{Air} \quad (5-3)$$

$$V_{Aggregate} = 1000 - V_{paste} \quad (6-3)$$

هم‌زمان با تغییرات سهم مصالح، وزن اشباع با سطح خشک مصالح (W_{SSD}) با توجه به رابطه (۷-۳) تعیین می‌شود.

$$W_{SSD} = \gamma_{SSD} \times V_{Aggregate} \times \frac{\text{حجم مورد نیاز}}{1000} \times \% \text{ سهم در مخلوط} \quad (7-3)$$

مدول نرمی ترکیب سنگ‌دانه‌ها نیز مانند تعیین مدول نرمی مجزا مصالح برای درصد‌های عبوری از الک‌های ۳۷/۵، ۱۹، ۹/۵، ۴/۷۵، ۲/۳۷، ۱/۱۹، ۰/۶، ۰/۳، ۰/۱۵، میلی‌متر در منحنی ترکیب سنگ‌دانه‌ها محاسبه می‌شود.

بزرگ‌ترین اندازه اسمی سنگ‌دانه عبارت است از اندازه کوچک‌ترین الکی که حداکثر ۱۰ درصد وزنی سنگ‌دانه‌ها روی آن باقی بماند. برنامه با درونیابی این مقدار را تعیین می‌کند و در فرمول فولر- تامسون از این مقدار استفاده می‌کند.

در کنترل‌های بتن خودتراکم مطابق با پیشنهاد‌های ارائه‌شده موارد زیر در نظر گرفته می‌شود:

پودر: در این نرم‌افزار و پایان‌نامه حاضر به تمام ذرات کوچک‌تر از ۰/۰۷۵ میلی‌متر یا ۷۵ میکرون پودر اطلاق می‌شود. شامل وزن درصد عبوری از الک ۲۰۰ مصالح سنگی، وزن کامل سیمان و مواد سیمانی می‌شود.

حجم سنگ‌دانه‌ها: اگر از کل حجم بتن، حجم خمیر سیمان (سیمان، مواد سیمانی، آب و فوق روان کننده) و حجم هوای فرضی در طرح مخلوط کاسته شود، حجم باقی‌مانده همان حجم سنگ‌دانه‌ها در بتن است.

سهم ماسه و شن در ترکیب سنگ‌دانه‌ها: از ترکیب مصالح سنگی به دست می‌آید. به طوری که پودر، ماسه‌بادی و مقدار درصد عبوری از الک نمره ۴ شن نیز به‌عنوان سهم ماسه شناخته می‌شود. همچنین درصد مانده روی الک نمره ۴ ماسه در سهم شن تأثیر می‌گذارد. به‌طور خلاصه عبوری از الک نمره ۴ در ترکیب مصالح را ماسه و مانده روی الک نمره ۴ شن نامیده شده است.

سهم ماسه و شن در کل مخلوط: از حاصل ضرب سهم فوق در نسبت کل حجم سنگ‌دانه در مخلوط این سهم قابل‌تعیین است. قطعاً سهم ماسه و شن در کل مخلوط کمتر از سهم آن‌ها در ترکیب سنگ‌دانه‌هاست.

۳-۶-۴-۱ کنترل وزنی عبوری از الک ۲۰۰

الزاماً فقط درصد عبوری از الک نمره ۲۰۰ و یا آزمایش ارزش ماسه‌ای معیار قضاوت مهندسی نیست. ممکن است درصدهای عبوری از الک نمره ۲۰۰ خاصیت رسی نداشته و مانند پُرکننده مفید واقع شوند. بدین منظور پیشنهاد می‌شود خاصیت خمیری و شاخص خمیری برای ریزدانه‌ها تعیین و از نظر رفتار رسی بررسی شوند و سپس قضاوت مهندسی صورت پذیرد.

اغلب ممکن است موارد فوق انجام نشود و صرفاً درصد عبوری از الک نمره ۲۰۰ برای هر یک از مصالح به‌صورت مجزا با مقادیر مجاز در مرجع [۳۰] مقایسه شود. لیکن اشاره به این نکته ضروری است که اگر کنترل عبوری از الک ۲۰۰ برای مصالح به‌صورت مجزا برای مانند ماسه‌بادی مورد قبول واقع نشد آیا امکان استفاده از این مصالح وجود ندارد؟ در پاسخ به این سؤال می‌توان این‌گونه بیان نمود که ممکن است وزن

عبوری از الک ۲۰۰ در ترکیب مصالح کاهش یافته و از مقدار مجاز کمتر شود. به همین منظور برنامه مقادیر وزنی موجود و مجاز درصدهای عبوری از الک ۲۰۰ را در هر مترمکعب برای هر مصالح به صورت مجزا محاسبه می‌کند. مقادیر مجاز و موجود به ترتیب از حاصل ضرب وزن مصالح خشک در درصدهای موجود و مجاز همان مصالح محاسبه و باهم مقایسه می‌شود. همچنین مقادیر موجود و مجاز وزنی عبوری از الک ۲۰۰ در مجموع ماسه‌ها (ماسه‌بادی، ماسه شسته، ماسه شکسته)، شن‌ها (بادامی و نخودی) و در کل مصالح با جمع جبری قابل محاسبه و با مقدار مجاز نیز قابل مقایسه است. بدیهی است که مقادیر وزنی عبوری از الک ۲۰۰ در یک مترمکعب بتن وابسته به سهم هر مصالح است. در جدول ۳-۱۳ کنترل وزن عبوری از الک ۲۰۰ نیز آورده شده است.

جدول ۳-۱۳: کنترل درصد وزنی عبوری از الک ۲۰۰

مصالح	کنترل مقدار مواد عبوری از الک ۲۰۰	
	مجاز	موجود
شن ریز (نخودی)	۵/۲۴	۱/۲۶
ماسه	۵۲/۸۶	۱۱/۶۳
ماسه‌بادی	۳/۷۴	۶/۳۶
مجموع	۶۱/۸۴	۱۹/۲۵

۳-۶-۵ اصلاح طرح‌ها

در این قسمت ابتدا کاربر حجم بتنی که نیاز دارد را مشخص می‌کند. سپس مقادیر وزنی طرح اولیه موردنظر برای سه حالت رطوبتی مصالح برای اجزاء تشکیل دهنده بتن توسط برنامه به صورت خودکار محاسبه و نشان

داده می‌شود. برای ساخت بتن مقادیر وزن و یا حجم مرطوب مورد استفاده قرار می‌گیرد. از مقادیر وزنی و حجمی در حالات رطوبتی SSD و خشک، برای تعیین آب آزاد، آب کل و آب مخلوط استفاده شده است. جرم SSD (W_{SSD})، جرم خشک (W_{Dry}) و جرم مرطوب (W_{Wet}) از روابط زیر قابل محاسبه است.

$$W_{SSD} = \gamma_{SSD} \times V_{Aggregate} \times \% \text{ سهمدر مخلوط} \times \frac{\text{حجمورد نیاز}}{1000} \quad (۸-۳)$$

$$W_{Dry} = \frac{W_{SSD}}{1 + \frac{\text{درصد جذب آب}}{100}} \quad (۹-۳)$$

$$W_{Wet} = W_{Dry} \times \left(1 + \frac{\text{درصد رطوبت}}{100}\right) \quad (۱۰-۳)$$

آب محاسبه شده در حالت SSD همان آب فعال یا آب آزاد است که با کنترل‌های حداقل و حداکثر توسط کاربر تعیین شده است.

برای محاسبه آب کل باید مقدار آبی که مصالح نیاز دارند تا به حالت SSD (اشباع با سطح خشک) درآیند را به آب آزاد طرح اضافه نمود. سپس اگر از آب کل طرح مخلوط، آب موجود در مصالح (جمله داخل پرانتز رابطه (۳-۱۲) کسر شود آب مخلوط به دست می‌آید. آب کل و آب مخلوط نیز با استفاده از روابط زیر محاسبه شده است:

$$\text{آب کل} = \text{آب آزاد} + \left(\sum_{\text{مصالح}} W_{SSD} - \sum_{\text{مصالح}} W_{Dry} \right) \quad (۱۱-۳)$$

$$\text{آب مخلوط} = \text{آب کل} - \left(\sum_{\text{مصالح}} W_{Wet} - \sum_{\text{مصالح}} W_{Dry} \right) \quad (۱۲-۳)$$

همان‌طور که پیش‌تر بیان شد آب مخلوط ممکن است مساوی با آب کل (اگر مصالح کاملاً خشک باشند) و یا مساوی با آب فعال (اگر مصالح کاملاً SSD باشند $W_{Wet} = W_{SSD}$) به دست آید. اغلب

ممکن است با توجه به درصد رطوبت و جذب آب مصالح، آب مخلوط کمتر یا بیشتر از آب فعال توسط برنامه محاسبه شود.

موضوعی که محاسبات آن بسیار تأثیرگذار بوده و بعضاً توسط طراح مخلوط در طرح‌های آزمایشگاهی نادیده گرفته می‌شود، اصلاح طرح مخلوط در حین اختلاط است. ممکن است مقداری از آب طرح و یا مواد افزودنی در حین اختلاط به مخلوط اضافه نشود و یا جهت اصلاح مخلوط از آب، مواد افزودنی، حتی مصالح سنگی و مواد سیمانی بیشتری نسبت به طرح اولیه به مخلوط‌کن اضافه شود. بدیهی است نگاه‌داشتن اجزاء طرح و یا افزودن بیشتر اجزاء نسبت به طرح اولیه به مخلوط‌کن، سبب کاهش و یا افزایش حجم طراحی می‌شود. چون نسبت‌ها در طرح مخلوط برای حجم واحد است در نتیجه طرح اولیه کاملاً تغییر کرده و مقادیر عیار سیمان، نسبت آب به سیمان، درصد مصرف مواد سیمانی و افزودنی و حتی قرارگیری منحنی دانه‌بندی در محدوده مجاز و کنترل‌های مربوط به بتن خودتراکم تحت تأثیر قرار گرفته و باید مجدد بررسی شوند. در صورت افزودن و یا نگاه‌داشتن مصالح پس از وارد کردن مقادیر آن‌ها، برنامه به‌صورت خودکار و معکوس به ترتیب جرم مرطوب، جرم خشک و جرم SSD طرح اصلاحی را محاسبه می‌کند.

$$W_{Wet} = W_{Wet} + (\text{افزودن مصالح}) - (\text{نگه‌داشتن مصالح}) \quad (۱۳-۳)$$

$$W_{Dry} = \frac{W_{Wet} \text{ اصلاح شده}}{\left(1 + \frac{\text{درصد رطوبت}}{100}\right)} \quad (۱۴-۳)$$

$$W_{SSD} = W_{Dry} \times \left(1 + \frac{\text{درصد جذب آب}}{100}\right) \quad (۱۵-۳)$$

واضح است با داشتن جرم اصلاح شده و چگالی SSD مصالح می توان حجم SSD طرح اصلاح شده را نیز با استفاده از رابطه $V = \frac{W}{\gamma}$ به دست آورد. حجم نهایی طرح اصلاح شده از مجموع احجام SSD اجزاء مخلوط و حجم آب به همراه در نظر گرفتن حجم هوا از رابطه ۱۶-۳ به دست می آید.

$$V = \frac{\sum V_{SSD} + V_{Water}}{\left(1 + \frac{\text{درصد هوا}}{100}\right)} \quad (16-3)$$

اجزاء مخلوط

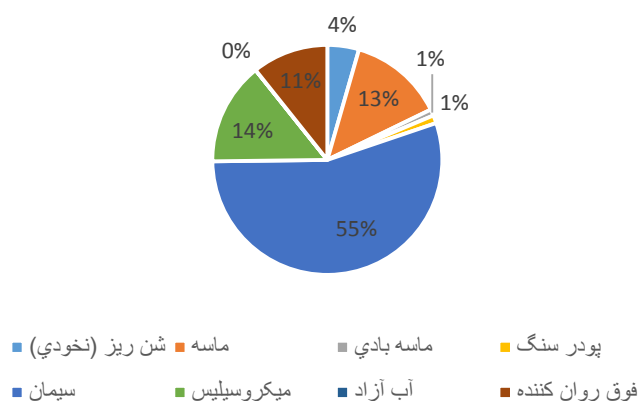
جرم SSD نهایی هریک از اجزاء مخلوط برای حجم واحد مترمکعب از رابطه (۱۷-۳) به صورت خطی قابل محاسبه است.

$$W_{SSD} = \frac{W_{SSD} \text{ اصلاح شده}}{V \text{ نهایی مخلوط}} \times 1000 \quad (17-3)$$

۳-۶-۶ برآورد هزینه

در این بخش کاربر قیمت هر تن از اجزاء مخلوط را در حجم واحد مترمکعب تعیین می کند. برنامه به صورت خودکار قیمت اجزاء مصرف شده در طرح نهایی مخلوط و قیمت کل مخلوط و درصد سهم هزینه را برای یک مترمکعب محاسبه می کند. به عنوان نمونه درصد سهم هزینه در طرح مخلوط و نمودار هزینه اجزاء مخلوط در شکل ۳-۸ و جدول ۳-۱۴ نشان داده شده است. (براساس قیمت های سه ماه اول سال ۱۳۹۶ شهر مشهد)

نمودار درصد هزینه یک متر مکعب (طرح N1)

شکل ۳-۸: نمودار درصد هزینه تولید هر مترمکعب (طرح N1)

جدول ۳-۱۴: برآورد هزینه طرح N1 برای هر مترمکعب

درصد هزینه	قیمت کل	قیمت یک کیلوگرم مصالح (ریال)	وزن مصالح		
			kg/m ³	kg/m ³	kg/m ³
4%	41398	80	517	kg/m ³	شن ریز (نخودی)
13%	124195	120	1035	kg/m ³	ماسه
1%	8280	120	69	kg/m ³	ماسه بادی
1%	10427	100	104	kg/m ³	پودر سنگ
55%	511866	1200	427	kg/m ³	سیمان
14%	134702	6000	22	kg/m ³	میکروسیلیس
0%	1900	10	190	kg/m ³	آب آزاد
11%	99779	70000	1/43	kg/m ³	فوق روان کننده
قیمت هر مترمکعب	930647				

۷-۳ روش اختلاط مصالح

پس از توزین مصالح و ریختن مصالح به داخل مخلوط‌کن، آن‌ها را مخلوط کرده و مشخص است که روش اختلاط مصالح، یکی از پارامترهای مؤثر در تهیه یک بتن همگن می‌باشد. در ابتدای هرروز درصد رطوبت مصالح گرفته‌شده و پس از توزین مصالح، ابتدا سنگ‌دانه‌ها و پودر سنگ آهکی درون مخلوط‌کن ریخته شد و پس از یک دقیقه چرخیدن مخلوط‌کن و یکنواخت شدن مصالح، سیمان و پوزولان و در انتها آب نیز به طرح اضافه می‌گردد. فوق روان کننده به‌عنوان تنها پارامتر متغیر طرح‌ها با توجه به رسیدن اسلامپ فلو در محدوده ۵۵ الی ۷۵ سانتی‌متر به طرح‌ها اضافه شود.

۸-۳ نام‌گذاری مخلوط‌های بتن خودتراکم

نام‌گذاری طرح‌های مخلوط بتن خودتراکم ساخته‌شده در جدول ۳-۱۵ ارائه گردیده است.

جدول ۳-۱۵: نام‌گذاری و درصد مصرف پوزولان‌های طبیعی و مصنوعی در بتن خودتراکم

ردیف	نام نمونه	نسبت آب به مواد سیمانی	درصد مصرف پوزولان	نوع پوزولان	عیار مواد سیمانی
۱	N۱	۰/۴۰	%۵	میکروسیلیس	۴۵۰
۲	N۲	۰/۴۵	%۵	میکروسیلیس	۴۵۰
۳	N۳	۰/۵۰	%۵	میکروسیلیس	۴۵۰
۴	N۴	۰/۴۰	%۷/۵	میکروسیلیس	۴۵۰
۵	N۵	۰/۴۵	%۷/۵	میکروسیلیس	۴۵۰
۶	N۶	۰/۵۰	%۷/۵	میکروسیلیس	۴۵۰
۷	N۷	۰/۴۰	%۱۰	میکروسیلیس	۴۵۰
۸	N۸	۰/۴۵	%۱۰	میکروسیلیس	۴۵۰

ادامه جدول ۳-۱۵: نام گذاری و درصد مصرف پوزولان های طبیعی و مصنوعی در بتن خودتراکم

۴۵۰	میکروسیلیس	%۱۰	۰/۵۰	N۹	۹
۴۵۰	خاش	%۱۵	۰/۴۰	N۱۰	۱۰
۴۵۰	خاش	%۱۵	۰/۴۵	N۱۱	۱۱
۴۵۰	خاش	%۱۵	۰/۵۰	N۱۲	۱۲
۴۵۰	خاش	%۲۵	۰/۴۰	N۱۳	۱۳
۴۵۰	خاش	%۲۵	۰/۴۵	N۱۴	۱۴
۴۵۰	خاش	%۲۵	۰/۵۰	N۱۵	۱۵
۴۵۰	خاش	%۳۵	۰/۴۰	N۱۶	۱۶
۴۵۰	خاش	%۳۵	۰/۴۵	N۱۷	۱۷
۴۵۰	خاش	%۳۵	۰/۵۰	N۱۸	۱۸
۴۵۰	زئولیت	%۵	۰/۴۰	N۱۹	۱۹
۴۵۰	زئولیت	%۵	۰/۴۵	N۲۰	۲۰
۴۵۰	زئولیت	%۵	۰/۵۰	N۲۱	۲۱
۴۵۰	زئولیت	%۱۰	۰/۴۰	N۲۲	۲۲
۴۵۰	زئولیت	%۱۰	۰/۴۵	N۲۳	۲۳
۴۵۰	زئولیت	%۱۰	۰/۵۰	N۲۴	۲۴
۴۵۰	زئولیت	%۱۵	۰/۴۰	N۲۵	۲۵
۴۵۰	زئولیت	%۱۵	۰/۴۵	N۲۶	۲۶
۴۵۰	زئولیت	%۱۵	۰/۵۰	N۲۷	۲۷

ادامه جدول ۳-۱۵: نام‌گذاری و درصد مصرف پوزولان‌های طبیعی و مصنوعی در بتن خودتراکم

۴۵۰	سرباره کوره آهن‌گدازی	%۲۵	۰/۴۰	N۲۸	۲۸
۴۵۰	سرباره کوره آهن‌گدازی	%۲۵	۰/۴۵	N۲۹	۲۹
۴۵۰	سرباره کوره آهن‌گدازی	%۲۵	۰/۵۰	N۳۰	۳۰
۴۵۰	سرباره کوره آهن‌گدازی	%۳۵	۰/۴۰	N۳۱	۳۱
۴۵۰	سرباره کوره آهن‌گدازی	%۳۵	۰/۴۵	N۳۲	۳۲
۴۵۰	سرباره کوره آهن‌گدازی	%۳۵	۰/۵۰	N۳۳	۳۳
۴۵۰	سرباره کوره آهن‌گدازی	%۱۵	۰/۴۰	N۳۴	۳۴
۴۵۰	سرباره کوره آهن‌گدازی	%۱۵	۰/۴۵	N۳۵	۳۵
۴۵۰	سرباره کوره آهن‌گدازی	%۱۵	۰/۵۰	N۳۶	۳۶
۴۵۰	شاهد	%۰	۰/۴۰	N۳۷	۳۷
۴۵۰	شاهد	%۰	۰/۴۵	N۳۸	۳۸
۴۵۰	شاهد	%۰	۰/۵۰	N۳۹	۳۹

۳-۹ مقادیر و نسبت‌های مخلوط بتن

مقادیر و نسبت مخلوط‌های طرح‌های بتن خودتراکم ساخته‌شده مطابق جدول ۳-۱۶ در ذیل ارائه گردیده است.

جدول ۳-۱۶: طرح‌های مخلوط بتن خودتراکم

نام طرح	مجموع مواد سیمانی (kg)	درصد مصرف پوزولان	نسبت آب به مواد سیمانی	سیمان	پوزولان	شن	ماسه	ماسه‌بادی	پودر سنگ	فوق روان کننده
N1	۴۵۰	%۵	۰/۴۰	۴۲۷/۵	۲۲/۵	۵۱۷	۱۰۳۵	۶۹	۱۰۴	۱/۴۳
N2	۴۵۰	%۵	۰/۴۵	۴۲۷/۵	۲۲/۵	۴۹۹	۹۹۸	۶۷	۱۰۱	۰/۶۶
N3	۴۵۰	%۵	۰/۵۰	۴۲۷/۵	۲۲/۵	۴۸۱	۹۶۱	۶۴	۹۷	۰/۳۱
N4	۴۵۰	%۷/۵	۰/۴۰	۴۱۶/۲۵	۳۳/۷۵	۵۱۳	۱۰۲۶	۶۸	۱۰۳	۰/۷۳
N5	۴۵۰	%۷/۵	۰/۴۵	۴۱۶/۲۵	۳۳/۷۵	۴۹۴	۹۸۷	۶۶	۹۹	۱/۰۳
N6	۴۵۰	%۷/۵	۰/۵۰	۴۱۶/۲۵	۳۳/۷۵	۴۷۵	۹۴۹	۶۳	۹۶	۰/۴۷
N7	۴۵۰	%۱۰	۰/۴۰	۴۰۵	۴۵	۵۰۷	۱۰۱۵	۶۸	۱۰۲	۱/۸۷
N8	۴۵۰	%۱۰	۰/۴۵	۴۰۵	۴۵	۴۸۸	۹۷۶	۶۵	۹۸	۱/۰۹
N9	۴۵۰	%۱۰	۰/۵۰	۴۰۵	۴۵	۴۶۹	۹۳۷	۶۲	۹۴	۰/۶۹
N10	۴۵۰	%۱۵	۰/۴۰	۳۸۲/۵	۶۷/۵	۵۳۴	۱۰۶۷	۷۱	۱۰۸	۲/۱۸
N11	۴۵۰	%۱۵	۰/۴۵	۳۸۲/۵	۶۷/۵	۵۱۸	۱۰۳۵	۶۹	۱۰۴	۱/۵۶
N12	۴۵۰	%۱۵	۰/۵۰	۳۸۲/۵	۶۷/۵	۵۰۱	۱۰۰۲	۶۷	۱۰۱	۱/۳۱
N13	۴۵۰	%۲۵	۰/۴۰	۳۳۷/۵	۱۱۲/۵	۵۳۸	۱۰۷۶	۷۲	۱۰۸	۲/۱۸
N14	۴۵۰	%۲۵	۰/۴۵	۳۳۷/۵	۱۱۲/۵	۵۲۳	۱۰۴۶	۷۰	۱۰۵	۲/۰۲
N15	۴۵۰	%۲۵	۰/۵۰	۳۳۷/۵	۱۱۲/۵	۵۰۷	۱۰۱۵	۶۸	۱۰۲	۱/۷۱
N16	۴۵۰	%۳۵	۰/۴۰	۲۹۲/۵	۱۵۷/۵	۵۴۰	۱۰۸۱	۷۲	۱۰۹	۵/۵۸
N17	۴۵۰	%۳۵	۰/۴۵	۲۹۲/۵	۱۵۷/۵	۵۲۸	۱۰۵۵	۷۰	۱۰۶	۳/۱۱
N18	۴۵۰	%۳۵	۰/۵۰	۲۹۲/۵	۱۵۷/۵	۵۱۴	۱۰۲۸	۶۹	۱۰۴	۱/۸۷
N19	۴۵۰	%۵	۰/۴۰	۴۲۷/۵	۲۲/۵	۵۲۵	۱۰۴۹	۷۰	۱۰۶	۱/۸۷
N20	۴۵۰	%۵	۰/۴۵	۴۲۷/۵	۲۲/۵	۵۰۷	۱۰۱۴	۶۸	۱۰۲	۱/۷۵
N21	۴۵۰	%۵	۰/۵۰	۴۲۷/۵	۲۲/۵	۴۸۹	۹۷۸	۶۵	۹۹	۱/۲۲
N22	۴۵۰	%۱۰	۰/۴۰	۴۰۵	۴۵	۵۲۱	۱۰۴۲	۶۹	۱۰۵	۳/۵۷
N23	۴۵۰	%۱۰	۰/۴۵	۴۰۵	۴۵	۵۰۴	۱۰۰۸	۶۷	۱۰۲	۲/۳۴

ادامه جدول ۳-۱۶: طرح‌های مخلوط بتن خودتراکم

N۲۴	۴۵۰	%۱۰	۰/۵۰	۴۰۵	۴۵	۴۸۷	۹۷۴	۶۵	۹۸	۱/۴
N۲۵	۴۵۰	%۱۵	۰/۴۰	۳۸۲/۵	۶۷/۵	۵۲۰	۱۰۳۹	۶۹	۱۰۵	۲/۹۲
N۲۶	۴۵۰	%۱۵	۰/۴۵	۳۸۲/۵	۶۷/۵	۵۰۲	۱۰۰۴	۶۷	۱۰۱	۲/۴۹
N۲۷	۴۵۰	%۱۵	۰/۵۰	۳۸۲/۵	۶۷/۵	۴۸۴	۹۶۹	۶۵	۹۸	۱/۸۷
N۲۸	۴۵۰	%۲۵	۰/۴۰	۳۳۷/۵	۱۱۲/۵	۵۴۰	۱۰۷۹	۷۲	۱۰۹	۳/۱۴
N۲۹	۴۵۰	%۲۵	۰/۴۵	۳۳۷/۵	۱۱۲/۵	۵۲۴	۱۰۴۹	۷۰	۱۰۶	۲/۴۹
N۳۰	۴۵۰	%۲۵	۰/۵۰	۳۳۷/۵	۱۱۲/۵	۵۰۹	۱۰۱۸	۶۸	۱۰۳	۱/۸۷
N۳۱	۴۵۰	%۳۵	۰/۴۰	۲۹۲/۵	۱۵۷/۵	۵۴۵	۱۰۸۹	۷۳	۱۱۰	۳/۷۳
N۳۲	۴۵۰	%۳۵	۰/۴۵	۲۹۲/۵	۱۵۷/۵	۵۳۱	۱۰۶۲	۷۱	۱۰۷	۲/۱۸
N۳۳	۴۵۰	%۳۵	۰/۵۰	۲۹۲/۵	۱۵۷/۵	۵۱۶	۱۰۳۳	۶۹	۱۰۴	۱/۸۷
N۳۴	۴۵۰	%۱۵	۰/۴۰	۳۸۲/۵	۶۷/۵	۵۳۵	۱۰۷۰	۷۱	۱۰۸	۱/۸۷
N۳۵	۴۵۰	%۱۵	۰/۴۵	۳۸۲/۵	۶۷/۵	۵۱۸	۱۰۳۷	۶۹	۱۰۴	۱/۸۷
N۳۶	۴۵۰	%۱۵	۰/۵۰	۳۸۲/۵	۶۷/۵	۵۰۲	۱۰۰۴	۶۷	۱۰۱	۱/۴۷
N۳۷	۴۵۰	%۰	۰/۴۰	۴۵۰	-	۵۲۷	۱۰۵۴	۷۰	۱۰۶	۱/۵۶
N۳۸	۴۵۰	%۰	۰/۴۵	۴۵۰	-	۵۰۹	۱۰۱۹	۶۸	۱۰۳	۱/۲۵
N۳۹	۴۵۰	%۰	۰/۵۰	۴۵۰	-	۴۹۲	۹۸۳	۶۶	۹۹	۰/۵۶

۳-۱۰ روش نمونه‌گیری و نگهداری نمونه‌ها در آزمایشگاه

جهت سنجش مقاومت فشاری از آزمون‌های مکعبی $10 \times 10 \times 10$ سانتی‌متری استفاده گردید که معیار

ارزیابی و محاسبه ضریب K طبق DIN CEN/TR 16639، سن ۲۸ روزه می‌باشد. جهت ارزیابی دقیق‌تر

از ۳ آزمون در این سن و میانگین‌گیری نتایج استفاده گردید [۳۱].

در تمام طرح‌های ساخته‌شده به تعداد آنچه که در جدول ۳-۱۷ لیست شده نمونه‌گیری صورت گرفته

است.

جدول ۳-۱۷: آزمون‌ها و آزمایش‌های انجام‌شده در فاز سخت شده

تعداد در کل طرح‌ها	تعداد در هر طرح	استاندارد آزمایش	نوع نمونه و ابعاد Cm	آزمایش‌های فاز سخت شده	
۹۶	۲	EN12390-3	۱۰×۱۰ مکعبی	۳ روزه	مقاومت فشاری
۹۶	۲	EN12390-3	۱۰×۱۰ مکعبی	۷ روزه	
۱۴۴	۳	EN12390-3	۱۰×۱۰ مکعبی	۲۸ روزه	
۹۶	۲	ASTM C1760	۲۰×۱۰ استوانه	هدایت الکتریکی	
۹۶	۲	EN12390-8	۱۵×۱۵ مکعبی	عمق نفوذ آب تحت فشار	
۹۶	۲	ASTM C642	۱۰×۱۰ مکعبی	جذب آب نهایی	

طرح‌های مخلوط ساخته‌شده پس از یک روز از قالب خارج گردیده و تا روز انجام هر آزمایش مربوط در حوضچه‌های آب در دمای ۲۱ الی ۲۵ درجه داخل فضای آزمایشگاه مطابق استاندارد ASTM C192 قرار گرفتند [۳۲].

شکل ۳-۹: نمونه‌گیری و نگهداری نمونه‌ها در آزمایشگاه

۱۱-۳ شرح آزمایش‌های انجام شده

در جدول ۳-۱۸ آزمایش‌های انجام شده در فاز خمیری بتن‌های معمولی و خودتراکم با ذکر شماره استاندارد یا دستورالعمل پیشنهادی و تعداد مرتبه آزمایش آورده شده است.

جدول ۳-۱۸: آزمایش‌های انجام شده در فاز خمیری

تعداد کل آزمایش	استاندارد یا دستورالعمل آزمایش	آزمایش‌های فاز خمیری
۴۸	EFNARC 2005	جریان اسلامپ
۴۸	EFNARC 2005	حلقه J
۴۸	EFNARC 2005	جعبه L
۴۸	EFNARC 2005	جعبه U
۴۸	EFNARC 2005	قیف V - ۱ دقیقه
۴۸	EFNARC 2005	قیف V - ۵ دقیقه
۴۸	EFNARC 2005	T50

قالب آزمون‌های بتن خودتراکم در یک مرحله با سطل و بدون هیچ میله کوبی و تراکمی تهیه شده است. بعضاً برای تصحیح سطح فوقانی قالب‌ها و یا به دلیل گذشت زمان در اثر انجام آزمایش‌های فاز خمیری بتن خودتراکم، با استفاده از تکان دادن قالب قسمت فوقانی قالب مسطح شد و بتن اضافی روی سطح آن توسط میله مخصوص تسطیح گردید.

۳-۱۲ آزمایش‌های انجام شده در فاز خمیری

۳-۱۲-۱ آزمایش جریان اسلامپ

ابتدا سطح وسایل آزمایش مرطوب می‌شود. سپس ۶ لیتر بتن درون مخروط ناقص که در مرکز صفحه غیر جاذب کاملاً مسطح قرار دارد ریخته می‌شود. بدون اعمال ضربه یا لرزش بتن اضافی با ماله یا خط کش برداشته و بتن اطراف پای مخروط نیز کاملاً تمیز می‌شود. مخروط به صورت قائم بالا کشیده شده تا بتن به سهولت و بدون مانع روان شود.

در صورتی که قصد اندازه‌گیری زمان برای آزمایش T50 (زمان پهن‌شدگی ۵۰ سانتی‌متر) باشد هم‌زمان با بالا کشیدن قالب مخروط ناقص، کروномتر راه‌اندازی و زمان لازم برای رسیدن بتن به دایره ۵۰ سانتی‌متری با دقت ۰/۲ ثانیه اندازه‌گیری و گزارش می‌شود. برای تعیین قطر پهن‌شدگی جریان اسلامپ لازم است پس از توقف بتن روی صفحه کف، قطر نهائی و متوسط پهن‌شدگی را که برای دو قطر عمود بر هم به دست آمده است با تقریب ± 5 میلی‌متر گزارش نمود.

همچنین لازم است مشاهدات را در مورد همگنی بتن در مرکز و در پیرامون بتن از نظر درشتی و ریزی و میزان خمیر سیمان بیان و تشریح کرد.

شکل ۳-۱۰: آزمایش جریان اسلامپ و T50

۳-۱۲-۲ آزمایش حلقه J

این آزمایش مطابق با دستورالعمل پیشنهادی EFNARC 2005 انجام گرفت. با رعایت جزئیات روش آزمایش جریان اسلامپ، در این روش حلقه J را در وسط صفحه قرار داده و مخروط ناقص اسلامپ در داخل آن گذاشته می‌شود، به نحوی که در مرکز صفحه قرار گیرد و کاملاً توسط آزمایشگر محکم نگه‌داشته می‌شود. همانند آزمایش جریان اسلامپ، قیف اسلامپ را بدون لرزش به صورت قائم بالا کشیده و اجازه داده می‌شود بتن روان شود. در این حالت نیز قطر نهائی متوسط با اندازه‌گیری دو قطر عمود برهم بتن پهن‌شده اندازه‌گیری و گزارش می‌شود. همچنین اختلاف ارتفاع بتن در داخل و خارج حلقه J (قفس) در مجاورت میلگردهای عمودی در چهار نقطه تعیین و متوسط آن‌ها برحسب میلی‌متر (با دقت ۱ میلی‌متر) گزارش می‌شود. همچنین مشاهدات در مورد کیفیت اطراف و پیرامون توده بتن و جداسازی احتمالی و وجود ملات یا خمیر سیمان فاقد سنگ‌دانه درشت قید می‌شود.

شکل ۳-۱۱: آزمایش حلقه J

۳-۱۲-۳ آزمایش جعبه L

ابتدا جعبه روی سطح محکم و تراز (افقی) قرار داده و از حرکت دریچه کشویی اطمینان حاصل می‌شود. سطوح داخلی جعبه مرطوب شده، دریچه را بسته و بخش قائم با حدود ۱۴ لیتر بتن پر می‌شود. به مدت یک دقیقه اجازه داده می‌شود بتن در این قسمت باقی بماند. سپس دریچه را باز کرده تا بتن به بخش افقی وارد شود. وقتی بتن از حرکت بازماند ارتفاع H_1 ، H_2 (در ابتدا و انتهای بتن) اندازه‌گیری و نسبت H_2/H_1 محاسبه و گزارش می‌شود. این نسبت را ضریب انسداد یا نسبت بلوکه شدن می‌نامند. تمام آزمایش باید ظرف ۵ دقیقه انجام شود.

شکل ۳-۱۲: آزمایش جعبه L

۳-۱۲-۴ آزمایش جعبه U

دستگاه را روی سطح محکمی قرار داده و از کارکرد مناسب دریچه کشویی اطمینان حاصل می‌شود. سطح داخلی وسیله را باید مرطوب کرده و آب اضافی تخلیه شود. دریچه را بسته و یک قسمت از وسیله را با حدود ۲۰ لیتر بتن پر کرده و اجازه داده می‌شود بتن به مدت حدود یک دقیقه در این حالت باقی بماند. سپس دریچه را بالا کشیده و وقتی بتن از حرکت بازایستاد، ارتفاع H_1 ، H_2 در هر دو قسمت دستگاه اندازه‌گیری می‌شود؛ سپس اختلاف آن‌ها یعنی $(H_1 - H_2)$ بنام اختلاف ارتفاع پر کردن گزارش می‌شود. تمام آزمایش باید ظرف مدت ۵ دقیقه انجام گیرد.

شکل ۳-۱۳: آزمایش جعبه U

۳-۱۲-۵ آزمایش قیف V

قیف V را روی جای محکمی قرار داده و سطوح داخلی آن مرطوب می‌شود. از بسته بودن دریچه خروجی اطمینان حاصل نموده و یک سطل زیر آن گذاشته می‌شود. قیف را کاملاً با حدود ۱۲ لیتر بتن بدون اعمال تراکم یا ضربه پر نموده و بتن اضافی آن را با ماله یا کمچه برداشته و سطح آن به آرامی صاف می‌شود. ۱ دقیقه پس از پر کردن قیف، دریچه تحتانی را باز و زمان خروج تمام بتن ثبت و به‌عنوان زمان جریان قیف V یادداشت و گزارش می‌شود. وقتی می‌توان گفت بتن خارج شده که اگر از بالا به داخل قیف نگاه کنیم نور را از زیر (به علت خروج بتن) ببینیم. کل آزمایش باید ظرف ۵ دقیقه انجام شود.

برای انجام آزمایش قیف V در زمان ۵ دقیقه نباید سطوح داخلی قیف را پس از انجام آزمایش فوق پاک یا مرطوب نمود بلکه باید دریچه تحتانی را بسته و مجدداً قیف را با سرعت و فوراً (پس از اندازه‌گیری زمان جریان) پر کرد. ۵ دقیقه پس‌ازاینکه قیف پر شد دریچه تحتانی را باز کرده و اجازه داده می‌شود بتن در اثر

وزن خود خارج شود و زمان جریان با روش فوق‌الذکر اندازه‌گیری می‌شود. در این مرحله زمان جریان را
زمان جریان در زمان ۵ دقیقه می‌نامند.

شکل ۳-۱۴: آزمایش قیف V

۳-۱۳ آزمایش‌های انجام‌شده در فاز سخت شده

۳-۱۳-۱ آزمایش تعیین مقاومت فشاری

آزمایش مقاومت فشاری آزمون‌های مکعبی $10 \times 10 \times 10$ سانتی‌متری بر اساس EN12390-3 انجام شد [۳۳]. قبل از انجام آزمایش مقاومت فشاری ابعاد آزمون‌ها بر اساس استاندارد ISIRI3202 تعیین شده و سرعت بارگذاری جک برای تمام آزمون‌ها یکسان در نظر گرفته شده است. لازم به ذکر است پس از آزمایش، نوع شکست نمونه‌ها با توجه به همین مرجع بررسی شد. شکست تمام نمونه‌ها جزء شکست‌های صحیح بوده است.

شکل ۳-۱۵: آزمایش مقاومت فشاری

۳-۱۳-۲ آزمایش هدایت الکتریکی

در این آزمایش میزان هدایت الکتریکی یک نمونه بتنی سخت شده در حالت اشباع را اندازه‌گیری می‌کنیم که نشانه‌ای از مقاومت در برابر نفوذ یون کلر می‌باشد. در این آزمایش مقدار جریان الکتریکی از یک نمونه

اشباع بتن با اختلاف ولتاژ ۶۰ به صورت مستقیم در دو سر آن اندازه گیری می شود. اندازه نمونه می تواند یک استوانه به قطر ۱۰ سانتی متر و ارتفاع ۲۰ سانتی متر و یا با کرگیری از بتن به قطر ۱۰ سانتی متر و ارتفاع بین ۱۰ تا ۲۰ سانتی متر باشد. دستگاه و شرایط نمونه همانند آزمایش C1202 می باشد، با این تفاوت که اطراف نمونه نیاز به مهر و موم شدن ندارد. مقدار جریان پس از اعمال اولین ولتاژ اندازه گیری می شود. به دلیل اینکه جریان الکتریکی وابسته به درجه اشباع است، نمونه ها باید به اندازه کافی اشباع شده باشند تا آزمایش به درستی صورت پذیرد. همچنین بایستی نمونه ها و کیوم شده و اگر نمونه ها در حالت اشباع نیستند باید در گزارش ذکر شود. نوع نمونه ها و شرایط نگهداری با توجه به هدف آزمایش متفاوت است. سن نمونه ها تأثیر زیادی بر نتایج آزمایش دارد؛ به طوری که در صورت عمل آوری مناسب با گذشت زمان، هدایت الکتریکی کمتر می شود. در آزمایش انجام شده از نمونه های ۲۸ روزه استفاده گردیده است و از آنجاکه نتایج این آزمایش تابعی از مقاومت الکتریکی است، وجود میلگرد در بتن و یا موادی با هدایت الکتریکی بالا باعث ایجاد نتایج غلط می گردد.

بایستی دقت گردد که فاکتورهای زیادی از جمله نسبت آب به سیمان، نوع و مقدار مواد مکمل سیمانی، درصد ترکیبات پلیمری، ترکیبات شامل نمک محلول، سن نمونه، حفرات بتن (شبکه حفرات)، نوع سنگدانه، درجه تحکیم، درجه اشباع و نوع عمل آوری بر نتایج این آزمایش تأثیرگذار می باشند. همچنین اگر طرح های مخلوط حاوی محلول های شیمیایی از جمله کلسیم نیتريت و غیره نیز باشد می تواند نتایج به صورت غلط نتیجه گیری و تفسیر شود [۳۴].

روش آزمایش به این صورت است که نمونه ها را از آب خارج کرده و اطراف آن را با دستمال تمیز خشک کرده و قطر نمونه ها را با دقت ± 1 میلی متر با میانگین گیری دو قطر به دست آورده و نمونه ها تا زمان انجام آزمایش بایستی در حالت اشباع نگهداری شوند. نگهداری نمونه ها در حالت اشباع معمولاً توسط دسیکاتور صورت می پذیرد که در تحقیق انجام شده به علت تعداد بالای نمونه ها برای انجام آزمایش، نمونه ها پس از

خارج شدن از حوضچه‌های آب داخل دستگاه قرار گرفته و سل‌های دستگاه با محلول NaCl (نمک) پر شده و سیم‌های دستگاه متصل شده و جریان در زمان ۱ دقیقه با دقت ± 5 ثانیه ثبت گردیده است [۳۴].

شکل ۳-۱۶: آزمایش هدایت الکتریکی

۳-۱۳-۳ آزمایش عمق نفوذ آب تحت فشار

هدف از انجام این آزمایش تعیین میزان نفوذ آب تحت فشار در بتن سخت شده می‌باشد که در آب عمل‌آوری شده است. بدین ترتیب که آب با فشار به سطح بتن سخت شده اعمال می‌شود و سپس نمونه به دونیم تقسیم‌شده و عمق نفوذپذیری مربوط به پیشروی آب اندازه‌گیری می‌شود. ۲ عدد آزمونه‌ی مکعبی 15×15

برای انجام این آزمایش در نظر گرفته شد که آزمون‌ها باید حداقل در سن ۲۸ روزه مورد آزمایش قرار گیرد. روش آزمایش بدین گونه است که آزمون را درون دستگاه قرار داده و فشار آبی برابر ۴۵۰ الی ۵۵۰ کیلو پاسکال در مدت ۷۲ ساعت اعمال گردد. در طول آزمون به‌طور پیوسته سطوحی از آزمون را که در معرض فشار آب قرار ندارد کنترل تا آب نشت و تراوش نداشته باشد. پس از اعمال فشار در مدت‌زمان مشخص، آزمون را از درون دستگاه خارج کرده و قطرات آب اضافی سطحی از آزمون که فشار آب بر روی آن اعمال شده را پاک و سپس آزمون را از جهت عمود بر سطحی که در معرض فشار آب قرار گرفته به دونیم شکاف می‌دهیم. هنگامی که آزمون دونیم شد، سطحی از آزمون دونیم شده را که در معرض فشار آب قرار گرفته بود را به سمت پایین قرار داده و به محض شکستن آزمون پیشروی آب روی آزمون را علامت‌گذاری کرده به‌طوری که پیشرفت نفوذ آب به‌وضوح در سطح قابل مشاهده باشد و آزمون دونیم شده خشک نشود، سپس بیشترین عمق نفوذ اندازه‌گیری و به میلی‌متر ثبت می‌گردد. نتیجه آزمون بیشترین عمق نفوذ آب است که به میلی‌متر بیان گردیده است [۳۵].

شکل ۳-۱۷: آزمایش عمق نفوذ آب تحت فشار

۳-۱۳-۴ آزمایش جذب آب نهایی

برای آزمایش جذب آب نهایی از ۲ عدد نمونه $10 \times 10 \times 10$ سانتیمتر استفاده شد. ابتدا نمونه‌ها را در سن ۲۸ روزه از حوضچه‌ها خارج نموده سپس نمونه‌ها را در داخل گرمچال در دمای 100 الی 110 درجه سانتی‌گراد به مدت ۴۸ ساعت قرار داده تا کاملاً خشک شود و در معرض هوا قرار داده تا دمای آن به 20 الی 25 درجه سانتی‌گراد برسد سپس جرم نمونه‌ها با ترازو اندازه‌گیری می‌گردد. اگر نمونه‌ها زمانی که دفعه اول توزین گردیدند مرطوب بود بایستی نمونه‌ها را دوباره در گرمچال قرار داده و پس از ۲۴ ساعت دوباره در دمای 20 الی 25 درجه توزین می‌گردد.

مطابق با استاندارد ASTM C642 جذب آب نهایی مطابق با رابطه ۳-۱۸ تعیین می‌گردد [۳۶].

$$[(B-A)/A] \times 100 \quad (3-18)$$

که داریم:

A: جرم نمونه‌ی خشک‌شده در گرمچال

B: جرم نمونه مرطوب با سطح خشک‌شده در هوا بعد از خروج از حوضچه

شکل ۳-۱۸: نمونه‌های داخل گرمچال آزمایش جذب آب نهایی

فصل چهارم

نتایج آزمایش‌های

رئولوژی و فاز سخت

شده

۴-۱ نتایج آزمایش‌های فاز خمیری بتن خودتراکم

پس از ساخت طرح مخلوط‌های بتن، آزمایش‌های رئولوژی بتن تازه شامل جریان اسلامپ، زمان قطر پهن‌شدگی ۵۰ سانتی‌متر (T50)، شاخص پایداری چشمی (VSI)، حلقه J (J-Ring)، زمان تخلیه قیف V در ۱ و ۵ دقیقه، جعبه U و جعبه L انجام شد. نتایج، تحلیل و نتیجه‌گیری کلی مربوط به آزمایش‌ها که در فصل سوم تشریح شد، در این فصل آورده شده است. هرچند لازم به ذکر است، اغلب اختلاف‌های نتایج فاز خمیری به دلیل گذشت زمان و کثرت آزمایش‌های فاز خمیری، اثرات فوق روان‌کننده و یا لزجت زیاد (T50 زیاد) طرح‌ها بوده است.

جدول ۴-۱ نتایج آزمایش‌های فاز خمیری بتن خودتراکم را نشان می‌دهد.

جدول ۴-۱: نتایج آزمایش‌های رئولوژی طرح مخلوط بتن خودتراکم

نام طرح	اسلامپ فلو (cm)	T50(sec)	حلقه J (cm)	جعبه L	VSI	قیف V (MIN ₅)	قیف V (MIN ₁)	جعبه U
N ₁	۵۷	۳	۴۸	۰/۸۰	۰	۵/۲	۳/۹۵	۶/۲
N _۲	۶۱	۲/۷	۵۲	۰/۸۴	۰	۵	۴/۲	۴/۲
N _۳	۶۲	۲/۳	۵۸	۰/۸۶	۱	۴/۷	۳/۷	۳/۵
N _۴	۶۷/۵	۳/۲	۶۰	۰/۹۲	۰	۵/۴	۴/۲	۳/۱
N _۵	۶۰	۲/۶	۵۱	۰/۸۸	۱	۵/۱	۴/۱	۳/۲
N _۶	۵۸/۵	۲/۱	۵۰/۵	۰/۸۲	۰	۴/۶۵	۳/۹	۴/۷
N _۷	۶۷	۲/۴	۵۹	۰/۹۴	۰	۶/۲	۴/۲	۲/۷
N _۸	۵۹	۲/۱۵	۵۰	۰/۸۰	۰	۵/۸	۴	۳/۲
N _۹	۶۳	۲	۵۵	۰/۸۴	۰	۵/۲۵	۳/۸	۳
N _{۱۰}	۷۶	۴/۷	۶۹	۰/۹۴	۲	۷/۶۵	۵/۳۵	۱/۳
N _{۱۱}	۶۰/۵	۳/۷	۵۳	۰/۸۹	۱	۷/۴	۵/۲	۲/۷
N _{۱۲}	۵۸	۳/۳	۵۲/۵	۰/۸۸	۰	۶/۸۵	۴/۶۵	۳/۶

ادامه جدول ۴-۱: نتایج آزمایش‌های رئولوژی طرح مخلوط بتن خودتراکم

N13	۷۴/۵	۴/۴	۶۸.۵	۰/۹۵	۱	۷/۵۵	۵/۲	۱/۷
N14	۷۴	۳/۷	۶۵	۰/۹۱	۰	۷/۲۵	۵/۲	۱/۴۵
N15	۷۲/۵	۳/۱	۶۷	۰/۸۹	۰	۶/۶۵	۵/۱	۱/۸۵
N16	۷۰	۳/۸	۶۳	۰/۹۷	۱	۶/۸	۴/۹	۲/۱
N17	۷۰/۵	۳/۲	۶۱	۱	۱	۶/۴	۵/۲	۱/۶
N18	۶۷	۳/۱	۵۸	۰/۸۴	۰	۵/۸	۳/۸	۲/۶
N19	۶۹	۳/۸۵	۶۵	۰/۸۷	۱	۵/۹	۳/۷	۲/۴
N20	۶۰	۳/۹	۵۶	۰/۷۶	۰	۵/۷	۳/۲	۲/۹
N21	۶۰	۳/۴	۵۷	۰/۷۷	۰	۵/۶۵	۲/۹۵	۳/۱۲
N22	۷۳	۳/۴۵	۷۱	۰/۸۹	۱	۵/۷	۳/۲	۱/۷
N23	۷۵	۳/۱۵	۷۱	۰/۹۲	۲	۵/۶	۲/۶	۱/۶
N24	۷۵/۵	۳/۴	۵۳	۰/۷۱	۰	۶/۲	۴/۵	۷/۶
N25	۶۹	۳/۶۵	۶۵	۰/۸۶	۱	۵/۷	۳/۸	۲/۴
N26	۶۷	۳/۸	۶۳	۰/۸۱	۱	۵/۸	۴/۱	۲/۵
N27	۶۲	۴/۲	۵۸	۰/۷۸	۰	۶/۱	۴/۳۵	۲
N28	۷۰	۴/۶	۶۷	۰/۹۲	۲	۵/۴	۳/۶	۱/۸
N29	۶۷/۵	۴/۸۵	۶۱	۰/۸۷	۱	۵/۶۵	۳/۲	۲/۲
N30	۶۰	۵/۲	۵۷	۰/۸۲	۰	۶/۱	۲/۸۵	۳/۲
N31	۶۸/۵	۴/۷	۶۴	۰/۸۹	۱	۶/۲۵	۳/۸	۲/۱
N32	۵۷	۴/۸	۵۳	۰/۸۰	۰	۶/۸۵	۴/۱	۴/۷
N33	۵۵	۴/۶	۵۱	۰/۷۶	۰	۶/۶۵	۴/۱	۵/۳
N34	۶۶	۴/۷	۵۸	۰/۹۰	۱	۵/۸	۲/۹	۳/۷
N35	۷۳	۳/۸	۶۹	۰/۸۶	۲	۵/۲	۲/۷	۲/۶
N36	۶۰	۵/۱	۵۳	۰/۷۹	۱	۵/۴	۲/۶	۲/۸

ادامه جدول ۴-۱: نتایج آزمایش‌های رئولوژی طرح مخلوط بتن خودتراکم

N۳۷	۶۶	۳/۲	۵۵	۰/۹۲	۱	۴/۲	۲/۸۵	۲/۱
N۳۸	۵۷	۳/۵	۴۸	۰/۸۴	۰	۴/۸	۲/۳۵	۵/۲
N۳۹	۵۶	۳/۸	۴۷/۵	۰/۸۲	۰	۴/۷۵	۲/۲	۴/۸

۴-۲ تحلیل نتایج فاز خمیری بتن خودتراکم

با توجه به نتایج آزمایش‌ها در جدول ۴-۱، مقایسه و ارتباط آن‌ها با یکدیگر مورد تحلیل و ارزیابی قرار گرفته و به صورت خلاصه در ذیل بیان می‌شود. محدوده پیشنهادی آزمایش‌ها در فصل دوم و همچنین تشریح کامل آزمایش‌ها در فصل سوم ارائه شد.

همان‌طور که در فصول قبل بیان شد، برای آنکه یک طرح مخلوط در زمره بتن‌های خودتراکم قرار گیرد، باید خصوصیات خمیری آن دارای شرایط لازم باشد؛ به عبارت دیگر سه قابلیت جریان پذیری، توانایی عبور و مقاومت در برابر جدایی را داشته باشد. بدین منظور آزمایش‌های ذکر شده در بالا، در فاز خمیری برای بتن انجام شده و نتایج آن با مقادیر پیشنهادی آئین‌نامه‌ها، مقایسه می‌شود. اگر نتایج در فاز خمیری شرایط آئین‌نامه‌ای را ارضا نمود آنگاه می‌توان طرح مخلوط مزبور را بتن خودتراکم تلقی کرد. همچنین طرح‌ها از منظر مرجع [37] نیز در سه حالت خوب، ضعیف و متوسط مورد ارزیابی قرار گرفته‌اند. محدوده نتایج آزمایش‌های فاز خمیری بر اساس پیشنهاد مرجع [37]، در جدول ۴-۲ ارائه شده است.

جدول ۴-۲: محدوده قابل قبول برای رفتار بتن خودتراکم در فاز خمیری [۳۷]

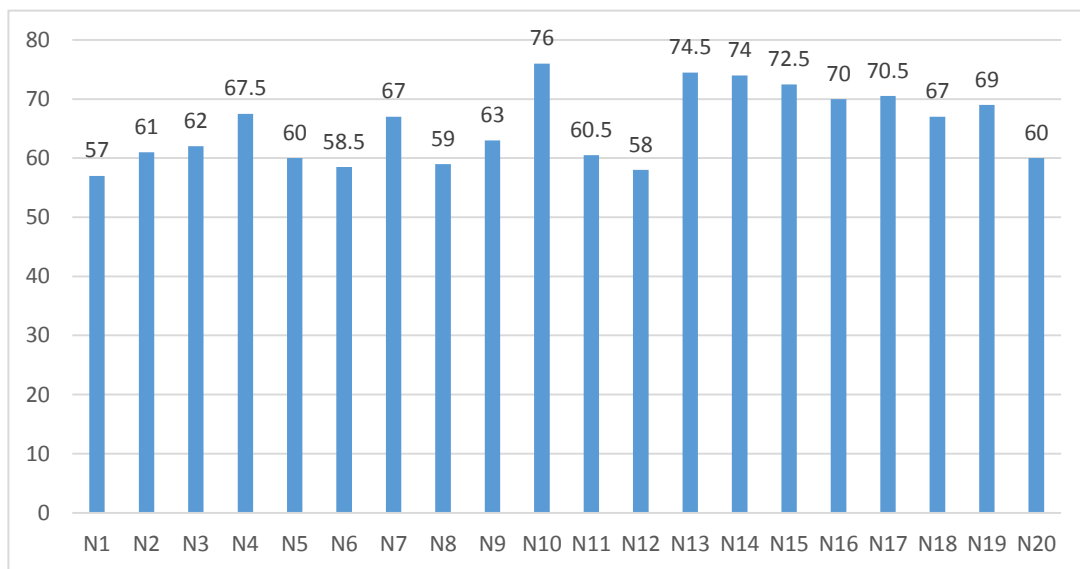
آزمایش	پارامتر اندازه گیری شده (P)	محدوده		
		خوب	متوسط	ضعیف
جریان اسلامپ	Flow (cm)	$61 \leq P \leq 71$	$71 < P \leq 78$ & $53 \leq P < 61$	$P \geq 78$ & ≤ 53
	T50 (Sec)	$P \leq 6$	$6 < P \leq 7$	$P \geq 8$
	VSI	$P \leq 1/0$	$1/0 < P \leq 2/0$	$P \geq 2/5$
جعبه L	H2/H1	$0/85 \leq P \leq 1/0$	$0/54 \leq P < 0/85$	$P < 0/54$
جعبه U	H2-H1	$3 \leq P$	-	$P < 3$
حلقه J	t2-t1	$1 \geq P$	-	$P > 1$
	Flow – Flow J	$P \leq 2/5$	$2/5 < P \leq 5$	$P > 5$
قیف V	T (Sec)	$8 \leq P \leq 12$	$6 \leq P < 8$ & $12 < P \leq 16$	$P > 16$ & $P < 6$

نتایج حلقه J و جعبه U با پیشنهاد های EFNARC مقایسه شده است.

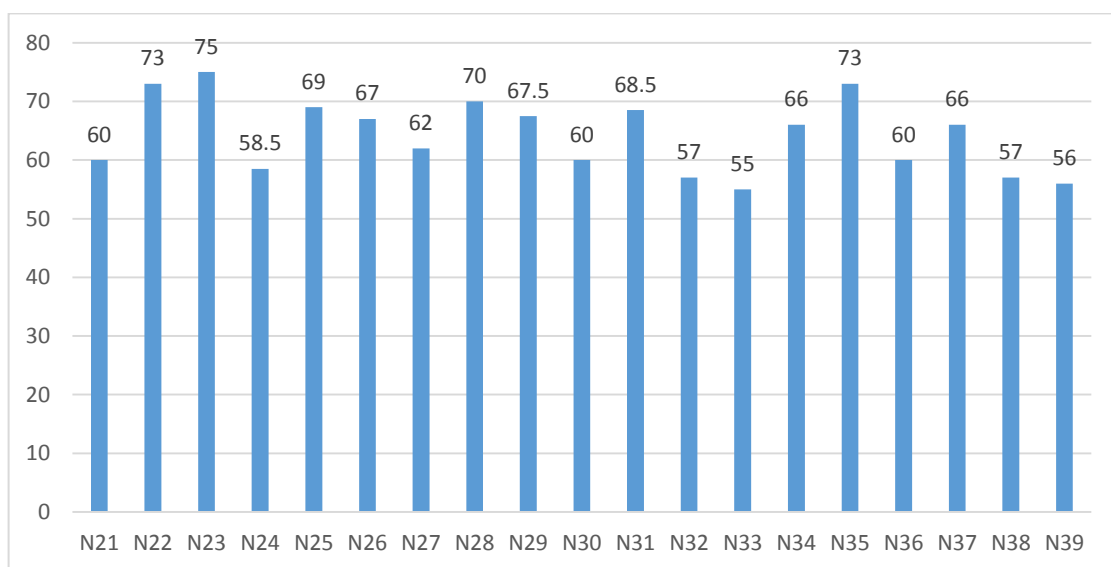
۴-۲-۱ آزمایش جریان اسلامپ و T50

شاخص پایداری چشمی (VSI) در تمام طرح‌ها در محدوده مجاز است و بنابراین قابل قبول می‌باشد (جدول ۴-۱). از جمله پارامترهای حائز اهمیت در بتن خود تراکم تعیین زمان پهن‌شدگی ۵۰۰ میلی‌متر است که هم‌زمان با آزمایش جریان اسلامپ اندازه‌گیری می‌شود. بعضاً به دلیل لزجت بالا ممکن است طرح مخلوطی

با جریان اسلامپ بیشتر، کارایی یا قابلیت پرکنندگی کمتری داشته باشد. پیشنهاد می‌شود به دلیل آسان بودن تعیین این پارامتر، بخصوص در بتن‌ریزی‌های کارگاهی این زمان حتماً اندازه‌گیری و گزارش شود. گاهی لزجت بسیار بالا باعث کاهش کارایی، پُرکنندگی و حتی با مقایسه قطر جریان اسلامپ با قطر پهن‌شدگی در حلقه J می‌توان گفت باعث کاهش قابلیت عبور در بتن شده است. تمامی طرح‌های مخلوط در محدوده جریان اسلامپ ۵۵ الی ۷۵ سانتی‌متر ساخته شده است و در بین نتایج طرح‌های ساخته شده بهترین نتیجه برای آزمایش T50 را بتن‌های حاوی پوزولان خاش، سرباره کوره آهن‌گدازی دارا می‌باشد. همچنین طرح حاوی پوزولان خاش از نظر شاخص VSI بهترین شرایط را از نظر پایداری دارا می‌باشد. نتایج اسلامپ فلو در اشکال ۱-۴ و ۲-۴ آورده شده است.

شکل ۱-۴: جریان اسلامپ طرح‌های مخلوط بتن خودتراکم

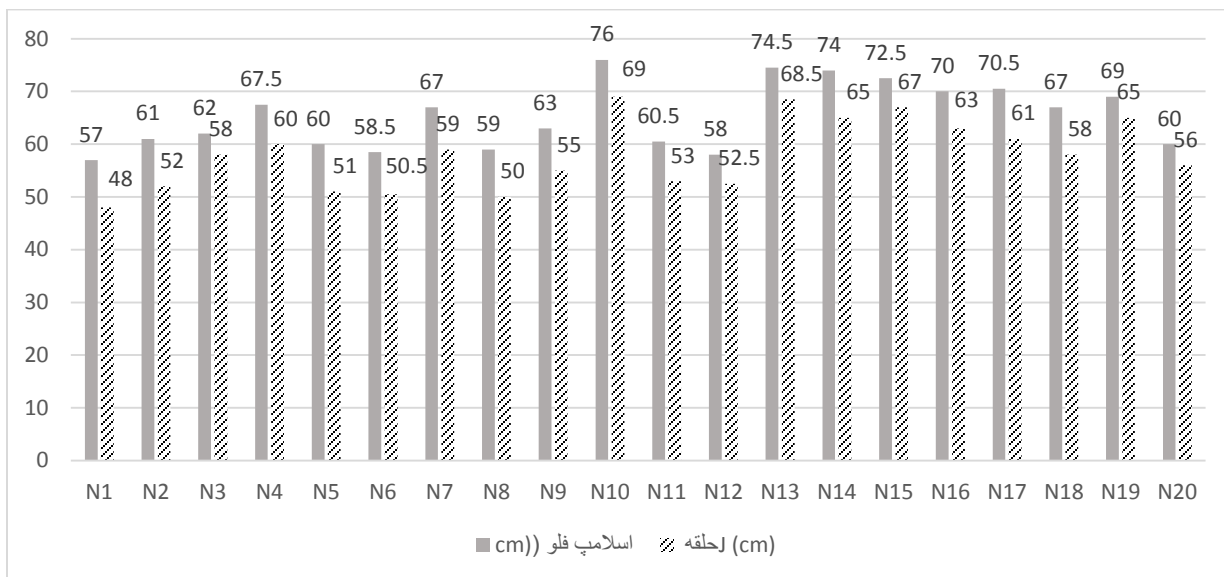

شکل ۴-۲: جریان اسلامپ طرح‌های مخلوط بتن خودتراکم-ادامه

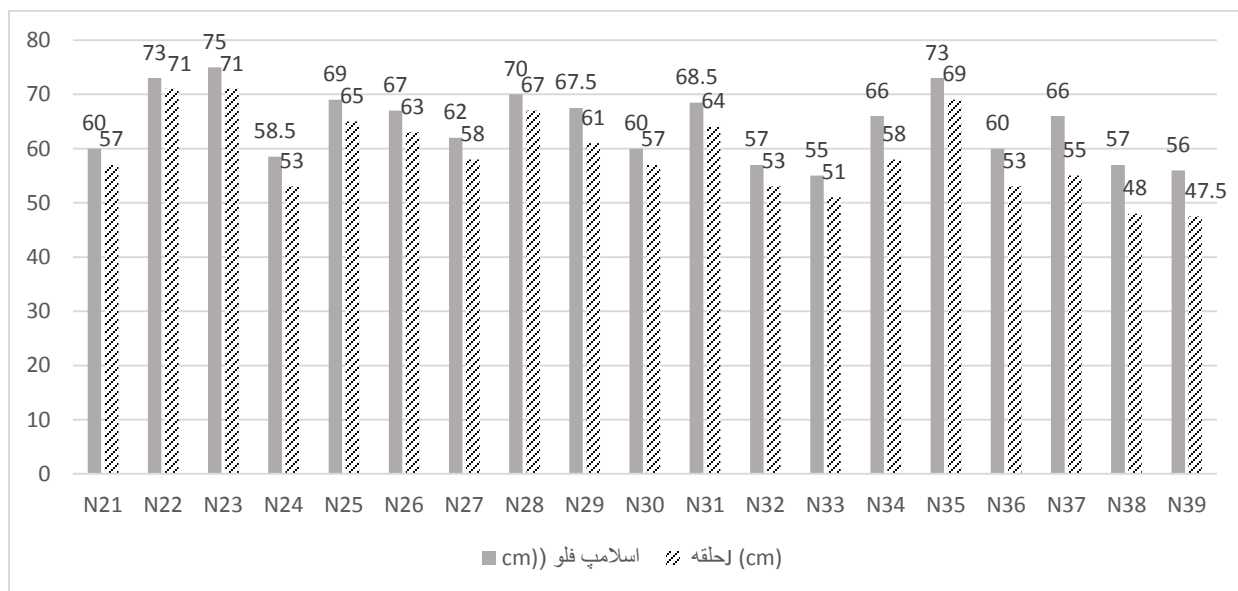
همان‌طور که از آزمایش جریان اسلامپ ملاحظه می‌گردد بتن‌های حاوی پوزولان خاش و سرباره کوره آهن‌گدازی دارای بیشترین مقادیر جریان می‌باشند. در طرح‌های مخلوط ساخته‌شده، نتایج آزمایش جریان اسلامپ در محدوده ۵۵ الی ۷۵ سانتی‌متر می‌باشد.

۴-۲-۲-۲ آزمایش حلقه J

استاندارد ملی ایران (ISIRI 11271) حداکثر اختلاف قطر جریان اسلامپ و قطر جریان حلقه J را به ۵ سانتیمتر محدود می‌کند. در اشکال ۴-۳ و ۴-۴ مقایسه نتایج آزمایش اسلامپ فلو و آزمایش حلقه J آورده شده است.

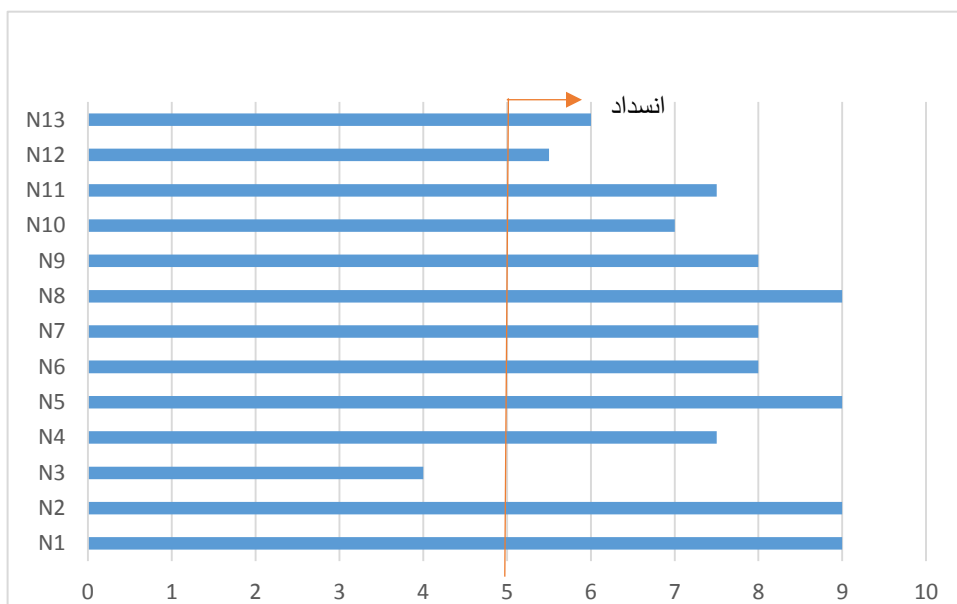
شکل ۴-۳: مقایسه آزمایش جریان اسلامپ با آزمایش حلقه J

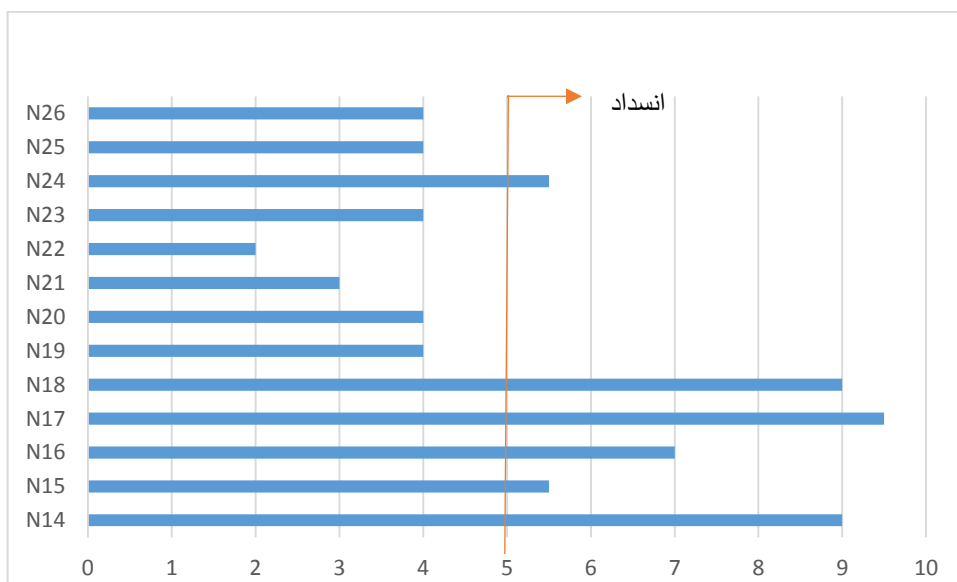
شکل ۴-۴: مقایسه آزمایش جریان اسلامپ با آزمایش حلقه J-ادامه

همان‌طور که در شکل‌های ۴-۵ الی ۴-۷ ملاحظه می‌گردد از اختلاف قطرهای اندازه‌گیری شده در آزمایش‌های اسلامپ فلو و حلقه J نتیجه می‌شود طرح‌های مخلوط حاوی میکروسیلیس و پوزولان خاش موجب انسداد می‌گردد؛ اما در بتن‌های حاوی ژئولیت، سرباره کوره آهن‌گدازی دارای اختلاف قطر کمتر از ۵ سانتی‌متر می‌باشند و لذا برای بتن‌ریزی‌هایی که قابلیت عبور مدنظر قرار می‌گیرد استفاده از این نوع

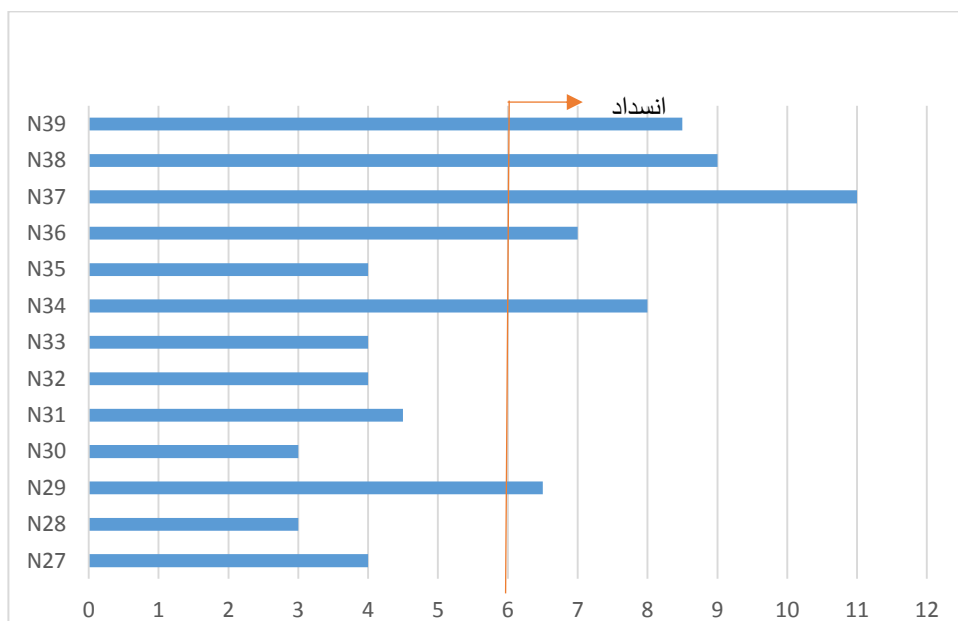
بتن‌ها پیشنهاد می‌گردد. همچنین هر ۳ طرح بتن‌های خودتراکم شاهد که پوزولانی در آنها مصرف نگردیده است دچار انسداد شده‌اند. هرچند لازم به ذکر است، اغلب اختلاف‌های نتایج فاز خمیری (به‌عنوان‌مثال افزایش اختلاف قطر جریان اسلامپ و جریان حلقه J) به دلیل گذشت زمان و کثرت آزمایش‌های فاز خمیری، اثرات فوق‌روان‌کننده و یا لزجت زیاد (T50 زیاد) طرح‌ها بوده است.

شکل ۴-۵: اختلاف قطر آزمایش اسلامپ فلو با حلقه J و مقایسه با استاندارد ISIRI

شکل ۴-۶: اختلاف قطر آزمایش اسلامپ فلو با حلقه J و مقایسه با استاندارد ISIRI-ادامه

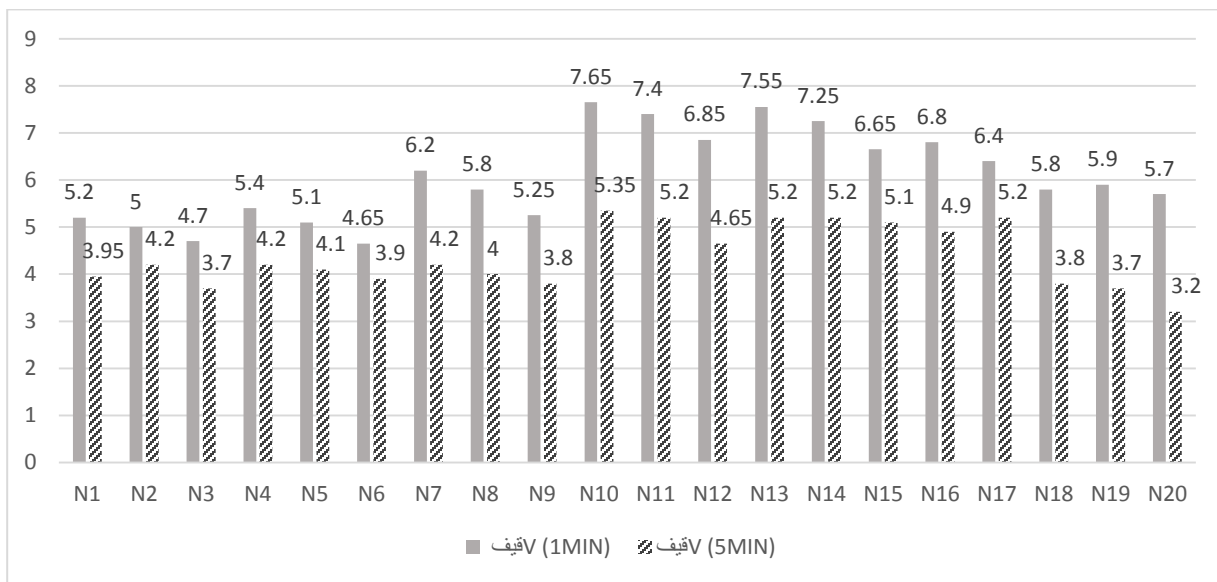

شکل ۴-۷: اختلاف قطر آزمایش اسلامپ فلو با حلقه J و مقایسه با استاندارد ISIRI-ادامه

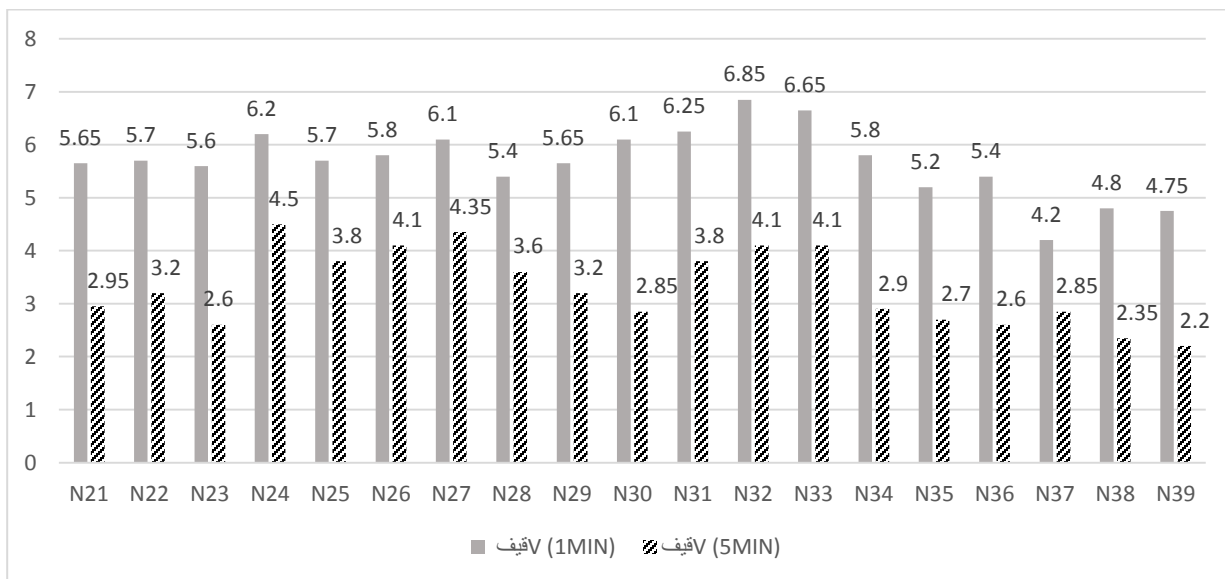
۴-۲-۳ آزمایش قیف V

زمان تخلیه قیف V در ۵ دقیقه در تمامی طرح‌ها بیشتر از زمان تخلیه قیف V در ۱ دقیقه بوده است که این امری بدیهی است؛ لیکن خلاف این موضوع بعید به نظر می‌رسد. با توجه به نتایج حاصله اختلاف زمان تخلیه در دو مرحله (۱ و ۵ دقیقه) در اکثر طرح‌های مخلوط کمتر از ۳ ثانیه و یا نزدیک به ۳ ثانیه می‌باشد. این موضوع بیانگر پایداری استاتیکی طرح‌ها است. در صورت ناپایداری استاتیکی مخلوط، ته‌نشینی صورت گرفته و موجب انسداد یا افزایش اختلاف بین زمان‌های تخلیه در ۵ دقیقه و ۱ دقیقه می‌شود. نتایج آزمایش قیف V در زمان‌های ۱ دقیقه و ۵ دقیقه در شکل‌های ۴-۸ و ۴-۹ ملاحظه می‌گردد.

نتایج از روی نمودارهای ترسیم‌شده حاکی از آن است که بتن‌های حاوی پوزولان خاش و سرباره کوره آهن‌گدازی با توجه به حدود درصد مصرف یکسان از پوزولان، دارای زمان‌های تخلیه شبیه به هم بوده و بیانگر این می‌باشد که این دو نوع بتن از نظر رئولوژی در آزمایش قیف V شبیه هم می‌باشند.

شکل ۴-۸: مقایسه نموداری آزمایش قیف V در ۱ و ۵ دقیقه

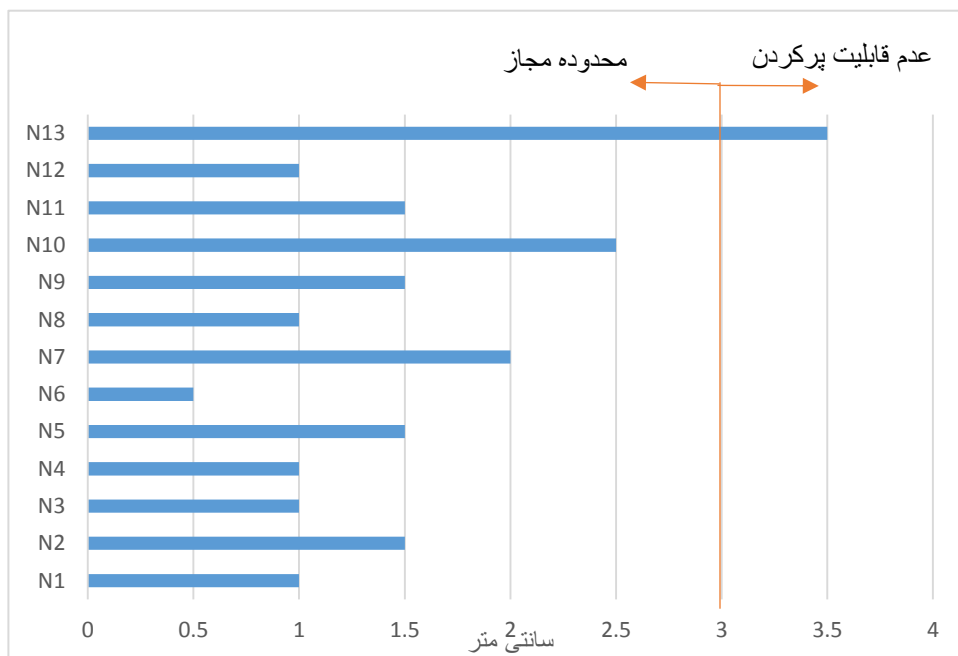

شکل ۴-۹: مقایسه نموداری آزمایش قیف V در ۱ و ۵ دقیقه-ادامه

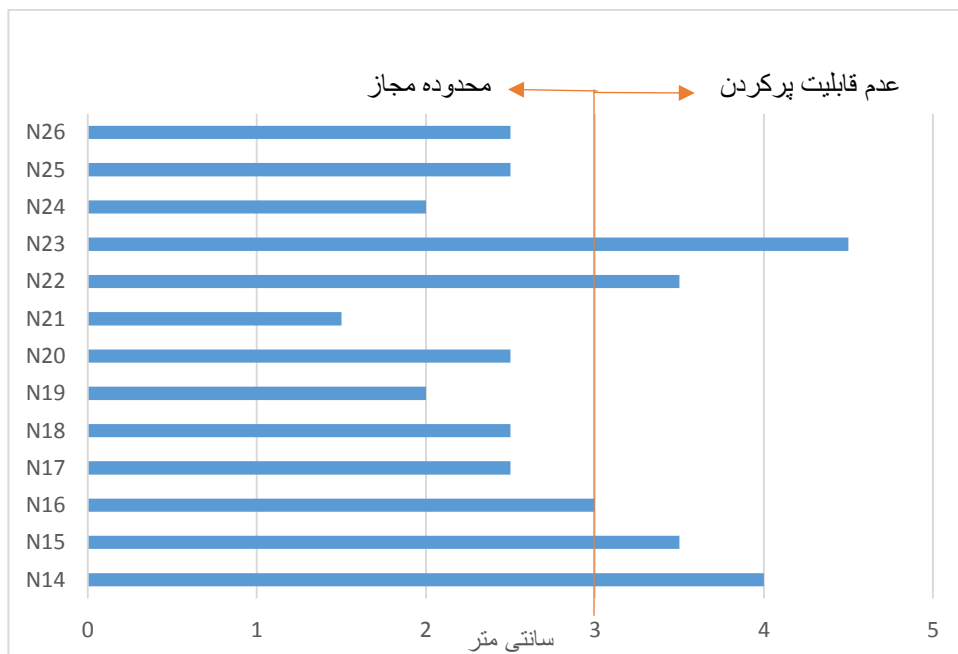
۴-۲-۴ آزمایش جعبه U

نتایج آزمایش‌های جعبه U برای طرح‌های با جریان اسلامپ کمتر از ۶۵ سانتیمتر مناسب نبوده و قابلیت پرکنندگی ندارند. همان‌طور که در شکل‌های ۴-۱۰ الی ۴-۱۲ ملاحظه می‌گردد اکثر طرح‌های ساخته‌شده با میکروسیلیس و همچنین بتن‌های شاهد اختلاف بیش از ۳ سانتی‌متر داشته و بیانگر عدم قابلیت پر

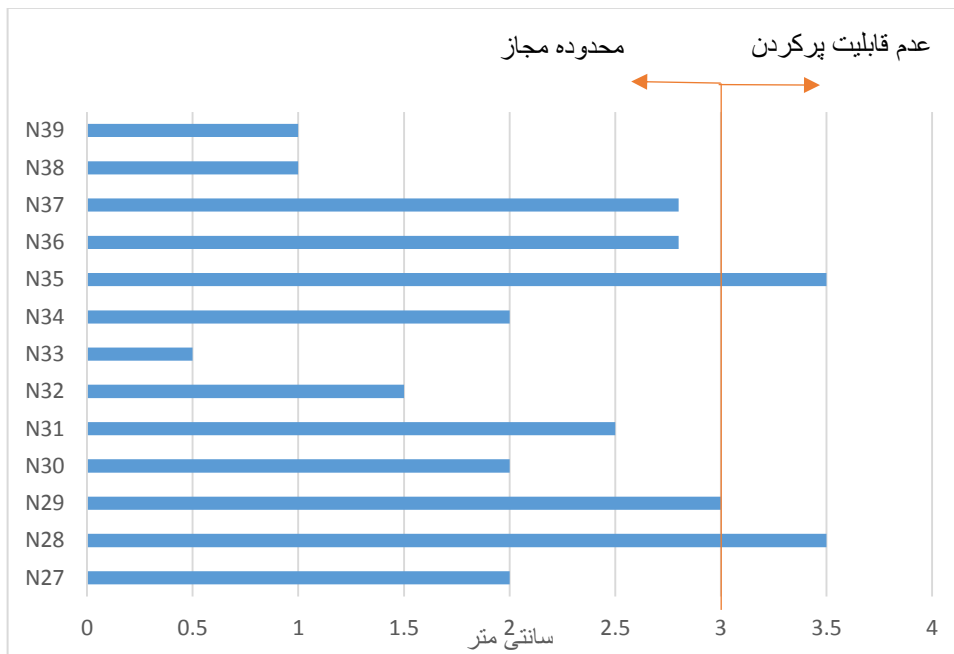
کردن در این نوع بتن‌های ساخته شده می‌باشد. همچنین بتن‌های حاوی پوزولان خاش، زئولیت، سرباره کوره آهن‌گدازی در محدوده مجاز از نظر استاندارد می‌باشند.

شکل ۴-۱۰: نتایج آزمایش جعبه U

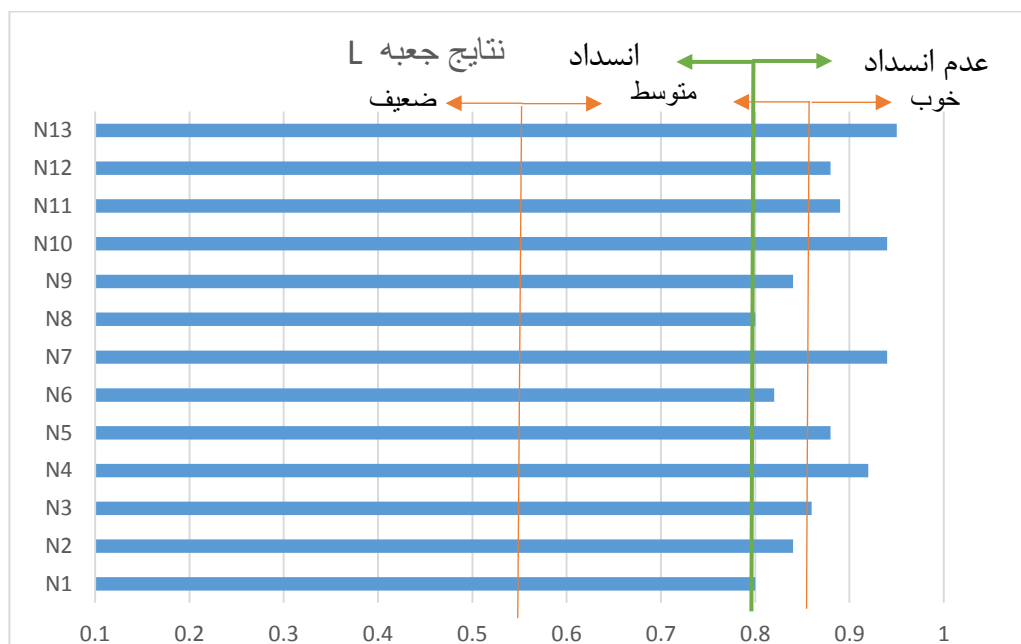
شکل ۴-۱۱: نتایج آزمایش جعبه U-ادامه

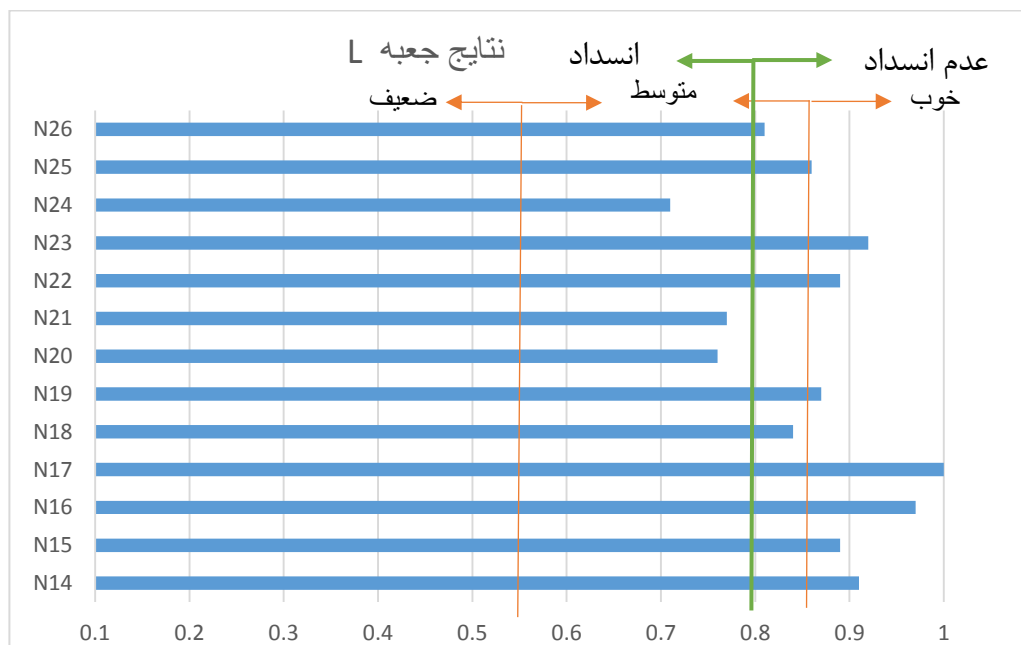
شکل ۴-۱۲: نتایج آزمایش جعبه U- ادامه

۴-۲-۵ آزمایش جعبه L

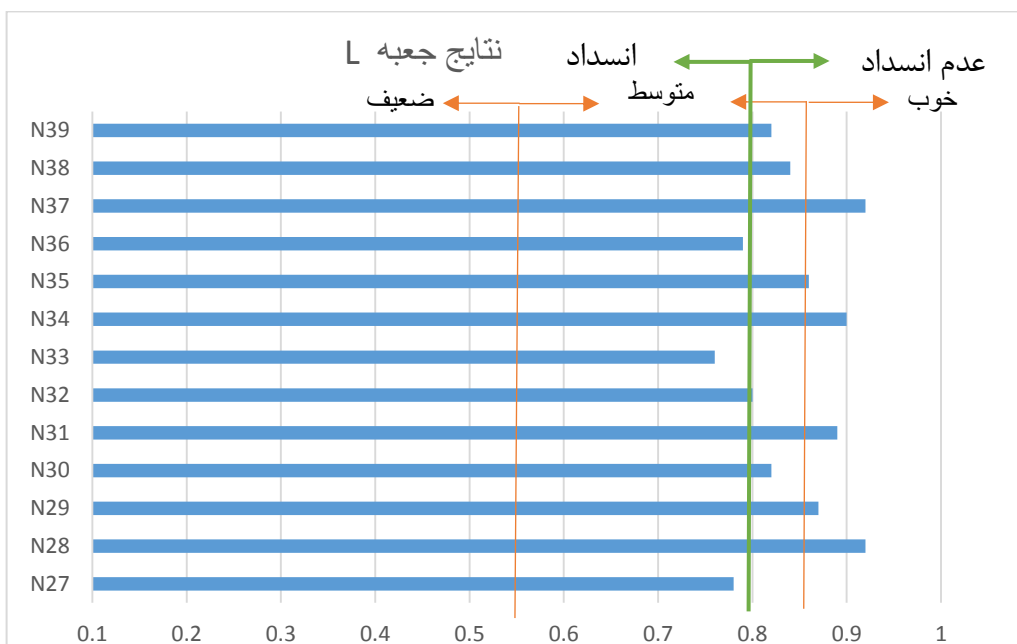
این آزمایش مانند آزمایش جعبه U بسیار سخت گیرانه طراحی شده است و در صورت جوابگو بودن، به بتن خودتراکم حاصل تا حدود زیادی می‌توان اطمینان داشت. همان‌طور که در شکل‌های ۴-۱۳ الی ۴-۱۵ ملاحظه می‌گردد نتایج حاکی از آن است که طرح‌های حاوی ژئولیت دارای کمترین مقادیر در آزمایش جعبه L می‌باشد و این طرح‌ها دچار انسداد می‌گردد و مابقی طرح‌های ساخته‌شده نتایج قابل قبولی را دارا می‌باشند.

شکل ۴-۱۳: مقایسه نتایج آزمایش جعبه L با مرجع [۳].

شکل ۴-۱۴: مقایسه نتایج آزمایش جعبه L با مرجع [۳] - ادامه.

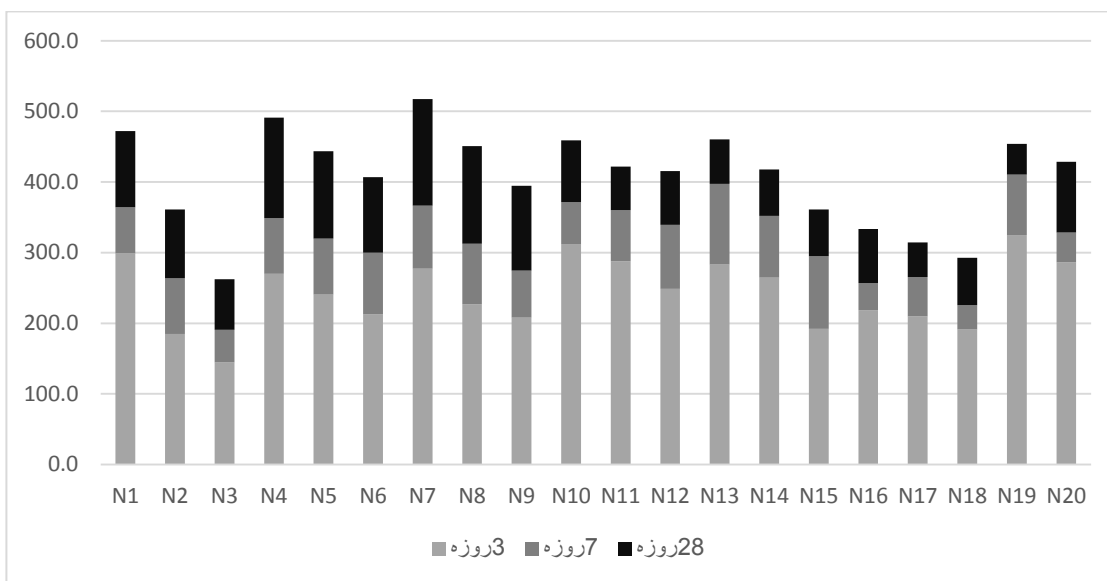
شکل ۴-۱۵: مقایسه نتایج آزمایش جعبه L با مرجع [۳]- ادامه.

۳-۴ نتایج آزمایش‌های فاز سخت شده و محاسبه ضریب K

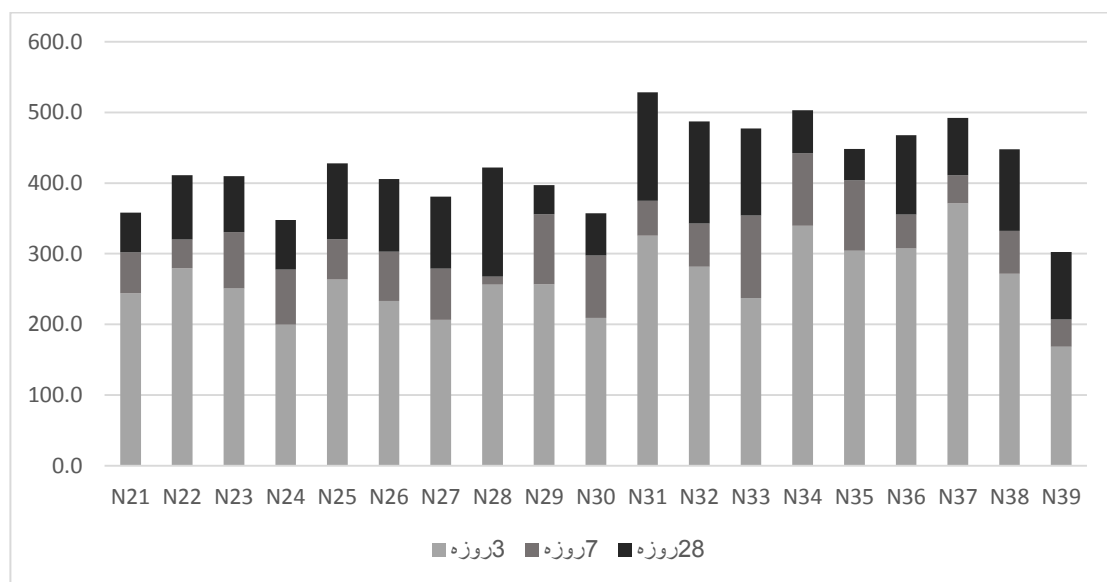
نوع نمونه‌گیری، تعداد، سن آزمایش و تشریح آزمایش‌های فاز سخت شده در فصل سوم بیان شد. در این بخش فقط به ارائه نتایج و تحلیل آن‌ها پرداخته می‌شود.

۱-۳-۴ نتایج مقاومت فشاری

برای هریک از طرح‌ها تعداد ۷ عدد آزمون مکعبی $10 \times 10 \times 10$ گرفته شده است که ۴ عدد از این آزمون‌ها در سنین ۳ و ۷ و در سن ۲۸ روزه برای افزایش دقت ۳ آزمون مورد آزمایش قرار گرفت. نتایج در اشکال ۱۶-۴ و ۱۷-۴ آورده شده است.

شکل ۴-۱۶: نتایج مقاومت فشاری طرح‌های N۱ الی N۲۰

شکل ۴-۱۷: نتایج مقاومت فشاری طرح‌های N۲۱ الی N۳۹-ادامه

همان‌طور که انتظار آن را داشتیم با افزایش سن نمونه‌ها، مقاومت فشاری نیز افزایش می‌یابد. همچنین با توجه به طرح‌های مخلوط ساخته‌شده شاهد آن هستیم که با افزایش نسبت آب به مواد سیمانی از ۰/۴۰

به ۰/۵۰ مقاومت فشاری کاهش یافته است. بیشترین و کمترین مقادیر مقاومت فشاری به ترتیب مربوط به طرح‌های N۳۱ و N۳ می‌باشد.

نتایج مقاومت فشاری در طرح‌های مخلوط حاوی سرباره کوره آهن‌گدازی از بقیه طرح‌های مخلوط ساخته شده از نظر میانگین مقاومتی بهتر می‌باشد. همچنین می‌توان گفت که ۹ طرح ساخته شده با ژئولیت دارای نتایج مقاومت فشاری تقریباً یکسانی بوده و درصد بهینه مصرف ژئولیت در ساخت بتن خودتراکم حدود ۱۰ درصد توصیه می‌گردد.

نتایج مقاومت فشاری در بتن‌های خودتراکم حاوی پوزولان خاش در درصدهای مصرف ۱۵ و ۲۵ درصد دارای حدود میانگین مقاومتی یکسانی می‌باشد و در بتن‌های با مصرف ۳۵ درصد پوزولان خاش شاهد کاهش مقاومت فشاری می‌باشیم، لذا درصد مصرف بهینه استفاده از پوزولان خاش حدود ۲۰ درصد توصیه می‌گردد.

در بتن‌های خودتراکم حاوی میکروسیلیس با افزایش مصرف میکروسیلیس در طرح‌های مخلوط شاهد آن هستیم که مقاومت فشاری بهبود یافته و برای رسیدن به مقاومت فشاری بالاتر میزان مصرف میکروسیلیس در طرح‌های مخلوط بتن خودتراکم حدود ۱۰ درصد توصیه می‌گردد. نتایج مقاومت فشاری طرح‌ها در جدول ۳-۴ ارائه شده است.

با مقایسه نمودارهای مقاومت فشاری طرح‌های مخلوط حاوی سرباره کوره آهن‌گدازی شاهد آن هستیم که با افزایش مصرف سرباره کوره آهن‌گدازی مقاومت فشاری افزایش یافته و درصد مصرف بهینه استفاده از سرباره کوره آهن‌گدازی حدود ۲۵ درصد توصیه می‌گردد.

جدول ۳-۴: نتایج مقاومت فشاری در سنین ۷.۳ و ۲۸ روزه (kg/cm^2)

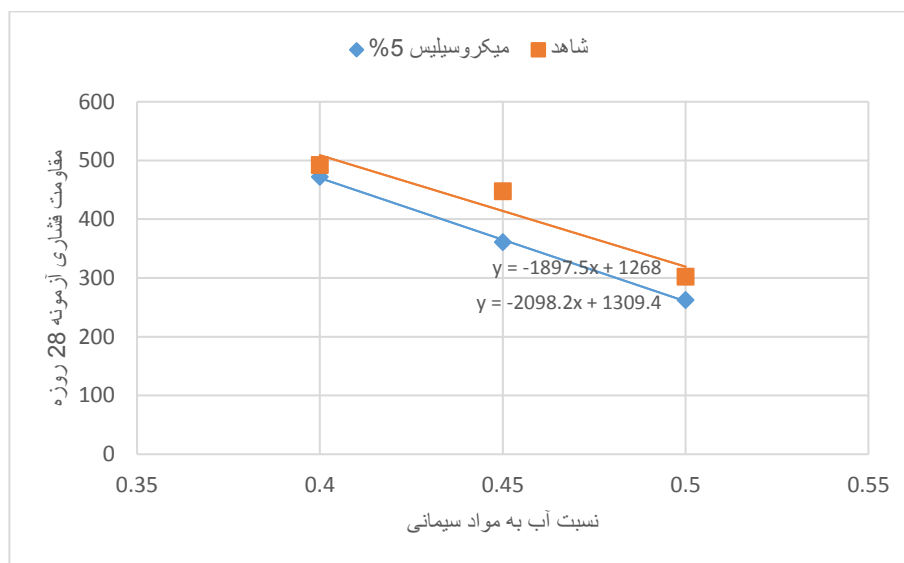
شماره طرح	روزه ۳	روزه ۷	روزه ۲۸
N۱	۲۹۹/۱	۳۶۴/۴	۴۷۲
N۲	۱۸۴/۷	۲۶۳/۸	۳۶۱/۳
N۳	۱۴۴/۷	۱۹۰/۸	۲۶۲/۲
N۴	۲۶۹/۹	۳۴۸/۸	۴۹۰/۹
N۵	۲۴۰/۷	۳۱۹/۸	۴۴۳/۵
N۶	۲۱۲/۵	۳۰۰	۴۰۶/۸
N۷	۲۷۷/۴	۳۶۶/۳	۵۱۷/۲
N۸	۲۲۷/۱	۳۱۲/۷	۴۵۰/۷
N۹	۲۰۷/۸	۲۷۴/۶	۳۹۴/۶
N۱۰	۳۱۲/۲	۳۷۱/۵	۴۵۹/۲
N۱۱	۲۸۷/۸	۳۶۰/۲	۴۲۱/۸
N۱۲	۲۴۸/۷	۳۳۹/۵	۴۱۵/۶
N۱۳	۲۸۳/۴	۳۹۷/۴	۴۶۰/۲
N۱۴	۲۶۴/۷	۳۵۲/۲	۴۱۷/۸
N۱۵	۱۹۲/۳	۲۹۴/۸	۳۶۱/۳
N۱۶	۲۱۸/۶	۲۵۶/۷	۳۳۳/۴
N۱۷	۲۰۹/۷	۲۶۵/۷	۳۱۴/۳
N۱۸	۱۹۱/۲	۲۲۵/۴	۲۹۲/۹
N۱۹	۳۲۴/۹	۴۱۰/۵	۴۵۴/۱
N۲۰	۲۸۶/۳	۳۲۸/۷	۴۲۸/۴
N۲۱	۲۴۴	۳۰۱/۹	۳۵۸/۲
N۲۲	۲۷۹/۳	۳۲۰/۲	۴۱۱/۲
N۲۳	۲۵۰/۶	۳۳۰/۶	۴۰۹/۶

ادامه جدول ۳-۴: نتایج مقاومت فشاری در سنین ۷،۳ و ۲۸ روزه

۳۴۷/۸	۲۷۷/۴	۱۹۹/۸	N۲۴
۴۲۷/۸	۳۲۰/۷	۲۶۳/۳	N۲۵
۴۰۵/۵	۳۰۲/۹	۲۳۳/۲	N۲۶
۳۸۰/۸	۲۷۸/۸	۲۰۶/۴	N۲۷
۴۲۱/۸	۲۶۷/۵	۲۵۶/۲	N۲۸
۳۹۷/۱	۳۵۶	۲۵۶/۷	N۲۹
۳۵۷/۳	۲۹۷/۳	۲۰۹/۱	N۳۰
۵۲۸/۶	۳۷۵/۱	۳۲۵/۵	N۳۱
۴۸۷/۱	۳۴۲/۸	۲۸۱/۶	N۳۲
۴۷۷/۴	۳۵۴/۱	۲۳۷/۴	N۳۳
۵۰۳/۲	۴۴۲/۳	۳۳۹/۷	N۳۴
۴۴۸/۵	۴۰۴	۳۰۴/۲	N۳۵
۴۶۷/۶	۳۵۵/۵	۳۰۷/۵	N۳۶
۴۹۲/۱	۴۱۱	۳۷۱/۵	N۳۷
۴۴۷/۹	۳۳۲/۵	۲۷۱/۸	N۳۸
۳۰۲/۳	۲۰۶/۸	۱۶۸/۳	N۳۹

۲-۳-۴ محاسبه ضریب K

مطابق استاندارد DIN CEN/TR 16639 ابتدا نمودار نسبت آب به مواد سیمانی و مقاومت فشاری برای بتن‌های حاوی پوزولان و نمونه شاهد ساخته شده در شرایط یکسان ترسیم و پس از آن معادله خط هر دو نمودار به دست می‌آید. به عنوان مثال برای طرح N۱ در برنامه نوشته شده در نرم افزار اکسل داریم:

پس از به دست آوردن معادله‌های خط و گذاشتن پارامترهای لازم در رابطه ۴-۲ مقدار ضریب K محاسبه می‌گردد.

$$k = \frac{(A_a - A_o) \cdot (1 + a/c)}{B_a \cdot a/c} \cdot \frac{1}{\omega_o} + \left[\frac{B_o \cdot (1 + a/c)}{B_a} - 1 \right] \cdot \frac{1}{a/c} \quad (2-4)$$

که در آن:

ω_o : نسبت آب به مواد سیمانی نمونه شاهد

a : مقدار مواد پودری فعال معدنی (پوزولان)

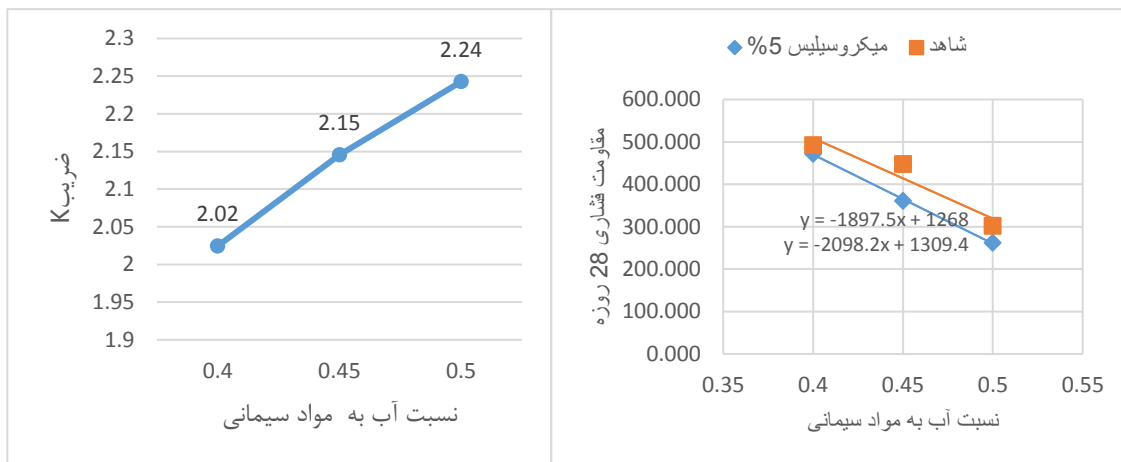
C : مقدار سیمان مصرفی در طرح‌های مخلوط

$f_{o,c}$, f_c : مقاومت فشاری ۲۸ روزه نمونه‌های شاهد و حاوی پوزولان

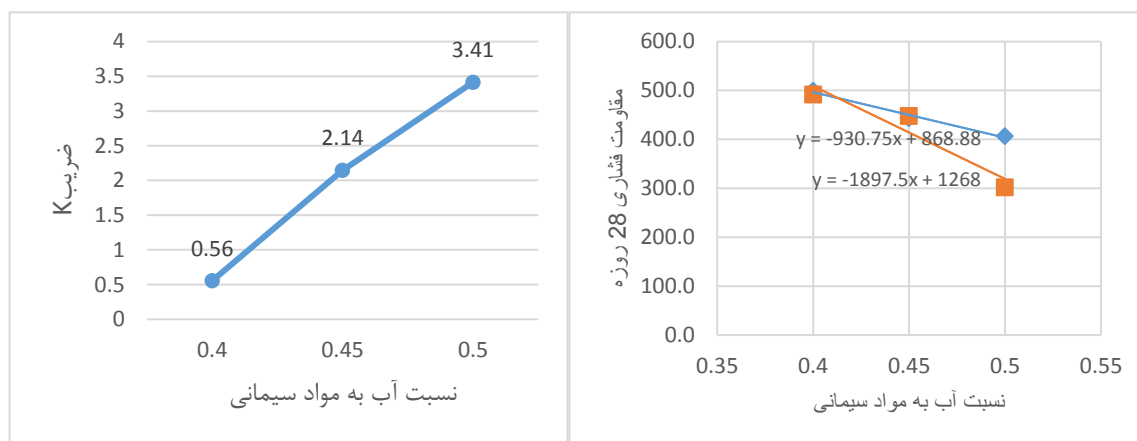
A_o , A_a , B_o , B_a : ضرایب ثابت در رابطه خطی مقاومت فشاری نمونه‌های شاهد و حاوی پوزولان

در بتن خودتراکم برای طرح‌های ساخته‌شده نمودارهای ضریب K در نسبت آب به مواد سیمانی مطابق

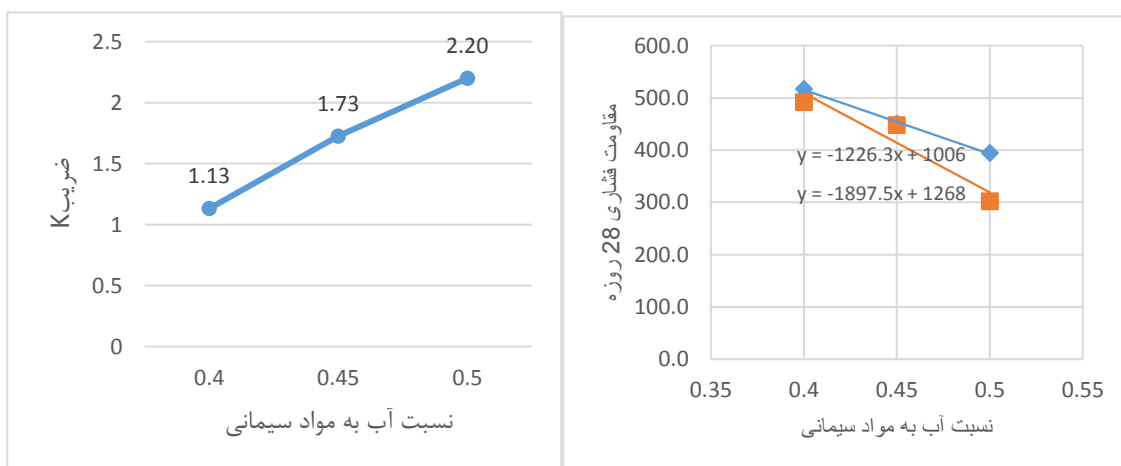
شکل‌های ۴-۱۸ الی ۴-۲۹ بدست می‌آید.

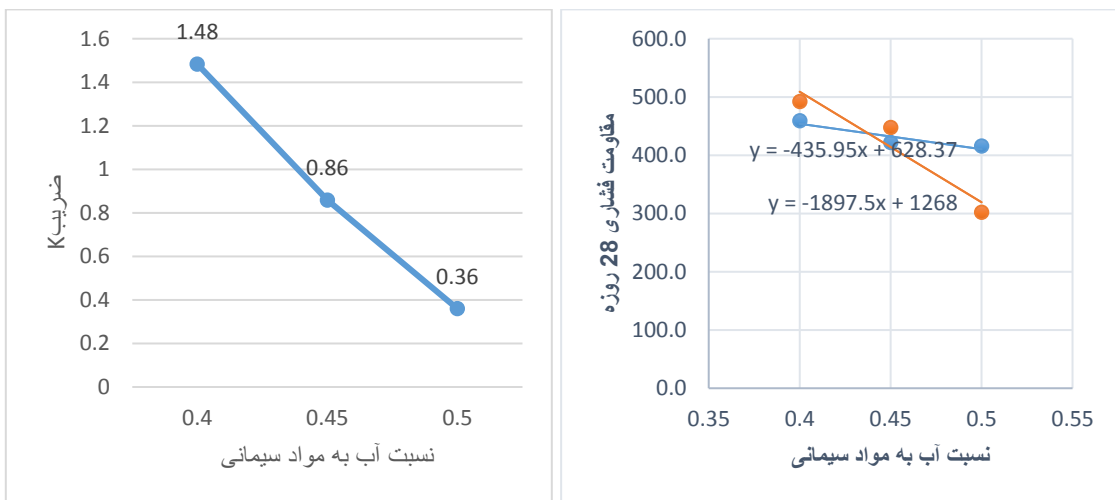
شکل ۴-۱۸: ضریب K و مقایسه بتن خودتراکم حاوی میکروسیلیس ۵٪ با بتن شاهد

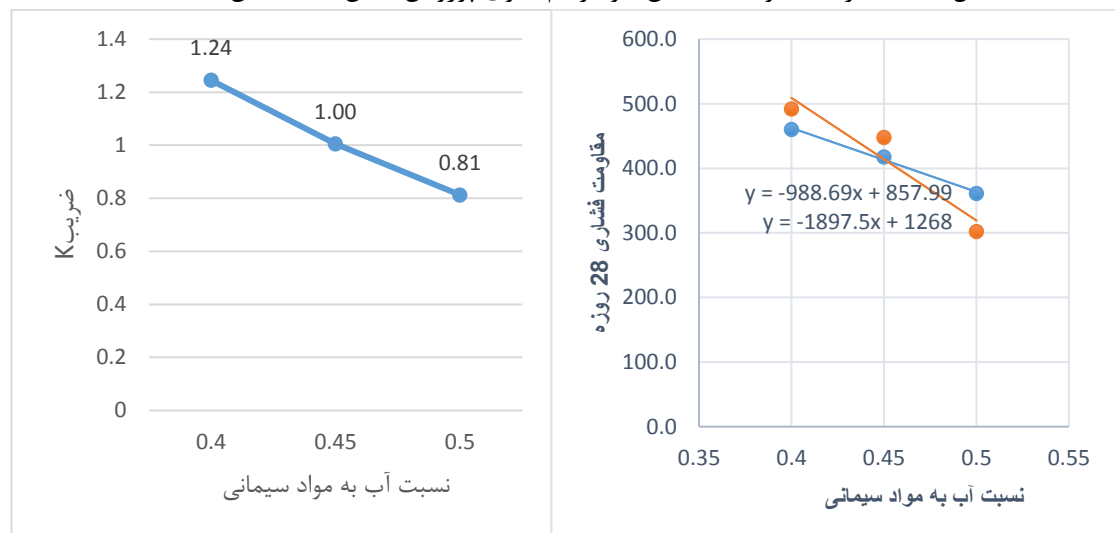
شکل ۴-۱۹: ضریب K و مقایسه بتن خودتراکم حاوی میکروسیلیس ۷.۵٪ با بتن شاهد

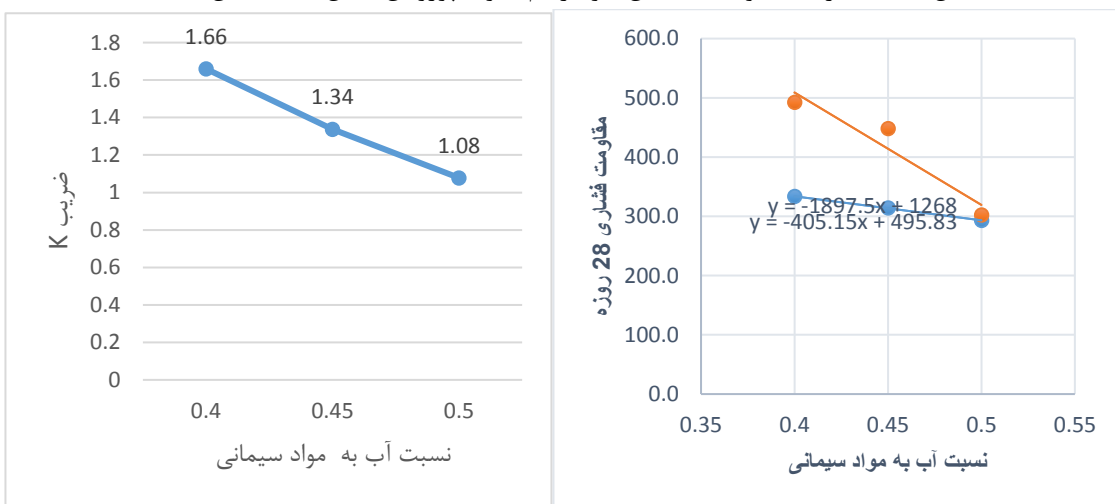
شکل ۴-۲۰: ضریب K و مقایسه بتن خودتراکم حاوی میکروسیلیس ۱۰٪ با بتن شاهد

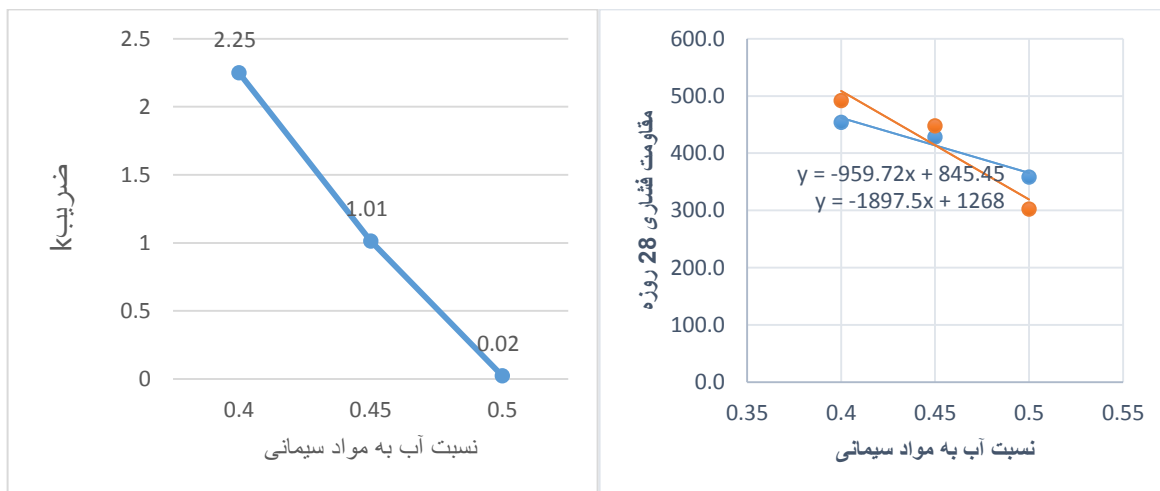
شکل ۴-۲۱: ضریب K و مقایسه بتن خودتراکم حاوی پوزولان خاش ۱۵٪ با بتن شاهد

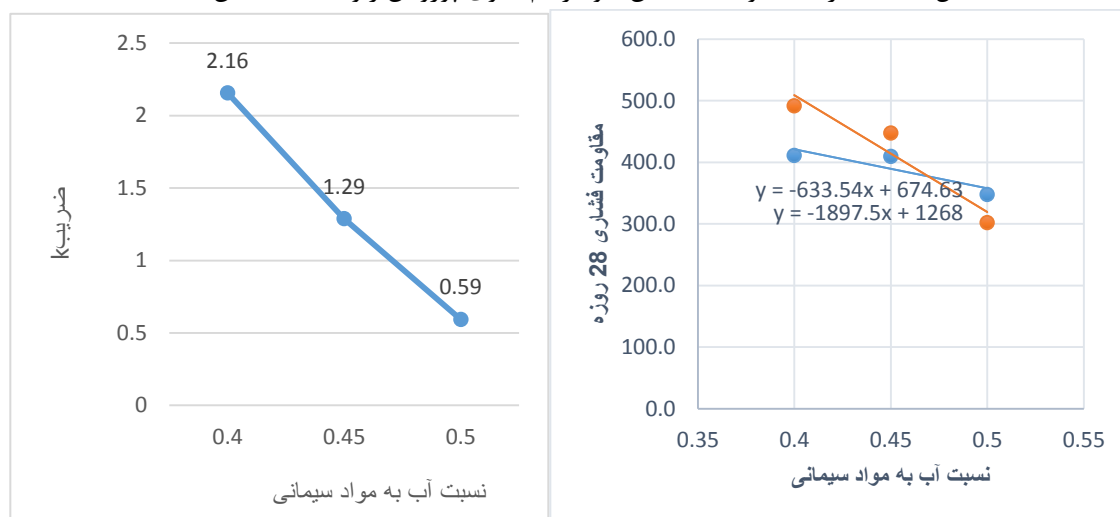
شکل ۴-۲۲: ضریب K و مقایسه بتن خودتراکم حاوی پوزولان خاش ۲۵٪ با بتن شاهد

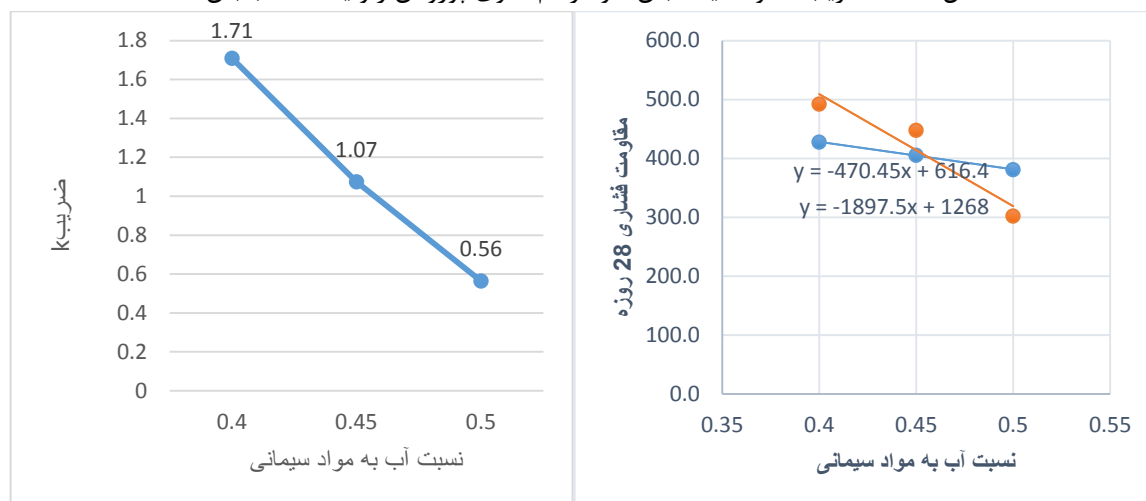
شکل ۴-۲۳: ضریب K و مقایسه بتن خودتراکم حاوی پوزولان خاش ۳۵٪ با بتن شاهد

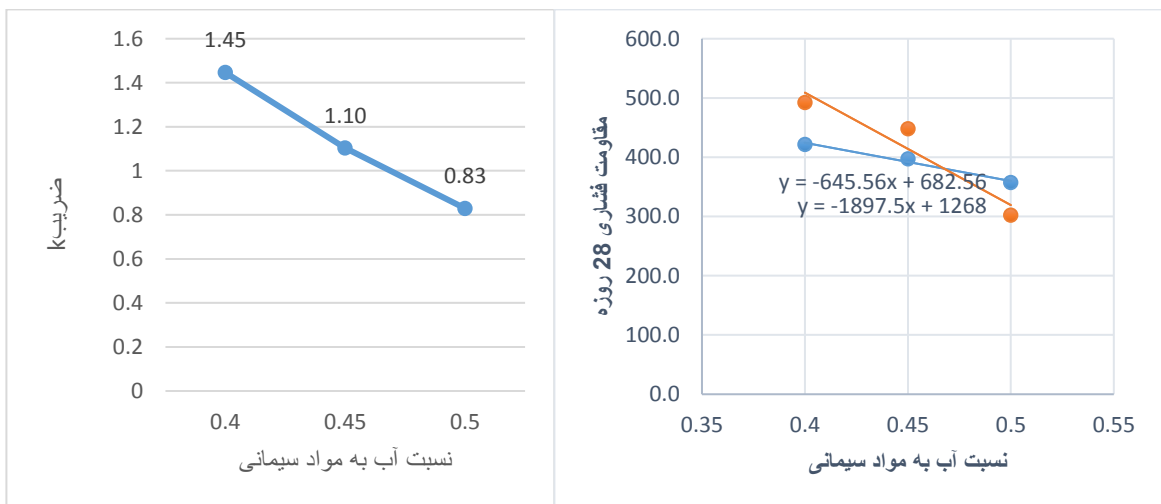
شکل ۴-۲۴: ضریب K و مقایسه بتن خودتراکم حاوی پوزولان زئولیت ۵٪ با بتن شاهد

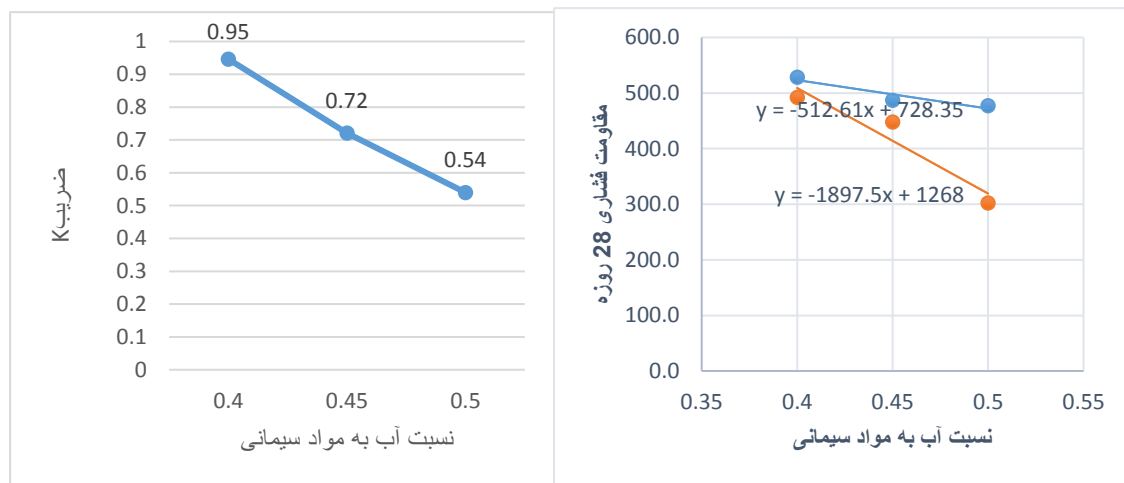
شکل ۴-۲۵: ضریب K و مقایسه بتن خودتراکم حاوی پوزولان زئولیت ۱۰٪ با بتن شاهد

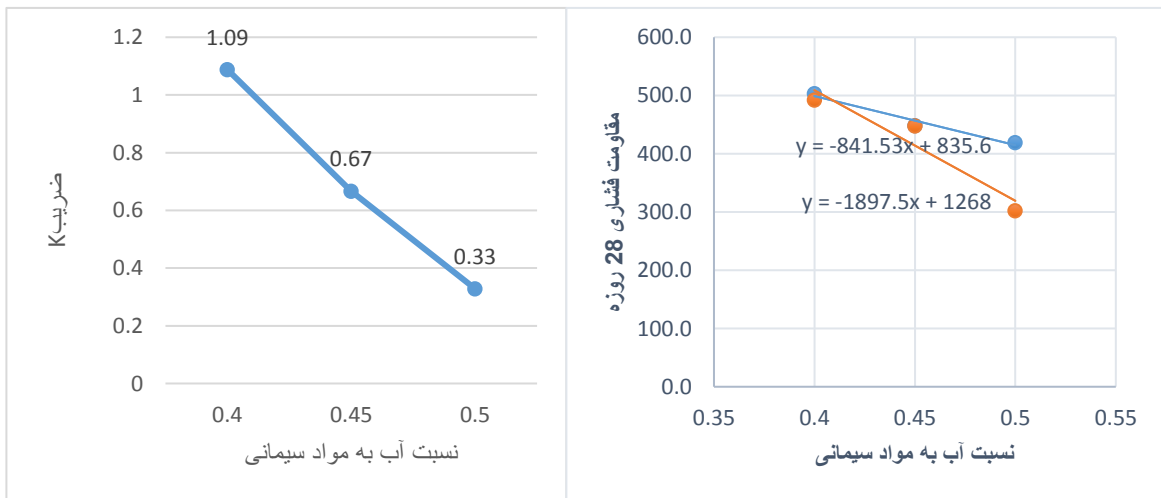
شکل ۴-۲۶: ضریب K و مقایسه بتن خودتراکم حاوی پوزولان زئولیت ۱۵٪ با بتن شاهد

شکل ۴-۲۷: ضریب K و مقایسه بتن خودتراکم حاوی پوزولان سرپاره کوره آهن‌گدازی ۲۵٪ با بتن شاهد

شکل ۴-۲۸: ضریب K و مقایسه بتن خودتراکم حاوی پوزولان سرپاره کوره آهن‌گدازی ۳۵٪ با بتن شاهد

شکل ۴-۲۹: ضریب K و مقایسه بتن خودتراکم حاوی پوزولان سرپاره کوره آهن‌گدازی ۱۵٪ با بتن شاهد

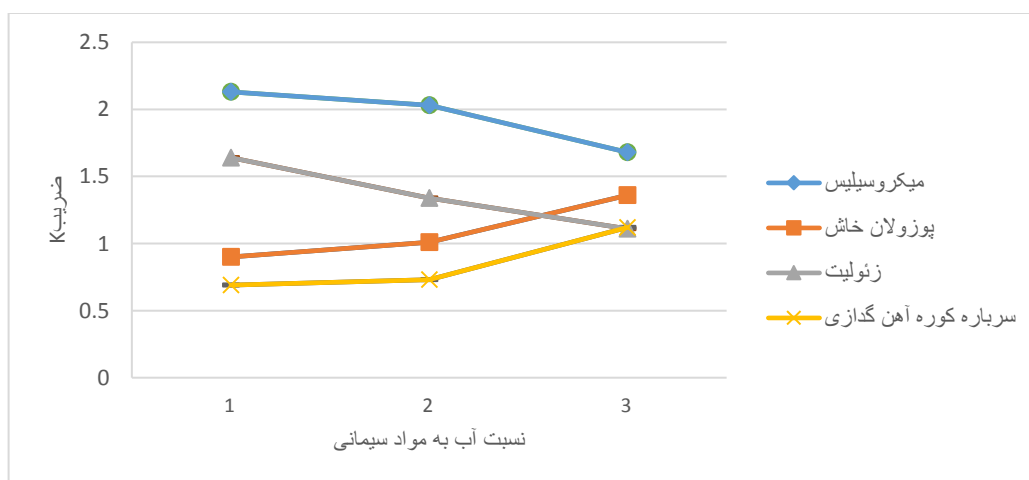
همان طور که ملاحظه می گردد با افزایش نسبت آب به مواد سیمانی در محدوده ۰/۴۰ الی ۰/۵۰ در بتن های حاوی میکروسیلیس مقدار ضریب K رو به افزایش است و این در حالی است که در بتن های حاوی پوزولان خاش، زئولیت و سرباره کوره آهن گدازی بدین گونه نمی باشد و با افزایش نسبت آب به مواد سیمانی مقادیر ضریب K کاهش می یابد.

نتایج ضریب K پس از بررسی و میانگین گیری نتایج با توجه به افزایش درصد مصرف هر نوع پوزولان در طرح های مخلوط بتن خودتراکم در جدول ۴-۴ و شکل ۴-۳ ارائه گردیده است.

جدول ۴-۴: نتایج ضریب K برای پوزولان های مصنوعی و طبیعی در بتن خودتراکم

محدوده مصرف	میکروسیلیس	پوزولان خاش	زئولیت	سرباره کوره آهن گدازی
۱	۲/۱۳	۰/۹۰	۱/۶۴	۰/۶۹
۲	۲/۰۳	۱/۰۱	۱/۳۴	۰/۷۳
۳	۱/۶۸	۱/۳۶	۱/۱۱	۱/۱۲

نکته: منظور از محدوده مصرف ۱، ۲ و ۳ این است که با افزایش درصد مصرف هر نوع پوزولان در طرح های مخلوط بتن خودتراکم نیز اعداد ۱، ۲ و ۳ تعریف شده است.

شکل ۴-۳: نتایج ضریب K برای پوزولان های مصنوعی و طبیعی در بتن خودتراکم

با توجه به بررسی‌های انجام‌شده نتیجه می‌گیریم که با افزایش مصرف پوزولان‌های میکروسیلیس و زئولیت در طرح‌های مخلوط بتن خودتراکم ضریب K کاهش می‌یابد و در پوزولان‌های خاش و سرباره کوره آهن-گدازی این‌گونه نبوده و افزایش مصرف در طرح‌های مخلوط بتن خودتراکم سبب افزایش مقادیر ضریب K می‌گردد.

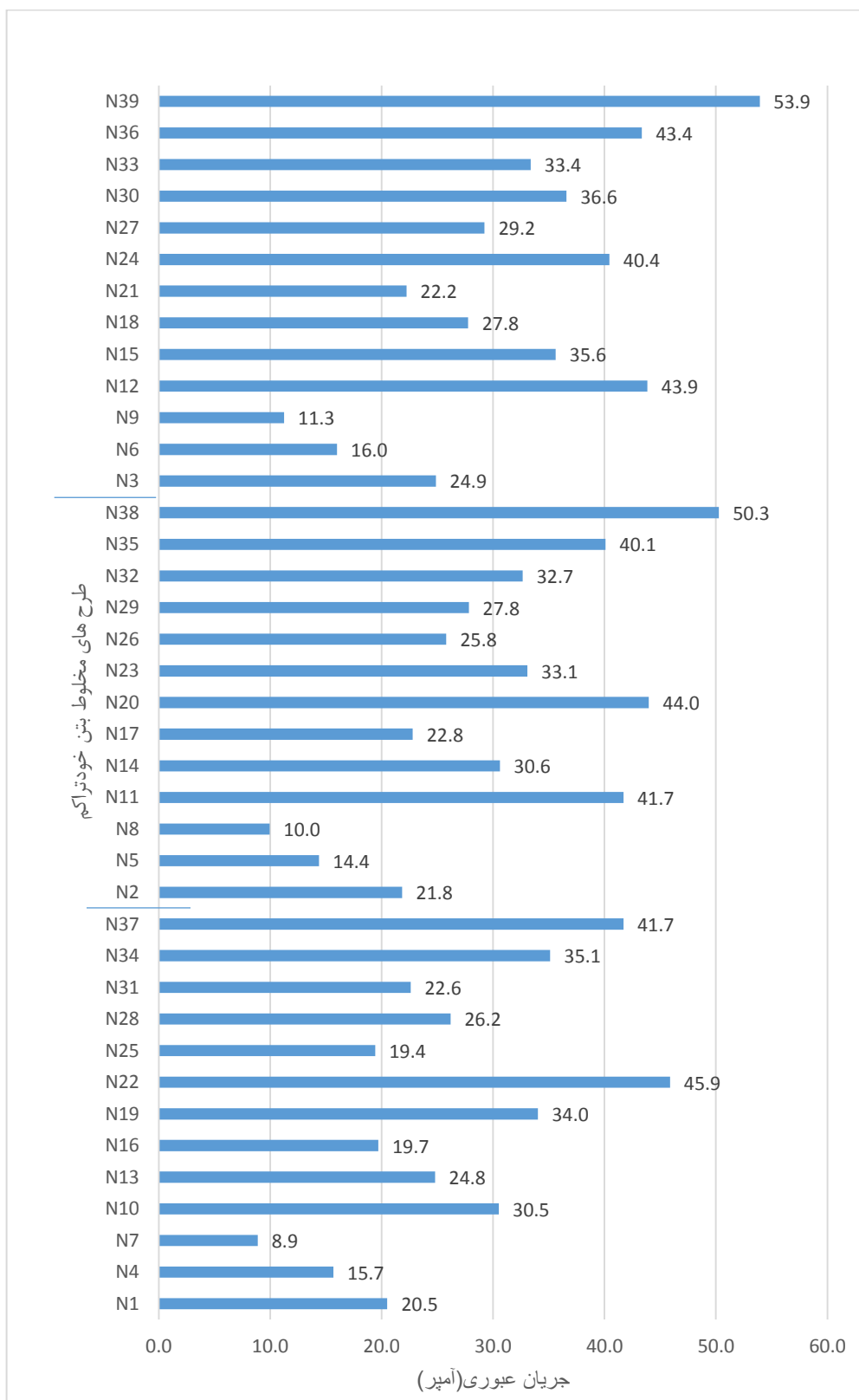
در جدول ۴-۵ مقادیر ضریب K برای پوزولان‌های مصرفی در بتن خودتراکم ساخته‌شده در این تحقیق آورده شده است.

جدول ۴-۵: مقادیر ضریب K برای پوزولان‌های مصرف‌شده در بتن خودتراکم

نام پوزولان مصرفی	محدوده نسبت آب به مواد سیمانی	ضریب K
میکروسیلیس	۰/۴۰ - ۰/۵۰	۱/۷۰ - ۲/۲۰
خاش	۰/۴۰ - ۰/۵۰	۰/۹۰ - ۱/۴۰
زئولیت	۰/۴۰ - ۰/۵۰	۱/۱۰ - ۱/۶۰
سرباره کوره آهن‌گدازی	۰/۴۰ - ۰/۵۰	۰/۷۰ - ۱/۱۵

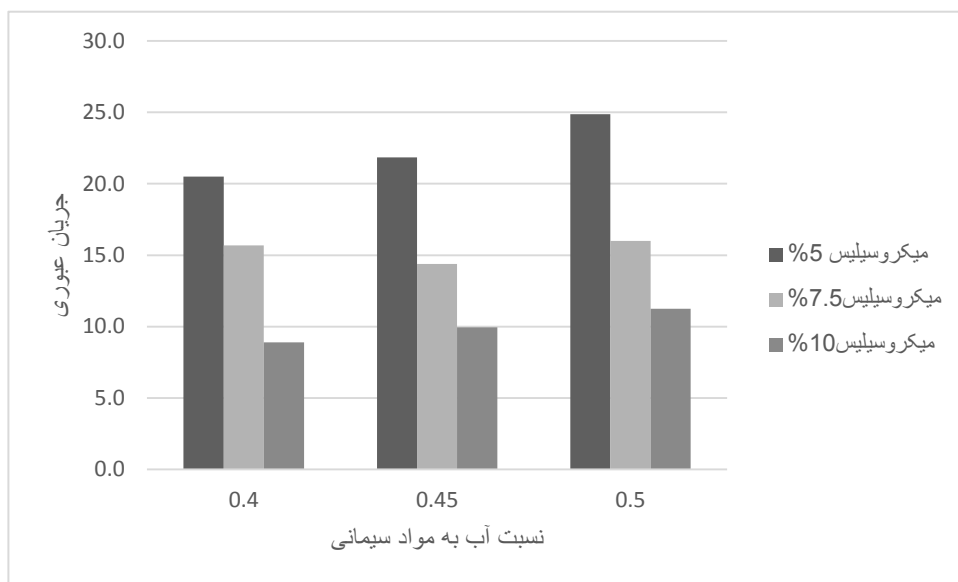
۳-۳-۴ نتایج آزمایش هدایت الکتریکی

در آزمایش هدایت الکتریکی به‌طور کلی می‌توان گفت که نسبت آب به مواد سیمانی رابطه مستقیمی با جریان عبوری نمونه‌های آزمایش‌شده دارد و هرچه نسبت آب به مواد سیمانی افزایش یابد؛ مقدار جریان عبوری در نمونه‌های ساخته‌شده افزایش می‌یابد. با مشاهده شکل ۴-۳۱ می‌توان ارتباط بین نسبت آب به مواد سیمانی و آزمایش هدایت الکتریکی را ملاحظه نمود.

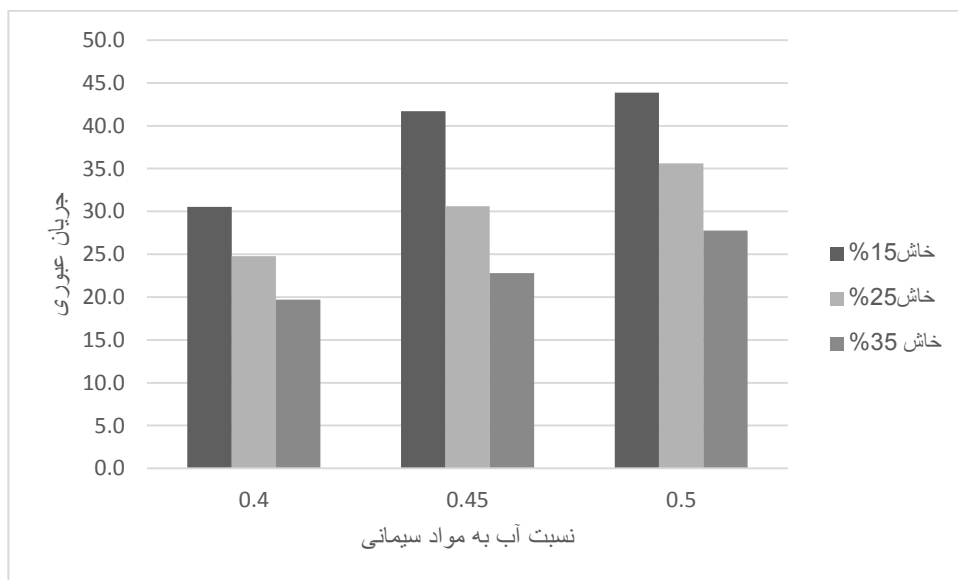

شکل ۴-۳۱: ارتباط بین نسبت آب به مواد سیمانی و آزمایش هدایت الکتریکی

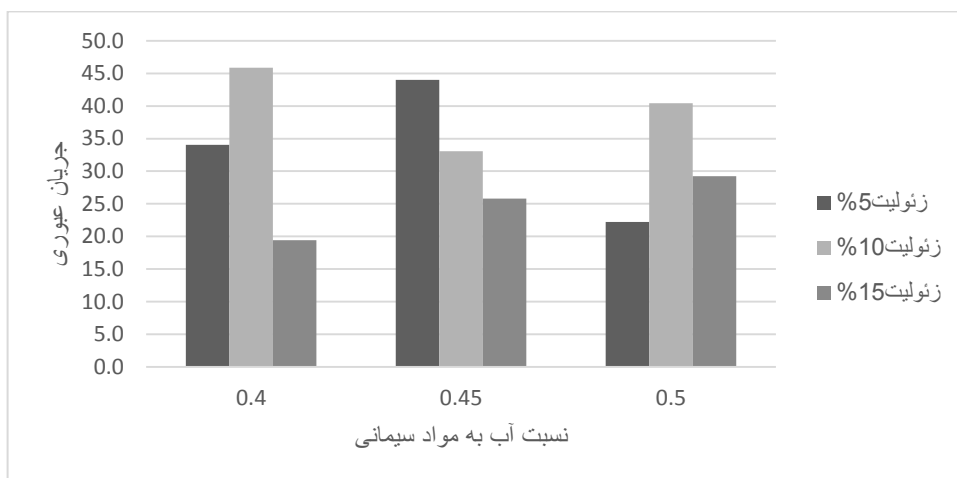
همچنین با بررسی شکل‌های ۴-۳۲ الی ۴-۳۵ شاهد آن هستیم که با افزایش درصد مصرف پوزولان‌هایی نظیر میکروسیلیس، خاش و سرباره کوره آهن‌گدازی مقدار جریان عبوری در نمونه‌ها کاهش یافته و در پوزولان زئولیت نتایج تغییر چندانی نمی‌کند.

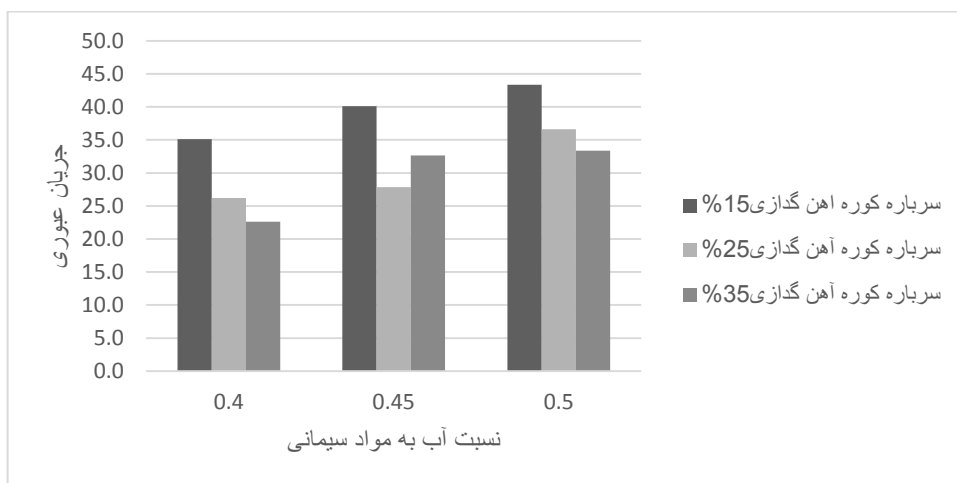
شکل ۴-۳۲: نتیجه آزمایش هدایت الکتریکی در بتن خودتراکم حاوی میکروسیلیس

شکل ۴-۳۳: نتیجه آزمایش هدایت الکتریکی در بتن خودتراکم حاوی پوزولان خاش

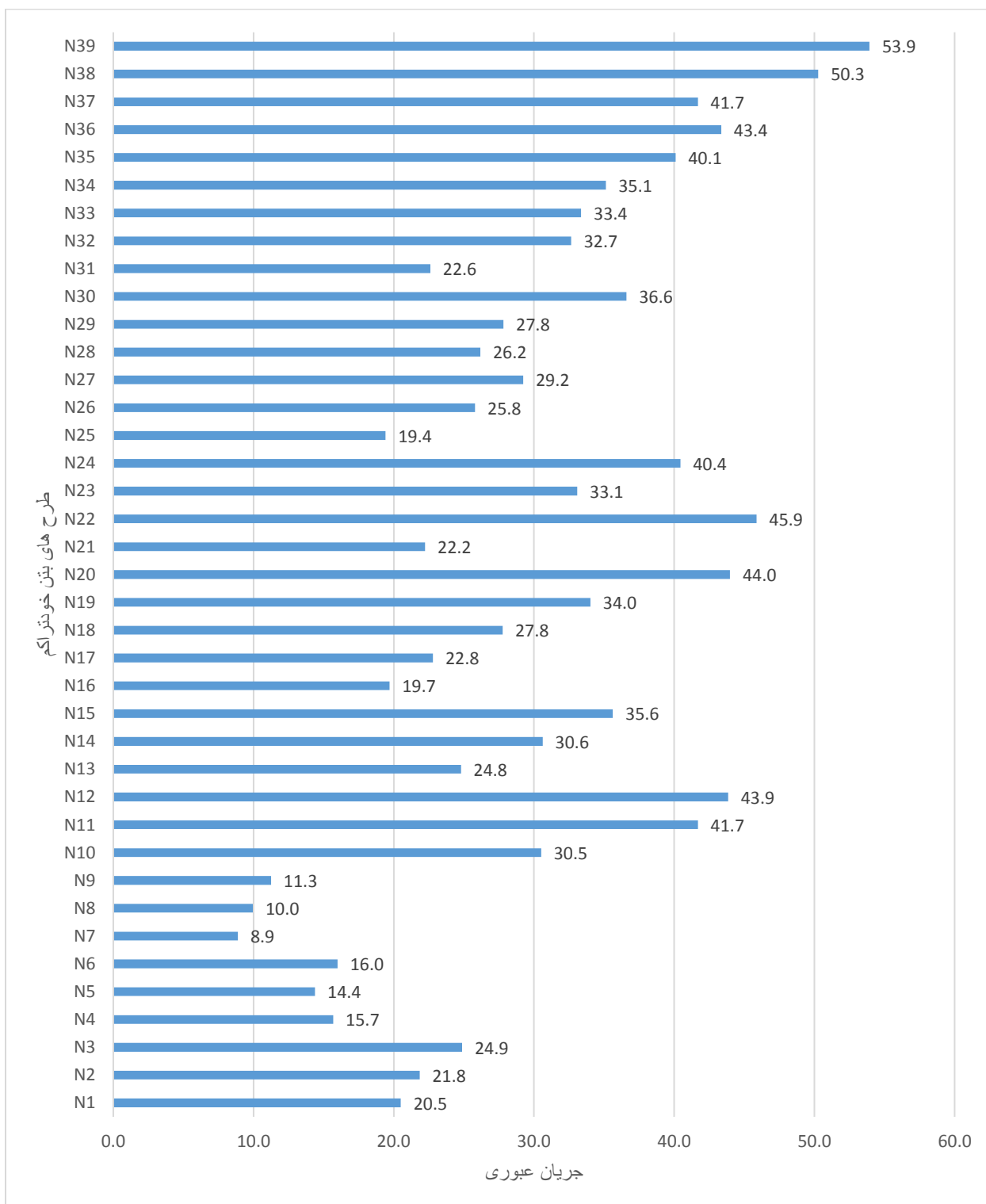
شکل ۴-۳۴: نتیجه آزمایش هدایت الکتریکی در بتن خودتراکم حاوی زنولیت

شکل ۴-۳۵: نتیجه آزمایش هدایت الکتریکی در بتن خودتراکم حاوی سرباره کوره آهن گدازی

با توجه به شکل ۴-۳۶ می توان گفت که استفاده از پوزولان های طبیعی و مصنوعی موجب کاهش جریان

عبوری نسبت به نمونه های شاهد بدون استفاده از پوزولان گردیده و افزایش دوام بتن را در پی دارد.

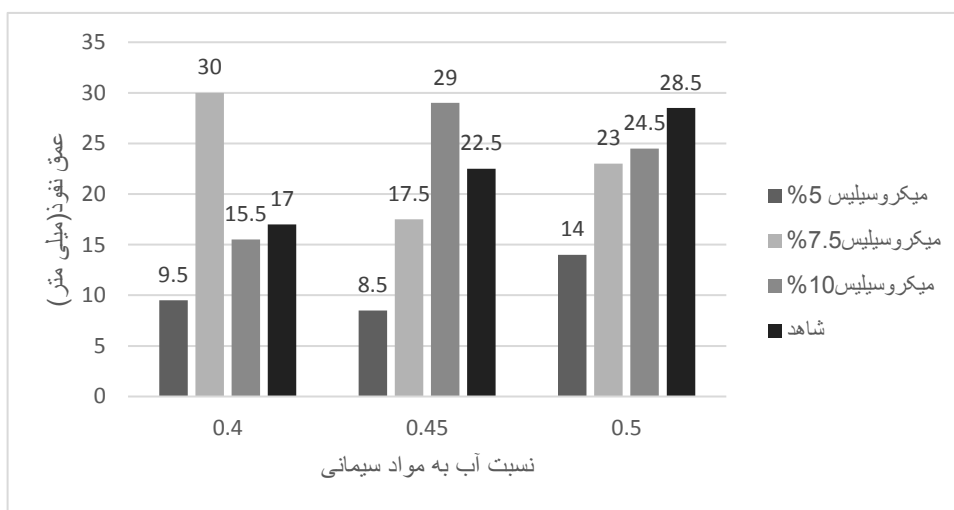

شکل ۴-۳۶: نتایج آزمایش هدایت الکتریکی در بتن خودترکام

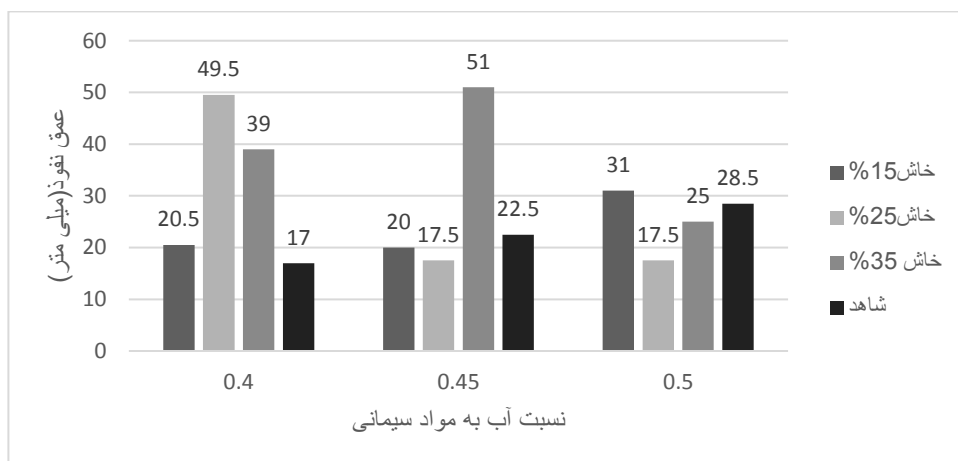
بیشترین مقدار جریان عبوری در آزمایش هدایت الکتریکی در طرح شماره N۳۹ مربوط به نمونه شاهد با نسبت آب به مواد سیمانی ۰/۵۰ و کمترین مقدار جریان عبوری مربوط به طرح شماره N۷ مربوط به نمونه حاوی ۱۰٪ میکروسیلیس با نسبت آب به مواد سیمانی ۰/۴۰ می‌باشد. بتن‌های خودتراکم حاوی میکروسیلیس در ۳ حالت مصرف مختلف و همچنین زئولیت ۱۵٪ و سرباره کوره آهن‌گدازی ۲۵٪ و ۳۵٪ بهترین نتایج آزمایش هدایت الکتریکی را داشته و می‌توان تفسیر نمود که برای افزایش دوام بتن‌های خودتراکم بهتر است از این نوع پوزولان‌ها استفاده نمود.

۴-۳-۴ نتایج آزمایش عمق نفوذ آب تحت فشار

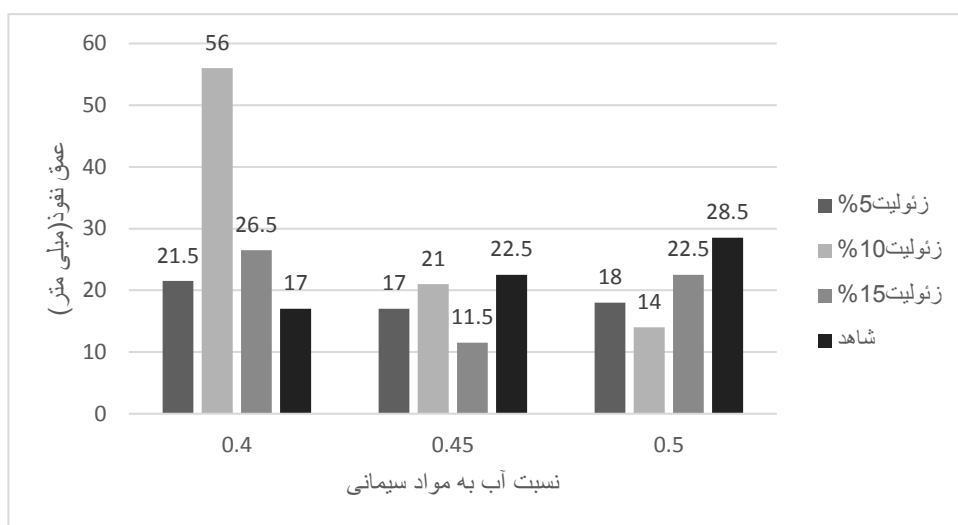
نتایج آزمایش عمق نفوذ آب تحت فشار در طرح‌های مخلوط بتن خودتراکم حاوی پوزولان طبیعی و مصنوعی در مقایسه با بتن خودتراکم شاهد مطابق شکل‌های ۴-۳۷ الی ۴-۴۰ می‌باشد.

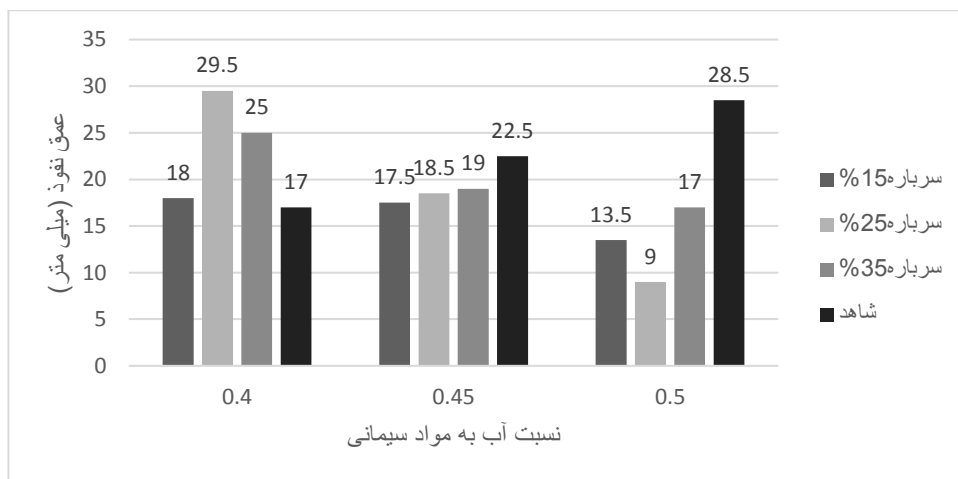
شکل ۴-۳۷: مقایسه نتیجه آزمایش عمق نفوذ آب تحت فشار در نمونه‌های حاوی میکروسیلیس با نمونه شاهد

شکل ۳۸-۴: مقایسه نتیجه آزمایش عمق نفوذ آب تحت فشار در نمونه‌های حاوی پوزولان خاش با نمونه شاهد

شکل ۳۹-۴: مقایسه نتیجه آزمایش عمق نفوذ آب تحت فشار در نمونه‌های حاوی زئولیت با نمونه شاهد

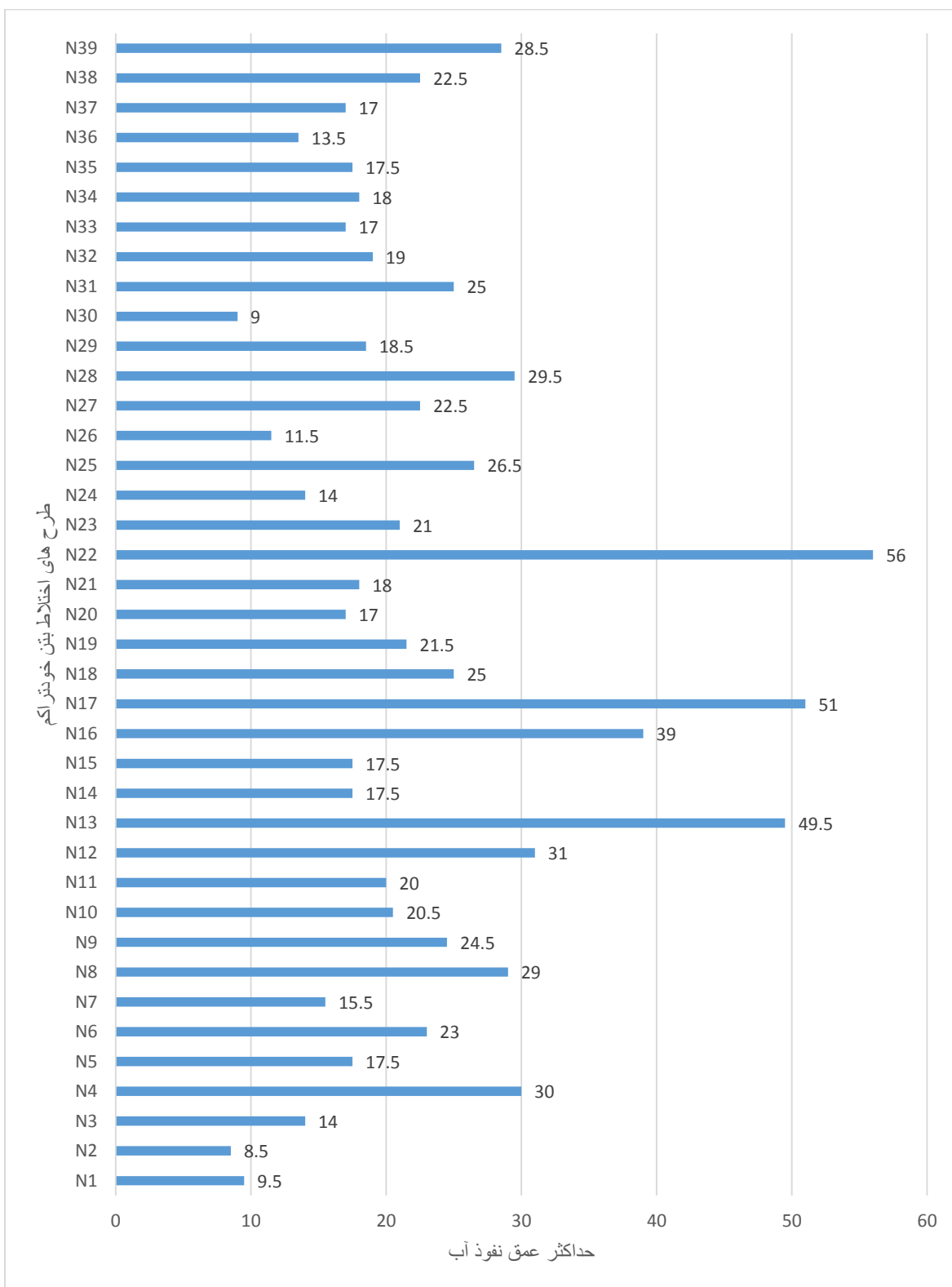

شکل ۴۰-۴: مقایسه نتیجه آزمایش عمق نفوذ آب تحت فشار در نمونه‌های حاوی سرباره کوره آهن‌گدازی با نمونه شاهد

از مقایسه نمودارهای عمق نفوذ آب تحت فشار در طرح‌های حاوی پوزولان‌های طبیعی و مصنوعی با نمونه شاهد نتیجه می‌شود که استفاده از پوزولان‌های طبیعی و مصنوعی سبب کاهش عمق نفوذ آب نیز می‌گردد. همچنین بایستی دقت کافی در میزان مصرف پوزولان‌ها برای افزایش دوام بتن نیز صورت پذیرد. کمترین عمق نفوذ آب تحت فشار در طرح N۲ به مقدار ۸/۵ میلی‌متر و بیشترین عمق نفوذ آب تحت فشار در طرح N۲۲ به مقدار ۵۶ میلی‌متر مشاهده می‌شود. از بررسی کلی آزمایش عمق نفوذ آب تحت فشار و مقایسه با نمونه‌های شاهد ملاحظه می‌گردد که بهترین نتایج آزمایش مربوط به بتن‌های خودتراکم حاوی میکروسیلیس ۰.۵٪، زئولیت ۰.۵٪ و سرباره کوره آهن‌گدازی ۰.۱۵٪ می‌باشد.

ذکر این نکته حائز اهمیت است که خطای ناشی از انجام آزمایش عمق نفوذ آب تحت فشار به دلیل مصرف افزودنی فوق روان کننده جهت رسیدن به الزامات حالت خمیری غیرقابل اجتناب بوده و مصرف این ماده سبب افزایش هوازایی در بتن می‌گردد که در نتیجه موجب افزایش خلل و فرج در نمونه‌ها شده و افزایش عمق نفوذ را در بردارد؛ لذا توصیه می‌گردد برای افزایش دقت در انجام آزمایش عمق نفوذ آب تحت فشار در بتن‌های حاوی پوزولان‌های طبیعی و مصنوعی میزان مصرف افزودنی فوق روان کننده نیز مدنظر قرار گیرد. در نمودارهای فوق ملاحظه می‌گردد که در نسبت آب به مواد سیمانی ۰/۴۰ به دلیل افزایش مصرف فوق روان کننده و در نتیجه امکان هوازایی بیشتر در بتن خودتراکم نتایج آزمایش عمق نفوذ آب تحت فشار نیز دارای دقت کافی و مطلوبی نمی‌باشد و نسبت به نمونه‌های شاهد ساخته‌شده عمق نفوذ بیشتری را گزارش می‌کند.

در شکل ۴-۴۱ نتایج کلی آزمایش عمق نفوذ آب تحت فشار ملاحظه می‌گردد.

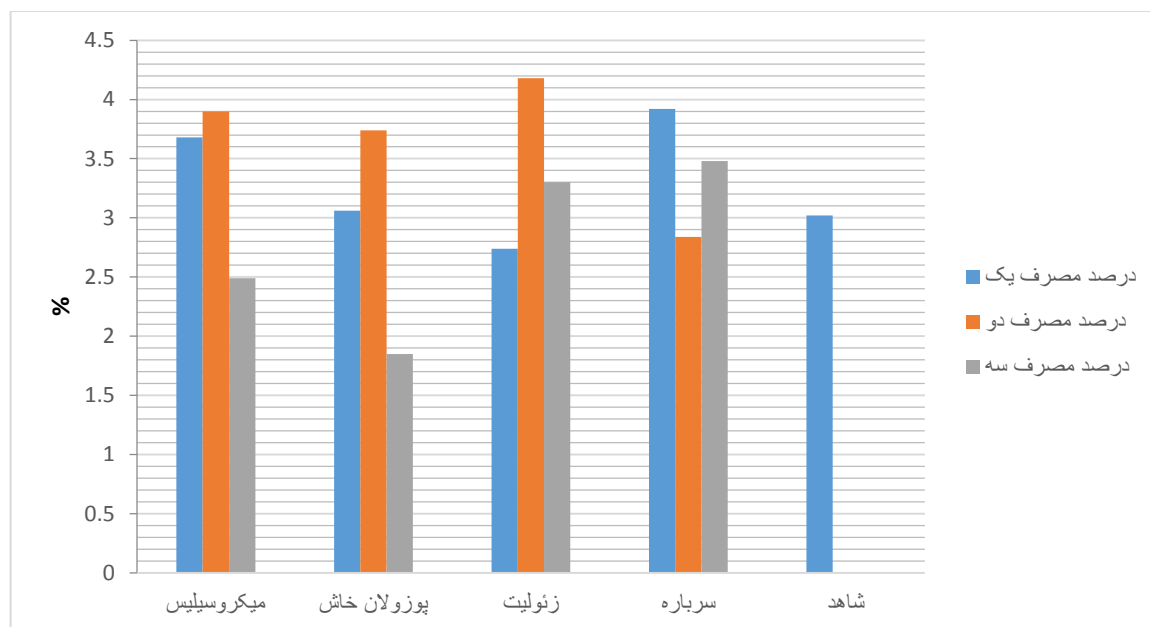

شکل ۴-۴۱: نتایج آزمایش عمق نفوذ آب تحت فشار

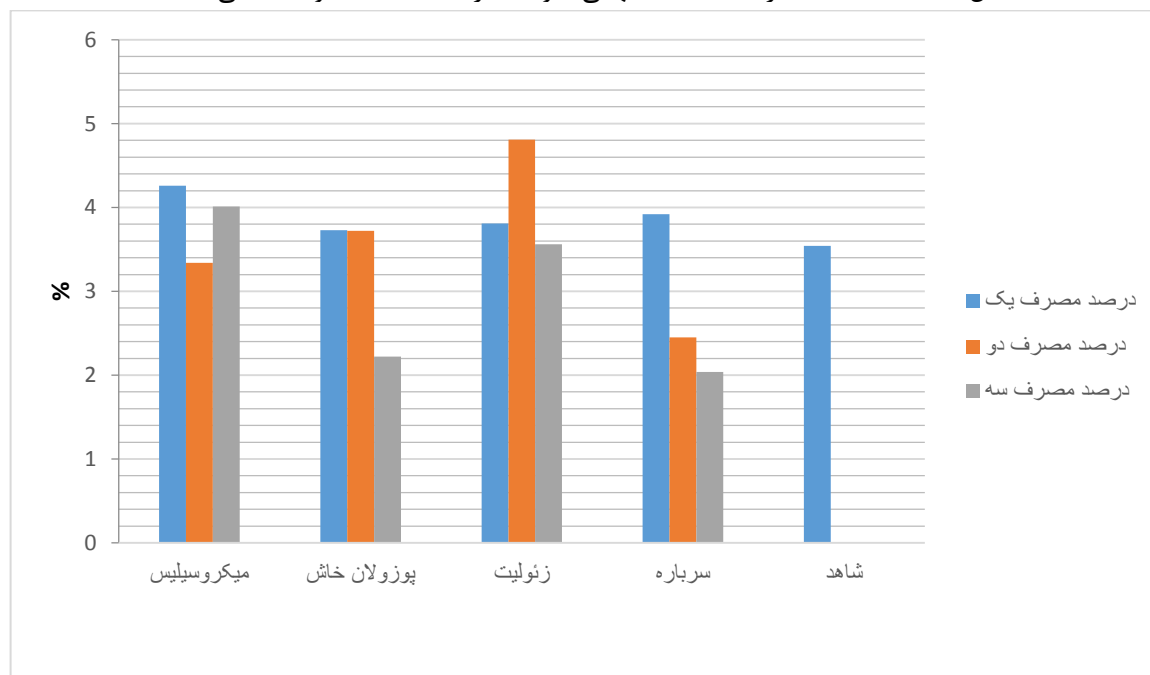
۴-۳-۵ نتایج آزمایش جذب آب نهایی

در شکل‌های ۴-۴ الی ۴-۴۴ تغییرات جذب آب نمونه‌ها با توجه به نوع پوزولان‌های مصرفی در سه نسبت

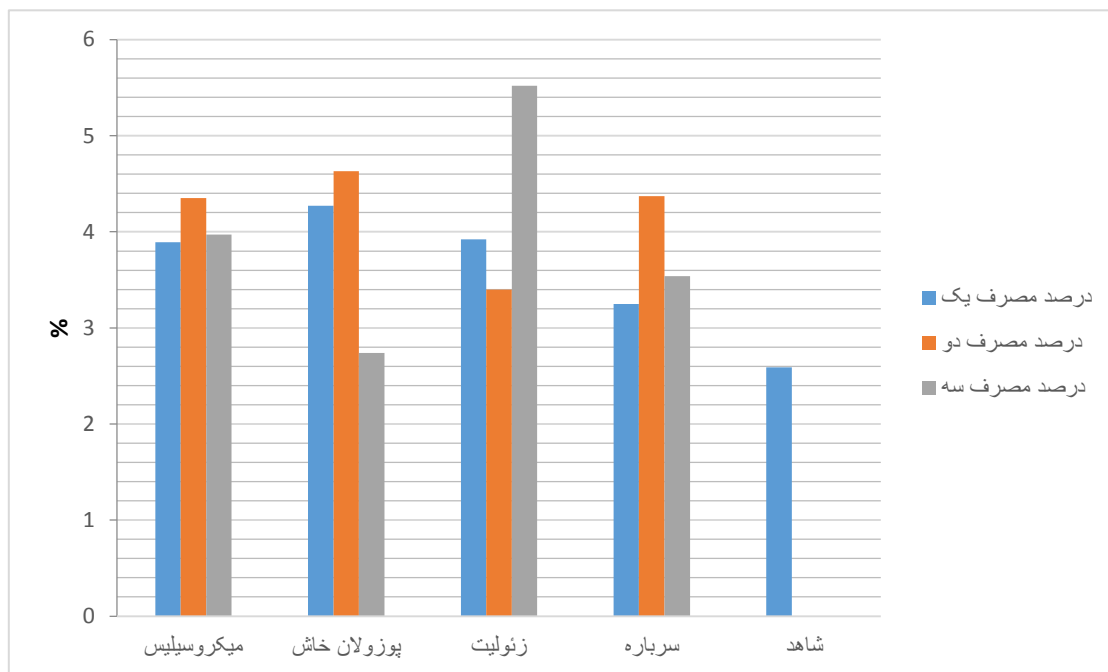
آب به مواد سیمانی نشان داده شده است.

شکل ۴-۴: مقایسه تغییرات جذب آب نهایی نمونه‌ها در نسبت آب به مواد سیمانی ۰/۴۰

شکل ۴-۴۳: مقایسه تغییرات جذب آب نهایی نمونه‌ها در نسبت آب به مواد سیمانی ۰/۴۵

شکل ۴-۴۴: مقایسه تغییرات جذب آب نهایی نمونه‌ها در نسبت آب به مواد سیمانی ۰/۵۰

نتایج تغییرات جذب آب نمونه‌ها نشان می‌دهند که پوزولان خاش در جایگزینی ۳۵٪ نسبت به نمونه‌های شاهد دارای بیشترین کاهش جذب آب در نمونه‌ها می‌باشند. می‌توان عامل افزایش شاخص دوام در پوزولان خاش را در درصد بالای مصرف آن و ایجاد بافت مناسب دانست.

فصل پنجم

ملاحظات فنی، اجرایی و اقتصادی

۵-۱ ملاحظات فنی و اجرایی بتن خودتراکم

۵-۱-۱ تأمین مصالح

مدول نرمی ترکیب سنگ‌دانه‌های بتن خودتراکم از بتن معمولی کمتر می‌باشد و دارای بافت ریزتری نسبت به بتن معمولی است. معمولاً برای تأمین بافت ریزتر از موارد زیر استفاده می‌شود:

۱- افزایش سهم سنگ‌دانه‌های ریز مانند ماسه‌ها

۲- استفاده از فیلر (شامل پوزولان، پودر سنگ‌آهک، خاکستر بادی و یا حتی بعضاً سیمان ممکن است

نقش پرکننده نیز داشته باشد)

به‌طور کلی اصلاح بافت سنگ‌دانه‌ها. با بهره‌گیری از تکنولوژی و ماشین‌آلات صنعتی مدرن در معادن تولید ماسه شسته انجام‌شده و می‌توان مانع از شسته شدن بیش‌ازحد و هدر رفتن بخش ریزدانه ماسه‌ها شده و یا با مصالحی مانند ماسه‌بادی به‌صورت کنترل‌شده به اصلاح مصالح مبادرت نمود.

با توجه به موارد ذکرشده برای بتن خودتراکم تأمین سنگدان ریزتر و یا مواد افزودنی در دستور کار قرار می‌گیرد. در مقابل معمولاً درشت‌دانه در طرح وجود ندارد.

۵-۱-۲ نمونه‌برداری از مصالح

نمونه‌برداری از مصالح بتن شامل آب، سیمان عیناً می‌تواند برای تولید هر دو نوع بتن یکسان باشد؛ اما بخش مهم و ضروری کنترل بیشتر و نمونه‌برداری مستمر از سنگ‌دانه‌ها و مواد افزودنی برای بتن خودتراکم نسبت به بتن معمولی است.

نوع فوق روان‌کننده و مقدار مصرف آن در طرح مخلوط و اثرات آن بر کارایی بتن از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است. با تغییرات فوق روان‌کننده باید مقدار مصرف آن در طرح تعیین گردد و حتی در طول یک دوره (مثلاً ۱ ماه) در یک فوق روان‌کننده ثابت، توصیه می‌شود اثرات آن مجدد بررسی شود. همچنین بهتر

است درصد مواد جامد و غلظت فوق روان کننده‌هایی که به کارگاه وارد می‌شوند تعیین شود. مقدار مصرف فوق روان کننده و تأثیراتی که بر کاهش آب و مقاومت فشاری می‌گذارند، زمان عملکرد آن‌ها در بتن و نوع تغییر بر کارایی بتن و غیره ارزیابی شود. به هر حال باید تمامی فوق روان کننده‌ها در یک طرح مخلوط پایه استفاده شود و نهایتاً نسبت مقدار مصرف به قیمت باید برای فوق روان کننده‌هایی که مناسب تشخیص داده شده است تعیین و سپس تصمیم‌گیری در مورد تهیه آن‌ها صورت پذیرد. استفاده از فوق روان کننده‌هایی که در واقع به نام بتن خودتراکم (به دلیل وجود کمی مواد قوام آور در آن‌ها) معرفی می‌شوند ارجحیت دارد.

بتن خودتراکم نسبت به رطوبت سنگ‌دانه‌ها، درصد عبوری از الک ۲۰۰ و همچنین دانه‌بندی به خصوص حداکثر اندازه واقعی سنگ‌دانه حساسیت بیشتری نسبت به بتن معمولی دارد و باید با دقت بیشتری کنترل این موارد صورت پذیرد.

ضروری است با ورود ماسه‌بادی به کارگاه نمونه‌گیری صورت گرفته و آزمایش‌های لازم مانند دانه‌بندی (الک و هیدرومتری)، عبوری از الک ۲۰۰ نیز مشخص شود. برای پذیرش ماسه‌بادی وارد شده به کارگاه و معیار قابل‌پذیرش در مورد یکنواختی مصالح، دانه‌بندی (الک و هیدرومتری) در دوره‌های مختلف باهم مطابقت داده می‌شود.

اغلب آزمایش‌های سنگ‌دانه‌های ریز مانند چگالی، دانه‌بندی و غیره، روی دیگر مصالح سنگی از جمله ماسه‌بادی و پودر سنگ‌آهک قابل انجام است. توجه به این نکته ضروری است که جذب آب مصالح پرکننده مانند پودر سنگ و پوزولان در نسبت آب به سیمان واقعی بسیار مؤثر است. برای تعیین جذب آب این مصالح (فیلرها) استاندارد وجود ندارد اما می‌توان به روش‌های پیشنهادی آن را تعیین نمود. به‌عنوان مثال هنگام تعیین جذب آب ماسه‌ها، می‌توان ابتدا ماسه و پُرکننده (Filler) را با نسبت‌های موردنظر در طرح مخلوط بتن با یکدیگر ترکیب نموده و سپس جذب آب ماسه را تعیین و در طراحی مدنظر قرارداد.

بدین صورت جذب آب پُرکننده در جذب آب ماسه‌ها تأثیر گذاشته است. همچنین می‌توان با اشباع کردن ریزدانه‌ها قبل از ترکیب با مخلوط از خطاهای جذب آب ریزدانه‌ها ممانعت نمود.

۵-۱-۳ انبار کردن مصالح

برای انبار کردن مصالح سنگی در بتن خودتراکم رعایت موارد زیر اهمیت ویژه دارد:

۱- سنگ‌دانه‌ها باید به نحوی انبار گردند که جداسدگی در آن‌ها به حداقل برسد.

۲- ضروری است که آب سنگ‌دانه‌های ورودی به کارگاه زهکشی گردد به نحوی که از تجمع آب در آن‌ها جلوگیری به عمل آید و سنگ‌دانه‌ها با رطوبت یکنواخت در طرح مخلوط مورد استفاده قرار گیرند.

۳- لازم است از تابش مستقیم آفتاب در تابستان که موجب تغییر در دما و رطوبت انباشته مصالح می‌شود ممانعت به عمل آید. بهتر است از یخ زدن سطح سنگ‌دانه‌های انبارشده در زمستان جلوگیری شود و همچنین شرایط جوی باعث از بین رفتن فیلر مصالح نشود.

به دلیل وجود رس در ماسه‌بادی، باید از کلوخه شدن آن با روش‌هایی مانند مرطوب نگه‌داشتن ماسه‌بادی (به صورتی که رطوبت کل یکسان باشد)، ممانعت به عمل آید. تجربیات نشان داده است که پودر سنگ نیز امکان کلوخه شدن تحت تأثیر رطوبت محیط و یا در هنگام افزودن به بچینگ به دلیل خشک بودن را دارد. برای انبار این مصالح باید تدابیر لازم اتخاذ شود. لازم به ذکر است شرایط کنترل دمای سنگ‌دانه‌ها در تابستان و زمستان در هردو نوع بتن یکسان است.

۵-۱-۴ توزین مصالح، نسبت‌ها، ساخت و پذیرش بتن خودتراکم در کارگاه

مخلوط‌کن‌های دارای پره چرخان (Forced Action) شامل مخلوط‌کن‌های نوع paddle، مخلوط‌کن‌های ریزشی آزاد (Free Fall) شامل تراک میکسرها و سایر انواع مخلوط‌کن می‌تواند بکار رود لیکن مخلوط‌کن نیرویی (Force action mixers) و مخلوط‌کن‌های تغاری (پره جدا از دیگ) ارجحیت دارد و موجب

کاهش زمان اختلاط می‌گردد. مدت اختلاط تابع عواملی مانند شرایط محیطی و دمای مصالح، نوع بتن و اجزاء تشکیل‌دهنده بتن، میزان کارایی بتن، نوع مخلوط‌کننده و حجم مخلوط (بچینگ)، مدت اختلاط و غیره دارد که در آزمایش‌های عملی کارگاهی باید مشخص شود. به‌طور کلی زمان مخلوط برای بتن خودتراکم طولانی‌تر از بتن‌های معمولی و سنتی است. این مسئله به علت حجم بالاتر خمیر سیمان و همچنین افزایش زمان لازم برای فعال شدن فوق روان‌کننده می‌باشد. البته افزایش زمان مخلوط شدن بتن خودتراکم با توجه به روند انتقال بتن و بتن‌ریزی هیچ‌گونه تأثیر منفی در سرعت تولید ندارد. زمان افزودن افزودنی‌ها از اهمیت برخوردار است و با هماهنگی تولیدکننده افزودنی روش کار باید مشخص شود. اگر بخواهیم روانی بتن را پس از مخلوط اولیه اصلاح کنیم، می‌توان از افزودنی‌ها استفاده نمود. همچنین قبل از توزیع در بچینگ، مواد افزودنی مختلف نباید با یکدیگر مخلوط شوند، مگر اینکه تولیدکننده این مواد صراحتاً این عمل را بلامانع بداند. در انتها لازم به ذکر است که نوع افزودن مصالح در بچینگ، نوع مخلوط‌کن و به‌طور کلی شرایط واقعی کارگاه بهتر است که در آزمایشگاه نیز مدنظر قرار گیرد.

کنترل کیفیت باید توسط افراد مجرب و با دانش فنی انجام شود. بهتر است طرح مخلوط‌ها قبل از ساخت در آزمایشگاه ساخته‌شده تا در طرح مخلوط اجرایی و نهایی مشکلات کارایی و فاز خمیری به حداقل برسد. در مراحل اولیه بهتر است تمام آزمایش‌های فاز خمیری تا حد امکان در اجرا انجام شود و سپس به انجام تعداد آزمایش‌های فاز خمیری کمتر از جمله، جریان اسلامپ، شاخص پایداری چشمی و زمان پهن‌شدگی ۵۰ سانتی‌متر ممکن است بتوان اکتفا نمود. نمونه‌گیری از بتن خودتراکم باید بدون هیچ‌گونه ضربه و لرزشی صورت پذیرد.

۵-۱-۵ قالب‌بندی، بتن‌ریزی، تراکم و پرداخت بتن خودتراکم

شرایط و دمای محیط، بتن، قالب برای بتن خودتراکم عیناً می‌تواند مانند بتن معمولی باشد. قالب‌ها از نوع فولادی بوده و باید قبل از بتن‌ریزی به‌خوبی تمیز گردند. قابل توجه است که روغن قالب اضافی می‌تواند

باعث لک شدن بر روی سطح بتن، حفظ حباب هوا و یا دیگر نقایص شود. روغن قالب باید از نوعی باشد که این امکان را بدهد تا هوا به طرز کنترل شده‌ای حرکت و از بتن خارج شود. یک روغن قالب غلیظ، زمانی که با قالب نفوذناپذیر مورد استفاده قرار می‌گیرند به علت لزجت بالا اجازه خروج هوا به نحو کامل را نمی‌دهند. این باعث می‌شود حباب‌های هوا به سطح قالب بچسبند و باعث ایجاد حفره در سطح بتن گردند. انتقال بتن خودتراکم همانند بتن معمولی به محل پروژه‌ها صورت می‌پذیرد.

برای بتن خودتراکم نیاز به هیچ‌گونه تراکم (داخلی و خارجی) نبوده و می‌توان با تعداد نیروی کاری کمتر کار را پیش بُرد. ذکر این نکته ضروری است که کوچک‌ترین تراکم داخلی یا خارجی موجب جداشدگی در بتن خودتراکم می‌شود.

هرچند بتن خودتراکم با بتن‌های قبلاً ریخته شده پیوند خوبی برقرار می‌کند اما توصیه می‌شود بتن‌ریزی در یک مرحله صورت پذیرد تا از ایجاد درز سرد جلوگیری شود.

بتن خود تراکم سریع‌تر از بتن معمولی خشک می‌شود اما پدیده آب انداختگی در این بتن یا ناچیز است و یا کلاً وجود ندارد. بنابراین عمل‌آوری اولیه باید هر چه زودتر پس از ریختن بتن آغاز شود تا خطر ترک‌خوردگی ناشی از جمع شدگی خمیری به حداقل برسد.

۵-۲ برآورد اقتصادی بتن خودتراکم

هزینه طرح‌های آزمایشگاهی در جدول ۵-۱ باقیمت‌های ۳ ماهه اول سال ۱۳۹۶ در شهر مشهد ارائه شده است. هزینه ساخت یک مترمکعب بتن خودتراکم و درصد سهم هزینه هر جز بتن در جدول ۵-۲ آورده شده است.

جدول ۵-۱: قیمت مصالح بر اساس ۳ ماهه اول ۱۳۹۶ شهر مشهد

مصالح	قیمت یک کیلوگرم (ریال)
نخودی	۸۰
ماسه	۱۲۰
ماسه بادی	۱۲۰
سیمان	۱۲۰۰
میکروسیلیس	۶۰۰۰
پوزولان خاش	۱۱۰۰
زئولیت	۲۰۰۰
سرباره	۱۲۰۰
فوق روان کننده	۷۰۰۰۰

جدول ۵-۲: هزینه طرح مخلوط‌های آزمایشگاهی بتن خودتراکم

هزینه تولید هر مترمکعب (ریال)	درصد هزینه هر جز بتن از کل هزینه ساخت طرح در مخلوط							نام طرح
	فوق روان کننده	پوزولان	سیمان	پودر سنگ	ماسه بادی	ماسه	نخودی	
۹۳۰۶۴۷	۱۱	۱۴	۵۵	۱	۱	۱۳	۴	N۱
۸۷۰۹۹۵	۵	۱۵	۵۹	۱	۱	۱۴	۵	N۲
۸۱۹۱۷۹	۰	۱۶	۶۳	۱	۱	۱۴	۵	N۳
۹۳۵۳۸۳	۵	۲۲	۵۳	۱	۱	۱۳	۴	N۴
۹۴۸۷۲۳	۸	۲۱	۵۳	۱	۱	۱۲	۴	N۵
۹۰۳۲۸۳	۴	۲۲	۵۵	۱	۱	۱۳	۴	N۶

ادامه جدول ۵-۲: هزینه طرح مخلوط‌های آزمایشگاهی بتن خودتراکم

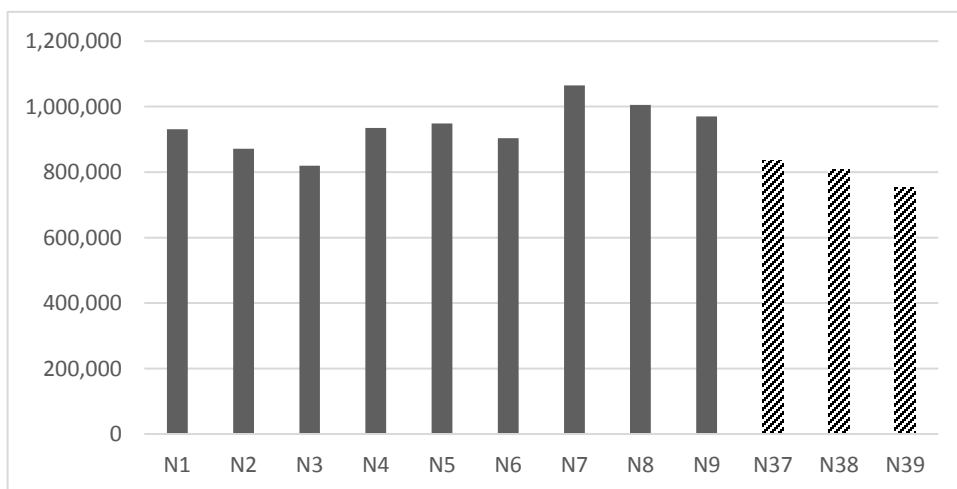
۱۰۶۵۴۰۱	۱۲	۲۵	۴۵	۱	۱	۱۱	۴	N۷
۱۰۰۵۰۲۰	۸	۲۷	۴۸	۱	۱	۱۲	۴	N۸
۹۷۰۱۶۵	۵	۲۸	۵۰	۱	۱	۱۲	۴	N۹
۸۷۴۱۴۷	۱۷	۸	۵۲	۱	۱	۲۵	۵	N۱۰
۸۲۵۴۰۲	۱۳	۹	۵۵	۱	۱	۱۵	۵	N۱۱
۸۰۲۳۱۰	۱۱	۹	۵۷	۱	۱	۱۵	۵	N۱۲
۹۱۴۰۸۷	۲۱	۱۳	۴۴	۱	۱	۱۴	۵	N۱۳
۸۵۵۰۵۶	۱۷	۱۴	۴۷	۱	۱	۱۵	۵	N۱۴
۸۲۸۰۳۰	۱۴	۱۵	۴۹	۱	۱	۱۵	۵	N۱۵
۱۱۰۲۵۴۴	۳۵	۱۶	۳۲	۱	۱	۱۲	۴	N۱۶
۹۲۷۳۵۱	۲۳	۱۹	۳۸	۱	۱	۱۴	۵	N۱۷
۸۳۶۵۹۸	۱۶	۲۱	۴۲	۱	۱	۱۵	۵	N۱۸
۸۷۴۱۲۲	۱۵	۵	۵۹	۱	۱	۱۴	۵	N۱۹
۸۵۹۱۳۹	۱۴	۵	۶۰	۱	۱	۱۴	۵	N۲۰
۸۱۶۲۹۸	۱۰	۶	۶۳	۱	۱	۱۴	۵	N۲۱
۱۰۰۸۶۰۰	۲۵	۹	۴۸	۱	۱	۱۲	۴	N۲۲
۹۱۶۹۴۵	۱۸	۱۰	۵۳	۱	۱	۱۳	۴	N۲۳
۸۴۶۳۶۴	۱۲	۱۱	۵۷	۱	۱	۱۴	۵	N۲۴
۹۸۱۰۵۸	۲۱	۱۴	۴۷	۱	۱	۱۳	۴	N۲۵
۹۴۴۷۹۶	۱۸	۱۴	۴۸	۱	۱	۱۳	۴	N۲۶
۸۹۵۶۶۲	۱۵	۱۵	۵۱	۱	۱	۱۳	۴	N۲۷
۹۴۹۴۱۵	۲۳	۱۴	۴۲	۱	۱	۱۴	۵	N۲۸

ادامه جدول ۵-۲: هزینه طرح مخلوط‌های آزمایشگاهی بتن خودتراکم

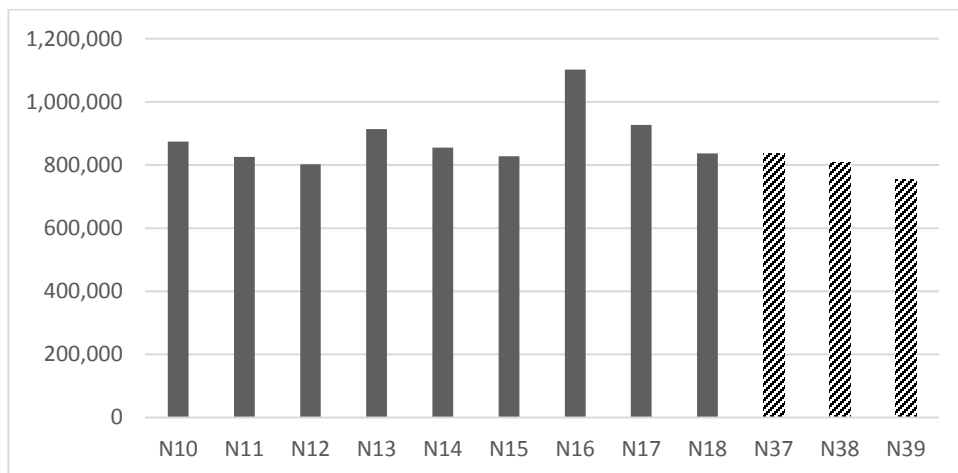
۸۹۹۰۰۲	۱۹	۱۵	۴۵	۱	۱	۱۴	۵	N۲۹
۸۵۰۶۲۷	۱۵	۱۶	۴۷	۱	۱	۱۴	۵	N۳۰
۹۹۱۸۳۹	۲۶	۱۹	۳۵	۱	۱	۱۳	۴	N۳۱
۸۷۹۹۳۲	۱۷	۲۱	۴۰	۱	۱	۱۴	۵	N۳۲
۸۵۳۲۴۵	۱۵	۲۲	۴۱	۱	۱	۱۵	۵	N۳۳
۸۵۹۸۹۲	۱۵	۹	۵۳	۱	۱	۱۵	۵	N۳۴
۸۵۳۹۵۰	۱۵	۹	۵۴	۱	۱	۱۵	۵	N۳۵
۸۲۰۱۶۸	۱۳	۱۰	۵۶	۱	۱	۱۵	۵	N۳۶
۸۳۵۵۲۰	۱۳	۰	۶۴	۱	۱	۱۵	۵	N۳۷
۸۰۷۶۶۱	۱۱	۰	۶۷	۱	۱	۱۵	۵	N۳۸
۷۵۴۰۰۱	۵	۰	۷۲	۱	۱	۱۶	۵	N۳۹

هزینه‌های هر مترمکعب تولید بتن خودتراکم حاوی پوزولان‌ها و مقایسه با بتن خودتراکم شاهد مطابق

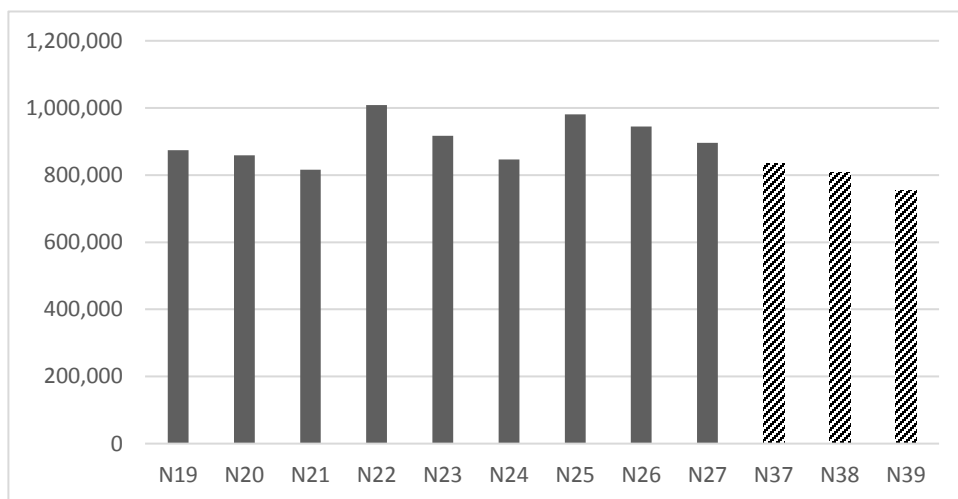
شکل‌های ۱-۵ الی ۴-۵ می‌باشد.

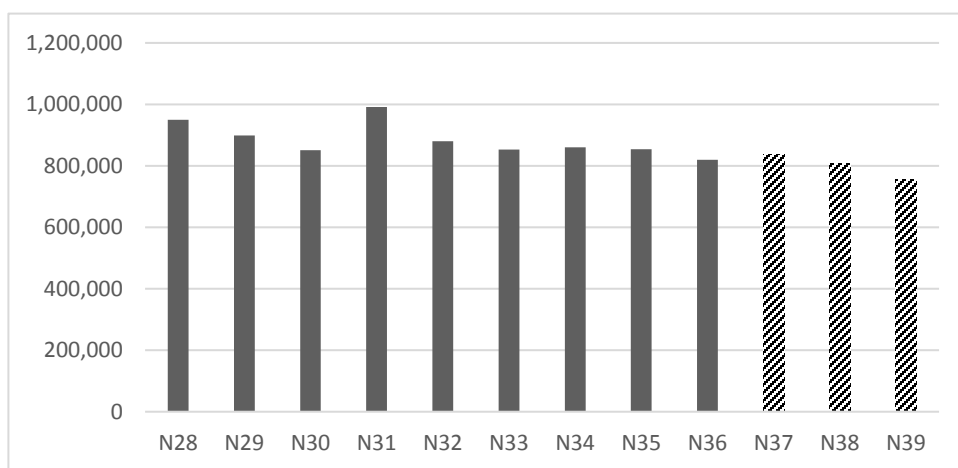
شکل ۱-۵: مقایسه قیمت تولید هر مترمکعب بتن خودتراکم حاوی میکروسیلیس با شاهد

شکل ۲-۵: مقایسه قیمت تولید هر مترمکعب بتن خودتراکم حاوی پوزولان خاش با شاهد

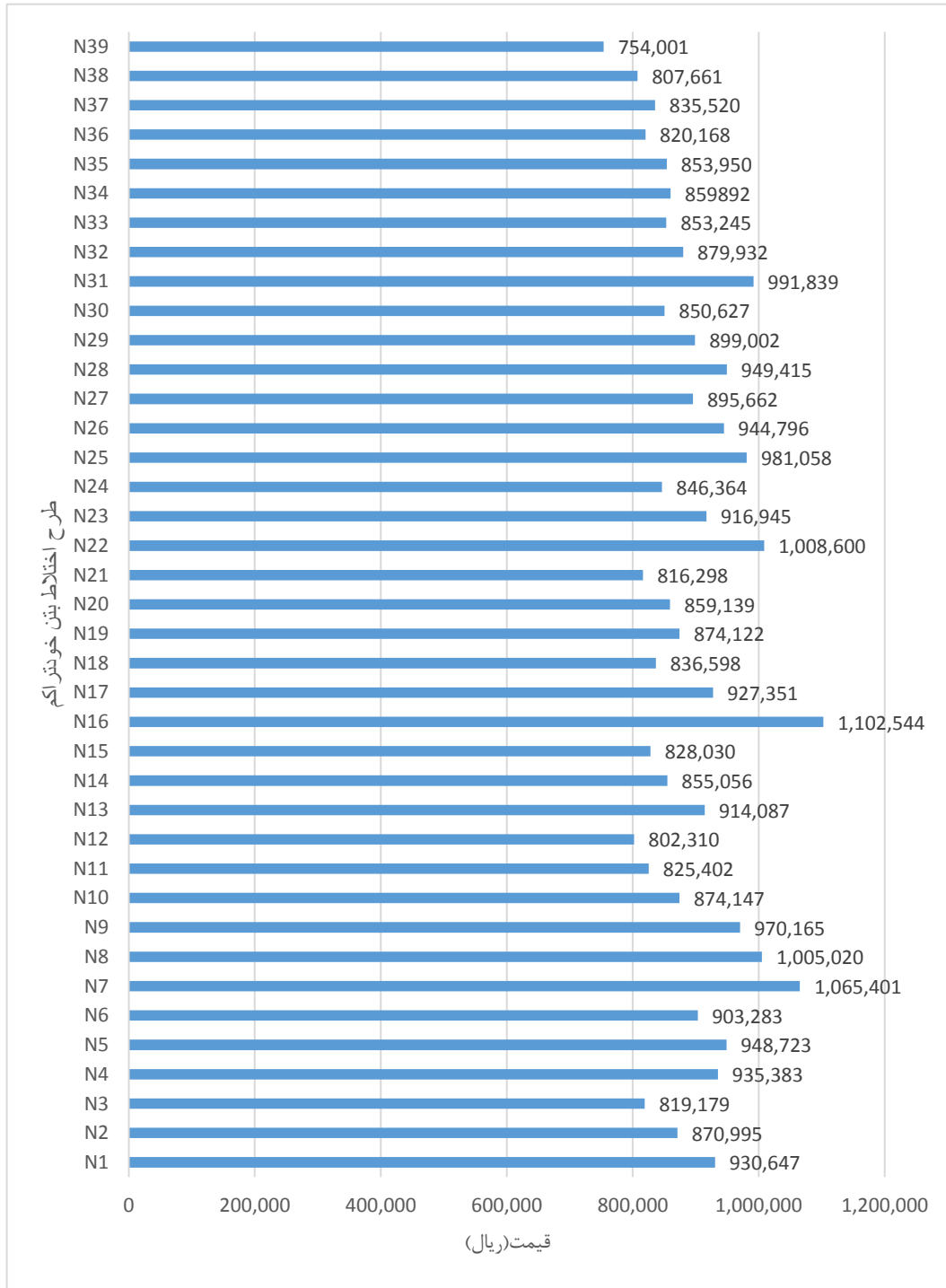

شکل ۳-۵: مقایسه قیمت تولید هر مترمکعب بتن خودتراکم حاوی زئولیت با شاهد

شکل ۴-۵: مقایسه قیمت تولید هر مترمکعب بتن خودتراکم حاوی سرباره کوره آهن گدازی با شاهد

همچنین در شکل ۵-۵ هزینه تولید یک مترمکعب بتن خودتراکم در تحقیق انجام شده نیز آورده شده است.

شکل ۵-۵: هزینه تولید یک مترمکعب بتن خودتراکم در تحقیق انجام شده

در بین طرح‌های مخلوط ساخته‌شده بیشترین و کمترین هزینه تولید یک مترمکعب بتن خودتراکم به ترتیب مربوط به طرح‌های N۱۶ و N۱۲ می‌باشد. همان‌طور که انتظار داشتیم افزایش نسبت آب به مواد سیمانی در طرح‌های مشابه سبب کاهش هزینه تولید هر مترمکعب بتن خودتراکم گردیده است. در یک نگاه کلی درمی‌یابیم که هزینه تولید بتن‌های خودتراکم حاوی پوزولان‌های طبیعی و مصنوعی تفاوت چندانی با یکدیگر نداشته و همچنین بایستی دقت کافی در میزان مصرف هر پوزولان و قیمت پوزولان نیز مدنظر قرار گیرد. به‌عنوان مثال میزان متعارف مصرف میکروسیلیس ۵ الی ۱۰ درصد وزن مواد سیمانی و میزان متعارف مصرف پوزولان سرباره کوره آهن‌گدازی بین ۱۵ الی ۴۰ درصد وزن مواد سیمانی می‌باشد و این در حالی است که تفاوت قیمت هر تن از میکروسیلیس با پوزولان سرباره کوره آهن‌گدازی قابل‌توجه می‌باشد. از طرفی بایستی با توجه به نتایج فاز خمیری و سخت شده که در فصل چهارم به آن پرداخته‌ایم و بسته به شرایط و پروژه در حال اجرا نسبت به استفاده از بتن خودتراکم حاوی پوزولان‌های طبیعی و مصنوعی مبادرت گردد.

۵-۳ ارتباط مقاومت فشاری با کارایی بتن خودتراکم از نظر اقتصادی

موارد متعددی در افزایش مقاومت فشاری بتن نقش دارند؛ اما از موارد مهمی که بیشترین نقش را در مقاومت فشاری بتن دارند و موارد دیگر به‌طور غیرمستقیم به آن‌ها وابسته است: (۱) نسبت آب به مواد سیمانی، (۲) تراکم بتن، (۳) شکستگی سنگ‌دانه‌ها

در یک مقاومت فشاری ثابت که ممکن است در یک نسبت آب به سیمان ثابت اتفاق افتد، به‌منظور افزایش کارایی بتن از فوق روان‌کننده استفاده می‌شود و یا ممکن است با افزایش سیمان و آب، نسبت آب به سیمان را ثابت نگه‌داشته و تغییرات محدودی در کارایی بتن صورت پذیرد که هر دو این موارد هزینه‌بر است. البته ممکن است با استفاده از مصالح شکسته امکان افزایش نسبت آب به سیمان وجود داشته باشد و کارایی افزایش داده شود، اما لازم به ذکر است که در این صورت بازهم به دلیل استفاده از مصالح شکسته

افزایش هزینه وجود دارد و همچنین نمی‌توان بتن اجرایی با کارایی مناسب تولید کرد. باید ابتدا هزینه‌ی فقط ساخت بتن با کارایی متفاوت محاسبه شود. لذا اگر طرح بهینه باشد قطعاً مقدار هزینه با افزایش کارایی صعودی است؛ اما ممکن است با توجه به مقاومت فشاری طرح، با افزایش کارایی افزایش هزینه به صورت خطی یا غیرخطی افزایش یابد. همچنین تمامی هزینه‌های ناشی از تراکم که به صورت مستقیم و غیرمستقیم تحمیل می‌شود باید محاسبه شوند. لذا با افزایش کارایی انرژی و در نتیجه هزینه تراکم کاهش می‌یابد.

فصل ششم

نتیجه‌گیری و

پیشنهاداتها

۶-۱ نتیجه گیری

استفاده از بتن‌های ویژه نظیر بتن خودتراکم روزبه‌روز در حال گسترش و توسعه می‌باشد. همچنین ضرورت تدوین روش طرح ملی مخلوط بتن خودتراکم احساس می‌شود لذا مطالعات اولیه کافی در خصوص آن وجود ندارد، به همین جهت در تحقیق حاضر به بررسی و ارزیابی ضریب K برای سیمان مصرفی مورد نظر و پوزولان‌های مصرفی صحت دارد و شامل همه انواع سیمان‌ها و پوزولان‌ها نمی‌شود و محدوده نسبت آب به مواد سیمانی ۰/۴۰ الی ۰/۵۰ نیز می‌باشد که نتایج زیر قابل استخراج می‌باشد:

۱- شاخص پایداری چشمی (VSI) در تمامی طرح‌های مخلوط ساخته شده مورد بررسی و ارزیابی قرار گرفت که نتایج آن در بیشتر از ۹۰ درصد طرح‌ها قابل قبول بوده و در بتن‌های خودتراکم ساخته شده هیچ‌گونه جداشدگی و آب انداختگی ملاحظه نگردید و بهترین شرایط از نظر شاخص پایداری چشمی (VSI) در طرح‌های مخلوط ساخته شده مربوط به بتن‌های خودتراکم حاوی سرباره کوره آهن‌گدازی نیز می‌باشد. البته لازم به ذکر است که اغلب اختلاف‌های نتایج فاز خمیری به دلیل گذشت زمان، کثرت آزمایش‌های فاز خمیری، اثرات فوق روان کننده و یا لزجت زیاد طرح‌ها بوده است.

۲- آزمایش زمان پهن‌شدگی ۵۰ سانتیمتر هم‌زمان با آزمایش جریان اسلامپ اندازه‌گیری شده است. بعضاً به دلیل لزجت بالا ممکن است طرح مخلوط‌های با جریان اسلامپ بیشتر، کارایی یا قابلیت پرکنندگی کمتری داشته باشند که بهترین نتایج آزمایش زمان پهن‌شدگی ۵۰ سانتی‌متر (T50) در بتن‌های خودتراکم حاوی پوزولان خاش و سرباره کوره آهن‌گدازی نیز می‌باشد.

۳- در طرح‌های مخلوط ساخته شده نتایج آزمایش جریان اسلامپ در محدوده ۵۵ الی ۷۵ سانتیمتر می‌باشد. همچنین نتایج آزمایش جریان اسلامپ در طرح‌های مخلوط حاوی پوزولان خاش و سرباره کوره آهن‌گدازی دارای بیشترین مقادیر گزارش شده می‌باشد و این در حالی است که بتن‌های

حاوی پوزولان خاش و سرباره کوره آهن‌گدازی دارای بهترین نتایج در آزمایش زمان پهن‌شدگی ۵۰ سانتیمتر (T50) نیز می‌باشد.

۴- قابلیت عبور بتن خودتراکم معمولاً توسط آزمایش حلقه J نیز سنجیده می‌شود و مطابق استاندارد ISIRI 11271 حداکثر اختلاف قطر جریان اسلامپ و قطر جریان حلقه J می‌بایستی ۵ سانتیمتر باشد. نتایج آزمایش حلقه J و مقایسه اختلاف قطر اندازه‌گیری شده در آزمایش حلقه J با آزمایش جریان اسلامپ حاکی از آن است که طرح‌های مخلوط حاوی زئولیت و سرباره کوره آهن‌گدازی دارای اختلاف قطری کمتر از ۵ سانتی‌متر می‌باشند و لذا برای بتن‌ریزی‌هایی که قابلیت عبور بایستی مدنظر قرار گیرد استفاده از این نوع طرح‌های مخلوط نیز پیشنهاد می‌گردد و این در حالی است که بتن‌های حاوی میکروسیلیس و پوزولان خاش دارای اختلافی بیش از ۵ سانتیمتر بوده و دچار انسداد می‌گردند. هرچند بازهم لازم به ذکر است که اغلب اختلاف نتایج فاز خمیری به دلیل گذشت زمان، کثرت آزمایش‌های فاز خمیری، اثرات فوق روان‌کننده و یا لزجت زیاد طرح‌های مخلوط نیز می‌باشد.

۵- اختلاف زمانی آزمایش قیف V در یک و پنج دقیقه در اکثر طرح‌ها کمتر از ۳ ثانیه و یا نزدیک به ۳ ثانیه می‌باشد که این موضوع بیانگر پایداری استاتیکی طرح‌های مخلوط ساخته شده می‌باشد. نتایج آزمایش قیف V نشان می‌دهد که بتن‌های حاوی پوزولان خاش و سرباره کوره آهن‌گدازی با توجه به درصد مصرف یکسان، دارای زمان‌های تخلیه یکسان بوده و پایداری استاتیکی آن‌ها مشابه یکدیگر می‌باشد.

۶- نتایج آزمایش جعبه U نشان می‌دهد که در طرح‌های مخلوط با جریان اسلامپ کمتر از ۶۵ سانتی‌متر مناسب نبوده و قابلیت پرکنندگی ندارد. طرح‌های مخلوط حاوی میکروسیلیس و شاهد دارای اختلافی بیش از ۳ سانتی‌متر بوده و بیانگر عدم قطعیت پر کردن در این نوع بتن‌ها می‌باشد.

همچنین بتن‌های حاوی پوزولان‌های خاش، زئولیت و سرباره کوره آهن‌گدازی در محدوده مجاز از نظر پیشنهاد استاندارد می‌باشد.

۷- آزمایش جعبه L همانند آزمایش جعبه U بسیار سخت‌گیرانه طراحی شده است و در صورت جوابگو بودن نتایج تا حدود زیادی می‌توان در پذیرش بتن خودتراکم اطمینان حاصل نمود. نتایج حاکی از آن است که طرح‌های مخلوط حاوی زئولیت دچار انسداد گردیده و مابقی طرح‌های مخلوط ساخته شده نتایج قابل قبولی را دارا می‌باشند.

۸- نتایج آزمایش مقاومت فشاری نشان می‌دهد که با افزایش سن نمونه‌ها، مقاومت فشاری افزایش می‌یابد. همچنین با توجه به طرح‌های ساخته شده، افزایش نسبت آب به مواد سیمانی سبب کاهش مقاومت فشاری نیز گردیده است. بیشترین و کمترین مقادیر مقاومت فشاری به ترتیب مربوط به طرح‌های حاوی سرباره کوره آهن‌گدازی ۳۵ درصد و میکروسیلیس ۵ درصد می‌باشد.

۹- در بتن‌های خودتراکم حاوی پوزولان‌های طبیعی و مصنوعی نتایج مقاومت فشاری نشان می‌دهد که طرح‌های مخلوط حاوی سرباره کوره آهن‌گدازی نسبت به مابقی طرح‌های مخلوط ساخته شده از حدود مقاومتی بهتری برخوردار می‌باشد. البته ذکر این نکته بسیار مهم است که میزان استفاده از پوزولان‌های مختلف با یکدیگر تفاوت دارد.

۱۰- در طرح‌های مخلوط ساخته شده با زئولیت شاهد نتایج مقاومت فشاری یکسانی در استفاده از درصد‌های مختلف از زئولیت نیز می‌باشیم لذا درصد مصرف بهینه زئولیت در ساخت بتن خودتراکم حدود ۱۰ درصد توصیه می‌گردد.

۱۱- نتایج مقاومت فشاری در طرح‌های مخلوط حاوی پوزولان خاش در جایگزینی ۱۵ و ۲۵ دارای حدود مقاومتی یکسانی می‌باشد و در جایگزینی ۳۵ درصد شاهد کاهش مقاومت فشاری نیز می‌باشیم لذا درصد مصرف بهینه استفاده از پوزولان خاش در بتن خودتراکم حدود ۲۰ درصد توصیه می‌گردد.

۱۲- در بتن‌های خودتراکم حاوی میکروسیلیس با افزایش مصرف میکروسیلیس در طرح‌های مخلوط شاهد آن هستیم که مقاومت فشاری افزایش یافته و درصد مصرف بهینه استفاده از میکروسیلیس حدود ۱۰ درصد توصیه می‌گردد.

۱۳- با مقایسه نمودارهای مقاومت فشاری طرح‌های مخلوط حاوی سرباره کوره آهن‌گدازی شاهد آن هستیم که با افزایش مصرف سرباره کوره آهن‌گدازی مقاومت فشاری افزایش یافته و درصد مصرف بهینه استفاده از سرباره کوره آهن‌گدازی حدود ۲۵ درصد نیز توصیه می‌گردد.

۱۴- همان‌طور که ملاحظه می‌گردد با افزایش نسبت آب به مواد سیمانی در محدوده ۰/۴۰ الی ۰/۵۰ در بتن‌های حاوی میکروسیلیس مقدار ضریب K رو به افزایش است و این در حالی است که در بتن‌های حاوی پوزولان خاش، زئولیت و سرباره کوره آهن‌گدازی بدین گونه نمی‌باشد و با افزایش نسبت آب به مواد سیمانی مقادیر ضریب K کاهش می‌یابد.

۱۵- با توجه به بررسی‌های انجام‌شده نتیجه می‌گیریم که با افزایش مصرف پوزولان‌های میکروسیلیس و زئولیت در طرح‌های مخلوط بتن خودتراکم ضریب K کاهش می‌یابد و در پوزولان‌های خاش و سرباره کوره آهن‌گدازی این‌گونه نبوده و افزایش مصرف در طرح‌های مخلوط بتن خودتراکم سبب افزایش مقادیر ضریب K نیز می‌گردد.

۱۶- مقادیر ضریب K برای پوزولان‌های طبیعی و مصنوعی در طرح‌های مخلوط بتن خودتراکم ساخته‌شده در این تحقیق مطابق جدول ۶-۱ گزارش می‌گردد.

جدول ۶-۱: مقادیر ضریب K محاسبه شده در تحقیق حاضر

نام پوزولان مصرفی	ضریب K
میکروسیلیس	۱/۷۰ - ۲/۲۰
خاش	۰/۹۰ - ۱/۴۰
زئولیت	۱/۱۰ - ۱/۶۰
سرباره کوره آهن‌گدازی	۰/۷۰ - ۱/۱۵

۱۷- در آزمایش هدایت الکتریکی به‌طور کلی می‌توان گفت که نسبت آب به مواد سیمانی رابطه مستقیمی با جریان عبوری نمونه‌های آزمایش شده دارد و هرچه نسبت آب به مواد سیمانی افزایش یابد؛ مقدار جریان عبوری در نمونه‌های ساخته شده افزایش می‌یابد.

۱۸- نتایج آزمایش هدایت الکتریکی نشان می‌دهد که افزایش درصد مصرف پوزولان‌هایی نظیر میکروسیلیس، خاش و سرباره کوره آهن‌گدازی سبب کاهش جریان عبوری شده و در پوزولان زئولیت نتایج تغییر چندانی نمی‌کند.

۱۹- استفاده از پوزولان‌های طبیعی و مصنوعی موجب کاهش جریان عبوری نسبت به نمونه‌های شاهد بدون استفاده از پوزولان گردیده و افزایش دوام بتن را به عهده دارد.

۲۰- بیشترین مقدار جریان عبوری در آزمایش هدایت الکتریکی در طرح مربوط به نمونه شاهد با نسبت آب به مواد سیمانی ۰/۵۰ و کمترین مقدار جریان عبوری مربوط به نمونه حاوی ۱۰٪ میکروسیلیس با نسبت آب به مواد سیمانی ۰/۴۰ نیز می‌باشد.

۲۱- بتن‌های خودتراکم حاوی میکروسیلیس در ۳ حالت مصرف مختلف و همچنین ژئولیت ۱۵٪ و سرباره کوره آهن‌گدازی ۲۵٪ و ۳۵٪ بهترین نتایج آزمایش هدایت الکتریکی را داشته و می‌توان تفسیر نمود که برای افزایش دوام بتن‌های خودتراکم بهتر است از این نوع پوزولان‌ها استفاده نمود.

۲۲- از مقایسه نمودارهای عمق نفوذ آب تحت فشار در طرح‌های حاوی پوزولان‌های طبیعی و مصنوعی با نمونه شاهد نتیجه می‌شود که استفاده از پوزولان‌های طبیعی و مصنوعی سبب کاهش عمق نفوذ آب نیز می‌گردد.

۲۳- کمترین عمق نفوذ آب تحت فشار در طرح مخلوط حاوی میکروسیلیس ۵ درصد به مقدار ۸/۵ میلی‌متر می‌باشد و بیشترین عمق نفوذ آب تحت فشار در طرح مخلوط حاوی ژئولیت ۱۰ درصد به مقدار ۵۶ میلی‌متر نیز گزارش می‌شود.

۲۴- از بررسی کلی آزمایش عمق نفوذ آب تحت فشار و مقایسه با نمونه‌های شاهد ملاحظه می‌گردد که بهترین نتایج آزمایش مربوط به بتن‌های خودتراکم حاوی میکروسیلیس ۵٪، ژئولیت ۵٪ و سرباره کوره آهن‌گدازی ۱۵٪ نیز می‌باشد.

۲۵- نتایج تغییرات جذب آب نمونه‌ها نشان می‌دهند که پوزولان خاش در جایگزینی ۳۵٪ نسبت به نمونه شاهد دارای بیشترین کاهش جذب آب در نمونه‌ها می‌باشند. می‌توان عامل افزایش شاخص دوام در پوزولان خاش را در درصد بالای مصرف آن و ایجاد بافت مناسب دانست.

۲۶- در بین طرح‌های مخلوط ساخته‌شده بیشترین و کمترین هزینه تولید یک مترمکعب بتن خودتراکم به ترتیب مربوط به طرح‌های ژئولیت ۱۰ درصد و شاهد می‌باشد. همان‌طور که انتظار داشتیم افزایش نسبت آب به مواد سیمانی در طرح‌های مشابه سبب کاهش هزینه تولید هر مترمکعب بتن خودتراکم گردیده است.

۲۷- در یک نگاه کلی نتیجه می‌گیریم که هزینه تولید بتن‌های خودتراکم حاوی پوزولان‌های طبیعی و مصنوعی تفاوت چندانی با یکدیگر نداشته و همچنین بایستی دقت کافی در میزان مصرف هر پوزولان و قیمت پوزولان نیز مدنظر قرار گیرد. به‌عنوان مثال میزان متعارف مصرف میکروسیلیس ۵ الی ۱۵ درصد وزن مواد سیمانی و میزان متعارف مصرف پوزولان سرباره کوره آهن‌گدازی بین ۱۵ الی ۴۰ درصد وزن مواد سیمانی می‌باشد و این در حالی است که تفاوت قیمت میکروسیلیس با پوزولان سرباره کوره آهن‌گدازی قابل توجه می‌باشد.

۲۸- از بررسی هزینه‌های تولید هر مترمکعب بتن خودتراکم ملاحظه می‌گردد که اکثر طرح‌های مخلوط حاوی پوزولان‌های طبیعی و مصنوعی دارای هزینه بیشتری نسبت به نمونه‌های شاهد نیز می‌باشند. شایان‌ذکر است که برآورده کردن الزامات رئولوژی نظیر پایداری استاتیکی و دینامیکی، لزجت و دوام نیز مستلزم صرف هزینه بیشتر نیز می‌باشد و بسته به نوع قطعه و شرایط پروژه بایستی استفاده از انواع پوزولان‌ها نیز مدنظر قرار گیرد.

۲-۶ پیشنهادها

- ارتباط بیشتر صنعت و دانشگاه و در نتیجه استفاده از دانش فنی و علمی متخصصان به‌طوری‌که سبب پیشرفت کشور عزیزمان گردد.
- بررسی آزمایش‌های رئولوژی بتن خودتراکم در پوزولان‌هایی نظیر پومیس، خاکستر بادی و ... که در تحقیق حاضر بررسی نگردیده‌اند.
- بررسی و مقایسه ضریب K در بتن خودتراکم و معمولی حاوی پوزولان‌های طبیعی و مصنوعی
- بررسی و مقایسه نتایج آزمایش‌های فاز سخت شده نظیر مقاومت فشاری، جذب آب، عمق نفوذ آب تحت فشار و ... در بتن‌های خودتراکم و معمولی حاوی پوزولان‌های طبیعی و مصنوعی
- بررسی تخصصی پارامترهای دوام بتن‌های خودتراکم حاوی پوزولان‌های طبیعی و مصنوعی

- بررسی تأثیر فوق روان کننده‌های مختلف در نتایج فاز خمیری و سخت شده بتن خودتراکم حاوی پوزولان طبیعی و مصنوعی
- بررسی ضریب K در بتن خودتراکم حاوی پوزولان‌هایی نظیر پومیس، خاکستر بادی و ... که در تحقیق حاضر بررسی نگردیده‌اند.
- مقایسه بتن خودتراکم حاوی لزجت دهنده (VMA) و بتن خودتراکم حاوی پوزولان‌های طبیعی و مصنوعی و بررسی رفتار خمیری و سخت شده.

مراجع

- [۱]. هنرمند هانی، کلهری موسی، تدین محسن، تأثیر روان کننده‌ها بر کاهش عیار سیمان، اولین کنفرانس ملی بتن، ۱۳۸۸.
- [۲]. روش ملی طرح مخلوط بتن، مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن، ۱۳۸۶.
- [۳]. Efnarc, Specification and Guidelines for Self-compacting concrete, 2005.
- [۴]. ACI237, Self-consolidating concrete, 2005.
- [۵]. Ouchi.M, hibino.M, Development applications and investigations of Selfcompacting concrete, 1999.
- [۶]. ozawa.K, kunishima.M, maekawa.K, Development of High performance Concrete Based on the Durability Design of Concrete Structures, Proceedings of the second East-Asia and Pacific Conference on Structural Engineering and Construction, 1989-pg 445-450
- [۷]. رضانیان پور علی اکبر، مواد جایگزین سیمان (پوزولان‌ها) خواص، دوام و توسعه پایدار، ۱۳۹۵، صفحه ۲۸۵-۱
- [۸]. رضانیان پور و همکاران، تأثیر شرایط محیطی سواحل جنوبی ایران بر روی دوام درازمدت بتن با سیمان‌ها و پوزولان‌های مختلف، مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن، ۱۳۸۵.
- [۹]. قهرمانی غلام‌رضا، تأثیر عیار سیمان بر برخی از پارامترهای دوام (خوردگی میلگرد) بتن خودتراکم، رساله کارشناسی ارشد، دانشکده مهندسی عمران دانشگاه علم و صنعت ایران، ۱۳۹۱.
- [۱۰]. H. Okamura; M. Ouchi, Self-Compacting Concrete, Journal of Advanced Concrete Technology, 2003
- [۱۱]. قلی زاده وحید، طراحی، ساخت و مقایسه فنی، اجرایی و اقتصادی بتن خود تراکم و معمولی در سگمنت‌های تونل خط ۲ قطار شهری مشهد، رساله کارشناسی ارشد، دانشکده مهندسی عمران دانشگاه شهید باهنر کرمان، ۱۳۹۲.
- [۱۲]. مقصودی علی اکبر، بتن خودمتراکم، سازمان نظام مهندسی استان کرمان، ۱۳۹۰.
- [۱۳]. Interim Guidelines for the Use of Self-Consolidating Concrete in Precast/Prestressed Concrete Institute Member Plants, Printed in the United States of AMERICA, 2004

[۱۴]. Report No.BD 503,Mix Design and Testing of Self-consolidating concrete using Florida Materials,2004

[۱۵]. رمضانیان پور علی اکبر، پاشایی رضا، تعمیر و حفاظت سازه‌های بتنی، انتشارات نورپردازان، ۱۳۸۶.

[۱۶]. پیکرنگار، همکاران، بررسی تأثیر نسبت آب به سیمان بر آهنگ میزان نفوذ یون کلر و پتانسیل خوردگی فولاد در بتن حاوی متاکائولن و دوده سیلیس، پنجمین کنگره ملی مهندسی عمران، ۱۳۸۹.

[۱۷]. رمضانیان پور علی اکبر، پیدایش منصور، میر ولد سید سجاد، آرامون احسان، مهدی‌خانی مهدی، اثر انواع پوزولان‌های طبیعی بر دوام بتن در برابر حمله کلرایدی، اولین کنفرانس ملی بتن، ۱۳۸۸.

[۱۸]. رمضانیان پور علی اکبر، پیدایش منصور، ضریب بازدهی بتن دارای میکروسیلیس، مجموعه مقالات سمینار بین‌المللی کاربرد میکروسیلیس در بتن، مرکز تحقیقات مسکن و ساختمان، ۱۳۸۶.

[۱۹]. Wongkeo W; Thongsanitgarn P; Ngamjarurojana A; Chaipanich-A, Compressive strength and chloride resistance of self-compacting concrete containing high level fly ash and silica fume, Materials & Design Volume 64, 2014, pg261–269

[۲۰]. توتونچی هادی، خانزادی مصطفی، فامیلی هرمز، بررسی تأثیر عیار سیمان بر رئولوژی و خواص مکانیکی بتن خود تراکم حاوی میکروسیلیس، اولین کنفرانس ملی بتن، ۱۳۸۸.

[۲۱]. A.M. Ramezani pour, Kh. Esmaili, S.A. Ghahari, A.A. Ramezani pour, Influence of initial steam curing and different types of mineral additives on mechanical and durability properties of self-compacting concrete, Construction and Building Materials, 2014.

[۲۲]. رمضانیان پور علی اکبر، اعرابی نگین، ترجمه آدام نویل و جی جی بروکس، ویراست دوم، چاپ چهارم، ۱۳۹۵.

[۲۳]. شکرچی زاده محمد، لیبر نیکلاس علی، خوش نظر راحیل، اعتماد رضایی امیرمهدی، زارع رامی کیوان، تأثیر افزودنی‌های فوق روان کننده به همراه مواد قوام آور در خصوصیات رفتاری بتن تازه خودتراکم، دومین کنفرانس ملی بتن، ۱۳۸۹.

[۲۴]. Singh S.B; Munjal P; Thammishetti N, Role of water/cement ratio on strength development of cement mortar, Journal of Building Engineering, 2015.

[۲۵]. Ali Mardani-Aghabaglou, Murat Tuyan, Gökhan Yılmaz, Ömer Arıöz, Kambiz Ramyar, Effect of different types of superplasticizer on fresh,

rheological and strength properties of self-consolidating concrete, Construction and Building Materials,2013.

[۲۶]. Aneta Nowak-Michta, Influence of superplasticizer on porosity structures in hardened, 7th Scientific-Technical Conference Material Problems in Civil Engineering,2015.

[۲۷]. T. GORZELANCZYK, J. HOLA, Pore structure of self-compacting concretes made using different superplasticizers, ARCHIVES OF CIVIL AND MECHANICAL ENGINEERING,2011.

[۲۸]. MOTC,Review of SCC Application in Taiwan,Taiwan Area National Expressway Engineering Bureau (TANEEB),2013.

[۲۹]. Report No.BD 503, Mix Design and Testing of Self-consolidating concrete using Florida Materials, Desember 2004.

[۳۰]. مقررات ملی ساختمان، مبحث نهم، طرح و اجرای ساختمان‌های بتن آرمه، وزارت مسکن و شهرسازی، معاونت امور مسکن و ساختمان، ۱۳۸۸.

[۳۱]. DIN CEN/TR 16639.(2014), Use of k-value concept, equivalent concrete performance concept and equivalent performance of combinations concept, technical report.

[۳۲].ASTM C192/C 192M-02, Standard practice for making and Curing Concrete Test Specimens in the Laboratory.

[۳۳].BS EN12390-3, Compressive strength of test specimens,February 2009.

[۳۴].ASTM C1760-12, Standard Test Method for Bulk Electrical Conductivity of Hardened Concrete.

[۳۵].BS EN12390-8, Depth of penetration of water under pressure,2000.

[۳۶].ASTM C642-97, Standard Test Method for Density,Absorption,and Voids in Hardened Concrete.

[۳۷]. علی‌اکبر رمضان‌پور، علیرضا پورخورشیدی، آیین‌نامه ملی پایایی بتن در محیط خلیج‌فارس و دریای عمان، مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن، چاپ اول، ۱۳۸۸

Evaluation of K factor in self-consolidating concrete containing natural and artificial Pozzolan

Abstract

Improvement of concrete structures with the attention on strength and durability, on the other hand, lack of professional worker and growing expansion of prefabricated concrete structures made the production of concrete necessary to produce a concrete with no need to vibrate to consolidate. Use of pozzolan as a replacement of cement in concrete not only would reduce the usage of cement, energy and production of greenhouse gases but also it would benefit concrete with increasing compressive strength and reducing permeability. Furthermore, the use of pozzolan in addition of chemical additives in the recent years help researchers to design specific concrete for specific situations. In this research we evaluate the K factor in self-consolidating concrete. The k factor, expresses the effect of various pozzolans on strength and durability of concrete. Whereas in the same values the effect of silica fume is better than cement, fly ash and nature pozzolan have less effect in the same values. Thirty nine concrete mix designs with the water per cement ratios of 0.4, 0.45 and 0.50 and with the addition of silica fume, Khash natural pozzolan, zeolite and blast furnace slag were compared with normal concrete and then the K factor in self-consolidating concretes were calculated.

Keywords: self-consolidating concrete, K factor, silica fume, Khash natural pozzolan, zeolite, Blast furnace slag

Shahrood University of Technology
Faculty of Civil Engineering
M.Sc. Thesis in Structural Engineering

**Evaluation of K factor in self-consolidating concrete containing natural
and artificial Pozzolan**

By: Amir Khani

Supervisor:

Dr. Vahidreza Kalatjari

Dr. Mohsen Tadayon

Advisor:

M.Sc. Seyed Mohamad Sajjadi Attar

September 2017